

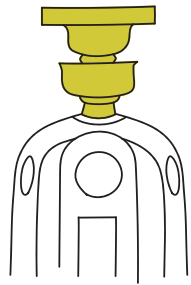
tcc

สมาคมผู้บริโภคประเทศไทย
Thailand Consumers Council

tcc

สมาคมผู้บริโภคประเทศไทย
Thailand Consumers Council

สภาผู้บริโภค

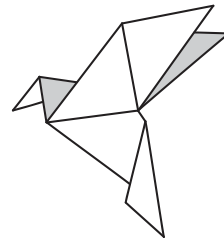
เป็นองค์กรตามเจตนาารมณ์ของ
รัฐธรรมนูญปี 2540 และ 2560

เกิดจาก 151 องค์กรผู้บริโภค
รวมตัวกันจัดตั้งเป็นสภาผู้บริโภคจนสำเร็จ
ช่วงต้นเดือนมกราคม 2564

- เป็นผู้แทนของผู้บริโภค
ทุกคน ทุกด้าน
- ทำหน้าที่คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค เสนอ
นโยบายต่อคณะรัฐมนตรีและหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง

- เป็นนิติบุคคล มีความเป็นอิสระในการ
ปฏิบัติหน้าที่
- มีสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
สนับสนุนการขอรับงบประมาณ
รายปีให้กับสภาผู้บริโภค

หมายเหตุ : สภาองค์กรของผู้บริโภค มีชื่อเรียกโดยย่อว่า “สภาผู้บริโภค”

สารบัญ

หน้า

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์	5
สารจากรองนายกรัฐมนตรี	6
สารจากปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	7
สารจากประธานสภาผู้บริโภค	8
สารจากเลขาธิการสำนักงานสภาผู้บริโภค	9
สารจากหน่วยงานประจำจังหวัด-หน่วยงานเขตพื้นที่	10
บทสรุปผู้บริหาร	11
Executive Summary	14
ประชาชนได้อะไรจากสภาผู้บริโภค	18
ส่วนที่ ① ผลงานเด่น	25
1. “รถเมล์ที่หายไป” ในพื้นที่ต่างจังหวัด ตอกย้ำความเหลื่อมล้ำระบบขนส่งท้องถิ่น	27
2. ชัมซุงจ่อขึ้นเส้น เหยี่ยวยาผู้บริโภคตัดเทียมต่างประเทศ	34
3. สายสื่อสารที่ยุงเหยิงคือ “กั๊กดักมรณะ” ทุกหัวถนน	39
ส่วนที่ ② ผลการดำเนินงาน	47
ผลการดำเนินงานที่สำคัญ	48
1. การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค	50
2. การเสนอแนะและผลักดันนโยบายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	56
3. การสร้างความเข้มแข็งให้กับสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภค	67
4. การสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	73
5. การพัฒนาการดำเนินงานและบริหารจัดการสภาผู้บริโภค	77
ผลการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานของสภาผู้บริโภค	80
ส่วนที่ ③ ปัญหา อุปสรรค และความท้าทาย	85
ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	86
ก้าวต่อไปกับความท้าทายงานคุ้มครองผู้บริโภค ปี 2569	88
ส่วนที่ ④ รายงานการเงินและความโปร่งใส	91
รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ สภาผู้บริโภค	92
รายงานการเงิน ปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568	95
การใช้จ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2568	123
ความโปร่งใสและธรรมาภิบาล	124
ภาคผนวก	127

วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นกลไกผลักดันนโยบายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรม

พันธกิจ (Mission)

1. ส่งเสริมให้ผู้บริโภคคุ้มครองสิทธิของตนเองได้ และสภาผู้บริโภคเป็นกลไกเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
2. ผลักดันนโยบาย กฎหมาย และมาตรการ เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
3. สนับสนุนองค์กรสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพและได้รับความเชื่อถือ
4. สร้างวัฒนธรรมและมุมมองใหม่ว่าการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นประโยชน์กับทุกฝ่าย
5. สนับสนุนให้มีการบริโภคที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. สื่อสารและสร้างเครือข่ายกับทุกภาคส่วนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

1. คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค
2. เสนอแนะและผลักดันนโยบายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
3. สร้างความเข้มแข็งให้กับสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภค
4. พัฒนาการสื่อสารสาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
5. พัฒนาการดำเนินงานและบริหารจัดการสภาผู้บริโภค

สารจากรองนายกรัฐมนตรี

การคุ้มครองผู้บริโภคถือเป็นภารกิจสำคัญของรัฐบาล ภายใต้เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. 2562 ที่มุ่งเน้นการรวมกลุ่มขององค์กรผู้บริโภคเพื่อรักษาสีติ และสร้างพลังในการคุ้มครองตนเอง ท่ามกลางบริบทที่รูปแบบการค้าเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่ประชาชนต้องเผชิญกับความเสี่ยงจากการถูกเอาเปรียบ และการได้รับข้อมูลที่ไม่เป็นธรรมมากขึ้น

ในฐานะรองนายกรัฐมนตรีที่กำกับดูแลสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ ผมได้ให้ความสำคัญกับการยกระดับระบบคุ้มครอง

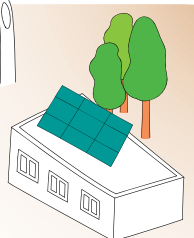
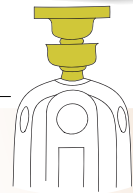
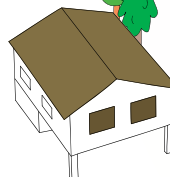
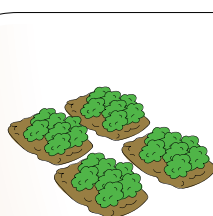
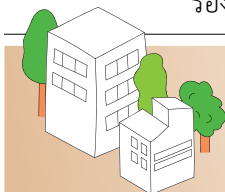
ผู้บริโภคให้มีความเข้มแข็ง โปร่งใส และทันต่อสถานการณ์ โดยมุ่งเน้นการสร้าง “ความเป็นธรรม” ให้เกิดขึ้นในทุกมิติ ตามแนวคิดหลักในการดำเนินงานปี 2568 - 2569 คือ “ยกระดับคุณภาพชีวิต” ได้แก่ (1) **ความเป็นธรรมในระบบเศรษฐกิจ** โดยมีการส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินกิจการอย่างรับผิดชอบต่อสังคม และสร้างระบบที่เอื้อต่อการแข่งขันที่ยุติธรรม เพื่อปกป้องสิทธิของประชาชน (2) **การเข้าถึงความต้องการของประชาชนผ่านกลไกสภาองค์กรของผู้บริโภค** ซึ่งมุ่งเน้นการคุ้มครองสิทธิที่มุ่งตรงสู่ “ปัญหาจริง” ของประชาชน ผ่านการทำงานเชิงรุกอย่างใกล้ชิดร่วมกับสภาองค์กรของผู้บริโภคและเครือข่ายองค์กรผู้บริโภค และ (3) **ความยั่งยืนในการปกป้องสิทธิ** การแลกเปลี่ยนข้อมูลและการขับเคลื่อนเชิงนโยบายร่วมกันระหว่างภาครัฐและสภาองค์กรของผู้บริโภค จะช่วยสร้างระบบที่ยั่งยืนในการปกป้องสิทธิผู้บริโภคต่อไปในอนาคต

ผมขอชื่นชมและขอบคุณสภาองค์กรของผู้บริโภค รวมถึงทุกภาคส่วนที่มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนงานอย่างเข้มแข็ง จนเกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมและเป็นที่ยอมรับแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง ในโอกาสนี้ ผมขอฝากให้สภาผู้บริโภคมุ่งมั่นพัฒนาศักยภาพการทำงานเชิงรุกและเป็นกลไกหลักในการเชื่อมโยงเสียงของประชาชน เข้ากับนโยบายของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง ผมเชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่า ความร่วมมืออย่างสอดประสานระหว่างรัฐบาลและสภาผู้บริโภค จะช่วยให้ผู้บริโภคไทยได้รับความเป็นธรรม ปลอดภัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนสืบไป

Bin

นายโสภณ ชาร์มย์
รองนายกรัฐมนตรี

สารจากปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ในปีที่ผ่านมา โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สังคมไทยก้าวเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ แม้จะนำมาซึ่งโอกาสทั้งในด้านเทคโนโลยีและรูปแบบการพาณิชย์ การสร้างความสะดวกสบาย แต่ในขณะเดียวกันก็นำมาซึ่งปัญหาการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็นภัยการฉ้อโกงออนไลน์ การเอาเปรียบในสัญญาบริการ หรือความไม่ปลอดภัยในสินค้าและบริการพื้นฐาน

ปัญหาเหล่านี้ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อทรัพย์สินของประชาชนเท่านั้น แต่ยังส่งผลถึงความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายที่มุ่งเน้น “การสร้างความปลอดภัยในเศรษฐกิจดิจิทัล” และ “การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนผ่านกระบวนการยุติธรรมที่เข้าถึงง่าย” เพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและปกป้องสิทธิของคนไทยทุกคน

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจสำคัญในการสร้างเครือข่ายการคุ้มครองผู้บริโภคและการบูรณาการทำงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เล็งเห็นว่า การแก้ไขปัญหาผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน “รัฐไม่สามารถเดินลำพังได้” โดยในปีที่ผ่านมาเราได้ยกระดับการทำงานเชิงรุกผ่านความร่วมมือที่เหนียวแน่นกับสภาองค์กรของผู้บริโภค ซึ่งถือเป็นกลไกภาคประชาชนที่เข้มแข็ง การบูรณาการข้อมูลและพลังการขับเคลื่อนร่วมกันดำเนินงานของสภาองค์กรของผู้บริโภคยังสร้างพลัง (Synergy) ในการเฝ้าระวัง แจ้งเตือนภัย และเข้าช่วยเหลือเยียวยาผู้บริโภคได้อย่างทันท่วงที ทำให้การคุ้มครองผู้บริโภคของไทยไม่ได้หยุดอยู่แค่การรับเรื่องร้องเรียน แต่เป็นการยกระดับสู่การขับเคลื่อนเชิงนโยบายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประเทศอย่างยั่งยืน

ในนามปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีขอชื่นชมและให้กำลังใจเจ้าหน้าที่และภาคีเครือข่ายทุกท่านที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละ ท่ามกลางภาระงานที่ท้าทายและแรงกดดันจากความคาดหวังของสังคม ความมุ่งมั่นของท่านคือฟันเฟืองสำคัญที่ช่วยเปลี่ยนผ่านจากรัฐที่คอยรับเรื่องร้องเรียนเพียงอย่างเดียว ไปสู่ “รัฐเชิงรุก” (Proactive State) ที่ปกป้องประชาชนก่อนเกิดความเสียหาย งานที่ท่านทำจึงมิใช่เพียงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แต่คือการสร้างรากฐานของสังคม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน และมุ่งสู่เป้าหมายสูงสุดคือคุณภาพชีวิตที่ดีของพี่น้องประชาชนคนไทยทุกคน

นางยุพา ทวีวัฒนะกิจบวร
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สารจากประธานสภาผู้บริโภคร

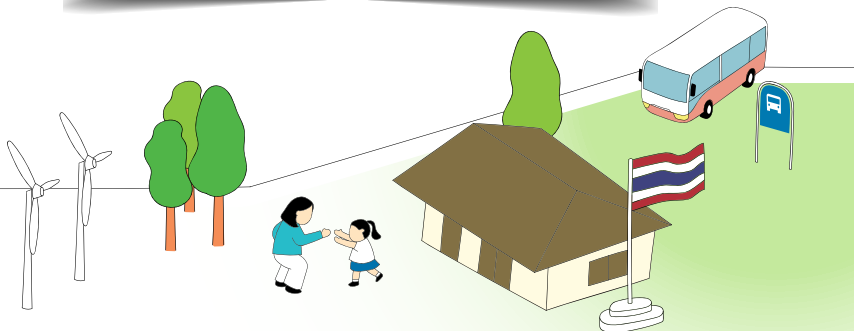
๓ ตลอดระยะเวลาที่ข้าพเจ้าได้ทำงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นระยะเวลากว่า 3 - 4 ทศวรรษ สิ่งหนึ่งที่พบเห็นมาโดยตลอดคือ ผู้บริโภคไทยยังคงเผชิญกับความไม่เป็นธรรมในหลายมิติ และในหลายกรณี ผู้ที่เอาเปรียบประชาชนมากที่สุดกลับไม่ใช่เพียงภาคธุรกิจเอกชน หากแต่รวมถึงหน่วยงานของรัฐเอง ซึ่งมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย กติกา และโครงสร้างที่ส่งผลโดยตรงต่อชีวิตประจำวันของประชาชน

การก่อตั้งและการทำงานของสภาผู้บริโภคร จึงไม่ได้เกิดขึ้นเพื่อต่อสู้กับใครเป็นการเฉพาะ แต่เกิดขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็น “เสียงของผู้บริโภค” ในระบบนโยบายสาธารณะ ทำให้ปัญหาที่ประชาชนเผชิญอยู่ได้รับการรับฟัง ถูกนำมาพิจารณา และได้รับการผลักดันให้เกิดการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม

(Handwritten signature)

นางสาวบุญยืน ศิริธรรม
ประธานสภาผู้บริโภคร

ข้าพเจ้าขอขอบคุณเครือข่ายผู้บริโภคทุกคนที่ยืนหยัดทำงานร่วมกันภายใต้เงื่อนไขที่ท้าทาย และขอยืนยันว่า สภาผู้บริโภครจะยังคงทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงสะท้อนปัญหาผู้บริโภค เป็นกลไกตรวจสอบ เป็นพลังในการปกป้องสิทธิของผู้บริโภคไทยอย่างต่อเนื่อง และผลักดันนโยบายภาครัฐเพื่อประโยชน์ผู้บริโภค เพราะในท้ายที่สุด “ไม่มีใครเอาเปรียบผู้บริโภคได้ ถ้านโยบายของรัฐไม่เอื้อ”

สารจากเลขาธิการสำนักงานสภาผู้บริโภค

5 ปีที่สภาผู้บริโภคได้ฉายภาพความจริงและปัญหาของผู้บริโภค ท่ามกลางบริบทของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้บริโภคเผชิญกับความเสี่ยงใหม่ๆ จากสินค้า บริการ และนโยบายสาธารณะที่ซับซ้อนมากขึ้น ขณะเดียวกัน กลไกการคุ้มครองก็จำเป็นต้องพัฒนาให้ทันต่อสถานการณ์และเข้าถึงประชาชนได้จริง

การคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบัน จึงไม่ได้เป็นเพียงการแก้ไขปัญหากรณี หากแต่เป็นการทำงานเชิงระบบ ในฐานะเลขาธิการสำนักงานสภาผู้บริโภค มีหน้าที่สำคัญในการแปลงเจตนารมณ์ของสภาผู้บริโภคให้เกิดผลในทางปฏิบัติ สนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการสมาชิก และผู้บริโภค เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคไม่หยุดอยู่ที่ข้อเรียกร้อง แต่สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายอย่างเป็นรูปธรรม โดยยึดวิสัยทัศน์ในการเป็น “กลไกสนับสนุนที่เพิ่มอำนาจต่อรอง

ให้ผู้บริโภค” กล่าวหาญ กล่าวตรวจสอบ และไม่ยอมจำนนต่อความไม่เป็นธรรม พร้อมทั้งสร้างระบบที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการคุ้มครองผู้บริโภค

แม้ต้องดำเนินงานภายใต้ข้อจำกัดด้านทรัพยากร และงบประมาณ แต่สำนักงานฯ ได้มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการทำงานให้คล่องตัว และสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคเกิดผลจริง

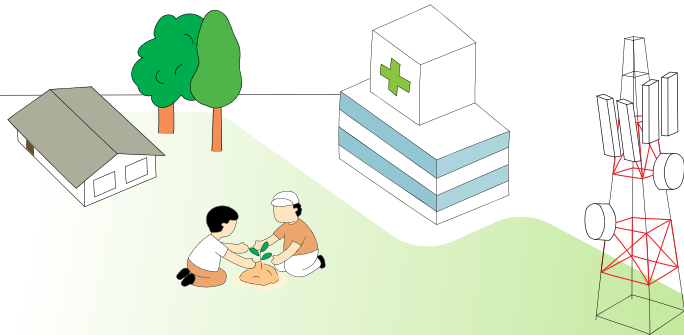
จากความมุ่งมั่นในการทำงานอย่างต่อเนื่องใน 5 ปีที่ผ่านมา การดำเนินงานในปี 2569 สำนักงานสภาผู้บริโภค จะมุ่งพัฒนาบทบาทจากการรองรับและสนับสนุนการแก้ไขปัญหา ไปสู่การทำงานเชิงป้องกันและเชิงนโยบายมากยิ่งขึ้น โดยมีเป้าหมายสำคัญ ได้แก่ การเสริมศักยภาพเครือข่ายผู้บริโภคในระดับจังหวัดและภูมิภาค เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างยั่งยืน การพัฒนาระบบข้อมูลและองค์ความรู้ด้านผู้บริโภค เพื่อสนับสนุนการตรวจสอบและการกำหนดนโยบายบนฐานข้อมูลที่รอบด้าน และการผลักดันให้เสียงของผู้บริโภคถูกนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจของรัฐอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในนโยบายที่กระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

ข้าพเจ้าขอขอบคุณประชาชน ผู้บริโภค และผู้ปฏิบัติงานทุกภาคส่วน ที่ร่วมกันขับเคลื่อนงานคุ้มครองผู้บริโภคภายใต้เงื่อนไขที่ท้าทาย และขอยืนยันว่าสำนักงานสภาผู้บริโภคจะยังคงทำหน้าที่เป็นกลไกสนับสนุนที่เข้มแข็ง เพื่อให้ผู้บริโภคไทยมีพลัง มีเสียง และได้รับความเป็นธรรมอย่างแท้จริง

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง
เลขาธิการสำนักงานสภาผู้บริโภค

สารจากหน่วยงาน ประจำจังหวัด-หน่วยงานเขตพื้นที่

ท หน่วยงานประจำจังหวัดของสภาผู้บริโภคนั้น เป็นกลไกหลักในการนำการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคเข้าสู่ระดับพื้นที่ โดยมีรากฐานตาม พ.ร.บ. การจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. 2562 ซึ่งกำหนดให้โครงสร้างองค์กรประกอบด้วยสำนักงานสภาผู้บริโภค และหน่วยงานประจำจังหวัด เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคมีความเข้มแข็งครอบคลุม และสามารถรับมือกับปัญหาได้อย่างรวดเร็วทันการณ์ในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ สร้างการเข้าถึงให้ผู้บริโภคมีช่องทางร้องเรียนที่ใกล้ตัว สามารถร้องเรียนและได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างรวดเร็ว และมีเครือข่ายองค์กรผู้บริโภคที่เข้มแข็งทั่วประเทศ โดยการสนับสนุนของหน่วยงานเขตพื้นที่ เพื่อให้เสียงของผู้บริโภคในทุกจังหวัดได้รับการรับฟังและนำไปสู่แนวทางแก้ไขเชิงนโยบาย

ในปี 2568 สภาผู้บริโภคได้รับเรื่องร้องเรียนทั้งหมดกว่า 23,703 เรื่อง เป็นเรื่องร้องเรียนผ่านหน่วยงานประจำจังหวัดกว่า 13,913 เรื่อง ครอบคลุมปัญหาหลากหลาย ตั้งแต่ภัยมิถุนาซีฟออนไลน์ สินค้าและบริการที่ไม่ได้มาตรฐาน สัญญาไม่เป็นธรรม ปัญหาอาหาร ยา และผลิตภัณฑ์สุขภาพ ไปจนถึงบริการสาธารณสุขและการเดินทาง สะท้อนภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของผู้บริโภคทั่วประเทศ

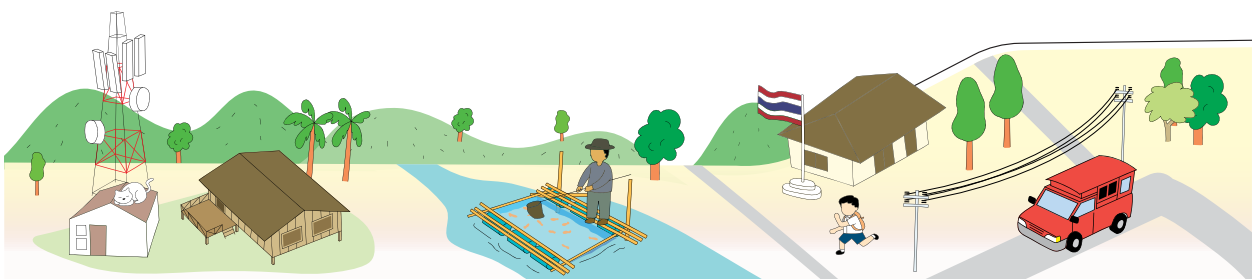
การดำเนินงานของหน่วยงานประจำจังหวัดทั้ง 20 แห่ง ทำให้ปัญหาที่เริ่มต้นจากชีวิตประจำวันของผู้บริโภคถูกยกระดับเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายระดับประเทศ โดยอาศัยข้อมูลจากเรื่องร้องเรียนจริง การลงพื้นที่ และการประสานกับหน่วยงานรัฐในแต่ละ

จังหวัด ส่งผลให้มีการพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายร่วมกันจากระดับจังหวัดสู่ระดับประเทศ

สำหรับปี 2569 สภาผู้บริโภคมุ่งพัฒนากลไกการคุ้มครองผู้บริโภคในระดับภูมิภาคให้ครอบคลุม 27 จังหวัด เพื่อเสริมพลังการทำงานเชิงพื้นที่ และผนึกความร่วมมือกับหน่วยงานเขตพื้นที่ในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของประชาชนอย่างเป็นระบบ

หน่วยงานประจำจังหวัด หน่วยงานเขตพื้นที่ และสมาชิกของสภาผู้บริโภคจะยังคงยืนหยัดทำหน้าที่เป็น “ด่านหน้า” ของการคุ้มครองผู้บริโภค ทำงานเคียงข้างประชาชน และขับเคลื่อนสิทธิผู้บริโภคให้เป็นจริงในทุกพื้นที่ของประเทศ

บทสรุปผู้บริหาร

สภาผู้บริโภคมุ่งหวังให้สังคมไทยก้าวไปสู่มาตรฐานของประเทศไทยแล้ว ที่ประชาชนสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมั่นคง ปลอดภัย และได้รับความเป็นธรรมในทุกมิติของการบริโภค ไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึงบริการขนส่งที่เท่าเทียม ภาระค่าใช้จ่ายเรื่องพลังงานและไฟฟ้า ระบบการเงินที่โปร่งใส รวมทั้งได้รับการคุ้มครองจากภัยออนไลน์และมิชชันนารี อย่างไรก็ตาม ในช่วงปีที่ผ่านมา คุณภาพชีวิตของผู้บริโภคจำนวนมากยังถูกบั่นทอนจากความไม่เป็นธรรมเชิงโครงสร้างและช่องว่างในการกำกับดูแลที่ยังไม่ทันต่อความเปลี่ยนแปลง สภาผู้บริโภคจึงตั้งเป้าที่จะขับเคลื่อนให้ “สิทธิผู้บริโภค” เป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ พร้อมผลักดันให้เกิดระบบที่ป้องกันปัญหาได้ตั้งแต่ต้นทาง ไม่ใช่เพียงการแก้ไขที่ปลายเหตุ

ภายใต้เป้าหมายดังกล่าว สภาผู้บริโภคดำเนินการกิจเชิงรุกใน 3 มิติหลัก ได้แก่ การผลักดันนโยบายสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาเชิงระบบ; การจัดการเรื่องร้องเรียนและขยายเครือข่ายสมาชิกเพื่อคุ้มครองสิทธิอย่างเป็นรูปธรรม; และการเฝ้าระวัง-แจ้งเตือนภัยผู้บริโภคในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยในปีงบประมาณที่ผ่านมา สภาผู้บริโภคสามารถขับเคลื่อนประเด็นสำคัญได้อย่างต่อเนื่อง แม้จะเผชิญข้อจำกัดด้านงบประมาณที่ถูกปรับลดต่อเนื่องเป็นปีที่สอง ซึ่งส่งผลกระทบต่อขยายการเข้าถึงประชาชน การพัฒนาศักยภาพสมาชิก และการยกระดับระบบจัดการเรื่องร้องเรียน

สภาผู้บริโภคได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภคในปี 2568 รวมทั้งสิ้น 23,703 เรื่อง สามารถดำเนินการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาและยุติข้อพิพาทได้ถึง 81% คิดเป็นมูลค่าความเสียหายมากถึง 174 ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่สามารถยุติเรื่องได้ในขั้นตอนการเจรจากับผู้ประกอบการ

เมื่อพิจารณาลักษณะของปัญหา พบว่า ปัญหา 3 อันดับแรกที่ผู้บริโภคร้องเรียนสูงสุด ได้แก่ สินค้าชำรุดบกพร่อง สายสื่อสารโทรคมนาคมที่ไม่ปลอดภัย และภัยจากการส่งข้อความสั้น (SMS) หลอกหลวงผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งสะท้อนถึงทั้งปัญหาเชิงคุณภาพสินค้า ความปลอดภัยสาธารณะ และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในยุคดิจิทัล โดยรวมผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของสภาผู้บริโภคเฉลี่ย 94%

นอกจากนี้ ยังได้ดำเนินการฟ้องคดีให้กับผู้บริโภค รวม 208 คดี มูลค่าทุนทรัพย์ฟ้องคดีกว่า 257 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นดำเนินการโดยสำนักงานสภาผู้บริโภค 190 คดี หน่วยงานประจำจังหวัด 18 คดี คดีส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับประเด็นภัยทุจริตทางการเงิน (กรณีเงินในบัญชีสูญหายหรือถูกดูดเงินจากบัตรเครดิต) รวมถึงกรณีผิดสัญญาจะซื้อขายที่อยู่อาศัย และการได้รับสินค้าไม่ตรงปก นอกจากนี้ยังกระจายอำนาจการฟ้องคดีในระดับท้องถิ่น ทำให้มีหน่วยงานประจำจังหวัดที่มีอำนาจฟ้องคดีเทียบเท่าสำนักงานสภาผู้บริโภครวมเป็น 9 จังหวัด (สงขลา ร้อยเอ็ด ประจวบคีรีขันธ์ สุราษฎร์ธานี กรุงเทพมหานคร สตูล เชียงราย พะเยา และเชียงใหม่)

ทั้งนี้ ด้วยความมุ่งมั่นในการทำงานเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคอย่างเต็มศักยภาพ สภาผู้บริโภคได้สร้างผลงานเป็นที่ประจักษ์ในหลายกรณี สะท้อนผ่านผลงานเด่นในปี 2568 ที่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงในระดับโครงสร้าง ได้แก่

1. การผลักดันนโยบาย “กองทุนขนส่งสาธารณะในทุกจังหวัด” ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะที่ปลอดภัย มีคุณภาพ และมีค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม อันเป็นการลดภาระค่าครองชีพ

และความเหลื่อมล้ำในระยะยาว ซึ่งพรรคการเมืองให้ความสนใจและพร้อมขับเคลื่อนนโยบายของสภาผู้บริโภครู้สึกเกิดขึ้นจริง 2. การผลักดันให้เกิดการเยียวยาผู้บริโภคกรณีโทรศัพท์เคลื่อนที่ชำรุดที่มีปัญหาหน้าจอแสดงผลผิดปกติ (จอขึ้นเส้น) ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคจำนวนมากทั่วประเทศ จนได้รับการเยียวยาไปกว่า 3,330 ราย ซึ่งควรได้รับการชดเชยเยียวยารายละไม่น้อยกว่า 7,500 บาท และ 3. การขับเคลื่อนเพื่อแก้ไขปัญหาสายสื่อสารโทรคมนาคมที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จนกระทรวงมหาดไทยประกาศตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดูแลปัญหาใน 77 จังหวัด และมีตัวแทนสภาผู้บริโภคเข้าไปร่วมทำงานด้วย

ในส่วนของ 5 นโยบายมุ่งเป้าปี 2568 สภาผู้บริโภคได้ออกแบบเพื่อยกระดับการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคและสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบอย่างเป็นรูปธรรม โดยได้ขับเคลื่อนนโยบายดังต่อไปนี้ 1. นโยบายลดความเสียหายจากภัยมิจฉาซีพออนไลน์ผ่าน “มาตรการหน่วงเงิน (Delay Transaction)” นำไปสู่การออกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี รวมถึงการผลักดันหลักการ “แบ่งความรับผิดชอบร่วม” ทำให้รัฐบาลออกพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเพื่อเยียวยาผู้บริโภค 2. นโยบายเมืองที่เป็นธรรมซึ่งเน้นการคุ้มครองสิทธิชุมชนด้านผังเมือง ส่งผลให้มีการตรวจสอบอาคารสูงในซอยแคบ และกรุงเทพมหานครมีคำสั่งให้เจ้าของอาคารดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมาย

ในด้านคุณภาพชีวิต สภาผู้บริโภคผลักดัน 3. นโยบายการเข้าถึงผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ปลอดภัย ด้วยการเสนอร่าง พ.ร.บ. อาหาร ฉบับสภาผู้บริโภค เพื่อปรับปรุงระบบเตือนภัยอาหาร การควบคุมโฆษณาและบทลงโทษให้ทันสมัย ควบคู่ไปกับ 4. นโยบายสิทธิบริการสุขภาพเท่าเทียม ที่มุ่งลดความเหลื่อมล้ำของ 3 กองทุนสุขภาพ โดยเฉพาะการยกระดับสิทธิประโยชน์ด้านทันตกรรมของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม ให้เท่าเทียมกับระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และสุดท้ายคือ 5. นโยบายเด็กทุกคนได้เรียนฟรี 15 ปี อย่างมีคุณภาพ ซึ่งมีการยื่นข้อเสนอต่อกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเน้นย้ำเรื่องความปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจของนักเรียนในสถานศึกษาตามหลักสิทธิมนุษยชนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ภายใต้งบประมาณที่จำกัด สภาผู้บริโภคยังคงมุ่งมั่นสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายองค์กรสมาชิก โดยมีการรับรององค์กรสมาชิกใหม่อย่างเป็นทางการ

“ สภาผู้บริโภคดำเนินภารกิจเชิงรุก
ใน 3 มิติหลัก ได้แก่
การผลักดันนโยบายสาธารณะ
เพื่อแก้ไขปัญหาเชิงระบบ;
การจัดการเรื่องร้องเรียน
และขยายเครือข่ายสมาชิก
เพื่อคุ้มครองสิทธิอย่างเป็นรูปธรรม;
และการเฝ้าระวัง-แจ้งเตือนภัย
ผู้บริโภค ”

จำนวนทั้งสิ้น 22 องค์กร เพิ่มขึ้นใน 5 จังหวัด ได้แก่ พิษณุโลก ยะลา สมุทรสาคร สิงห์บุรี และเพชรบุรี ส่งผลให้ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 สภาผู้บริโภคเมืองนครราชสีมา ในเครือข่ายทั่วประเทศรวมทั้งสิ้น 356 องค์กร ใน 58 จังหวัด มีหน่วยงานเขตพื้นที่ 4 แห่ง รวมถึงมีหน่วยงานประจำจังหวัด 20 แห่ง ซึ่งเพิ่มขึ้นใหม่ 2 แห่ง คือ หน่วยงานประจำจังหวัดนครปฐม (ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดนครปฐม) และหน่วยงานประจำจังหวัดลำปาง (สถาบันธรรมาภรณ์) เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานรักษาประโยชน์ผู้บริโภคในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับบริบทของแต่ละท้องถิ่น

ในด้านการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานของสภาผู้บริโภคปี 2568 จากการสำรวจความคิดเห็นประชาชน สมาชิก และผู้มีส่วนได้เสียครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างรวม 3,199 คน พบว่า ประชาชนทั่วไปมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก ขณะที่กลุ่มผู้ที่เคยใช้บริการหรือร้องเรียนโดยตรงมีระดับความพึงพอใจสูงมาก โดยเฉพาะในด้านความสุภาพ ความเต็มใจ และความรวดเร็วของเจ้าหน้าที่ ซึ่งสะท้อนถึงคุณภาพการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ผลสำรวจยังชี้ให้เห็นถึงความท้าทายในการสร้าง “การมีส่วนร่วมเชิงลึก” ของประชาชน ซึ่งยังคงอยู่ในระดับจำกัด และเป็นโจทย์สำคัญในการพัฒนาองค์กรในระยะต่อไป

สำหรับทิศทางการทำงานในปี 2569 สภาผู้บริโภคได้กำหนดกรอบนโยบายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน โดยมุ่งขับเคลื่อน “5 นโยบายสำคัญ” ได้แก่ การลดภาระค่าครองชีพ การยกระดับความปลอดภัยสินค้าและบริการ การคุ้มครองผู้บริโภคในเศรษฐกิจดิจิทัล การเข้าถึงบริการสาธารณะที่เป็นธรรม และการเสริมสร้างความเข้ม

แข็งของผู้บริโภคในทุกระดับ ควบคู่กับการกำหนด “นโยบายพุ่งเป้า” เพื่อแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างที่กระทบประชาชนในวงกว้าง 4 ด้าน ได้แก่ (1) การจัดระเบียบสายสื่อสารที่ไม่ปลอดภัย (2) การผลักดันค่าน้ำ-ไฟของหอพักที่เป็นธรรม (3) การจัดตั้งกองทุนขนส่งสาธารณะในทุกจังหวัด และ (4) การป้องกันการหลอกลวงออนไลน์ผ่านระบบยืนยันตัวตนผู้ค้าออนไลน์ (e-KYM)

ในขณะเดียวกันต้องเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายระดับพื้นที่ โดยผลักดันให้เกิด “หน่วยคุ้มครองสิทธิสภาผู้บริโภค” ในระดับจังหวัด เพื่อเป็นกลไกหลักในการรับเรื่องร้องเรียน คุ้มครองสิทธิ และขับเคลื่อนนโยบายในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งการยกระดับการทำงานจากเชิงรับสู่เชิงรุกต่อเนื่องจากปี 2568 โดยบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

ในมิติของนโยบาย สภาผู้บริโภคมุ่งยกระดับให้ประเด็นการคุ้มครองผู้บริโภคบรรจุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 ควบคู่กับการยกระดับมาตรฐานสู่ระดับสากลตามแนวทางขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development; OECD) ทั้งด้านความเข้มแข็งของระบบ การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และการกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน

ทิศทางดังกล่าวมุ่งสร้างระบบคุ้มครองผู้บริโภคที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรม เสริมอำนาจต่อรองของผู้บริโภค และวางรากฐานให้การคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกลไกสำคัญของระบบเศรษฐกิจและสังคมไทยในระยะยาว

Executive Summary

The Thailand Consumers Council (TCC) aims to advance Thai society toward the standards of developed countries, where citizens can live with security, safety, and fairness in all aspects of consumption. This includes equitable access to transportation services, affordable energy and electricity costs, a transparent financial system, and effective protection from online threats and scams. However, over the past year, the quality of life for many consumers has been undermined by structural injustices and regulatory gaps that have not kept pace with rapid changes. The TCC is therefore committed to establishing consumer rights as the foundation of national development, while promoting systems that prevent problems at the source rather than merely addressing them after they occur.

Under these objectives, the TCC proactively carries out its mission across three main dimensions: advocating for public policies to resolve systemic issues; handling complaints and expanding its member network to provide tangible consumer protection; and monitoring and alerting consumers to rapidly evolving risks. In the previous fiscal year, the TCC continued to drive key initiatives effectively, despite facing ongoing budget reductions for the second consecutive year. These constraints have impacted its ability to reach more citizens, develop member network capacity, and upgrade its complaint management system.

In 2025 (B.E. 2568), the TCC received a total of 23,703 complaints. It successfully assisted consumers, resolved issues, and settled disputes

in 81% of cases, representing damages worth approximately 174 million baht. Most cases were resolved through negotiation with businesses. The top three complaint categories were: defective or substandard goods, hazardous telecom cables, and deceptive SMS scams. These reflect issues related to product quality, public safety, and new forms of digital threats. Overall, consumers reported an average satisfaction rate of 94% with the TCC's services.

Additionally, the TCC filed 208 lawsuits on behalf of consumers, with a total claim value exceeding 257 million baht. Of these, 190 cases were handled by the TCC Office and 18 cases by provincial units. Most cases involved financial fraud (e.g., missing funds from accounts or unauthorized credit card withdrawals), breaches of housing purchase agreements, and received goods that do not match the advertised specifications.

The TCC has also decentralized litigation authority to local provinces, increasing the total number of provincial units with equivalent litigation powers to 9 (previously 6: Songkhla, Roi Et, Prachuap Khiri Khan, Surat Thani, Bangkok, and Satun; now including Chiang Rai, Phayao, and Chiang Mai).

Through its dedicated efforts to protect consumers to the fullest extent, the TCC achieved notable successes that created structural change. Key highlights for 2025 include:

- Advocating for the establishment of public transportation funds in every province, as supported by the Thai Health Promotion

Foundation, to ensure safe, quality, and affordable public transport.

- Pushing for remedies for consumers affected by Samsung mobile phones with defective screens (abnormal lines). This impacted many users nationwide, resulting in compensation for over 3,330 consumers, with each entitled to at least 7,500 baht.

- Addressing unsafe telecommunications cables that posed risks to life and property. This led the Ministry of Interior to establish a committee covering 77 provinces, with TCC representatives participating in the process.

Regarding its five targeted policies in 2025, the TCC designed initiatives to elevate consumer protection and drive systemic change. Achievements include:

- Reducing damages from online scams through the “Delay Transaction” measure, which contributed to a Bank of Thailand notification to prevent technology-related crimes, and the principle of shared liability, leading to a Royal Decree on measures to prevent and suppress technology crimes for consumer remedies.

- The “Just City” policy, focusing on community rights in urban planning, resulted in inspections of high-rise buildings in narrow alleys and a Bangkok Metropolitan Administration

order for building owners to comply with the law.

- In quality-of-life improvements, the TCC proposed a Draft Food Act to modernize food safety alerts, advertising controls, and penalties. It also advanced equitable healthcare services to reduce disparities among the three health funds, particularly upgrading dental benefits for Social Security Fund members to match that of the Universal Coverage Scheme.

- Under the “Every Child Receives 15 Years of Quality Free Education” policy, the TCC submitted proposals to the Ministry of Education

“
The TCC proactively carries out its mission across three main dimensions: advocating for public policies to resolve systemic issues; handling complaints and expanding its member network to provide tangible consumer protection; and monitoring and alerting consumers to rapidly evolving risks.
 ”

emphasizing physical and mental safety in schools in line with human rights principles to create a truly conducive learning environment.

Despite budget limitations, the TCC remained committed to strengthening its member organization network. It officially recognized 22 new member organizations, expanding into five additional provinces: Phitsanulok, Yala, Samut Sakhon, Sing Buri, and Phetchaburi.

As of 30 September 2025, the TCC had a nationwide network of 356 member organizations across 58 provinces, four zonal offices, and 20 provincial units (an increase of two: Nakhon Pathom Consumer Rights Protection Center, and the Dharmabhiwat Institute in Lampang). These units serve as local mechanisms for effectively preventing consumer problems in line with local contexts.

A survey of 3,199 respondents (including the public, members, and stakeholders) on opinions regarding the TCC's 2025 performance showed overall satisfaction at a moderate to fairly good level. General consumers rated it moderate to high, while those who had directly used services or filed complaints reported very high satisfaction-particularly with staff courtesy, willingness to help, and responsiveness. This reflects efficient service quality. However, the survey highlighted challenges in achieving deeper public engagement, which remains limited and represents an important area for future organizational development.

For fiscal year 2026 (B.E. 2569), the TCC has outlined a policy framework to elevate citizens' quality of life. It will drive five key policies: reducing cost-of-living burdens, enhancing product and service safety, protecting consumers in the

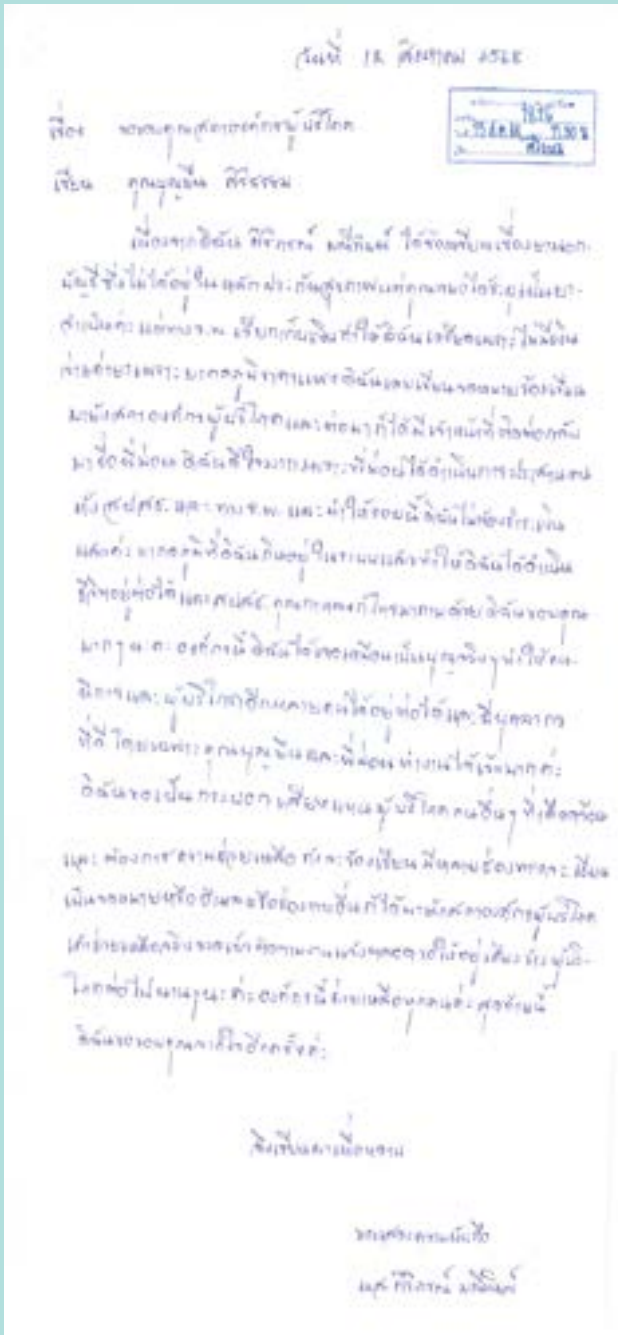
digital economy, ensuring fair access to public services, and strengthening consumers at all levels. It will also pursue four targeted structural policies: (1) regulating unsafe telecommunications cables, (2) ensuring fair water and electricity rates for rental properties and dormitories, (3) establishing public transportation funds in every province, and (4) preventing online scams through the promotion of an e-Know Your Merchant (e-KYM) system for online seller identity verification to improve transaction safety.

The TCC will accelerate the strengthening of local networks by promoting provincial consumer rights protection units as core mechanisms for receiving complaints, safeguarding rights, and advancing policies at the grassroots level. It will continue shifting from reactive to proactive approaches through enhanced collaboration with regulatory and law enforcement agencies to deliver tangible consumer protection outcomes.

In the policy dimension, the TCC aims to advocate for consumer protection issues to be incorporated into the 14th National Economic and Social Development Plan. It will also raise standards to international levels in line with the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) guidelines, focusing on system robustness, effective law enforcement, and clear performance indicators.

These directions seek to create an efficient, transparent, and fair consumer protection system that empowers consumers, strengthens their bargaining power, and establishes consumer protection as a vital foundation for Thailand's long-term economic and social systems.

ความเห็นผู้บริโภค

บริการสุขภาพต้องเท่าเทียม

“ _____ ”

**เงินมีไม่เท่ากัน
แต่บริการสุขภาพต้องเท่าเทียม**

เมื่อ “ค่ายาแพง” เกินกว่าจะรับไหว
ร้องเรียนมาที่สภาผู้บริโภค
พร้อมช่วยเหลือ
ให้ประชาชนเข้าถึงการรักษา
ที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรม

**ไม่ว่าจะอยู่ที่พื้นที่ใด
หรือมีฐานะเช่นไร เพราะสุขภาพ
คือสิทธิพื้นฐานของทุกคน**

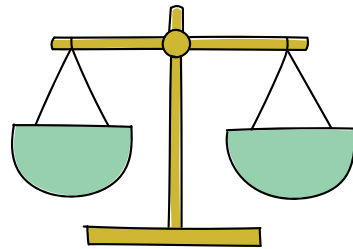
_____ ”

#สภาผู้บริโภค #คุณภาพชีวิต
#บริการสุขภาพต้องเท่าเทียม

ประชาชนได้อะไรจากสภาผู้บริโศค

ได้รับการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ

เรื่องร้องทุกข์ที่ผู้บริโศคร้องเรียน
มายังสภาผู้บริโศคตั้งแต่
เดือน ต.ค. 67 - ก.ย. 68

รวมทั้งสิ้น **23,703 เรื่อง**

ร้องเรียนผ่านส่วนกลาง
(ศูนย์คุ้มครองผู้บริโศคแบบเบ็ดเสร็จ)
9,790 เรื่อง (41%)

ร้องเรียนผ่านส่วนภูมิภาค
(หน่วยงานประจำจังหวัดและองคคคพพ)
13,913 เรื่อง (59%)

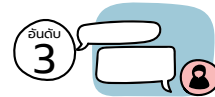
3 ลักษณะปัญหาที่มีการร้องทุกข์สูงสุด

ปัญหาสินค้าชำรุดบกพร่อง

ปัญหาสายสื่อสาร
โทรคมนาคมที่ไม่ปลอดภัย

ปัญหา SMS หลอกลวง
ทำให้เสียทรัพย์

ความพึงพอใจต่อการให้บริการรับเรื่องร้องทุกข์

ผู้บริโศค 5,630 คนที่ใช้บริการร้องทุกข์
มีความพึงพอใจภาพรวมเฉลี่ย

94%

ปัจจัยที่ทำให้ผู้บริโศคมีความพึงพอใจสูงสุด คือ
การให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และสามารถ
นำไปใช้แก้ไขปัญหาเบื้องต้นได้จริง

ประชาชนได้อะไรจากสภาผู้บริโภค

ได้รับการชดเชยเยียวยา

แก้ไขปัญหาร้องร้องทุกข์จนยุติ

19,270 เรื่อง (81%)

ยุติโดยส่วนกลาง (ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคแบบเบ็ดเสร็จ) 7,782 เรื่อง (40%)

ยุติโดยส่วนภูมิภาค (หน่วยงานประจำจังหวัดและองคาพยพ) 11,488 เรื่อง (60%)

สามารถแก้ไขปัญหามาจนยุติได้
ในขั้นตอนก่อนฟ้อง (ให้คำปรึกษา/เจรจา)

69%

เรื่องร้องเรียนที่เข้าสู่การฟ้องคดี 18%

อื่นๆ 13%

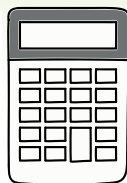

มูลค่าความเสียหายที่ผู้บริโภค
ได้รับการชดเชยเยียวยา รวม

174 ล้านบาท

ดำเนินการโดยส่วนกลาง
(ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคแบบเบ็ดเสร็จ)

30 ล้านบาท

ดำเนินการโดยส่วนภูมิภาค
(หน่วยงานประจำจังหวัดและองคาพยพ)

144 ล้านบาท

ประชาชนได้อะไรจากสภาผู้บริโค

ได้รับความเป็นธรรมผ่านการฟ้องคดี

สภาผู้บริโคมีมติให้
ดำเนินคดีเพื่อผู้บริโค รวม

ฟ้องคดีแทน ผู้บริโค	ช่วยเหลือผู้บริโค ที่ถูกฟ้องคดี	สนับสนุนคดี ที่ผู้บริโคยื่นฟ้อง
89 คดี	87 คดี	32 คดี

ดำเนินการโดย

คิดเป็นมูลค่า
กฤทรัพย์ฟ้องคดี รวม **257** ล้านบาท

ส่วนกลาง (ศูนย์คุ้มครองผู้บริโคแบบเบ็ดเสร็จ)	190 คดี
ส่วนภูมิภาค (หน่วยงานประจำจังหวัด)	18 คดี

3 ลักษณะปัญหาที่มีการฟ้องคดีสูงสุด

ถูกหลอกดูดเงิน
ผ่านบัญชีธนาคาร/
บัตรเครดิต

ก่อสร้างไม่ได้มาตรฐาน/
โดนรับเงินจอบๆ

สินค้าชำรุด/
ไม่ได้มาตรฐาน

ผู้บริโคทั่วประเทศสามารถเข้าถึง
กระบวนการยุติธรรมได้มากขึ้น
ผ่านคณะอนุกรรมการกลั่นกรอง
การดำเนินคดีระดับจังหวัด

9 จังหวัด
เชียงราย, เชียงใหม่, ประจวบคีรีขันธ์,
พะเยา, ร้อยเอ็ด, สงขลา, สตูล,
สุราษฎร์ธานี, กรุงเทพมหานคร

ประชาชนได้อะไรจากสภาผู้บริโภค

ได้รับการแก้ไขปัญหาย่างเป็นรูปธรรม

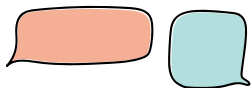
ผลักดันข้อเสนอเชิงนโยบายและมาตรการ
คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
ของผู้บริโภคไทย

✓ ให้ความเห็นต่อกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค	25 ฉบับ
✓ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องตอบรับข้อเสนอฯ และนำไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง	4 ข้อเสนอเชิงนโยบาย/มาตรการฯ
✓ มีความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ เช่น โครงการนำร่อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประชุมเชิงปฏิบัติการ และความร่วมมือทวิภาคี	4 กรอบความร่วมมือ
✓ ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่องของสินค้า พ.ศ.	ถูกเสนอเข้าสู่วาระการพิจารณาของรัฐสภาแล้ว เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2568

ประชาชนได้อะไรจากการดำเนินงานด้านนโยบายของสภาผู้บริโภค

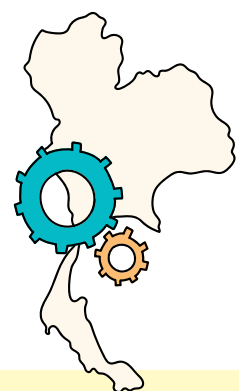
1. ได้รับการคุ้มครองเชิงป้องกันมากขึ้น ไม่ใช่เพียงการแก้ปัญหาภายหลัง
ผลักดันกลไกป้องกันภัยทุจริต ลดความเสี่ยงของผู้บริโภค เสริมความมั่นใจในการใช้สินค้าและบริการในชีวิตประจำวัน
2. มีคุณภาพชีวิตที่เป็นธรรมและโปร่งใสมากขึ้น
เสนอนโยบายสะท้อนปัญหา ค่าครองชีพ ค่าไฟ ค่าโดยสาร และพลังงานหมุนเวียน เพื่อลดภาระประชาชน
3. เข้าถึงบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและคำนึงถึงสิทธิผู้บริโภค
เป็นตัวกลางสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้าง เช่น ขนส่งสาธารณะที่ไม่ทั่วถึง เพื่อผลักดันให้หน่วยงานรัฐเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน
4. มีสิทธิ มีเสียง และมีส่วนร่วมในนโยบายสาธารณะมากขึ้น
เปลี่ยนจากผู้รับผลกระทบเป็น "ผู้มีส่วนร่วม" ในกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะ
5. กลุ่มเปราะบางได้รับการคุ้มครองอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น
มุ่งเน้นงานวิจัยที่คุ้มครองผู้สูงอายุ เด็ก และผู้เข้าถึงเทคโนโลยีอย่างจำกัด ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมอย่างครอบคลุมทุกกลุ่มคน
6. ข้อเสนอแนะนโยบายนำไปใช้ได้จริง
ใช้ข้อมูลสนับสนุนจากงานวิจัยที่ตั้งอยู่บนฐานข้อมูลปัญหาผู้บริโภค

ประชาชนได้อะไรจากสภาผู้บริโภค

มีเครือข่ายเพื่อนผู้บริโภค และเป็นที่พัก

มีสมาชิกสภาผู้บริโภค 356 องค์กร
(เพิ่มขึ้น 22 องค์กรจากปี 2567)
คอยช่วยเหลือผู้บริโภคครอบคลุม 58 จังหวัด

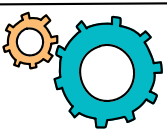
5 จังหวัดที่เกิดสมาชิกใหม่ ได้แก่
พิษณุโลก สิงห์บุรี สมุทรสาคร
เพชรบุรี และยะลา

สนับสนุนให้สมาชิกฯ ดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภค
ประเด็นภัยออนไลน์ 177 โครงการ (Open grant)

ทำให้ผู้บริโภคใน 27 จังหวัดมีความรู้และทักษะ
ในการรับมือภัยออนไลน์มากขึ้น

มี 20 หน่วยงานประจำจังหวัด

4 หน่วยงานเขตพื้นที่

12 กลไกคุ้มครองผู้บริโภค

ดำเนินการรักษาผลประโยชน์ให้ผู้บริโภคระดับจังหวัด

ให้คำปรึกษา/แก้ไขปัญห
รับเรื่องร้องทุกข์

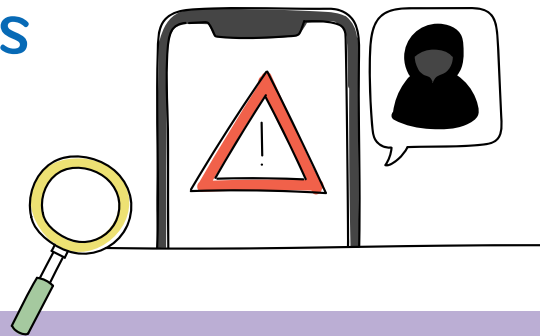
เฝ้าระวัง/แจ้งเตือนภัยสินค้า
หรือบริการที่อาจละเมิดสิทธิผู้บริโภค

ป้องคดีแทนผู้บริโภค
ระดับจังหวัด

ผลักดัน/ขับเคลื่อนข้อเสนอโยบ
กักระดับส่วนภูมิภาค-ประเทศ
เพื่อให้เกิดการแก้ปัญหอย่างป็นรูปธรรม

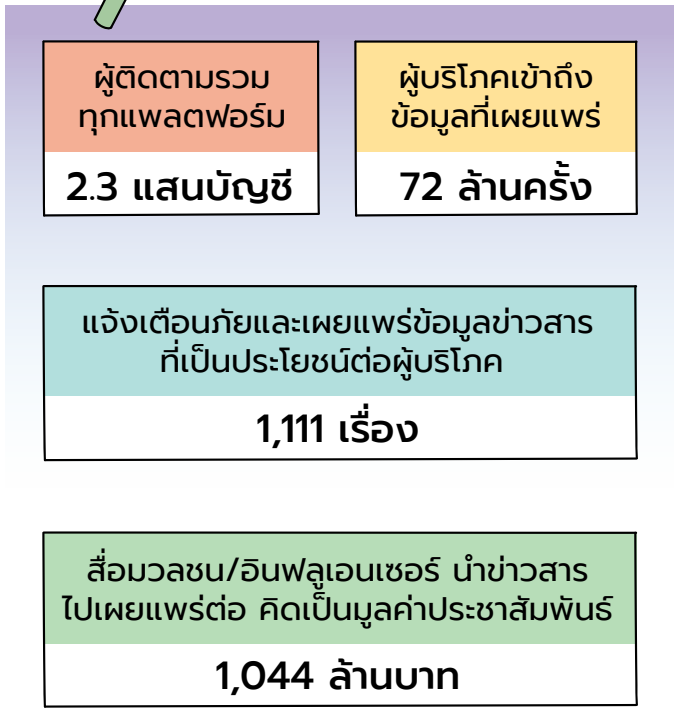
ประชาชนได้อะไรจากสภาผู้บริโภค

ได้รับข้อมูลข่าวสาร การแจ้งเตือนภัย

8 ช่องทางการสื่อสาร

- เว็บไซต์ : สภาองค์กรของผู้บริโภค (www.tcc.or.th)
- เฟซบุ๊ก : สภาองค์กรของผู้บริโภค (tccthailand)
- ไลน์ : สภาองค์กรของผู้บริโภค (@tccthailand)
- เอ็กซ์ (ทวิตเตอร์) : สภาองค์กรของผู้บริโภค (@tccthailand)
- อิน스타그램 : สภาองค์กรของผู้บริโภค (tcc.thailand)
- ยูทูป : สภาองค์กรของผู้บริโภค (tccthailand)
- ตี๊กต็อก : สภาผู้บริโภค (tccthailand)
- สปอติฟาย พอดแคสต์ : สภาผู้บริโภค (TCC Thailand)

3 อันดับข่าวสารที่ผู้บริโภคให้ความสนใจสูงสุด

อันดับ 1 ปัญหาหน้าจอโทรศัพท์ชำรุดขึ้นเส้นแนวตั้งหลังอัปเดตซอฟต์แวร์	อันดับ 2 ปัญหาติดตั้งแอปฯ ในมือถือยี่ห้อ Oppo-Realme ที่ละเมิดสิทธิผู้บริโภค	อันดับ 3 ปัญหาการกดยนต์ไฟฟ้าเนต้า (NETA) กรณีบริการหลังการขายล่าช้า

ส่วนที่ 1

ผลงานเด่น

1. “รถเมลล์ที่หายไป” ในพื้นที่ต่างจังหวัด
ตอกย้ำความเหลื่อมล้ำระบบขนส่งท้องถิ่น
2. ชัมชุงจ่อขึ้นเส้น เหยี่ยวยาผู้บริโภคกัณฑ์เยี่ยมต่างประเทศ
3. สายสื่อสารที่ยุงเหยงคือ “กัณฑ์มรณะ” ทุกหัวถนน

จากเรื่องร้องเรียนสู่การแก้ปัญหาที่จับต้องได้

จากการขยายการทำงานด้านการรับเรื่องร้องเรียนความทุกข์ร้อนของผู้บริโภคทั่วประเทศ สภาผู้บริโภคพบว่า มีปัญหาผู้บริโภคที่มีความหลากหลายเป็นจำนวนมากที่ถูกกละเลยโดยระบบของทั้งภาครัฐและเอกชน อีกทั้งยังไม่มีกลไกด้านกฎหมายหรือกระบวนการยุติธรรมรองรับ ทำให้ผู้บริโภคจำนวนมากต้องอยู่ภายใต้แรงกดดันของการไม่ได้รับความเป็นธรรมในการชดเชยเยียวยา ความเหลื่อมล้ำของการถูกเลือกปฏิบัติ การโดนละเมิดสิทธิอย่างเป็นระบบ

นับตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการเปิดดำเนินการในปี 2564 สภาผู้บริโภคได้ผลักดันวาระความเดือดร้อนของผู้บริโภคไปสู่การแก้ไขในระดับนโยบายที่สะท้อนให้เห็นว่า ปัญหาผู้บริโภคไม่ใช่เรื่องปัจเจก แต่เป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขระดับโครงสร้างทางสังคม กฎหมาย และมาตรการของภาครัฐ

ในปีงบประมาณ 2568 สภาผู้บริโภคได้คัดเลือก 3 ผลงานเด่นที่ได้ดำเนินการจนประสบความสำเร็จเชิงนโยบาย ซึ่งได้ขับเคลื่อนกระบวนการไปสู่การแก้ไขเยียวยาจนเกิดรูปธรรมในการคุ้มครองผู้บริโภค และเป็นที่ยอมรับ มานำเสนอ โดยผลงานเด่น 3 เรื่อง คือ:

1. ปัญหาระบบขนส่งสาธารณะที่กว่า 72,000 หมู่บ้านทั่วประเทศไม่มีระบบขนส่งสาธารณะเข้าถึง ในบทความเรื่อง **“รถเมล์ที่หายไป” ในพื้นที่ต่างจังหวัด ตอกย้ำความเหลื่อมล้ำระบบขนส่งท้องถิ่น** สภาผู้บริโภคแสดงให้เห็นถึงการผลักดันให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขระบบขนส่งสาธารณะโดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เสนอแนะนโยบายภาครัฐที่ไม่ปล่อยให้เส้นทางเดินรถสาธารณะขับเคลื่อนภายใต้ระบบกำไร-ขาดทุน แต่อยู่ภายใต้ความต้องการของชุมชน และเสนอให้มีการจัดตั้ง **“กองทุนระบบขนส่งสาธารณะ”**

2. ปัญหาความบกพร่องของหน้าจอโทรศัพท์มือถือยี่ห้อซัมซุงที่ขึ้นเส้นสีต่างๆ ทำให้ผู้ซื้อทั่วประเทศจำนวนมากเดือดร้อนเมื่อโดนผลการซ่อมกลับมายังผู้บริโภค บทความในหัวข้อ **ซัมซุงจอขึ้นเส้น เยียวยาผู้บริโภคทัดเทียมต่างประเทศ** แสดงถึงการทำงานเชิงรุกของสภาผู้บริโภคด้วยการยกระดับปัญหาสู่ **“คดีแบบกลุ่ม (Class Action)”** จนเกิดผลลัพธ์ที่ผู้ประกอบการต้องกำหนดมาตรการเยียวยาครอบครัวกลุ่มโทรศัพท์ 11 รุ่น และเปิดช่องทางให้ผู้บริโภคได้รับการชดเชยในวงกว้าง ทำให้มาตรฐานการเยียวยาผู้บริโภคทัดเทียมระดับสากล

3. ปัญหาระบบสายสื่อสารที่ห้อยระยงระยางตามเสาไฟฟ้าในพื้นที่สาธารณะจนกลายเป็น **“กบดักมรณะ”** ที่ก่อการบาดเจ็บและเสียชีวิตของผู้สัญจรไปมาบนท้องถนน และชุมชนใกล้เคียง จนทำให้เกิดการร้องเรียนเป็นจำนวนมาก บทความเรื่อง **สายสื่อสารที่ยุงเหยิงคือ “กบดักมรณะ” ทุกหัวถนน** แสดงการดำเนินการของสภาผู้บริโภคที่ผลักดันให้เกิดการแก้ไขเชิงนโยบาย พร้อมพัฒนา **“น่านโมเดล”** ที่บูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วน นำไปสู่การขยายผลระดับประเทศ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศมีการตั้งผู้แทนสัดส่วนองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคของสภาผู้บริโภคเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการจัดระเบียบสายสื่อสารในพื้นที่ ทั้ง 77 จังหวัด

ผลงานเด่น 1

“รถเมล์ที่หายไป” ในพื้นที่ต่างจังหวัด ตอกย้ำความเหลื่อมล้ำระบบขนส่งท้องถิ่น

บุญรอบจำได้ว่าเมื่อสมัยเธอสาว ๆ ยังมีรถเมล์วิ่งระหว่างอำเภอและระหว่างจังหวัด ทำให้ชาวชนบทแถบอีสานส่วนใหญ่สามารถเดินทางไปโรงเรียน โรงพยาบาล หรือทำกิจกรรมส่วนตัว เช่น ตัดผม ดูหนังได้โดยมีต้นทุนเดินทางเพียงเล็กน้อย แต่แล้วเมื่อมีการขยายถนนที่กว้างขวางสะดวกสบาย สิ่งหนึ่งที่จู่ๆ หายไปเมื่อความเจริญเข้ามาถึงอำเภอและตำบลของเธอคือ “รถเมล์” สายต่างๆ

คนชนบทในอำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ อย่างบุญรอบและเพื่อนบ้านไม่เข้าใจว่า ทำไมความเจริญที่ควรจะทำให้คนในตำบลของเธอได้รับการรถขนส่งสาธารณะที่ดีกว่าเดิม สะดวกกว่าเดิม กลับถูกทิ้งให้หาทางออกด้วยตัวเอง ต้องหารายได้เพิ่มขึ้นเพื่อผ่อนรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ปัจจุบันนี้ กว่า 60% ของคนในหมู่บ้านต้องมีพาหนะใช้ส่วนตัว ผู้ที่ไม่สามารถผ่อนรถได้ก็ต้องจ้างเหมารถรับจ้างในราคาสูง

ปรากฏการณ์จากการขาดแคลนบริการขนส่งสาธารณะคือหนี้สินครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นของคนในพื้นที่ชนบท เพอร์เซ็นต์การสูญเสียชีวิตของคนหนุ่มสาวในพื้นที่จากอุบัติเหตุจักรยานยนต์ที่มีมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

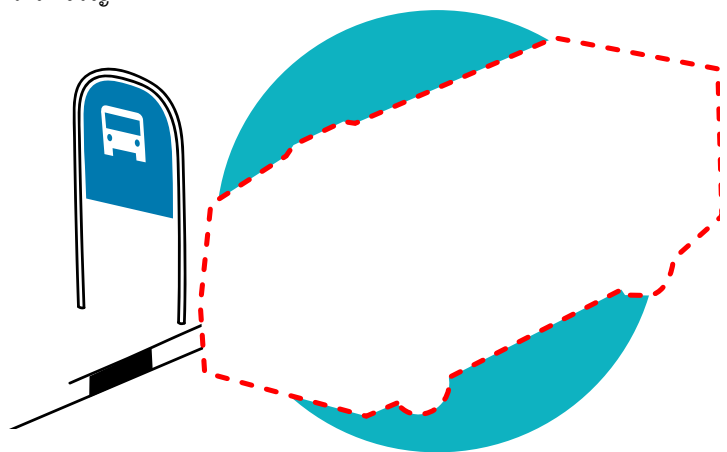
“ถ้าพ่อเขาไม่ได้ซื้อมอเตอร์ไซด์ให้ ปานนี้ลูกชายเขาก็คงยังมีชีวิตอยู่” บุญรอบรำพึงถึงเพื่อนบ้านที่สูญเสียลูกชายวัยรุ่นจากอุบัติเหตุ

หรือความเจริญได้ทั้งคนชนบทไว้ข้างหลัง?

“รถเมล์ที่หายไป” ไม่ใช่เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะพื้นที่ แต่เป็นความจริงที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ ข้อมูลจากสำนักข่าวดิแอคทีฟ (The Active) ไทยพีบีเอส ระบุว่า ใน 77 จังหวัด มีถึง 23 จังหวัดที่ไม่มีบริการขนส่งสาธารณะ

ในเขตตัวเมืองหรือเขตเทศบาล ขณะที่พื้นที่ชนบท องค์กร วิวิส (Wevis) ได้สำรวจข้อมูลพบว่า จากหมู่บ้านทั้งหมด 79,169 หมู่บ้านทั่วประเทศ มีเพียง 6,506 หมู่บ้านเท่านั้นที่อยู่ในเส้นทางเดินรถสาธารณะ หรือคิดเป็นเพียง 8.22% ของหมู่บ้านทั้งหมด²

อาจจะพูดได้ว่า คนต่างจังหวัดในกว่า 70,000 หมู่บ้านต้องอยู่ในสภาพไร้รถเมล์ ที่สะท้อนถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้บริโภคทุกคน

สภาพ “รถน้อย คอยนาน ราคาแพง” หรือ “ไม่มีเลย” อาจถูกตีค่าแค่ความสะดวกในการเดินทาง แต่ในความเป็นจริง การขาดแคลนบริการรถขนส่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับโอกาสของคนต่างจังหวัดด้านการศึกษา สาธารณสุข การเข้าถึงบริการพื้นฐานอื่นของรัฐ เพราะเมื่อมีต้นทุนในการเดินทางสูง การเข้าถึงที่ยากลำบากก็ทำให้ความเหลื่อมล้ำระหว่างคนต่างจังหวัดกับคนกรุงห่างออกไปเรื่อยๆ ในระยะกว่าสิบปีที่ผ่านมา

เมื่อพิจารณาจากจำนวนรถจดทะเบียนสะสมของกรมการขนส่งทางบก ณ 31 ธันวาคม 2568 จะพบว่า

¹ <https://theactive.thaipbs.or.th/data/local-bus-hope>

² สัจจรไม่สำราญ : <https://wevis.info/unmerry-go-round/>

ประเทศไทยมีรถจดทะเบียนสะสมประมาณ 44.9 ล้านคัน ขณะที่รถโดยสารประจำทางซึ่งเป็นระบบขนส่งสาธารณะหลักที่ให้บริการตามเส้นทาง ตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 (หมวด 1-4) มีเพียง 48,150 คัน หรือคิดเป็น 0.1% ของยานพาหนะทั้งหมดในประเทศ

เมื่อพื้นที่ส่วนใหญ่ในประเทศไร้รถเมล์ แต่กลับมีตัวเลขหนึ่งพุ่งทะยานอย่างมีนัยสำคัญ นั่นคือ สถิติอุบัติเหตุทางถนนขององค์การอนามัยโลก (WHO)³ ระบุว่าประเทศไทยมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนเป็นอันดับที่ 18 ของโลก และมีอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนประมาณ 25.4 คนต่อประชากรหนึ่งแสนคน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยในกลุ่มประเทศรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง

ตัวเลขเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความจริงที่ว่า การเข้าถึงขนส่งสาธารณะหมายถึงความปลอดภัยของชีวิต จากความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการพื้นฐานของสังคม

จาก “ธุรกิจบริการ” สู่สิทธิพื้นฐานของประชาชน

หนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้บริการ “รถเมล์” หายไปนั้น สภาผู้บริโภครายว่า ระบบขนส่งสาธารณะของไทยจำนวนมากอยู่ภายใต้การดำเนินการของผู้ประกอบการเป็นหลัก เช่น การผูกขาดใบอนุญาตเส้นทางเดินรถที่มีมานานแล้ว การเลือกวิ่งเฉพาะเส้นทางที่มีผู้โดยสารหนาแน่น การลดเที่ยววิ่งรถในช่วงที่ไม่ทำกำไร หรือการหยุดวิ่งให้บริการในเส้นทางที่ไม่สร้างรายได้ ทั้งที่ใบอนุญาตเดินรถในเส้นทางนั้นยังไม่หมดอายุ

หากปล่อยให้กลไกตลาดทำงานเพียงลำพัง เส้นทางรถเมล์เหล่านี้จะไม่มีวันได้รับการพัฒนา ทั้งที่เป็นเส้นทางจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ซึ่งสะท้อนว่ารัฐจำเป็นต้องมีบทบาทในการรับประกันการเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะ โดยไม่ปล่อยให้การตัดสินใจด้านบริการสาธารณะขึ้นอยู่กับผลตอบแทนทางธุรกิจเพียงอย่างเดียว

ด้วยเหตุนี้ สภาผู้บริโภคจึงเสนอให้เปลี่ยนคำถามเชิงนโยบายจาก “เส้นทางนี้คุ้มทุนหรือไม่” เป็น “ประชาชนในพื้นที่นี้จำเป็นต้องใช้บริการหรือไม่”

จากบริบทความเหลื่อมล้ำด้านการเดินทางดังกล่าว สภาผู้บริโภครายได้กำหนดจุดยืนเชิงนโยบายที่แตกต่างจากกรอบคิดของระบบขนส่งแบบดั้งเดิม โดยมองว่าขนส่งสาธารณะไม่ควรถูกประเมินคุณค่าเพียงจากความคุ้มทุนทางเศรษฐกิจ หรือรายได้ของผู้ประกอบการเท่านั้น แต่ควรมองในฐานะ “สิทธิในการเข้าถึงบริการสาธารณะพื้นฐานที่มีคุณภาพ ทั้งถึง และเท่าเทียม” ซึ่งเป็นสิทธิที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนทุกคน

ขณะที่ในหลายประเทศขนส่งสาธารณะถูกมองว่าเป็น “บริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน” ที่รัฐต้องรับประกันให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ แนวคิดนี้เรียกว่า “สิทธิในการเคลื่อนที่” (Right to Mobility) ซึ่งหมายถึงสิทธิของประชาชนในการเดินทางเพื่อเข้าถึงโอกาสพื้นฐานของชีวิต ตัวอย่างเช่น ประเทศฝรั่งเศส⁴ ที่กำหนดหลักการดังกล่าวไว้ในกฎหมายด้านการเดินทางของประเทศ และประเทศเยอรมนี⁵ ที่ถือว่าขนส่งสาธารณะเป็นส่วนหนึ่งของการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ส่วนรวมที่รัฐและท้องถิ่นต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง

แนวคิดดังกล่าวสะท้อนว่า การมีระบบขนส่งสาธารณะที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงได้ไม่ใช่เพียงเรื่องของความสะดวกในการเดินทาง แต่เป็นหน้าที่ของรัฐในการรับประกันบริการสาธารณะพื้นฐานของประชาชน

สภาผู้บริโภครายว่า หน่วยงานภาครัฐควรมีบทบาทมากกว่าการ “อนุญาตให้เอกชนเดินรถ” แต่ต้องทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานคุณภาพบริการ รับประกันการเข้าถึงบริการที่จำเป็น และคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในระบบขนส่งสาธารณะอย่างแท้จริง

³ https://www.otp.go.th/uploads/tiny_uploads/PDF/2568-10/20251002_Report_RoadAccident_2567_resize.pdf

⁴ France – Loi d’orientation des transports intérieurs (LOTI), 1982

⁵ Germany – Principle of Daseinsvorsorge (public service obligation in basic services including public transport)

หนุนท้องถิ่น จัดบริการขนส่งสาธารณะ

ที่ผ่านมาในหลายพื้นที่ของประเทศไทย แม้กระทั่งเมืองหลักที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ก็ยังไม่มีบริการขนส่งสาธารณะให้ประชาชนใช้บริการอย่างเพียงพอ สาเหตุสำคัญมาจากการขาดหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในระดับพื้นที่ การสนับสนุนจากรัฐบาลที่ยังไม่ต่อเนื่อง และความไม่ชัดเจนของบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในการจัดบริการสาธารณะในแต่ละพื้นที่

สภาผู้บริโภคจึงได้ผลักดันแนวคิดให้ท้องถิ่นเข้ามา มีบทบาทในการออกแบบและจัดการระบบขนส่งสาธารณะมากขึ้น โดยทำการศึกษาหัวข้อ “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาระบบขนส่งและพาหนะที่ปลอดภัย และเป็นธรรมในเมืองหลักส่วนภูมิภาคของไทย” วิเคราะห์ถึงปัญหาการพัฒนาขนส่งสาธารณะในเมืองหลักส่วนภูมิภาคของไทย และชี้ให้เห็นว่า อุปสรรคสำคัญที่สุดไม่ได้ อยู่ที่ศักยภาพหรือความตั้งใจของท้องถิ่น แต่ปัญหาเชิงโครงสร้างและข้อจำกัดทางกฎหมายที่รีดรอนอำนาจของ อปท. รวมถึงปัญหาการกระจายอำนาจในส่วนของการกำกับดูแลและการอนุมัติใบอนุญาตเส้นทางเดินรถที่รวมศูนย์อยู่กับคณะกรรมการส่วนกลาง ส่งผลให้ อปท. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดและเข้าใจความต้องการของประชาชนที่สุด กลับไม่มีอำนาจในการวางแผนเครือข่ายเส้นทาง การกำหนดมาตรฐานคุณภาพบริการ และการจัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างระบบขนส่งสาธารณะที่สอดคล้องกับบริบทของเมืองตนเองได้

การศึกษานี้ได้เสนออย่างชัดเจนว่า การแก้ไขปัญหาคือต้องเริ่มต้นจาก “การกระจายอำนาจ” อย่างเป็นทางการและการแก้ไขกฎหมายเพื่อถ่ายโอนภารกิจและอำนาจกำกับดูแลระบบขนส่งจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ อปท. มีงบประมาณและเครื่องมือที่สามารถเป็นผู้กำกับดูแล อันจะนำไปสู่การพัฒนาขนส่งสาธารณะที่ปลอดภัย เป็นธรรม และตอบสนองต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างยั่งยืน

ภายหลังการทำงานศึกษาดังกล่าว สภาผู้บริโภคได้จัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับ อปท. ทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาลนคร ตลอดจน

นักวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสะท้อนปัญหาการเข้าถึงขนส่งสาธารณะในพื้นที่ต่างๆ และร่วมกันพัฒนาแนวทางเชิงนโยบายในการส่งเสริมบทบาทของท้องถิ่นในการจัดบริการขนส่งสาธารณะ กระบวนการดังกล่าวมีส่วนสำคัญ

ในการผลักดันให้ประเด็นการกระจายอำนาจด้านขนส่งสาธารณะได้รับความสนใจมากขึ้นในระดับนโยบาย

ปลดล็อกกฎหมายท้องถิ่น จัดขนส่งสาธารณะ

ในวันที่ 9 มกราคม 2567 คณะรัฐมนตรีได้มีมติปลดล็อกให้ท้องถิ่นจัดบริการขนส่งสาธารณะได้ โดยประกาศใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ 64 ออกตามความใน พ.ร.บ. การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ให้ อปท. สามารถยื่นขอใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง/ไม่ประจำทาง และขนส่งโดยสารขนาดเล็กได้ ภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

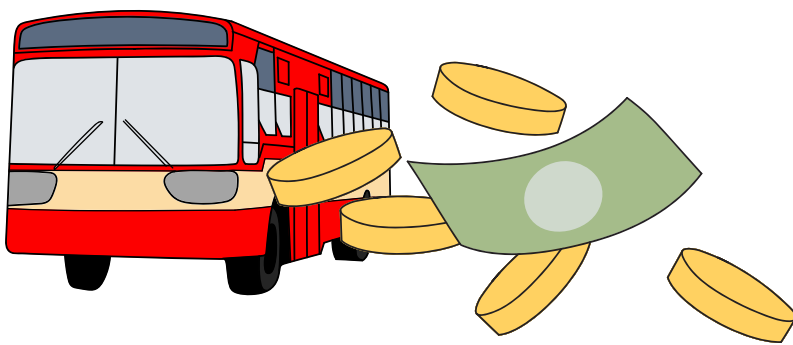
แม้กฎหมายจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2567 แต่การทำงานยังมีอุปสรรคหลายด้าน โดยเฉพาะขั้นตอนการขออนุญาตที่มีความซับซ้อนและใช้เวลานาน ต้องผ่านคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด และคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง รวมถึงอุปสรรคด้านงบประมาณในการดำเนินการด้วย

ในเดือนธันวาคม 2568 สภาผู้บริโภคได้เข้าหารือกับอธิบดีกรมการขนส่งทางบก พร้อมเสนอแนวปฏิบัติที่ช่วยลดข้อจำกัดในการจัดบริการขนส่งสาธารณะได้ง่ายขึ้น เช่น การมอบอำนาจให้คณะกรรมการขนส่งประจำจังหวัด

ส่วนที่ 1 / ผลงานเด่น

อนุญาตได้โดยไม่ต้องรอส่วนกลาง รวมถึงผลักดันการจัดตั้งกองทุนพัฒนาขนส่งสาธารณะในท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม แม้ระบบขนส่งสาธารณะในหลายพื้นที่ยังไม่ครอบคลุมความต้องการเดินทางของประชาชน แต่ก็เริ่มเห็นความพยายามของ อบจ. หลายแห่งที่ต้องการพัฒนาระบบการเดินทางในพื้นที่ของตนเอง เช่น ภูเก็ต กาญจนบุรี เชียงใหม่ น่าน ขอนแก่น และสงขลา โดยเฉพาะแผนการนำรถโดยสารไฟฟ้า (EV Bus) มาใช้เป็นทางเลือกในการเดินทางของประชาชน

กองทุนขนส่งสาธารณะระดับจังหวัด กลไกการเงินเพื่อระบบขนส่งที่เป็นธรรม

อีกหนึ่งข้อเสนอเชิงนโยบายที่สภาผู้บริโภคลักคั่นคือการจัดตั้งกองทุนขนส่งสาธารณะระดับจังหวัด เพื่อเป็นแหล่งเงินเฉพาะสำหรับการพัฒนาและสนับสนุนระบบขนส่งสาธารณะในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

กองทุนนี้มีเป้าหมายเพื่อสร้างกลไกทางการเงินที่ทำให้ท้องถิ่นสามารถวางแผนและพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะได้ในระยะยาว โดยมีแหล่งงบประมาณเฉพาะสำหรับภารกิจด้านขนส่งสาธารณะ แทนที่จะต้องพึ่งพางบประมาณรายปีที่ต้องจัดสรรร่วมกับภารกิจสาธารณะด้านอื่นของท้องถิ่นอยู่เสมอ

แนวคิดของกองทุนนี้เสนอให้ อบจ. เป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการกองทุน เนื่องจาก อบจ. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขอบเขตการบริหารครอบคลุมทั้งจังหวัด สามารถวางแผนเครือข่ายเส้นทางที่เชื่อมโยงระหว่างอำเภอ ประสานการทำงานกับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บทบาทของ อบจ. ในการเป็นผู้บริหารกองทุนจึงสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในระดับจังหวัด

ที่ต้องอาศัยการวางแผนเชิงพื้นที่และการเชื่อมโยงหลายพื้นที่เข้าด้วยกัน

ด้านแหล่งที่มาของเงินกองทุนคือ การนำรายได้ส่วนหนึ่งจากภาษีรถยนต์ที่จัดสรรให้แก่ อบท. ประมาณกว่า 40,000 ล้านบาทต่อปี มาจัดตั้งเป็นกองทุนขนส่งสาธารณะระดับจังหวัด โดยมีแนวคิดให้กันเงินบางส่วนจาก อบจ. ที่ได้รับในสัดส่วนประมาณ 25 - 50% ของรายได้จากภาษีรถยนต์ เพื่อใช้เป็นงบประมาณสำหรับการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในพื้นที่

เหตุผลของข้อเสนอที่ตั้งอยู่บนหลักการสำคัญว่า รายได้จากภาษีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยานพาหนะควรถูกนำกลับมาพัฒนาระบบการเดินทางของสังคมโดยรวม การกันรายได้บางส่วนจากภาษีดังกล่าวเพื่อนำมาจัดตั้งกองทุนขนส่งสาธารณะระดับจังหวัดจึงเป็นแนวทางที่ช่วยให้เงินภาษีที่เกิดจากการใช้ยานพาหนะสามารถนำกลับมาพัฒนาทางเลือกการเดินทางของประชาชนได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อสาธารณะมากยิ่งขึ้น

สำหรับการใช้จ่ายเงินกองทุน สามารถนำไปสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในหลายด้าน เช่น การจัดการโดยสารประจำทางหรือรถบัสพลังงานไฟฟ้า การอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการเดินรถในเส้นทางที่จำเป็นแต่ไม่คุ้มทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางสาธารณะ เช่น ป้ายรถโดยสาร และบริการขนส่งเฉพาะกลุ่ม เช่น รถบริการสำหรับผู้สูงอายุหรือผู้พิการ เพื่อให้ระบบขนส่งสาธารณะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมมากขึ้น

ภาพรวมข้อเสนอการจัดตั้งกองทุนขนส่งสาธารณะระดับจังหวัด จึงมีเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างของการเดินทางในประเทศไทยที่หลายจังหวัดยังไม่มีระบบขนส่งสาธารณะในเมืองอย่างเป็นรูปธรรม และตั้งอยู่บนหลักคิดสำคัญว่า ระบบขนส่งสาธารณะควรถูกมองเป็นบริการพื้นฐานของรัฐ ไม่ต่างจากโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า หรือระบบประปา

ดังนั้นการมีกลไกทางการเงินที่มั่นคงอย่างกองทุนขนส่งสาธารณะระดับจังหวัดจึงอาจเป็นจุดเริ่มต้นของการปรับทิศทางการระบบการเดินทางของประเทศ จากระบบที่พึ่งพารถยนต์ส่วนบุคคลเป็นหลัก ไปสู่ระบบที่ให้ความสำคัญกับการเดินทางของประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียม

พลังของท้องถิ่นกับการพัฒนาขนส่งสาธารณะ

การผลักดันแนวคิดเรื่องขนส่งสาธารณะไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในระดับนโยบายเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นจริงในหลายพื้นที่ ผ่านความร่วมมือระหว่างสภาผู้บริโภค สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) หน่วยงานท้องถิ่น และเครือข่ายผู้บริโภคในระดับจังหวัด

แม้แนวคิดเรื่องการจัดตั้งกองทุนขนส่งสาธารณะระดับจังหวัดยังอยู่ในกระบวนการผลักดันเชิงนโยบาย แต่ในหลายพื้นที่ของประเทศ อปท. และเครือข่ายผู้บริโภคได้เริ่มขับเคลื่อนการพัฒนาขนส่งสาธารณะในรูปแบบต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการเดินทางของประชาชนในพื้นที่

ประสบการณ์จากหลายจังหวัดต่อไปนี้สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของท้องถิ่นในการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ และความเป็นไปได้ของการสร้างทางเลือกการเดินทางที่ตอบโจทย์ชีวิตของผู้นั้นในพื้นที่

1) ภูเก็ต : จากระถางไฟต้องสู่รถ EV Bus

การยกระดับระบบขนส่งสาธารณะของจังหวัดภูเก็ตเริ่มต้นจากแนวคิดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตที่ต้องการปรับปรุงการเดินทางของเมือง โดยมีเครือข่ายผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ตเข้ามาหนุนเสริมการทำงานร่วมกับ อบจ. และภาคเอกชนในพื้นที่ ผ่านการสำรวจความต้องการของผู้ใช้บริการและการเปิดพื้นที่ให้เกิดการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และประชาชน

กระบวนการดังกล่าวนำไปสู่การนำรถโดยสารไฟฟ้า (EV Bus) มาให้บริการเพื่อทดแทนรถล้อสองหรือรถสองแถวไม้แบบเดิม ควบคุมการเดินทางของเอกชนเชื่อมโยงการเดินทางระหว่างตัวเมืองและแหล่งท่องเที่ยวพร้อมยกระดับระบบขนส่งสาธารณะให้ทันสมัย ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

2) กายจนบุรี : กดลองเดินรถ EV Bus เชื่อมเมืองและชุมชน

เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2569 องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีร่วมกับศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคกาญจนบุรี เปิดให้บริการรถโดยสารไฟฟ้า (EV Bus) เส้นทางลาดหญ้า - ท่าม่วง ครอบคลุมพื้นที่สำคัญของเมือง เช่น โรงเรียน หน่วยงานราชการ โรงพยาบาล และย่านธุรกิจ โครงการดังกล่าวมีรถให้บริการจำนวน 30 คัน อัตราค่าโดยสาร 20 บาทตลอดสาย และอัตราพิเศษ 10 บาท สำหรับนักเรียน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ พร้อมทั้งมีแผนพัฒนาตัวโดยสารรายเดือนสำหรับนักเรียน และการขยายเส้นทางเพิ่มเติมในระยะต่อไป

3) เชียงใหม่ : เมืองท่องเที่ยวใหญ่กับก้าวแรกของ EV Bus

จุดเริ่มต้นของการดำเนินงานเกิดจากศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เข้าร่วมศึกษาดูงานระบบขนส่งสาธารณะของจังหวัดภูเก็ตกับสำนักงานสภาผู้บริโภค เพื่อนำประสบการณ์และแนวทางการจัดบริการขนส่งสาธารณะมาศึกษาและปรับใช้ในพื้นที่

ภายหลังการศึกษาดูงาน จึงเกิดการทำงานร่วมกันระหว่าง อบจ. เชียงใหม่ และภาคีเครือข่ายในจังหวัดเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายและผลักดันเข้าสู่แผนพัฒนาท้องถิ่น จนนำไปสู่การอนุมัติบริการรถโดยสารไฟฟ้า (EV Bus) ระยะแรกจำนวน 2 เส้นทาง ซึ่งคาดว่าจะเริ่มให้บริการได้ในปี 2569

4) หาดใหญ่ สงขลา : ผลักดันเส้นทางขนส่งสาธารณะ และ EV Bus ของเมือง

ความร่วมมือระหว่างสมาคมผู้บริโภครถสงขลา สภาเศรษฐกิจขนาดใหญ่ และคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ได้นำไปสู่การจัดทำข้อเสนอนโยบายต่อเทศบาลนครหาดใหญ่ เพื่อขยายเส้นทางขนส่งสาธารณะเพิ่มเติม 6 เส้นทาง พร้อมทั้งจัดทำป้ายข้อมูลการเดินทางต้นแบบ 3 จุด เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลการเดินทางได้สะดวกมากขึ้น

ขณะที่โครงการเดินทางโดยสารไฟฟ้า (EV Bus) สมาคมผู้บริโภครถสงขลา ยังคงเดินทางทำงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาและสำนักงานขนส่งจังหวัดสงขลา เพื่อผลักดันการเปิดเส้นทางและรูปแบบการให้บริการ ซึ่งคาดว่าจะสามารถให้บริการได้ภายในปี 2570

5) น่าน : ออกแบบระบบขนส่งสาธารณะ ทั้งจังหวัดด้วย EV Bus

ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดน่านร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดน่านและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ประกาศความร่วมมือในการจัดทำแผนบริการขนส่งสาธารณะด้วยรถโดยสารไฟฟ้า (EV Bus) ในเส้นทางนำร่อง 3 เส้นทาง จากทั้งหมด 12 เส้นทางของจังหวัด เพื่อร่วมกันออกแบบระบบขนส่งสาธารณะที่ตอบโจทย์การเดินทางของประชาชน และคาดว่าจะเริ่มให้บริการได้ในปี 2570

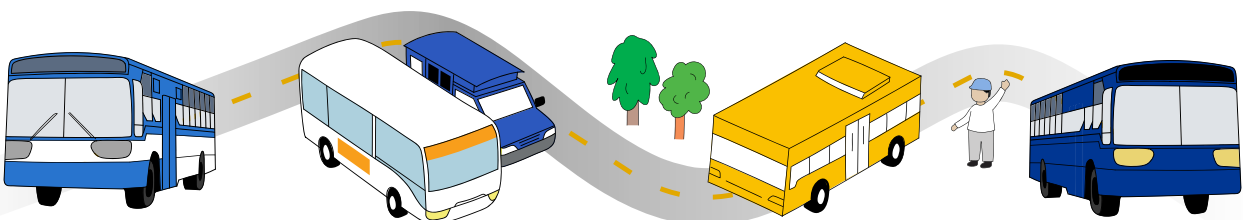
6) พระนครศรีอยุธยา : ผลักดัน 4 ยุทธศาสตร์พัฒนาขนส่งสาธารณะ เมืองมรดกโลก

ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หน่วยงานท้องถิ่น และภาคเอกชนในพื้นที่ ผลักดันแผนแม่บทการพัฒนาขนส่งสาธารณะสำหรับพื้นที่เกาะเมืองมรดกโลก โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา 4 ด้าน เพื่อวางระบบการเดินทางของเมืองให้เชื่อมต่อระหว่างล้อ ราง และเรืออย่างบูรณาการ รองรับทั้งการเดินทางของประชาชนในพื้นที่และการท่องเที่ยวของเมืองมรดกโลก

7) ประจวบคีรีขันธ์ : จัดระเบียบ ระบบขนส่งเมืองประจวบฯ พร้อม ยกระดับรถโดยสาร

เครือข่ายผู้บริโภคจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เสนอ 3 แนวทางในการยกระดับระบบขนส่งของเมืองประจวบฯ ได้แก่ การผลักดันการพัฒนาสถานีขนส่งผู้โดยสารร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลเมือง การเสนอให้ปรับเปลี่ยนรถตู้โดยสารประจำทางที่วิ่งเข้าเมืองเป็นรถมินิบัส เพื่อยกระดับความปลอดภัยของผู้โดยสาร และการวางแนวทางนำรถสองแถวไฟฟ้า (EV) มาใช้เป็นระบบขนส่งสาธารณะของเมืองร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่นและภาคเอกชน เพื่อเพิ่มทางเลือกการเดินทางที่ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

8) ลำปาง : ยกระดับรถสองแถว เขียว - เหลือง สู่อุตสาหกรรม ที่ปลอดภัย

ศูนย์พิทักษ์สิทธิผู้บริโภคจังหวัดลำปางร่วมกับ
หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ ผลักดันการยกระดับ
มาตรฐานความปลอดภัยของรถสองแถวเขียว-เหลือง ซึ่งเป็น
ระบบขนส่งหลักของเมือง และจุดจอต้อนรับบริการ โดยใช้
ข้อมูลสะท้อนปัญหาจากผู้บริโภคมาออกแบบแนวทางยก
ระดับมาตรฐาน ทั้งในด้านพนักงานขับรถ ระบบการจัดการ
เดินรถ และการพัฒนาจุดจอดที่มีความปลอดภัย

9) ขอนแก่น : ตั้ง Check Point เพิ่มความปลอดภัยโดยสาร ระหว่างอำเภอ

สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่นได้สำรวจ
สภาพรถโดยสารที่ให้บริการระหว่างอำเภอ พบว่าหลายคัน
มีสภาพเก่าทรุดโทรม จึงผลักดันข้อเสนอนโยบายเพื่อ
เพิ่มมาตรการด้านความปลอดภัย รวมถึงปรับปรุงจุดจอดรถ
โดยสารและจัดตั้งจุดตรวจสอบ (Check Point) ถาวร
ให้สอดคล้องกับการขยายตัวของเมือง

บทเรียนจากพื้นที่สู่การปฏิรูประบบขนส่งสาธารณะของประเทศ

ตัวอย่างจากหลายจังหวัดสะท้อนให้เห็นว่า แม้บริบทของแต่ละพื้นที่จะแตกต่างกัน แต่ความพยายามในการ
ยกระดับระบบขนส่งสาธารณะกำลังเริ่มต้นขึ้นในหลายพื้นที่ของประเทศ ผ่านความร่วมมือระหว่างสภาผู้บริโภค หน่วยงาน
ท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายในพื้นที่

การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้อาจยังเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการปรับรูปแบบการจัดการระบบขนส่งสาธารณะของประเทศ
จากเดิมที่รัฐส่วนกลางกำหนดระบบและเอกชนเป็นผู้เดินรถ ไปสู่รูปแบบ อปท. มีบทบาทมากขึ้นในการวางแผนและจัดการ
การเดินทางของประชาชนในพื้นที่ของตนเอง

เมื่อท้องถิ่นมีบทบาทในการออกแบบระบบการเดินทาง และประชาชนมีพื้นที่ในการสะท้อนความต้องการ บริการ
ขนส่งสาธารณะที่ตอบโจทย์ชีวิตจริงของผู้คนก็สามารถเกิดขึ้นได้

แนวคิดเรื่องกองทุนขนส่งสาธารณะระดับจังหวัดและการเสริมบทบาทของ อปท. จึงอาจกลายเป็นกลไกสำคัญใน
การสร้างระบบขนส่งสาธารณะที่เข้าถึงได้สำหรับคนทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะอยู่ในเมืองใหญ่ เมืองรอง หรือพื้นที่ชนบท

ในท้ายที่สุด ระบบขนส่งสาธารณะจึงไม่ใช่เพียงเรื่องของการเดินทาง แต่คือโอกาสในการใช้ชีวิตของผู้คนในสังคม เพราะ
การมีระบบขนส่งสาธารณะที่ทุกคนใช้ได้ ปลอดภัย และเข้าถึงได้ คือหนึ่งในสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้บริโภค

ผลงานเด่น 2

ชมชงจอขึ้นเส้น เยียวยาผู้บริโภค ทัดเทียมต่างประเทศ

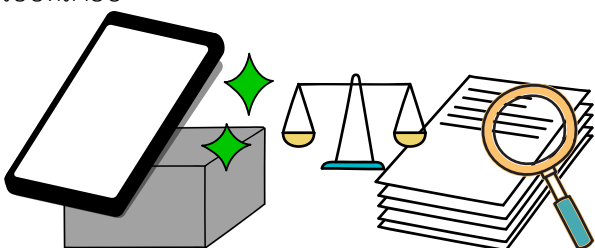
เส้นสีเขียวแนวตั้งเพียงเส้นเดียวบนหน้าจอโทรศัพท์ อาจดูเหมือนเป็นความเสียหายเล็กน้อยสำหรับบางคน แต่สำหรับผู้บริโภคหลายหมื่นคนในประเทศไทย มันคือสัญลักษณ์ของความไม่เป็นธรรม ความผิดหวัง และความรู้สึกถูกทอดทิ้งจากแบรนด์ระดับโลกที่พวกเขาไว้วางใจ

ตั้งแต่ปี 2566 เป็นต้นมา ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือซัมซุง (Samsung) หลายรุ่นที่ผลิตช่วงปี 2561 - 2563 เริ่มรายงานอาการคล้ายกันอย่างน่าตกใจ นั่นคือ “หน้าจอขึ้นเส้นแนวตั้ง” สีเขียว สีชมพู หรือสีขาว บางเครื่องมีภาพซ้อน บางเครื่องจอเริ่มผิดเพี้ยนหลังการอัปเดตระบบ และหลายเครื่องจบลดด้วยหน้าจอดับทั้งแผง

ที่น่าตกใจยิ่งกว่าคือ รูปแบบปัญหาที่เกิดขึ้น “ซ้ำๆ กัน” ในหลายรุ่น หลายพื้นที่ และกับผู้ใช้จำนวนมากที่ไม่เคยทำเครื่องตก ไม่เคยโดนน้ำ และใช้งานตามปกติ แต่เมื่อไปที่ศูนย์บริการ กลับได้รับคำตอบเดียวกันว่า “หมดประกัน ต้องเสียค่าเปลี่ยนจอเอง” โดยมีค่าเปลี่ยนจอประมาณ 5,000 - 15,000 บาท บางกรณีค่าซ่อมเกือบเท่าราคาเครื่องใหม่

คำถาม คือ “โทรศัพท์เรือธงราคาเกือบ 50,000 บาท ควรมีอายุใช้งานเพียงหนึ่งปีหรือ?”

จากคำถามนี้ ได้ก่อให้เกิดการรวมตัวของผู้บริโภค และการร่วมมือกันระหว่างผู้บริโภคกับสภาผู้บริโภค จนนำไปสู่การยื่นฟ้องคดีแบบกลุ่ม (Class Action) ที่กลายเป็นหนึ่งในชัยชนะสำคัญของขบวนการคุ้มครองผู้บริโภคไทยในรอบหลายปี

ฟ้องคดีแบบกลุ่ม ชัยชนะของผู้บริโภค

สภาผู้บริโภคได้ดำเนินการเชิงรุกในการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค กรณีปัญหาโทรศัพท์มือถือซัมซุงปรากฏเส้นสีเขียวบนหน้าจอ โดยใช้ทั้งกลไกการสื่อสารสาธารณะ การรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ และการเจรจาต่อรองเชิงนโยบายกับผู้ประกอบธุรกิจอย่างต่อเนื่อง จนสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมในการเยียวยาผู้บริโภค

ในช่วงปี 2567-2568 สภาผู้บริโภคได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภคจำนวนมากจากทั่วประเทศ กรณีโทรศัพท์มือถือซัมซุงเกิดอาการหน้าจอปรากฏเส้นสีเขียวหรือสีชมพู ภายหลังจากการอัปเดตซอฟต์แวร์ โดยผู้บริโภคส่วนใหญ่ได้รับคำชี้แจงจากศูนย์บริการว่า อุปกรณ์หมดระยะเวลารับประกันและต้องรับผิดชอบค่าซ่อมแซมด้วยตนเอง ลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำในหลายรุ่น มีรูปแบบเดียวกัน และเกิดขึ้นหลังการอัปเดตซอฟต์แวร์ ทำให้สภาผู้บริโภคเห็นว่า กรณีดังกล่าวอาจไม่ใช่ความผิดจากการใช้งานของผู้บริโภคเป็นรายบุคคล แต่มีความเป็นไปได้สูงที่จะเป็นความบกพร่องที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตหรือการออกแบบสินค้า

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินงาน

สภาผู้บริโภคได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้น ดังนี้

1. การรวบรวมผู้เสียหาย และข้อมูลเชิงสถิติ

สภาผู้บริโภคเปิดรับเรื่องร้องเรียน จากผู้บริโภคทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำข้อมูลเข้าสู่ระบบรับเรื่อง ร้องเรียนกลาง ทำให้สามารถ รวบรวมสถิติ จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ รุ่นของโทรศัพท์ และลักษณะอาการ ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน เป็นฐานข้อมูล สำคัญในการดำเนินการในขั้นต่อไป

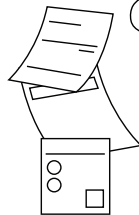
4. การยกระดับการดำเนินการ สู่กระบวนการยุติธรรม

เมื่อการเจรจาเบื้องต้นไม่สามารถบรรลุผล ตามข้อเรียกร้องทั้งหมด และมาตรการ เยียวยายังไม่ครอบคลุมผู้ได้รับผลกระทบ สภาผู้บริโภคจึงได้ร่วมมือกับแกนนำ ผู้ร้องเรียน 5 คน ดำเนินการยื่นฟ้องคดี แบบกลุ่ม (Class Action) ต่อศาล เพื่อให้ กระบวนการยุติธรรมเป็นกลไกในการคุ้มครอง สิทธิผู้บริโภคอย่างเป็นระบบ

2. การใช้หลักฐานเชิงเทคนิค และข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ ระดับสากล

สภาผู้บริคนำข้อมูลจากระบบรับเรื่อง ร้องเรียนมาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจาก สำนักข่าว สื่อเทคโนโลยี และกรณีศึกษา ในต่างประเทศ ซึ่งพบว่าปัญหาน้ำจ่อขึ้นเส้น ในลักษณะเดียวกันเกิดขึ้นในหลายประเทศ และเป็นปัญหาที่ถกเถียงในระดับสากล ว่าเป็นปัญหาที่มีลักษณะของความบกพร่อง จากตัวสินค้า ไม่ใช่การใช้งานผิดประเภท ของผู้บริโภค

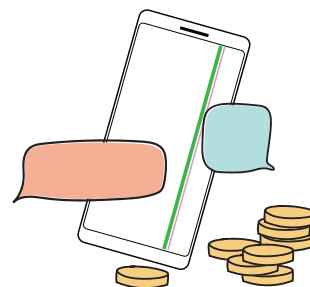

5. การบรรลุผลและการทำสัญญา ประนีประนอมยอมความ

ต่อมา คู่กรณีได้ทำสัญญาประนีประนอม ยอมความกันในชั้นศาล โดยกำหนดแนวทาง การเยียวยาผู้บริโภคที่ใช้โทรศัพท์มือถือซัมซุง จำนวน 11 รุ่น ที่เข้าลักษณะปัญหาดังกล่าว ถือเป็นผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมจากการดำเนิน งานฟ้องคดีแบบกลุ่ม ทำให้ผู้บริโภคทุกคน ที่ใช้โทรศัพท์ทั้ง 11 รุ่น ได้รับการเยียวยา ความเสียหาย เป็นบรรทัดฐานสำคัญ ในการคุ้มครองผู้บริโภคในกรณีสินค้า มีความบกพร่องจากกระบวนการผลิต

3. การใช้กลไกการเจรจาต่อรอง

สภาผู้บริโภคออกแถลงการณ์และ เชิญตัวแทนบริษัทซัมซุงเข้าร่วมประชุม หารือหลายครั้ง โดยนำเสนอข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งจำนวนผู้เสียหาย รูปแบบปัญหา และผลกระทบต่อผู้บริโภค เพื่อผลักดันให้บริษัท แสดงความรับผิดชอบและกำหนดแนวทาง การเยียวยาที่เหมาะสม

วันที่ 29 สิงหาคม 2567 สภาผู้บริโภค พร้อมด้วย ทนายความและผู้เสียหายเดินหน้ายื่นฟ้องบริษัท ไทยซัมซุง อิเลคโทรนิคส์ จำกัด เป็นคดีแบบกลุ่ม (Class Action) กรณี หน้าจอโทรศัพท์มือถือซัมซุงจำนวน 11 รุ่น ที่พบปัญหา หน้าจอเป็นเส้น

“คดีนี้มีผู้บริโภคได้รับความเดือดร้อนจำนวนมาก สภาผู้บริโภคเห็นว่าการฟ้องเป็นคดีกลุ่มจะทำให้ผู้บริโภคจำนวนมากได้รับประโยชน์มากกว่าการดำเนินคดีผู้บริโภคทั่วไป รวมถึงป้องกันมิให้คำพิพากษาของศาลขัดกัน และลดคดีที่ขึ้นสู่ศาลจำนวนมาก อีกทั้งผลคดีจะทำให้ผู้ที่ได้รับความเสียหายในลักษณะเดียวกันได้รับการชดเชยเยียวยาทั้งหมด ทำให้ผู้บริโภคได้รับความสะดวกและประหยัด ไม่เกิดภาระในการดำเนินคดี รวมทั้งยังเป็นการป้องปรามไม่ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทำพฤติกรรมเอาเปรียบผู้บริโภคแบบเดียวกันอีก”

โสภณ หนูรัตน์ หัวหน้าฝ่ายคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคสภาผู้บริโภค กล่าว

จากการดำเนินงานของสภาผู้บริโภคที่ใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ กลไกการเจรจา และกระบวนการยุติธรรมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้บริษัท ไทยซัมซุง อิเลคโทรนิคส์ จำกัด ยอมรับแนวทางการแก้ไขปัญหาคือเป็นรูปธรรมให้กับผู้บริโภคที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาหน้าจอปรากฏเส้นสี โดยประกาศเยียวยาผู้บริโภคที่ได้รับผลกระทบ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2568

ที่ผ่านมา มีผู้ขอรับเงินคืนค่าซ่อมโทรศัพท์รุ่นที่มีปัญหาผ่านสภาผู้บริโภค กว่า 3,330 ราย และต่อมามีผู้บริโภคร้องเรียนเพิ่มเติมกว่า 6,000 คน ซึ่งรายที่ยื่นขอรับการชดเชยควรได้รับการชดเชยรายละไม่ต่ำกว่า 7,500 บาทในการซ่อมแซมจอโทรศัพท์มือถือ

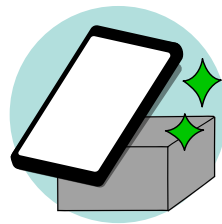
ทั้งนี้ ได้มีการคาดการณ์ว่าจะมีกลุ่มผู้เสียหายประมาณ 27,000 ราย โดยประเมินจากยอดขายโทรศัพท์ซัมซุงทั้ง 11 รุ่นที่มีปัญหาในประเทศไทยช่วง 3 ปี (พ.ศ. 2563-2566) ซึ่งมีประมาณการยอดขาย 850,000-900,000 เครื่อง โดยประมาณการจากข้อมูลการนำเข้าสมาร์ทโฟนของ International Data Corporation (IDC) โดยเปรียบเทียบกับส่วนแบ่งการตลาดของซัมซุงในรุ่นที่เป็นเรือธง (flagship) ทั้งนี้หากมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคเรียกร้องสิทธิชดเชยค่าซ่อมมากกว่านี้ สภาผู้บริโภคจะสามารถช่วยผู้บริโภคที่ได้รับการเยียวยามากถึง 210-300 ล้านบาท

4 แนวทางเยียวยากรณีซัมซุงจอขึ้นเส้น

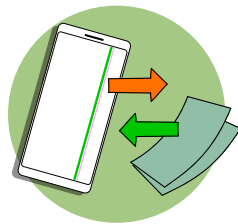
1. ซ่อมแซมเครื่องเดิมฟรี :

ซัมซุงจะซ่อมเปลี่ยนหน้าจอโดยไม่มีค่าใช้จ่าย ทั้งค่าอะไหล่และค่าแรง พร้อมรับประกันอาการดังกล่าวต่ออีก 6 เดือน

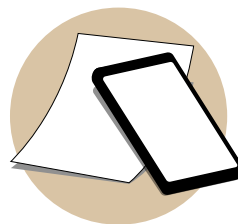
2. แลกคูปองส่วนลดเครื่องใหม่ :

นำเครื่องที่มีปัญหามาแลกเปลี่ยนคูปองส่วนลดอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อซื้อโทรศัพท์ซัมซุงรุ่นใหม่ตามมูลค่าที่บริษัทกำหนด โดยต้องส่งมอบและโอนกรรมสิทธิ์เครื่องเก่า

3. ขายเครื่องคืน (Buyback) :

ซัมซุงรับซื้อเครื่องคืนในราคา 20% ของราคาจำหน่ายในประเทศไทยครั้งแรก (ราคาเปิดตัว)

4. การดูแลกลุ่มพิเศษ :

สำหรับผู้ที่เคยซ่อมมาก่อนหน้านี้ (ชำระค่าใช้จ่ายเอง) โดยมีผู้บริโภคขึ้นทะเบียนกับสภาผู้บริโภคมกกว่า 3,300 ราย สามารถประสานงานสภาผู้บริโภคเพื่อติดตามเรื่องการเยียวยาได้

บริษัทได้ยอมรับให้ดำเนินการซ่อมแซมหรือเปลี่ยนจอภาพ และให้การรับประกันเฉพาะในส่วนจอภาพที่ได้รับการซ่อมหรือเปลี่ยน สำหรับโทรศัพท์มือถือรุ่นที่เข้าลักษณะปัญหาตามข้อตกลงและเข้ารับการซ่อมแซมตามมาตรการ ทำให้ผู้บริโภคจำนวนมากสามารถเข้าถึงการเยียวยาได้โดยไม่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในส่วนจอภาพ

ทั้งนี้ มาตรการดังกล่าวมิใช่การขยายระยะเวลาประกันทั่วไปของตัวเครื่อง และไม่ได้เป็นการรับประกันครอบคลุมทุกชิ้นส่วนของโทรศัพท์มือถือ แต่เป็นการกำหนดแนวทางการรับผิดชอบเฉพาะในส่วนจอภาพ ซึ่งเป็นชิ้นส่วนที่ปรากฏปัญหาอย่างมีรูปแบบเดียวกันในหลายกรณี

เสียงจากผู้เสียหายเมื่อความเชื่อมั่นพังทลาย

คุณเอ (นามสมมติ) ไม่ใช่ผู้ใช้โทรศัพท์ธรรมดา แต่เป็น “แฟนซัมซุงตัวจริง” เขาใช้ซัมซุงมาต่อเนื่องตั้งแต่รุ่น Note 5, Note 7, Note 8 จนถึง Note 20 Ultra รุ่นเรือธงที่มีราคาจำหน่ายเกือบ 50,000 บาท เขาเลือกซื้อด้วยความเชื่อมั่นว่า แปรนด์ระดับโลกย่อมให้คุณภาพและความทนทานที่คู่ควรกับราคา แต่หลังใช้งานไปเพียง 1 ปีเศษ วันหนึ่งเขาตื่นขึ้นมาพบว่า มีเส้นสีเขียวแนวตั้งพาดกลางหน้าจออย่างถาวร โดยที่เครื่องไม่เคยตก ไม่เคยโดนน้ำ และไม่เคยผ่านการซ่อมมาก่อน เขารู้สึกตกใจและผิดหวัง

เมื่อไปที่ศูนย์บริการ เขาได้รับคำตอบว่าต้องเปลี่ยนจอภาพใหม่ และต้องเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 8,000 บาท โดยอ้างว่าเครื่องหมดระยะเวลาประกัน เขาไม่ยอมรับคำตอบนี้ และโต้แย้งว่า ปัญหานี้ไม่ได้เกิดจากการใช้งานส่วนบุคคล แต่เป็นความบกพร่องเชิงระบบ เพราะเขาพบผู้ใช้จำนวนมากในออนไลน์ที่ประสบปัญหาเดียวกัน

ต่อมาศูนย์บริการเสนอ “ส่วนลด” เหลือประมาณ 3,000 บาท แต่เขายืนยันว่า “ถ้าไม่ใช่ความผิดของผม บริษัทควรเปลี่ยนจอให้ฟรี” จากความผิดหวังส่วนตัว เขาตัดสินใจตั้งกลุ่มออนไลน์ ‘ซัมซุงจอเส้น’ เพื่อรวบรวมผู้เสียหาย และกลายเป็นแกนนำสำคัญในการผลักดันเรื่องนี้เข้าสู่สภาผู้บริโภค

เช่นเดียวกับคุณบี (นามสมมติ) ที่ซื้อซัมซุง Note 20 Ultra 5G ราคา 46,900 บาท ด้วยความคาดหวังว่าจะใช้งานได้ยาวนาน เขาใช้งานอย่างระมัดระวัง ไม่เคยทำตก ไม่เคยโดนน้ำ แต่วันหนึ่งพบว่า หน้าจอมีเส้นสีเขียวปรากฏขึ้นเองโดยไม่มีสาเหตุ

สิ่งที่ทำให้เขาเจ็บปวดไม่ใช่เพียงจอเสีย แต่คือ “ความรู้สึกว่าถูกเอาเปรียบ” เพราะเมื่อร้องเรียนไปยังบริษัท เขาได้รับแจ้งว่าต้องจ่ายค่าซ่อมเอง

“โทรศัพท์แบรนด์ระดับโลก ควรรับผิดชอบและไม่โยนให้เป็นภาระลูกค้า” เขากล่าวอย่างเจ็บปวด เขาไม่ได้ต้องการเพียงการซ่อมฟรี แต่ต้องการให้บริษัทรับประกันจออย่างน้อย 1 ปีหลังซ่อม เพื่อคืนความเชื่อมั่นและความยุติธรรมให้ผู้บริโภค

และในกรณีของคุณซี (นามสมมติ) เป็นอีกหนึ่งผู้เสียหายที่สะท้อนให้เห็นถึงระบบการเยียวยาสินค้าเป็นกับดักที่ทำให้ผู้บริโภคไม่ได้รับความเป็นธรรม เขาใช้ซัมซุงรุ่นที่อยู่ในประกาศเยียวยา 11 รุ่น แต่หลังจากอัปเดตระบบจอกลับเกิดเส้นสีขาวแวนวนอน และสีเพี้ยนไปทั้งหน้าจอ (เนื่องจากการทำข้อตกลงไม่มีกรณีเส้นสีขาว ทำให้ไม่อยู่ในเงื่อนไขการทำสัญญาขอมความ)

เขาไปศูนย์บริการตั้งแต่เริ่มมีเส้น แต่ตอนนั้นยัง “ไม่เปิดลงทะเบียนเยียวยา” เจ้าหน้าที่จึงให้ลงทะเบียนไว้ก่อนแล้วใช้งานต่อ เวลาผ่านไป อาการแย่ลง จนจอเสียทั้งแผง แต่เมื่อกลับไปขอเยียวยา ศูนย์บริการปฏิเสธ โดยอ้างว่า “ไม่เข้าเงื่อนไข” ยิ่งไปกว่านั้น ข้อมูลในระบบศูนย์บริการถูกบันทึกผิดว่า “จอแตกหรือเสื่อมสภาพ” ทั้งที่มีภาพถ่ายยืนยันว่าเป็นเส้นตั้งแต่แรก

เขาพยายามเข้ารับบริการจากศูนย์บริการอีกแห่งหนึ่งในพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่การพิจารณายังคงยึดข้อมูลจากระบบเดิม เขาถูกปฏิเสธซ้ำแล้วซ้ำเล่า รู้สึกเสียความเชื่อมั่นต่อกระบวนการพิจารณาของศูนย์บริการ กรณีนี้ทำให้สภาผู้บริโภคเห็นชัดว่า ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ตัวสินค้าเท่านั้น แต่รวมถึงระบบการเยียวยาที่ไม่เป็นธรรม แม้กรณีของคุณซียังไม่ได้รับการเยียวยา แต่ยังคงเชื่อมั่นการดำเนินการของสภาผู้บริโภค ที่จะช่วยให้ได้รับความเป็นธรรมในอนาคต

เด็นหน้าผลักดัน P.S.U. เลมอน ลอว์

จากการผลักดันของสภาผู้บริโภค ส่งผลให้ผู้บริโภค ที่ได้รับความเสียหายจากปัญหาหน้าจอโทรศัพท์มือถือซัมซุง ปรากฏเส้นสีเขียวหรือสีชมพู สามารถนำเครื่องเข้ารับการซ่อมแซมหรือเปลี่ยนจอภาพได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ภายใต้เงื่อนไขและระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรการเยียวยา ทำให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองสิทธิจากผลิตภัณฑ์ที่มีความบกพร่อง และลดภาระค่าใช้จ่ายที่ไม่เป็นธรรม

สภาผู้บริโภคประสบความสำเร็จในการผลักดันให้ บริษัท ไทยซัมซุง อิเลคโทรนิคส์ จำกัด ออกมาตรการเยียวยา ผู้บริโภคที่ประสบปัญหาดังกล่าว ครอบคลุมโทรศัพท์มือถือ จำนวน 11 รุ่น และกำหนดแนวทางการเยียวยา 3 ทางเลือก ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนแปลงจากแนวปฏิบัติเดิมที่ผู้บริโภคมัก ถูกปฏิเสธการเคลมเนื่องจากเครื่องหมดระยะเวลารับประกัน ทั้งยังช่วยให้ผู้บริโภคที่เคยต้องแบกรับค่าซ่อมแซมหน้าจอ ด้วยตนเองประมาณ 5,000-15,000 บาทต่อเครื่อง ได้รับการซ่อมฟรี หรือได้รับเงินคืนในระดับหลักพันถึงหลักหมื่น บาทต่อราย

อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลที่สภาผู้บริโภคได้รับจากผู้ ร้องเรียนและการติดตามผลผ่านการสื่อสารกับผู้บริโภค เช่น ระบบข้อความ (SMS) ยังพบว่า มีผู้บริโภคบางส่วนที่เข้าข่าย ลักษณะปัญหาเดียวกัน แต่ถูกปฏิเสธการเยียวยาด้วยเหตุผล อื่นในทางปฏิบัติ สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดของมาตรการ เยียวยา และความจำเป็นที่ต้องมีการติดตาม กำกับ และผลักดันให้การบังคับใช้มาตรการเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โปร่งใส และเป็นธรรมต่อผู้บริโภคทุกคนอย่างต่อเนื่อง

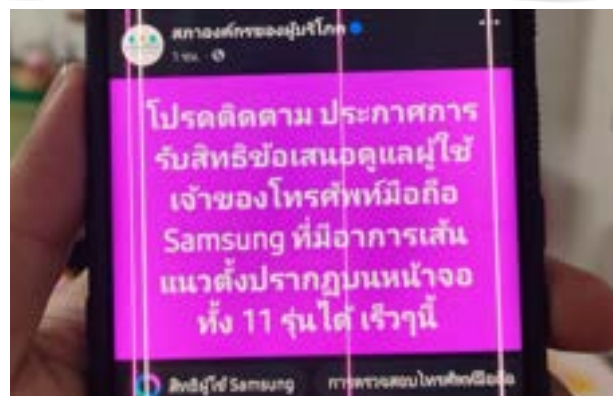
แม้ปัจจุบันจะมีกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับ ความรับผิดชำรุดบกพร่องของสินค้า เมื่อผู้บริโภคพบปัญหา

สินค้าชำรุดบกพร่องตั้งแต่แกะกล่องหรือใช้ไปได้สักระยะ ะ ได้แก่ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่กฎหมายยังขาด ขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ขายที่ชัดเจน สิทธิของผู้ซื้อยัง คลุมเครือ และไม่มีค่านิยามที่กระจ่างของคำว่า “ความชำรุด บกพร่อง” จนทำให้เกิดช่องโหว่ที่ผู้ประกอบการไม่เกรงกลัว และสามารถเอาเปรียบผู้บริโภคได้ ขณะที่ผู้บริโภคต้องต่อสู้ เพื่อเรียกร้องสิทธิของตนเอง

สภาผู้บริโภคจึงได้เสนอ “ร่าง พ.ร.บ. ความรับผิด เพื่อความชำรุดบกพร่องของสินค้า ฉบับสภาผู้บริโภค” หรือ ที่เรียกว่า “เลมอน ลอว์” (Lemon Law) ซึ่งเป็นกฎหมาย ที่หลายประเทศทั่วโลกใช้เพื่อให้ผู้ซื้อสินค้าทุกคนได้รับการ คุ้มครอง หากพบความชำรุดบกพร่องของสินค้า โดยเฉพาะ อย่างยิ่งสินค้าด้านเทคโนโลยีที่มีราคาสูง โดยสามารถใช้สิทธิ ได้ 5 กรณี ได้แก่ ขอซ่อม ขอเปลี่ยนสินค้า ขอลดราคา ขอ เงินคืน หรือขอปฏิเสธชำระค่ามัดจำสินค้า

ปัจจุบันสภาผู้บริโภคได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรแล้ว และได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดี จากกรรมาธิการคุ้มครองผู้บริโภค สภาผู้แทนราษฎร ที่ได้ ร่วมกันเข้าชื่อเสนอกฎหมายฉบับนี้อีกด้วย

คดี “ซัมซุงจอขึ้นเส้น” ไม่ใช่เพียงเรื่องปัญหา เทคโนโลยีบกพร่อง แต่เป็นเรื่องความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค และแสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้บริโภครวมพลังกับองค์กรที่เข้มแข็ง ความยุติธรรมสามารถเกิดขึ้นได้ แม้ต้องเผชิญกับบริษัท ยักษ์ใหญ่ระดับโลก ชัยชนะครั้งนี้จึงไม่ใช่เพียงชัยชนะของ ผู้บริโภค แต่เป็นชัยชนะของผู้บริโภคที่ได้รับการคุ้มครอง เช่นเดียวกับประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลก และเป็นหมุดหมาย สำคัญของการเดินหน้าเลมอน ลอว์ในไทย และที่สำคัญ ที่สุด เป็นกรณีที่สูงจนให้เห็นว่า เส้นเล็ก ๆ บนหน้าจอ อาจ กลายเป็นเส้นใหญ่แห่งความเปลี่ยนแปลงในสังคมได้

ผลงานเด่น 3

สายสื่อสารที่ยุงเหยียดคือ “กั๊กดักมรณะ” ทุกหัวถนน

ภาพสุดแสนสะเทือนใจไปทั่วโลกโซเชียล เมื่อผู้ใช้ TikTok บัญชี @sawiqua หรือคุณสาวโพสต์คลิปวิดีโอวินาทีบีบหัวใจ ขณะที่เธอสวมชุดเจ้าสาว สีขาวบริสุทธิ์ กำลังร้องเพลงต่อหน้าโลศพของว่าที่เจ้าบ่าวที่จะเข้าพิธีวิวาห์ในอีก 10 วันข้างหน้า แต่ต้องมาเสียชีวิตจากอุบัติเหตุขณะขับมอเตอร์ไซค์กลับบ้านจากเหตุที่นึกไม่ถึง นั่นคือสายเคเบิลสื่อสารที่ห้อยร่วงลงมาเกี่ยวคอว่าที่เจ้าบ่าวของเธอถึงขั้นเสียชีวิต กลายเป็นโศกนาฏกรรมที่ไม่ควรเกิดขึ้น

ชีวิตของคนผู้นั้นหายไปกับ “กั๊กดักมรณะ” สายสื่อสารที่ห้อยระยงระยงกันอย่างไร้ระเบียบในบริเวณที่เขาขับผ่าน ไม่มีใครออกมารับผิดชอบ ความตายของเขาถูกมองว่าถึงคราวเคราะห์ แต่สิ่งที่น่าตกใจยิ่งกว่านั้นคือ “กั๊กดักมรณะ” เหล่านี้แขวนระยงระยงทุกหัวถนนใหญ่ ถนนรอง ทุกๆ สีแยก ซอยเล็กซอยน้อย และมีแนวโน้มที่เพิ่มปริมาณมากขึ้นทุกวัน ตรวจจับที่ความต้องการใช้สัญญาณอินเทอร์เน็ตเข้าไปถึงทุกบ้านในประเทศ

แน่นอนที่สุด เหตุการณ์การเสียชีวิตในครั้งนี้ไม่ใช่ครั้งแรกที่เกิดจากสายสื่อสาร และไม่ใช่ครั้งสุดท้ายก่อนหน้าและหลังเหตุการณ์นี้ สายสื่อสารได้สร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของชุมชนเพิ่มขึ้นมากมาย ทั้งกรณีการบาดเจ็บ เสียชีวิต ไปจนกระทั่งรถบรรทุกเกี่ยวสายสื่อสารทำให้เสาไฟฟ้าจำนวนมากล้มพร้อมกัน ทำให้ไฟดับทั้งชุมชน สร้างความเดือดร้อนต่อหลายร้อยครอบครัว และปัญหาเหล่านี้จะอยู่ต่อไป ตรวจจับที่ยังไม่มีการแก้ปัญหาเป็นระบบในการจัดการระเบียบสายสื่อสารทั่วประเทศ

ความเดือดร้อนของประชาชนกรณีปัญหาสายสื่อสารอันตรายที่กระทบชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนได้สะท้อนออกมาดังจำนวนร้องเรียนกรณีปัญหาสายสื่อสารที่สภาผู้บริโภคได้รับในปีงบประมาณ 2568 ซึ่งสูงถึงกว่า 1,600 กรณี ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในการใช้ชีวิต

ประจำวันของประชาชน และในบางกรณีได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินจากปัญหาสายสื่อสารไร้ระเบียบในพื้นที่ชุมชน จะเห็นได้ว่า ปัญหาสายสื่อสารที่ไม่ปลอดภัยเข้าข่ายเป็นการละเมิดสิทธิผู้บริโภคจริงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มาตรา 4 ที่ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ และผู้บริโภคมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิ

หวังกระทรวงมหาดไทย เป็นแกนหลักแก้ปัญหา

หากย้อนกลับไป เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2564 คณะรัฐมนตรี (ครม.) ได้มีมติให้จัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้าและนำสายสื่อสารลงใต้ดิน เพื่อให้เกิดภูมิทัศน์ที่สวยงาม สะอาดตา และทำให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริงกลับสวนทาง เสียงร้องเรียนที่หลั่งไหลเข้าสู่สภาผู้บริโภค ความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินจากสายสื่อสารมรณะยังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนว่าปัญหานี้ไม่ใช่เหตุเฉพาะจุด แต่เป็นความล้มเหลวเชิงระบบที่ต้องการการแก้ไขในระดับนโยบาย

ที่มาภาพ: สยามรัฐออนไลน์ ข่าวภูมิภาค

สภาผู้บริโภคร่วมกันเดินทางหน้าร่วมกับสมาชิกหน่วยงานประจำจังหวัดขับเคลื่อนเชิงนโยบายจัดระเบียบสายสื่อสารให้ปลอดภัย โดยเรียกร้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการตามมติ ครม. อย่างเข้มข้น ทั้งในระดับพื้นที่และส่วนกลาง

ปัญหาเชิงโครงสร้างสู่ความสูญเสียซ้ำซาก

ปฏิเสธไม่ได้ว่า ตลอดหลายทศวรรษที่ผ่านมาประเทศไทยเติบโตภายใต้การขยายตัวของโครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารอย่างรวดเร็ว เสาไฟฟ้าและเสาสื่อสารกลายเป็นพื้นที่ร่วมของสายโทรคมนาคม สายเคเบิลและสายอินเทอร์เน็ตมากมายที่กลายเป็นพื้นที่ขาดการกำกับดูแล แม้แต่ บิล เกตส์ ผู้ร่วมก่อตั้งไมโครซอฟท์ (Microsoft) ได้เคยโพสต์ภาพถ่ายลงในเฟซบุ๊ก และบล็อกส่วนตัวในปี 2016 แสดงถึงภาพสายไฟที่ “รก” ในกรุงเทพฯ (Thailand) พร้อมข้อความว่า

“ด้วยโครงสร้างพื้นฐานที่บึกบึน หลายเมืองมีสายไฟและสายสื่อสารที่พันกันยุ่ง จนทำให้เกิดปัญหาไฟดับและความไม่เสถียร และคนบางคนอาจพยายามดึงไฟจากระบบอย่างผิดกฎหมาย เพื่อให้ได้ไฟฟ้าใช้ด้วยความเสี่ยงสูง”

ที่มาภาพ : ผู้จัดการออนไลน์ ข่าวการเมือง

ต่อมาภาพนั้นถูกวิจารณ์และลอบอกในภายหลัง เพราะความจริงแล้วสายที่เห็นนั้นส่วนใหญ่เป็นสายสื่อสารและโทรศัพท์ ไม่ใช่สายไฟหลักจากระบบไฟฟ้า

อย่างไรก็ตาม หลังจากการวิจารณ์ สภาพสายสื่อสารที่ขาดซ้อน ทับซ้อน ห้อยต่ำ และชำรุด ไม่ได้ลดน้อยลงแต่อย่างใด ตรงกันข้าม มีแต่จะหนักยิ่งขึ้น มีปริมาณที่มากขึ้น และยังคงไม่มีการบำรุงรักษา ไม่มีฐานข้อมูลกลางว่า

เส้นใดเป็นของใคร เมื่อเกิดเหตุก็ไม่มีหน่วยงานใดแสดงความรับผิดชอบโดยตรง ความล่าช้าในการแก้ไขกลายเป็นความเสี่ยงซ้ำซ้อนที่ประชาชนต้องเผชิญในทุกวัน

ในหลายเหตุการณ์ของความเสียหายถึงชีวิตครอบครัวผู้เสียชีวิตต้องเผชิญความสูญเสียโดยไม่มีคำอธิบายที่ชัดเจน ไม่มีการเยียวยาที่เป็นธรรม และไม่มีหลักประกันว่า โศกนาฏกรรมเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นซ้ำในพื้นที่อื่น

บ้านโมเดล ยกระดับปัญหาสู่ความร่วมมือหลายหน่วยงาน

จากข้อมูลของสภาผู้บริโภคว่า สายสื่อสารไม่ปลอดภัยในเขตชุมชนเป็นปัญหามากในพื้นที่ภาคเหนือ ทั้งจังหวัดน่าน พะเยา เชียงราย ลำปาง ลำพูน และเชียงใหม่ในเดือนกันยายน 2568 หน่วยงานเขตพื้นที่ภาคเหนือได้ดำเนินการสำรวจผู้บริโภคจำนวน 2,199 คน เกี่ยวกับสายสื่อสารที่ไม่ได้รับการจัดระเบียบ ส่งผลกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค พบว่า 71.7% เคยประสบปัญหาสายสื่อสารรกรุงรัง และกว่า 92% เชื่อว่าเป็นสาเหตุของอุบัติเหตุร้ายแรง 55% ส่งผลกระทบต่อความสวยงามของเมือง และ 38% บอกว่าส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ของประชาชน โดย 80% ให้ความเห็นว่า คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ต้องเป็นหน่วยงานหลักในการแก้ไขปัญหา

สำหรับปัญหาหลักที่พบในพื้นที่ภาคเหนือ แบ่งเป็น 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ 1. การพบสายสื่อสารที่รกรุงรัง ขัดขวางถนนและทางเดิน 2. สายสื่อสารพาดผ่านบ้านโดยไม่ได้รับอนุญาต และ 3. สายสื่อสารไม่ได้ใช้งาน ถูกทิ้งไว้ ไม่เก็บกวาด ทำให้กระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง

ขณะเดียวกัน นอกจากความเสี่ยงเกิดอุบัติเหตุแล้วจากการติดตามของประชาชนที่เข้าไปยื่นเรื่องต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพบว่า การแก้ไขปัญหาของหน่วยงานยังใช้เวลานาน 29 - 101 วัน และเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือความเสียหายประชาชนได้รับค่าชดเชยเพียง 10,000-20,000 บาท ทั้งที่หลายกรณีต้องพักรักษาตัวนาน ทำให้เห็นว่าค่าเยียวยาไม่มีความเหมาะสมแต่อย่างใด

จังหวัดน่านถือเป็นหนึ่งในพื้นที่ที่ประชาชนสะท้อนปัญหาสายสื่อสารไม่ปลอดภัยมากที่สุด ในภาคเหนือ มีปัญหาหลักเกิดขึ้นทั้งในเขตเมืองและชุมชน โดยเฉพาะสายสื่อสารที่พาดผ่านบ้านของประชาชนโดยไม่ได้รับอนุญาต ทำให้เกิดความรำคาญ และเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อผู้อยู่อาศัยในบ้าน หากสายเกิดชำรุดหรือเกิดเหตุไฟฟ้าลัดวงจร รวมถึงมีสายเก่าที่เลิกใช้งานแล้วแต่ถูกปล่อยทิ้งไว้ ไม่เก็บกวาด ส่งผลให้เส้นทางสัญจรในเมือง โดยเฉพาะถนนสายหลักและชุมชนหนาแน่นไปด้วยสายระโยงระยาง

ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดน่าน ในฐานะหน่วยงานประจำจังหวัด จึงได้ริเริ่มโครงการจัดระเบียบสายสื่อสาร “น่านโมเดล” (Nan-Model) โดยมีเป้าหมายหลักมุ่งรื้อถอนสายที่ไม่ได้ใช้งาน จัดระบบสายให้เป็นระเบียบ เพิ่มความปลอดภัยบนท้องถนน และสร้างภาพลักษณ์เมืองน่านให้สวยงาม รวมทั้งการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมจากชุมชน โดยให้ความสำคัญกับสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายผู้บริโภค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการเอกชน ทั้งระดับจังหวัดและส่วนกลาง จุดเริ่มต้นของการทำงานภายใต้ น่านโมเดล เริ่มจากการสำรวจสถานการณ์ปัญหาและการรับเรื่องร้องเรียนสายสื่อสาร การยื่นจดหมายข้อเสนอเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจนนำมาสู่การจัดทำ MOU ร่วมกันของหลายหน่วยงาน การจัดตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการจัดระเบียบสายสื่อสารของจังหวัด การมีพื้นที่ปฏิบัติการต้นแบบในการจัดการสายสื่อสารระดับท้องถิ่น โดยร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 7 ตำบลของอำเภอภูเพียง ร่วมกันสำรวจเส้นทางที่มีการร้องเรียนและความไม่ปลอดภัย เพื่อจัดระเบียบสายสื่อสาร โดยสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนสายสื่อสารได้ภายใน 3-7 วัน

จัดให้มีการประชุมบูรณาการร่วมกับชุมชน โดยใช้เวทีประชุมประจำเดือนของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน เพื่อชี้แจงแนวทางแก้ไขปัญหาและสร้างความเข้าใจกับแกนนำชุมชน รวมทั้งให้มีการประกาศแจ้งเตือนภัยแก่ประชาชนให้ทราบล่วงหน้าถึงประกาศการจัดระเบียบสายสื่อสารเพื่อป้องกันสาธารณภัย ซึ่งหัวใจของการทำงานที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของ อปท. ทั้ง 7 แห่งคือการใช้โอกาสและเงื่อนไขด้านกฎหมายเพื่อออกประกาศว่าด้วยการจัดระเบียบสายสื่อสาร เพื่อให้ อปท. สามารถดำเนินการได้กรณีแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือผู้ประกอบการไม่ดำเนินการ ก็สามารถจัดการตัดรื้อถอนตามอำนาจ พ.ร.บ. รักษาความสะอาดและความเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และ พ.ร.บ. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ซึ่งแต่เดิมไม่เคยมีมาก่อน จึงทำให้การจัดระเบียบสายสื่อสารในพื้นที่อำเภอภูเพียงกลายเป็นต้นแบบในการจัดการปัญหาสายสื่อสารระดับท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน และชุมชน

โครงการนี้เป็นอีกก้าวสำคัญที่สะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจจริงของจังหวัดน่านในการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อสร้างเมืองที่ “ปลอดภัย มีระเบียบ และน่าอยู่ พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนในระยะยาว”

แนวทางพัฒนาความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาการจัดระเบียบสายสื่อสารในเขตพื้นที่จังหวัดน่าน

1.

ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนภายใน 3-7 วัน

2.

กรณีมีเหตุประชาชนถูกละเมิดสิทธิที่เกิดจากปัญหาสายสื่อสารแจ้งศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดน่าน

3.

ต้องมีการบรรจุแผนจัดระเบียบสายสื่อสารบนฐานความร่วมมือ ณ จุดที่มีเรื่องร้องเรียน

4.

ให้ผู้ประกอบการโทรคมนาคมทำประกันภัยบุคคลที่ 3

5.

จัดตั้งคณะกรรมการระดับจังหวัดและระดับอำเภอ

จากเสียงร้องเรียนสู่การขับเคลื่อน ให้มติ ครม. ปฏิบัติการจริง

ความสำเร็จของน่านโมเดลที่ทำให้การแก้ปัญหาสายสื่อสารไม่เป็นระเบียบและไม่ปลอดภัยถูกแก้ไขอย่างรวดเร็ว จากการบูรณาการความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สภาผู้บริโภคนจึงได้ขยายขอบเขตการทำงาน โดยไม่ได้หยุดอยู่ที่การช่วยเหลือรายกรณี แต่ขยายไปสู่การตั้งคำถามเชิงโครงสร้างต่อหน่วยงานกำกับดูแลและผู้ให้บริการสื่อสารว่าเหตุใดประชาชนจึงต้องอยู่กับความเสี่ยงที่ป้องกันได้ และใครควรเป็นผู้รับผิดชอบ

เครือข่ายองค์กรผู้บริโภคในหลายพื้นที่ทั่วประเทศได้ดำเนินการเฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์ และรับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนเกี่ยวกับปัญหาสายสื่อสารที่ไม่เป็นระเบียบหรือไม่ได้ใช้งานแล้วอย่างต่อเนื่อง โดยทำหน้าที่เป็นกลไกรับฟังและรวบรวมข้อร้องเรียนจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสายสื่อสารที่ไม่ปลอดภัย พร้อมทั้งจัดทำข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อสะท้อนภาพรวมของปัญหาในเชิงโครงสร้างผ่านเรื่องร้องเรียนที่หลั่งไหลเข้ามาอย่างต่อเนื่อง

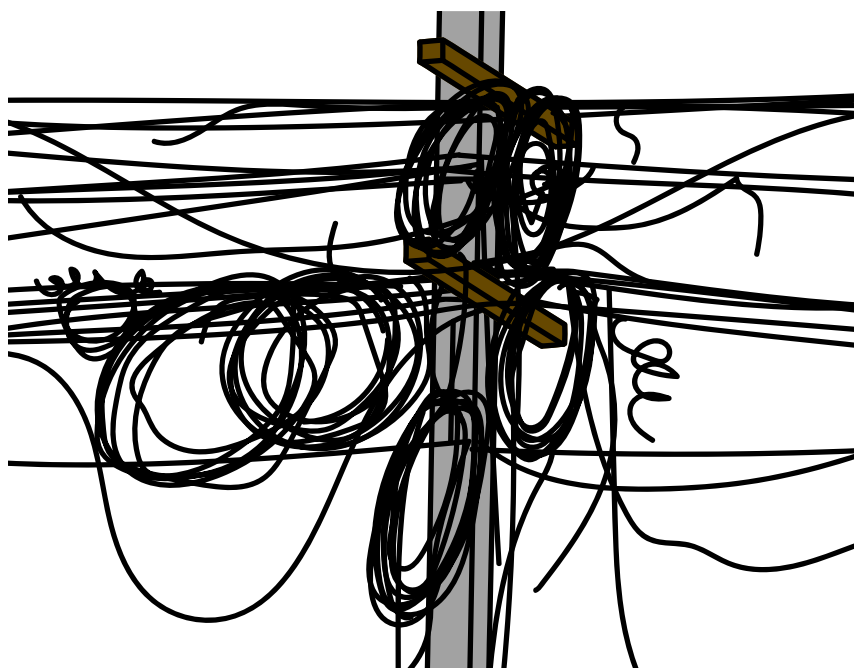
สภาผู้บริโภคได้ยื่นหนังสือถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กสทช. หน่วยงานในท้องถิ่น การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) เพื่อเรียกร้องให้มีมาตรการจัดการสายสื่อสารอย่างเป็นระบบ และบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดและมีแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการสายสื่อสารอย่างชัดเจนและรวดเร็วในหลายจังหวัด รวมทั้งผลักดันให้มีการกำหนดมาตรฐาน และตรวจสอบความปลอดภัยของสายสื่อสารเป็นวาระสำคัญ และให้ผู้ประกอบการต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น

นอกจากนี้ สภาผู้บริโภคนยังได้ผลักดัน “นโยบายจัดระเบียบสายสื่อสาร” อย่างเป็นระบบ โดยมีการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ และนำไปสู่การจัดทำรายงานการกระทำหรือละเลย

การกระทำที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2568 ต่อทั้งสำนักงาน กสทช. กฟน. และ กฟภ. พร้อมกับแสดงให้เห็นภาพรวมของปัญหาสายสื่อสารมรณะ ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้บริโภค

รวมทั้ง หน่วยงานประจำจังหวัดยังได้ขับเคลื่อนนโยบายระดับพื้นที่ โดยเสนอให้ กสทช. แก้ไขประกาศให้สำนักงานภูมิภาคสั่งดำเนินการเรื่องสายสื่อสารได้โดยไม่ต้องรอส่วนกลาง เสนอจัดตั้ง “กองทุนเยียวยา” ผู้ได้รับผลกระทบ โดยหักจากค่าพาดสายในสัดส่วน 15-20% และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรายงานผลการดำเนินงานทุก 6 เดือน การจัดทำฐานข้อมูลจุดเสี่ยง (Hotspot) และนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านภูมิศาสตร์ (GIS) มาใช้ เพื่อให้สามารถตรวจสอบและแจ้งเหตุได้ทันที รวมถึงเสนอให้มีการกำกับและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดต่อผู้ประกอบการที่ละเลยการจัดเก็บสายสื่อสาร

ล่าสุด สภาผู้บริโภคได้ร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นเจ้าภาพจัดตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการจัดระเบียบสายสื่อสารใน 77 จังหวัด โดยมีตัวแทนจากเครือข่ายผู้บริโภคและหน่วยงานประจำจังหวัดของสภาผู้บริโภคเข้าร่วมเป็นกรรมการ เพื่อเร่งแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุและลดช่องว่างการบริหารงาน เป็นการกระจายอำนาจการจัดการลงสู่ทุกพื้นที่ทั่วประเทศ ถือเป็น

กลไกใหม่ที่ทำให้เกิดโครงสร้างในการแก้ปัญหาสายสื่อสาร
 อย่างเป็นระบบในระดับจังหวัด นับเป็นความสำเร็จของสภา
 ผู้บริโภคในการขับเคลื่อนเชิงนโยบาย เพื่อแก้ปัญหาสาย
 สื่อสารตามมติ ครม. เกิดขึ้นจริง และยุติศกนาฏกรรมที่
 ไม่ควรเกิดขึ้น

ขณะที่การประชุม กสทช. ครั้งที่ 7/2569
 วันพฤหัสบดีที่ 19 กุมภาพันธ์ 2569 ที่ผ่านมา ได้พิจารณา
 วาระโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการจัดระเบียบสาย
 สื่อสารกลุ่มเร่งด่วนในพื้นที่ต่างจังหวัด โดยใช้งบประมาณ
 จากกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการ
 โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ
 มากถึง 970 ล้านบาท สำหรับการดำเนินการในปี 2569-
 2572 โดยมีเป้าหมายเพื่อลดความเสี่ยงด้านความปลอดภัย
 จัดระเบียบสายสื่อสารที่รกรุงรัง และยกระดับภูมิทัศน์
 ในพื้นที่ต่างจังหวัด ซึ่งเป็นประเด็นที่ได้รับการร้องเรียน
 อย่างต่อเนื่อง

อุปสรรคเยียวยาได้แค่ค่าค่าแพ

เช้าวันที่ 12 สิงหาคม 2568 สองพนักงานสาว
 เซเว่นฯ ขับรถจักรยานยนต์ไปทำงานตามปกติ ขณะขับ
 รถผ่านบริเวณหน้าสถานีรถไฟแห่งใหม่ จังหวัด
 ประจวบคีรีขันธ์ ได้ประสบเหตุสายสื่อสารที่ห้อยตกลง
 มาเกี่ยวพันล้อรถจนรถเสียหลักล้มคว่ำ ผู้ขับขี่และผู้ซ้อน
 ท้ายได้รับบาดเจ็บสาหัส มีบาดเจ็บแผลลอกตามร่างกาย
 ขาเจ็บจนเดินไม่ได้ ต้องหยุดงานรักษาตัวนานถึง 20 วัน
 รถจักรยานยนต์เสียหาย และต้องสำรองจ่ายค่ารักษา
 พยาบาลกันเองก่อน ทำให้เดือดร้อนเรื่องค่าใช้จ่ายและ
 เสียโอกาสในการทำงาน

กรณีนี้ หน่วยงานประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 สภาผู้บริโภค เป็นตัวกลางนัดเจรจาระหว่างผู้เสียหายทั้ง
 2 ราย กับผู้แทนบริษัท ทูริ คอร์ปอเรชั่น เพื่อให้รับผิดชอบ
 ค่ารักษาพยาบาล (ตามจริง) และค่าซ่อมแซมรถ
 จักรยานยนต์ พร้อมเยียวยาค่าชดเชยการหยุดงานรักษา
 ตัว 20 วัน และค่าทำขวัญจากความเจ็บปวดและทุกข์
 ทรมานจากอุบัติเหตุครั้งนี้ โดยท้ายที่สุด ผู้เสียหายได้รับ
 การเยียวยาจากเหตุการณ์ดังกล่าวเพียงรายละเอียด 5,000
 และ 45,000 บาท

อีกกรณีหนึ่งเป็นปัญหาสายสื่อสารที่ส่งผล
 กระทบกับชุมชนในวงกว้าง จากกรณีสายสื่อสารหลุดร่วง
 ในบริเวณหน้าร้านโรงเตี๊ยม หมู่ 11 ตำบลกลางเวียง
 อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ที่มีสายสื่อสารหลุดห้อย
 กีดขวางทางเดินชุมชนสร้างความไม่ปลอดภัย ก่อให้เกิด
 ความทุกข์ร้อนและผลกระทบต่อครอบครัวและชุมชน
 ต่อมาได้เกิดเหตุเพลิงไหม้จากกลุ่มสายสื่อสารที่พันกัน
 ยุ่งเหยิงหน้าที่พักอาศัยของชุมชน โดยเริ่มจากเสียง
 ประทุของไฟฟ้าช็อตดังสนั่น ตามด้วยประกายไฟและ
 เปลวไฟที่ลุกลามอย่างรวดเร็วตามสายพลาสติก ก่อให้
 เกิดควันดำหนาแน่น และมีพลาสติกหลอมละลาย
 หยดลงจำนวนมาก ที่อาจเป็นเชื้อเพลิงที่ลุกลามเข้าบ้าน
 ประชาชนได้

เหตุเพลิงไหม้ครั้งนั้นทำให้สมาชิกที่อยู่ในบ้าน
 ใกล้เคียง โดยเฉพาะผู้สูงอายุและเด็ก ขวัญเสียอย่างมาก
 เพราะไฟอยู่ใกล้ตัวบ้านเพียงไม่กี่เมตร ทุกคนต้องอยู่
 อย่างหวาดระแวง ว่าไฟจะปะทุขึ้นมาอีกเมื่อไหร่ ยิ่งกว่า
 นั้นเมื่อไฟไหม้สายสื่อสาร การไฟฟ้าจำเป็นต้องตัดไฟ
 ในวงกว้าง ทำให้บ้านผู้เสียหายและเพื่อนบ้านทั้งหมู่บ้าน
 ไม่มีไฟฟ้าใช้ แอร์ใช้งานไม่ได้ ตู้เย็นดับ อาหารสดเสียหาย
 และใช้ชีวิตอย่างลำบากในที่มืด อินเทอร์เน็ตและ
 โทรศัพท์พื้นฐานถูกตัดขาดทันที ส่งผลกระทบต่อลูก
 หลานที่ต้องเรียนออนไลน์ หรือญาติพี่น้องที่ทำงานที่บ้าน
 (Work from Home) ไม่สามารถทำงานได้ เสียรายได้
 และเสียโอกาส รวมทั้งเขม่าควันดำติดเต็มรั้วบ้าน มีรอย
 ไหม้จากเศษพลาสติกละลายติดบนพื้นผิวถนน ซึ่งการ
 ทำความสะอาดและซ่อมแซมมีค่าใช้จ่ายสูง

จากศกนาฏกรรมรายกรณี เป็นวาระร่วมของรัฐ

การทำงานของสภาผู้บริโภคต่อปัญหาสายสื่อสาร
 ไม่ปลอดภัยมิได้หยุดอยู่เพียงการรับเรื่องร้องเรียนหรือการ
 ช่วยเหลือเฉพาะราย แต่เป็นการยกระดับปัญหาจาก
 “อุบัติเหตุรายบุคคล” ไปสู่การตั้งคำถามต่อโครงสร้างการ
 กำกับดูแลของรัฐอย่างเป็นระบบ

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในอย่างน้อยสามมิติสำคัญ ได้แก่ การยอมรับปัญหาในระดับนโยบาย การกำหนดความรับผิดชอบร่วมเพื่อลดความซ้ำซ้อนในการจัดระเบียบสายสื่อสารและสร้างความร่วมมือของหน่วยงานในการจัดระเบียบสายสื่อสารเพื่อให้เกิดความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ

หนึ่งในปัญหาเชิงโครงสร้างที่สำคัญคือความคลุมเครือของอำนาจหน้าที่ ระหว่างหน่วยงานกำกับดูแลผู้ให้บริการ และหน่วยงานด้านพลังงานไฟฟ้า ซึ่งนำไปสู่การโยนความรับผิดชอบเมื่อเกิดเหตุ การผลักดันของสภาผู้บริโภคร่วมทำให้เกิดการหารือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ หน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม การไฟฟ้า และผู้ให้บริการโครงข่ายสื่อสาร เพื่อกำหนดแนวทางความรับผิดชอบที่ชัดเจนมากขึ้น โดยมีผลลัพธ์ที่สำคัญ คือ

- การยอมรับหลักการ “ความรับผิดชอบร่วม” ต่อความปลอดภัยของประชาชน
- การไม่สามารถปฏิเสธความเกี่ยวข้องของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเมื่อเกิดอุบัติเหตุ
- การเริ่มต้นบูรณาการการทำงานแทนการแก้ปัญหาแบบแยกส่วน

แม้ยังอยู่ในระยะเริ่มต้น แต่ถือเป็นการเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากระบบที่ “ไม่มีเจ้าภาพ” สู่วาระที่รัฐต้องร่วมรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้บริโภค

การขับเคลื่อนมาตรการป้องกันเชิงระบบ

ข้อเสนอเชิงนโยบายของสภาผู้บริโภคร่วมได้มุ่งเน้นเพียงการแก้ไขหลังเกิดเหตุ แต่ให้ความสำคัญกับการป้องกันความสูญเสียในอนาคต โดยเน้นมาตรการเชิงระบบ ได้แก่

- การจัดระเบียบสายสื่อสารในพื้นที่เสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรม
- การระบุจุดเสี่ยงที่มีสายห้อยต่ำหรือสายชำรุด เพื่อแก้ไขก่อนเกิดอุบัติเหตุ
- การผลักดันให้มีมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการติดตั้งและบำรุงรักษาสายสื่อสาร

- การสร้างช่องทางให้ประชาชนสามารถแจ้งปัญหาและติดตามการแก้ไขได้

ในหลายพื้นที่เริ่มเห็นผลลัพธ์จากการดำเนินการดังกล่าว ทั้งในรูปของการจัดเก็บสาย การปรับปรุงจุดเสี่ยง และการประสานงานที่รวดเร็วขึ้นเมื่อมีการร้องเรียน

ผลลัพธ์ที่สะท้อนความหมายของการคุ้มครองผู้บริโภค

ความสำเร็จของสภาผู้บริโภคในกรณีสายสื่อสารไม่ปลอดภัยไม่อาจวัดได้เพียงจำนวนสายที่ถูกจัดเก็บหรือพื้นที่ที่ได้รับการแก้ไข แต่สะท้อนผ่านการเปลี่ยนแปลงเชิงหลักการ คือการยืนยันว่า ความปลอดภัยในชีวิตประจำวันของประชาชนที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้บริโภค และเป็นหน้าที่ของรัฐที่ต้องรับผิดชอบต่ออย่างเป็นรูปธรรม

จากปัญหาที่เคยถูกมองข้าม สู่การเป็นบทเรียนเชิงนโยบาย และกลายเป็นต้นแบบของการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยสาธารณะ ผลลัพธ์เหล่านี้สะท้อนว่าสภาผู้บริโภคไม่ได้เพียงแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แต่ทำหน้าที่เป็นตัวเร่งให้ระบบรัฐขยับเข้าสู่การจัดการเชิงป้องกัน

ทุกสายสื่อสารที่ห้อยต่ำคือความเสียวที่อาจพรากชีวิตใครบางคนได้ในพริบตา การทำงานของสภาผู้บริโภคร่วมทำให้ความสูญเสียเหล่านี้ไม่สูญเปล่า หากแต่ถูกแปรเปลี่ยนเป็นพลังในการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ สะท้อนบทบาทของสภาผู้บริโภคในฐานะตัวแทนเสียงประชาชน ที่สามารถเชื่อมโยงปัญหาความเจ็บปวดระดับปัจเจกเข้ากับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของรัฐ เพื่อสร้างถนนที่ปลอดภัยและเมืองที่ไม่ปล่อยให้ประชาชนต้องเสี่ยงชีวิตกับ ‘ฆาตกรเงียบ’ อีกต่อไป

ความเห็นผู้บริโภค

ยื่นข้างผู้บริโภค สู้ภัยมิจฉาชีพ

“ สภาผู้บริโภคเดินทางเข้าข้าง
ผู้เสียหายจากภัยมิจฉาชีพออนไลน์
ให้ความช่วยเหลือทั้งด้านกฎหมาย
และการทวงคืนความเป็นธรรม
ในวันที่ผู้บริโภครู้สึกโดดเดี่ยวที่สุด ”

#สภาผู้บริโภค #สิทธิผู้บริโภค
#ภัยมิจฉาชีพออนไลน์

ความเห็นผู้บริโภครายหนึ่ง

ความเป็นธรรม หาได้ที่สภาผู้บริโภครายหนึ่ง

“

ผู้บริโภครายหนึ่งถูกหลอก
เรียนหลักสูตรที่อ้างว่า
สามารถใช้ประกอบอาชีพต่างประเทศได้
ก่อนถูกฟ้องกลับเมื่อทวงสิทธิ
สภาผู้บริโภครายหนึ่งเข้าช่วยเหลือทั้งชั้นสอบสวน
และศาล จนผู้เสียหายได้รับความเป็น
ธรรมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

”

เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2568 ผู้บริโภครายหนึ่งออกมาเล่าประสบการณ์ หลังถูกหลอกให้จ่ายเงินหลักแสนกับสถาบันที่อ้างตัวเป็นโรงเรียน เพื่อแลกกับใบประกาศนียบัตร แต่สุดท้ายไม่สามารถนำไปใช้ประกอบวิชาชีพในต่างประเทศได้ตามที่โฆษณาไว้

ผู้บริโภครายหนึ่งได้พยายามทวงสิทธิและขอเงินคืน แต่กลับถูกฟ้องในข้อหาหมิ่นประมาทจากสถาบันดังกล่าว อีกทั้งต้องตกเป็นจำเลยในคดีอาญา และด้วยความไม่รู้กฎหมาย ทำให้ผู้บริโภครายหนึ่งรู้สึกเครียด แต่ต่อมาผู้บริโภครายหนึ่งได้ติดต่อขอความช่วยเหลือมายังสภาผู้บริโภครายหนึ่ง และได้รับการช่วยเหลือจนได้รับความเป็นธรรม

“ดิฉันเป็นคนธรรมดาที่ไม่มีเงินไปจ้างทนายแพงๆ และไม่รู้อะไรเกี่ยวกับกฎหมาย แต่เมื่อร้องเรียนมายังสภาผู้บริโภครายหนึ่ง เราได้รับการช่วยเหลืออย่างแท้จริง ตั้งแต่ในชั้นโรงพัก พาไปออกสื่อ ขึ้นศาลพร้อมทีมที่ทนาย โดยไม่ได้เสียเงินสักบาท การได้รับความช่วยเหลือจากสภาผู้บริโภครายหนึ่งทำให้ดิฉันได้รับความเป็นธรรมอย่างสูงสุด”

ผู้บริโภครายหนึ่งกล่าว

#สภาผู้บริโภครายหนึ่ง#ความเป็นธรรม
#เรียนฟรีต้องฟรีจริง

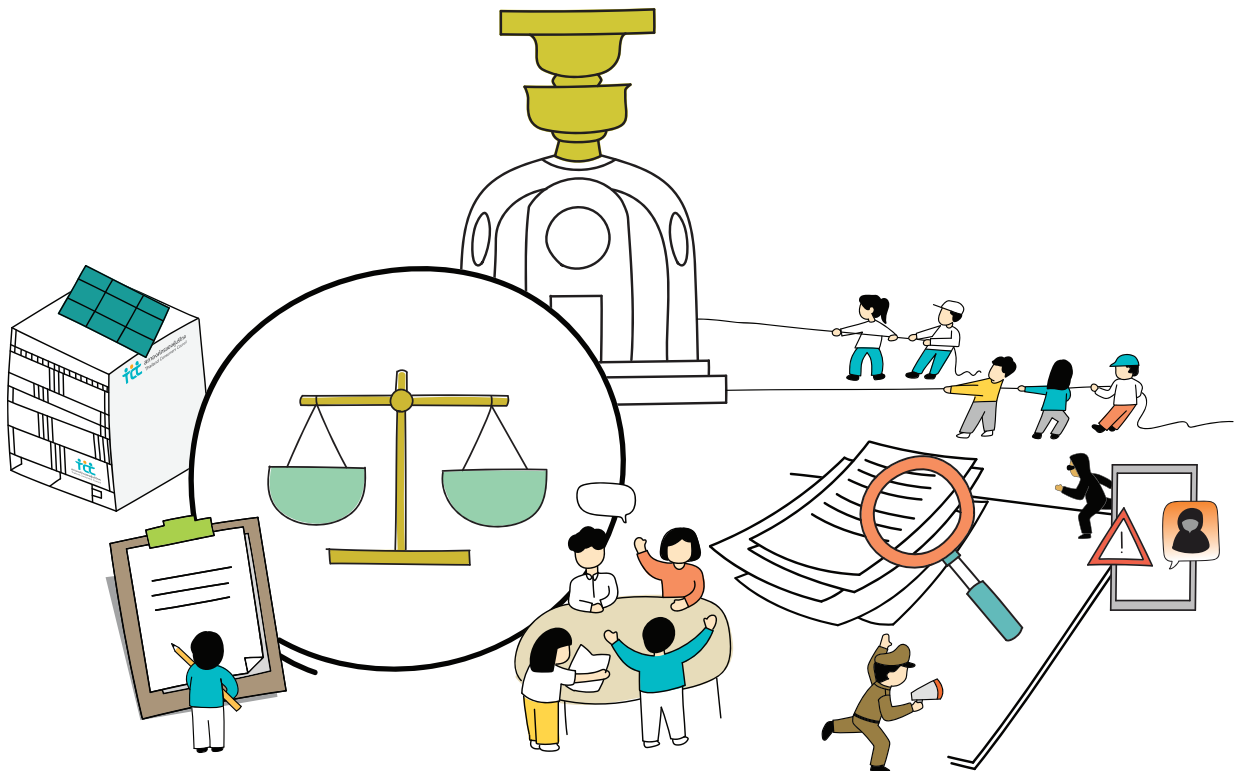
ส่วนที่ 2

ผลการดำเนินงาน

• ผลการดำเนินงานที่สำคัญ

1. การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค
2. การเสนอแนะและผลักดันนโยบายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
3. การสร้างความเข้มแข็งให้กับสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภค
4. การสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
5. การพัฒนาการดำเนินงานและบริหารจัดการสภาผู้บริโภค

• ผลการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานของสภาผู้บริโภค

ผลการดำเนินงานที่สำคัญ

สภาองค์กรของผู้บริโภค หรือเรียกโดยย่อ ‘สภาผู้บริโภค’ เป็นหน่วยงานนิติบุคคลที่เกิดขึ้นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 มาตรา 46 และพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. 2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในทุกด้านในฐานะเป็นผู้แทนผู้บริโภค คุ้มครองสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้บริโภค

ตลอดปีงบประมาณ 2568 สำนักงานสภาผู้บริโภค ร่วมกับคณะอนุกรรมการทั้ง 9 ด้าน หน่วยงานประจำจังหวัด 20 แห่ง หน่วยงานเขตพื้นที่ใน 4 ภูมิภาค รวมถึงสมาชิกเครือข่ายกว่า 356 องค์กรใน 58 จังหวัด ได้บูรณาการความร่วมมือในการขับเคลื่อนงานคุ้มครองผู้บริโภคอย่างเข้มแข็ง ซึ่งการดำเนินงานทั้งหมดเป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ใน 5 แผนสำคัญ โดยมุ่งยกระดับสิทธิและความปลอดภัยของผู้บริโภคอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

สภาผู้บริโภค
Thailand Consumers Council

สภาผู้บริโภค ทำหน้าที่อะไร

- คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค**
รวมทั้งเสนอแนะนโยบายคุ้มครองผู้บริโภค
ต่อ ครม. หรือหน่วยงานรัฐ หรือเอกชน
- ตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวัง เตือนภัย สถานการณ์ปัญหา**
สินค้าและบริการที่กระทบสิทธิของผู้บริโภค
สามารถระบุข้อสินค้า หรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจได้
- รายงานการกระทำที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค**
ไปยังหน่วยงานรัฐ และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ
- สนับสนุนการศึกษาและการวิจัย**
เพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค
- ช่วยไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมยอมความ**
ในคดีที่ละเมิดสิทธิผู้บริโภค
- ช่วยดำเนินคดีที่ละเมิดสิทธิผู้บริโภค**
- รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า**
หรือบริการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค
เพื่อใช้ในการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือใช้บริการ
- สนับสนุนและช่วยเหลือองค์กรผู้บริโภค**
ในการรักษาประโยชน์ของผู้บริโภค

สภาองค์กรของผู้บริโภค | @tccthailand | tccthailand | tcc.thailand | www.tcc.or.th

แผนงานและเป้าหมายประจำปีงบประมาณ 2568

ลำดับ	แผน	กิจกรรมหลัก	เป้าหมาย
1.	คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค	<ol style="list-style-type: none"> ดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคแบบเบ็ดเสร็จ เฝ้าระวัง และแจ้งเตือนภัยเพื่อลดปัญหาและผลกระทบต่อผู้บริโภค ช่วยเหลือผู้บริโภคในการฟ้องร้องคดี 	คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคได้ 8,500 เรื่อง
2.	เสนอแนะและผลักดันนโยบายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	<ol style="list-style-type: none"> พัฒนาและติดตามนโยบายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้เสียในการคุ้มครองผู้บริโภค พัฒนาองค์ความรู้เพื่อเสนอนโยบายกฎหมาย หรือมาตรการเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค 	เสนอแนะนโยบายต่อคณะรัฐมนตรี หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเด็นคุ้มครองผู้บริโภค 9 ด้าน
3.	สร้างความเข้มแข็งให้กับสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภค	<ol style="list-style-type: none"> เพิ่มขีดความสามารถของหน่วยงานประจำจังหวัด หน่วยงานเขตพื้นที่ ในการคุ้มครองผู้บริโภค พัฒนาองค์กรของผู้บริโภคให้เป็นสมาชิกใน 60 จังหวัด 	<ol style="list-style-type: none"> ขยายจำนวนองค์กรสมาชิกของสภาผู้บริโภค ให้รักษาประโยชน์ของผู้บริโภคครอบคลุมทั่วประเทศ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคได้ 9,500 เรื่อง
4.	สื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	<ol style="list-style-type: none"> บริหารการสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างทันทั่วถึง สร้างองค์ความรู้ให้ผู้บริโภคตระหนักและรับรู้ในสิทธิของตนเอง 	ผู้บริโภคเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคที่สภาผู้บริโภคจัดทำขึ้นทุกช่องทาง
5.	พัฒนาการดำเนินงานและบริหารจัดการสภาผู้บริโภค	<ol style="list-style-type: none"> การบริหารและพัฒนาศักยภาพบุคลากรสำนักงานสภาผู้บริโภค ยกระดับการบริหารจัดการสำนักงานสภาผู้บริโภค พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ประเมินผลและปรับปรุงวิธีการทำงานการบริหารจัดการ แผนงาน งบประมาณ 	<ol style="list-style-type: none"> บุคลากรได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะเพื่อการปฏิบัติงานในการคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ สภาผู้บริโภคมีระบบการบริหารจัดการและข้อมูลสารสนเทศเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่ทันสมัย

1. การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค

๒๒ ผนคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคมีหน้าที่เป็นกลไกหลักในการรับเรื่องร้องเรียน ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือผู้บริโภคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยมุ่งคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคให้ได้รับการเยียวยาอย่างเป็นรูปธรรมผ่านการเจรจา และการดำเนินคดี รวมทั้งทำงานเชิงรุกในการเฝ้าระวัง วิเคราะห์ และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่กระทบผู้บริโภคในทุกมิติ เพื่อยกระดับระบบคุ้มครองผู้บริโภคให้เข้มแข็งและยั่งยืน

สถิติเรื่องร้องเรียนกว่า 23,000 เรื่อง

ในปีงบประมาณ 2568 (ตุลาคม 2567 - กันยายน 2568) ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคแบบเบ็ดเสร็จ (สำนักงานสภาผู้บริโภค) และหน่วยงานประจำจังหวัดได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภค โดยรวมแล้วกว่า 23,703 เรื่อง ซึ่งมีมูลค่าความเสียหายทั้งสิ้นกว่า 4,744 ล้านบาท

การติดต่อร้องทุกข์มายังสภาผู้บริโภคเป็นการร้องผ่าน 3 ช่องทาง โดยช่องทางที่ได้รับเรื่องร้องเรียนสูงสุดคือระบบรับเรื่องร้องเรียนออนไลน์ ถัดมาคือโทรศัพท์ และการร้องเรียนไปยังองค์กรรับเรื่องร้องเรียนและเครือข่ายผู้บริโภค ซึ่งได้รับการสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพโดยเข้าร่วมฝึกประสบการณ์งานคุ้มครองผู้บริโภคจริงร่วมกับหน่วยงานประจำจังหวัด ทำให้สามารถช่วยเหลือผู้บริโภคในพื้นที่ต่างๆ เข้าถึงการแก้ไขปัญหาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

จากการรวบรวมปัญหาเรื่องร้องเรียน สภาผู้บริโภคพบว่า กลุ่มสินค้าและบริการทั่วไปยังคงเป็นปัญหาหลักต่อเนื่องจากปี 2567 โดยปัญหาสินค้าชำรุดบกพร่องและได้รับความเสียหาย กระทบต่อสิทธิผู้บริโภคมากที่สุดเป็นอันดับต้น เช่น กรณีปัญหาหน้าจอโทรศัพท์ชำรุด ชื่นเส้นสีเขียวหลังอัปเดตซอฟต์แวร์ หรือกรณีรถยนต์ไฟฟ้าเนต้า (NETA) บริการหลังการขายไม่ได้มาตรฐาน อันดับ 2 คือปัญหาการจัดระเบียบสายสื่อสารโทรคมนาคมที่ไม่ปลอดภัย และอันดับ 3 คือปัญหาการส่งข้อความสั้นทางโทรศัพท์มือถือ (SMS) หลอกหลวง กวนใจ ทำให้เสียหาย เป็นต้น

หากพิจารณาปัญหาที่มีความเฉพาะและยังคงเป็นประเด็นท้าทายงานคุ้มครองผู้บริโภคไทย พบว่า มากกว่า 28% ของเรื่องร้องเรียนคือปัญหาภัยออนไลน์จากการซื้อสินค้าและบริการ การหลอกลงทุน ปัญหาคอลเซ็นเตอร์

ซึ่งสร้างความเสียหายให้แก่ผู้บริโภคกว่า 1,968 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา ในรูปแบบ ‘ซื้อของไม่ได้ของ’ การฉ้อโกงหรือ หลอกหลวงผ่านเพจปลอม และการจำหน่ายสินค้าไม่ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะในช่องทางเฟซบุ๊ก ที่มีการร้องเรียน เข้ามายังสภาผู้บริโภคมากถึง 814 เรื่อง มูลค่าความเสียหาย กว่า 3.6 ล้านบาท

จะเห็นได้ว่า เฟซบุ๊กคือแพลตฟอร์มที่เกิดปัญหา กับผู้บริโภคมากที่สุด เมื่อเทียบกับแพลตฟอร์มอื่นๆ ลักษณะ ปัญหาที่มีการสร้างบัญชีร้านค้าปลอมเพื่อหลอกขายสินค้า ซึ่งต่อมาสภาผู้บริโภคร่วมมือกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) หรือ ETDA ปิดเพจปลอมบน เฟซบุ๊กแล้วกว่า 87 เพจ เพื่อลดความเสียหายจากมิฉฉาชีพ ออนไลน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้บริโภค

นอกจากนี้ยังพบแนวโน้มของปัญหาที่มิฉฉาชีพ ใช้ความล้าหน้าด้านเทคโนโลยีเพื่อหลอกเอารหัส OTP จาก ผู้บริโภคไปใช้ทำธุรกรรมด้านการเงิน จนกระทบถึงข้อมูล เครดิตบูโร สร้างความเสียหายต่อผู้บริโภคเป็นอย่างมาก

แก้ไขปัญหาผู้บริโภคจนได้ข้อยุติ 81%

ในปีงบประมาณ 2568 สภาผู้บริโภคสามารถแก้ไข เรื่องร้องเรียนจนได้ข้อยุติมากถึง 81% ของเรื่องร้องเรียน ทั้งหมด คิดเป็นมูลค่าการเยียวยา 174 ล้านบาท ซึ่ง ประมาณ 69% ของเรื่องร้องเรียนสามารถยุติปัญหาได้ ในขั้นตอนการไกล่เกลี่ยและให้คำปรึกษาจากผู้บริโภค สามารถนำไปแก้ไขปัญหาลบต้นได้ด้วยตนเอง โดยที่มี เรื่องร้องเรียนอีก 18% กำลังรอการเข้าสู่กระบวนการฟ้องคดี

ภายในรอบหนึ่งปีงบประมาณ สภาผู้บริโภค ได้ดำเนินการฟ้องคดีให้กับผู้บริโภครวม 208 คดี มูลค่าทุน ทรัพย์ฟ้องคดีกว่า 257 ล้านบาท แบ่งเป็นดำเนินการโดย สำนักงานสภาผู้บริโภค 190 คดี หน่วยงานประจำจังหวัด 18 คดี โดยคดีส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับประเด็นภัยทุจริต ทางการเงิน เช่น กรณีเงินในบัญชีสูญหายหรือถูกดูดเงิน จากบัตรเครดิต กรณีผิดสัญญาจะซื้อจะขายที่อยู่อาศัย และการได้รับสินค้าไม่ตรงปก

นอกจากนี้ สภาผู้บริโภคได้กระจายอำนาจการฟ้อง คดีในระดับท้องถิ่นเพิ่มขึ้นในอีก 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด เชียงราย พะเยา และเชียงใหม่ เมื่อรวมสามจังหวัด ข้างต้น ทำให้ในปี 2568 มีหน่วยงานประจำจังหวัดที่มี

อำนาจฟ้องคดีเทียบเท่าสำนักงานสภาผู้บริโภคแล้วกว่า 9 แห่ง จากเดิมที่มีอยู่ใน 6 จังหวัด ได้แก่ สงขลา ร้อยเอ็ด ประจวบคีรีขันธ์ สุราษฎร์ธานี กรุงเทพมหานคร และสตูล การกระจายอำนาจการฟ้องคดีเป็นไปเพื่อสนับสนุนให้ หน่วยงานประจำจังหวัดเร่งแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ทางคดีในพื้นที่ และแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ได้อย่างครบวงจร ลดข้อจำกัดเรื่องความล่าช้าในการจัดการ ให้เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เกิดความรวดเร็วยิ่งขึ้น

ในการเพิ่มศักยภาพด้านกฎหมายและคดี สภาผู้บริโภคได้จัดอบรมนายความระดับจังหวัด 178 คน ครอบคลุม 4 ภูมิภาค เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพงานคุ้มครอง ผู้บริโภค โดยเฉพาะด้านสัญญาและการดำเนินคดีแบบกลุ่ม ในขณะเดียวกัน ได้สร้างเครือข่ายนายความที่มีความ เข้มแข็ง เพื่อสนับสนุนการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของ ผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ จากผลสำรวจผู้บริโภคที่ใช้บริการร้องทุกข์ ทั้งหมดกว่า 5,630 ราย ในปี 2568 ที่ผ่านมามีความ พึงพอใจต่อบริการเฉลี่ยมากถึง 94% โดยเฉพาะในเรื่อง การแจ้งข้อมูลสิทธิผู้บริโภคอย่างชัดเจน และการลงมือแก้ไข ปัญหาอย่างรวดเร็ว เป็นสิ่งที่ผู้บริโภคประทับใจต่อบริการ ของสภาผู้บริโภคอย่างสูงสุด

หน่วยงานรับเรื่อง

หน่วยงานประจำจังหวัด	ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภค แบบเบ็ดเสร็จ
จำนวน 13,913 เรื่อง	จำนวน 9,790 เรื่อง
ยุติได้จำนวน 11,488 เรื่อง	ยุติได้จำนวน 7,782 เรื่อง

Testimonials from social media posts:

- ขอบคุณสภาผู้บริโภค... ได้ช่วยแก้ไขปัญหา...
- ขอบคุณสภาผู้บริโภค... ได้ช่วยแก้ไขปัญหา...

สร้างบรรทัดฐานใหม่ ในการคุ้มครองผู้บริโภค

ในปีที่ผ่านมา สภาผู้บริโภคได้ยกระดับงานคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอย่างเป็นระบบ โดยมีคดีผู้บริโภคที่ได้รับความสนใจจากสาธารณะ เช่น การฟ้องคดีกลุ่มมือถือซัมซุงจนได้รับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทอันเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค รวมไปถึงการช่วยเหลือเหยื่อถูกมิฉฉาชีพดูดเงินจากบัตรเครดิตและถูกธนาคารฟ้องให้ชำระเงินสภาผู้บริโภคดำเนินการช่วยเหลือทางคดีของผู้บริโภคสำเร็จและได้สร้างบรรทัดฐานใหม่ในการเยียวยาผู้บริโภคจากภัยมิฉฉาชีพออนไลน์

คดีผู้บริโภคถูกรธนาคารฟ้อง จากการโดนมิฉฉาชีพสวมรอยทำ ธุรกรรมบัตรเครดิต

เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2568 ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำพิพากษายกฟ้องคดีที่ธนาคารทหารไทยธนชาติ (TTB) ฟ้องผู้บริโภคให้รับผิดชอบหนี้บัตรเครดิตเป็นจำนวนเงินกว่า 370,000 บาท หลังเกิดเหตุการณ์ที่ถูกมิฉฉาชีพ

หลอกเบิกถอนเงินสดจากบัตรเครดิต โดยผู้บริโภคไม่ได้เป็นผู้ทำธุรกรรมด้วยตัวเอง ศาลชี้ความผิดอยู่ที่ระบบของธนาคาร ไม่ใช่ผู้บริโภค คำพิพากษาศาลจึงถือเป็นบรรทัดฐานใหม่ในการคุ้มครองผู้บริโภคเมื่อถูกมิฉฉาชีพหลอกดูดเงินผ่านระบบธนาคาร

คำพิพากษาของศาลระบุชัดเจนว่า ธนาคารในฐานะผู้ให้บริการระบบชำระเงินตาม พ.ร.บ. ระบบการชำระเงิน พ.ศ. 2560 มีหน้าที่ต้องจัดให้มีระบบและมาตรการความปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันธุรกรรมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่บุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงแอปพลิเคชันของธนาคารและทำธุรกรรมถอนเงินได้โดยไม่ได้รับอนุญาต แสดงถึงความบกพร่องของระบบรักษาความปลอดภัยของธนาคาร และระบุให้เป็นหน้าที่ของธนาคารที่ต้องระงับยับยั้งธุรกรรมต้องสงสัย ไม่ใช่ผลภาระมาให้ผู้บริโภค คำพิพากษายังย้ำด้วยว่า การที่ผู้บริโภคถูกสวมรอยดูดเงินจากบัญชีหรือวงเงินบัตรเครดิตโดยไม่ได้กระทำเอง ไม่จำเป็นต้องยอมรับผิดชอบหนี้สินเหล่านั้นโดยอัตโนมัติ

“กรณีนี้เป็นอีกหนึ่งชัยชนะของผู้บริโภค และเป็นบรรทัดฐานที่ชัดเจนว่า ผู้บริโภคต้องได้รับความยุติธรรม

ไม่ใช่ตกเป็นผู้รับผิดชอบจากความบกพร่องของระบบของผู้ให้บริการ โดยเฉพาะในยุคที่ภัยไซเบอร์และการหลอกลวงทางเทคโนโลยี มีความซับซ้อนและแพร่หลาย

สถาบันการเงินต้องมีระบบป้องกันที่รัดกุม ไม่ใช่ผลักภาระความเสียหายมาให้ประชาชนที่ตกเป็นเหยื่อ

”

อิฐบูรณ อันวงษา

รองเลขาธิการ
สำนักงานสภาผู้บริโภค

การฟ้องคดีกลุ่มผู้ใช้รถยนต์

เมื่อเดือนกันยายน 2568 สภาผู้บริโภคพร้อมด้วยผู้เสียหายกว่า 20 ราย ได้ยื่นฟ้องบริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายรถยนต์ไฟฟ้าเนต้า (NETA) ต่อศาล และยื่นขอให้ศาลพิจารณาดำเนินคดีแบบกลุ่ม (Class Action) เพื่อคุ้มครองสิทธิและเรียกร้องความเป็นธรรมให้กับผู้บริโภคที่ได้รับ ความเสียหายที่เกิดจากปัญหาบริการหลังการขาย ความชำรุดบกพร่องของเครื่องยนต์และอะไหล่ขาดแคลน จากการตรวจสอบข้อมูล มีผู้ซื้อและจดทะเบียนรถยนต์เนต้ากว่า 20,000 ราย ในจำนวนนั้น มีผู้บริโภคเข้ามาร้องเรียนกับสภาผู้บริโภกว่า 300 ราย การดำเนินการฟ้องคดีผู้บริโภคแบบกลุ่มนี้จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีและเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคจำนวนมากที่เสียหายสามารถใช้สิทธิร่วมกันได้

คดีนี้สภาผู้บริโภคและตัวแทนผู้เสียหาย 5 คน เป็นโจทก์ยื่นฟ้องบริษัทที่เกี่ยวข้อง ทั้งในฐานะผู้นำเข้าผู้ผลิต และผู้จำหน่าย รวมถึงกรรมการที่มีอำนาจกำกับควบคุมให้ร่วมรับผิดชอบ ขณะนี้อยู่ระหว่างศาลนัดไต่สวน

คำร้องเพื่อพิจารณาว่าจะรับเป็นคดีแบบกลุ่มหรือไม่ และหากมีคำพิพากษาให้ผู้บริโภคชนะ ผู้เสียหายสามารถนำหลักฐานความเสียหายมายื่นต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อขอรับสิทธิได้

สำหรับข้อเรียกร้องในกรณีนี้แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ 1) ค่าเสียหายต่อทรัพย์สิน เช่น ค่าอะไหล่และค่าซ่อม จากความชำรุดบกพร่องของรถยนต์ 2) ค่าเสียหายจากการขาดประโยชน์ในการใช้รถ เช่น ค่าเช่ารถในระหว่างเข้าศูนย์ซ่อม 3) ค่าเสียหายจากการซื้อสินค้าที่ไม่มีคุณภาพและไม่ปลอดภัย ครอบคลุมเงินดาวน์ ค่าป้าย และค่างวดที่ผู้บริโภคต้องชำระ 4) ค่าเสียหายทางจิตใจ จากความเครียดและความไม่มั่นใจในการใช้รถ และ 5) ค่าเสียหายเชิงลงโทษ เพื่อให้ผู้ประกอบการรับผิดชอบต่อบริโภค

การฟ้องคดีในครั้งนี้ไม่ใช่เพียงการเรียกร้องสิทธิส่วนบุคคล แต่หวังให้เป็นบรรทัดฐานเพื่อยกระดับคุณภาพรถยนต์ไฟฟ้าและบริการหลังการขายในประเทศไทย โดยสภาผู้บริโภคได้ดำเนินการในฐานะผู้แทนเพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคทุกคน

ผลักดันการทำสัญญากู้ยืมเงินที่เป็นมิตรต่อผู้บริโภค

จากกรณีการร้องเรียนปัญหาที่กระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคในด้านการเงินและการธนาคาร อาทิ การให้บริการของสถาบันการเงิน การให้ข้อมูลผู้บริโภคที่ไม่ครบถ้วนเพียงพอ การใช้ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม การเรียกเก็บดอกเบี้ยในอัตราที่สูง การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงภัยทุจริตทางการเงิน สภาผู้บริโภคจึงได้ร่วมมือกับสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจสินเชื่อทะเบียนรถ ในการพัฒนาการรับรองคุณภาพบริการในกลุ่มธุรกิจสินเชื่อ เพื่อยกระดับความรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการธุรกิจในการคุ้มครองผู้บริโภค จนได้ออกแบบ (ร่าง) สรุปสาระสำคัญของสัญญาและข้อควรระวังของลูกค้า โดยรวบรวมประเด็นข้อสัญญาที่ผู้บริโภคควรทราบ พร้อมทั้งนำสรุปสาระสำคัญของสัญญาดังกล่าว เข้าหารือร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2568 โดย สคบ. แจ้งว่า การปรับปรุงสรุประยะสำคัญนี้ต้องให้สมาคมฯ หรือผู้ประกอบการธุรกิจทำเรื่องขออนุญาตกับ สคบ. ซึ่งจะผลักดันร่วมกับสภาผู้บริโภคต่อไป

ตัวอย่าง 6 สาระสำคัญของสัญญาจำนำทะเบียนรถและข้อควรระวังของลูกค้า

ชื่อและที่อยู่ของ...(ชื่อบริษัท)... (ผู้ให้กู้)	.....(ชื่อบริษัท)..... อยู่ที่ (ที่ตั้งสำนักงาน)
อัตราดอกเบี้ย (แบบลดต้นลดดอก)	[อัตราดอกเบี้ย] % ต่อปี
ค่างวดและกำหนดชำระ	ค่างวด [ค่างวด] บาทต่อเดือน ชำระทุกวันที่ [วัน] ของเดือน
เอกสารสิทธิเป็นประกัน	ทะเบียน [เลขทะเบียนรถ] โฉนดที่ดิน [เลขที่โฉนดที่ดิน.....] ไม่มีหลักประกัน คำเตือน : การคัดเอกสารสิทธิใหม่ในระหว่างการผ่อนชำระหนี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก...(ชื่อบริษัท).....อาจเข้าข่าย เป็นความผิดทางอาญาได้
สิทธิในการชำระปิดบัญชีและไถ่ถอน	1. ลูกค้ามีสิทธิได้รับเอกสารสิทธิคืนเมื่อลูกค้าชำระยอดเงินเพื่อปิดบัญชีและชำระค่าธรรมเนียมคงค้างทั้งหมด โดยลูกค้าจะได้รับเอกสารคืนภายใน 7 วันนับจากวันปิดบัญชีตามประกาศ สคบ. 2. ลูกค้าสามารถชำระคืนเงินกู้ก่อนกำหนดและปิดบัญชีสิ้นเชื่อเมื่อใดก็ได้ โดย.....(ชื่อบริษัท).....ไม่มีนโยบายการเก็บค่าธรรมเนียมปิดยอดสิ้นเชื่อก่อนกำหนด
การผิดนัดชำระหนี้	เมื่อเกิดการผิดนัดชำระหนี้ 1. ....(ชื่อบริษัท).....จะมีหนังสือแจ้งให้ลูกค้าชำระหนี้ที่ค้างอยู่ภายใน 30 วัน 2. หากลูกค้าไม่สามารถชำระหนี้ได้ลูกค้าต้องส่งมอบหลักประกันให้.....(ชื่อบริษัท).....นำไปจำหน่ายตามวิธีการที่กฎหมายกำหนด 3. เมื่อจำหน่ายได้แล้ว.....(ชื่อบริษัท).....จะนำเงินที่ได้มาชำระหนี้ที่ค้างอยู่ หากเงินที่ได้มากกว่าหนี้เหลือ.....(ชื่อบริษัท).....ต้องคืนส่วนที่เกินให้แก่ลูกค้า แต่หากหนี้ที่เหลือมากกว่าเงินที่ได้ ลูกค้าต้องชดเชยหนี้ส่วนที่เกินมาจนครบถ้วน

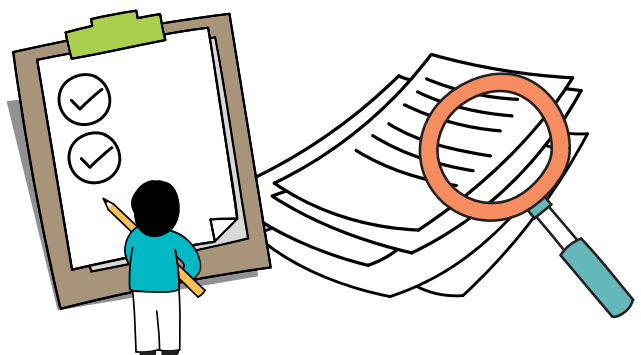
ฝ้าระวัง เตือนภัย และทดสอบสินค้า หรือบริการที่อาจกระทบสิทธิผู้บริโภค

ในปี 2568 สภาผู้บริโภคดำเนินการฝ้าระวัง และแจ้งเตือนภัยสถานการณ์ปัญหาสินค้าหรือบริการไปสู่ ผู้บริโภคแล้วกว่า 320 เรื่อง รวมถึงดำเนินการทดสอบสินค้า หรือบริการที่อาจกระทบสิทธิของผู้บริโภคมากถึง 5 ประเด็น ได้แก่ ทดสอบสี่ในชาผงสำเร็จรูปและชาปรุงสำเร็จ ทดสอบ โลหะหนักในหม้อสแตนเลสที่ขายบนแพลตฟอร์มออนไลน์ ทดสอบประสิทธิภาพเครื่องกรองน้ำแบบต่อปลายก๊อก และไส้กรองน้ำแบบระบบใช้ในครัวเรือน ทดสอบข้อมูล โภชนาการของก๋วยเตี๋ยวที่จำหน่ายในลักษณะแพรรนไฮส์ รวมถึงการทดสอบครีมกันแดดที่มีอินฟลูเอนเซอร์ (Influencer) ในโลกออนไลน์เป็นเจ้าของหรือเป็น พรีเซ็นเตอร์ ผลของการทดสอบพบครีมกันแดดบางส่วน มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามฉลากที่ระบุไว้ จึงมีความจำเป็น ที่ธุรกิจนี้ต้องมีการกำกับดูแล

ทั้งนี้ สภาผู้บริโภคเตรียมจัดทำ “ร่างจริยธรรม ของอินฟลูเอนเซอร์” เพื่อให้กลุ่มคนเหล่านี้ต้องปรับตัวตาม มาตรฐานทางจริยธรรมที่สูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเปิดเผย อย่างชัดเจนว่าเนื้อหาส่วนใดได้รับการสนับสนุน ส่วนใด เป็นการนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และเรียกร้องให้ มีการใส่ใจผลกระทบต่อผู้ติดตามอินฟลูเอนเซอร์ และสังคมโดยรวม

ปี 2569 ยกระดับงานคุ้มครอง ผู้บริโภคให้ “แก้ปัญหาคับเคียด”

ปี 2569 ฝ่ายคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค มุ่งพัฒนาการทำงานเชิงรุกมากขึ้น โดยใช้ข้อมูลเรื่องร้องเรียน มาวิเคราะห์ร่วมกับฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม เพื่อผลักดัน มาตรการป้องกันและลดปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ภัยทุจริต ทางการเงิน การหลอกลวงออนไลน์ ปัญหาค่าน้ำค่าไฟ ของธุรกิจห้องเช่า และปัญหาธุรกิจจัดคอนเสิร์ต พร้อมกันนี้ จะพัฒนาเครื่องมือและชุดความรู้ เพื่อนำไปประชุมร่วมกับ หน่วยงานประจำจังหวัด ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล บทเรียน การทำงาน เพื่อทำให้เกิดแนวทางปฏิบัติงานรับเรื่อง ร้องเรียนให้เป็นทิศทางเดียวกัน อีกทั้งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ และมาตรฐานการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงการบูรณา การความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาระบบ และติดตามเรื่องร้องเรียนให้มีความทันสมัย โปร่งใส และสนับสนุนการทำงานได้อย่างคล่องตัวมากขึ้น

2. การเสนอแนะและผลักดันนโยบายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

งานเสนอแนะและผลักดันนโยบายและมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคของสภาผู้บริโภคมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาเชิงระบบเพื่อยกระดับการคุ้มครองผู้บริโภคในมิติต่างๆ ทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ โดยเน้นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงนโยบายเพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหานั้นที่ส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคอย่างเป็นรูปธรรม มีการจัดทำนโยบาย พัฒนามาตรการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อนำเสนอไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคเป็นไปอย่างทันทั่วถึง มีความยั่งยืน และตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนในยุคปัจจุบัน

นอกจากนี้ ยังมีการทำรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่กระทบสิทธิผู้บริโภคต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้เผยแพร่ให้สาธารณชนทราบ

ผลักดัน 5 นโยบายพุ่งเป้าให้เป็นรูปธรรม

ในปีงบประมาณ 2568 สภาผู้บริโภคได้ดำเนินการด้านการพัฒนา ขับเคลื่อน และผลักดันนโยบายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสิ้น 40 เรื่อง ครอบคลุมกรอบนโยบายการคุ้มครองผู้บริโภค 9 ด้าน โดยเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายใหม่จำนวน 18 เรื่อง และข้อเสนอที่อยู่ระหว่างการผลักดันและติดตามผล จำนวน 32 เรื่อง การดำเนินงานดังกล่าวนำไปสู่ความคืบหน้าเชิงรูปธรรมของนโยบาย/มาตรการสำคัญ 5 ด้าน ที่ส่งผลโดยตรงต่อการคุ้มครองสิทธิและลดความเสียหายของผู้บริโภค ดังนี้

1. นโยบายลดความเสียหายจากภัยมิจกาชีฟออนไลน์

สภาผู้บริโภคได้จัดทำและขับเคลื่อนข้อเสนอเชิงนโยบายว่าด้วย “มาตรการหน่วงเงิน (Delay Transaction)” ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2567 เพื่อป้องกัน

และลดความเสียหายของผู้บริโภคจากการโอนเงินไปยังบัญชีของมิจกาชีฟ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มาตรการหน่วงเงินเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยลดความเสียหายของผู้บริโภคได้อย่างเป็นรูปธรรม และแสดงความพร้อมในการนำไปใช้จริง

ผลลัพธ์ : ธนาคารแห่งประเทศไทยได้นำแนวคิดดังกล่าวไปปรับใช้ในการกำหนดนโยบายและมาตรการอย่างเป็นรูปธรรม โดยออกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ 19/2568 เรื่อง มาตรฐานและมาตรการเพื่อป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสำหรับสถาบันการเงิน ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2568

นอกจากนี้สภาผู้บริโภคได้เสนอแนวทางการเยียวยาความเสียหายแก่ผู้บริโภค โดยการผลักดันหลักการ “การแบ่งความรับผิดชอบร่วม” ที่จะไม่ผลักภาระให้ผู้บริโภคเพียงฝ่ายเดียว

ผลลัพธ์ : รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2568 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 13 เมษายน 2568

2. นโยบายเมืองที่เป็นธรรม

นโยบายเมืองที่เป็นธรรมของสภาผู้บริโภค มุ่งผลักดันให้การพัฒนาเมืองโดยคำนึงถึงสิทธิและคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นสำคัญ ซึ่งครอบคลุมทั้งการคุ้มครองสิทธิชุมชนด้านผังเมืองและอาคาร เพื่อป้องกันการพัฒนาที่กระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นธรรมของชุมชน พร้อมทั้งส่งเสริมบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการขนส่งสาธารณะที่ปลอดภัยและเข้าถึงได้ ดังนี้

2.1 การคุ้มครองสิทธิชุมชน ด้านผังเมืองและอาคาร

จากที่มีการก่อสร้างอาคารสูงในชอยแคบที่เป็นอันตรายจำนวนมาก สภาผู้บริโภคได้ยื่นข้อเสนอต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอให้ตรวจสอบอาคารที่ได้รับข้อร้องเรียนจากประชาชนใน 11 ชุมชน โดยเฉพาะการไม่จัดให้มีพื้นที่ผิวการจราจรโดยรอบอาคารตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

ผลลัพธ์ : สำนักงานควบคุมอาคาร กรุงเทพมหานคร ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบโครงการที่ถูกร้องเรียนอย่างเป็นทางการ และมีคำสั่งให้เจ้าของโครงการอาคารชุดดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมาย

2.2 ส่งเสริมบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับระบบขนส่งสาธารณะ

สืบเนื่องจากการขาดแคลนระบบขนส่งสาธารณะในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ สภาผู้บริโภคได้จัดเวทีนำเสนอรูปแบบการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่ปลอดภัย โดยถอดบทเรียนจากกรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต และบริษัท ภูเก็ตพัฒนาเมือง ซึ่งเป็นตัวอย่างการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการจัดบริการขนส่งสาธารณะในเขตเมืองที่เกิดขึ้นได้จริง

3. นโยบายทุกคนบนแผ่นดินไทย เข้าถึงผลิตภัณฑ์สุขภาพ ที่ปลอดภัย เพียงพอ และเป็นธรรม

สภาผู้บริโภคได้ขับเคลื่อนร่างพระราชบัญญัติอาหาร ฉบับของสภาผู้บริโภค เพื่อปรับปรุงระบบกฎหมายด้านอาหารให้สอดคล้องกับบริบทปัจจุบัน เนื่องจากพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบการผลิตอาหาร การโฆษณา การตลาด และความเสี่ยงด้านสุขภาพของประชาชน เช่น การปรับบทลงโทษให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และควบคุมโฆษณา/การตลาดที่อาจชักนำผู้บริโภคให้เข้าใจผิด

4. นโยบายสิทธิบริการสุขภาพ เท่าเทียม มีมาตรฐานและคุณภาพ

สภาผู้บริโภคได้ผลักดันแนวคิดการยกระดับสิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพของ 3 กองทุนสุขภาพ ได้แก่ ประกันสังคม หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สวัสดิการข้าราชการ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการ โดยเริ่มจากการเสนอให้ยกระดับสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมให้เท่าเทียมกับระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยเฉพาะบริการด้านทันตกรรม

สิทธิประโยชน์	สิทธิประกันสังคม	สิทธิข้าราชการ
ค่าจ้าง	เงินรับ 11,500 บาท/ปี รับ \$75 บาท/เดือน	ฟรี (กรณี 100%) ฟรี (กรณี 100%)
กรณีพักพยานาฟรี	สามารถพยานาฟรี กรณีฉุกเฉินได้	สามารถพยานาฟรี กรณีฉุกเฉินได้
สิทธิค่าจ้าง	ไม่มีกรณี รับ 20 บาท/วัน	ไม่มีกรณี รับ 20 บาท/วัน
ค่าลดหย่อน	ค่าลดหย่อนกรณี ฉุกเฉิน 10 บาท/วัน	ค่าลดหย่อนกรณี ฉุกเฉิน 10 บาท/วัน
สิทธิ กรณีฉุกเฉิน	ไม่มีค่าลดหย่อน กรณีฉุกเฉิน รับ 50 บาท/วัน กรณีฉุกเฉิน 30 บาท	ไม่มีค่าลดหย่อน กรณีฉุกเฉิน รับ 50 บาท/วัน กรณีฉุกเฉิน 30 บาท
กรณีฉุกเฉิน	กรณีฉุกเฉินกรณี ฉุกเฉิน 50 บาท/วัน	กรณีฉุกเฉินกรณี ฉุกเฉิน 50 บาท/วัน
กรณีฉุกเฉิน	ไม่มีค่าลดหย่อน กรณีฉุกเฉิน รับ 50 บาท/วัน	ไม่มีค่าลดหย่อน กรณีฉุกเฉิน รับ 50 บาท/วัน

5. นโยบายเด็กทุกคนได้เรียนฟรี 15 ปี อย่างมีคุณภาพ และมีส่วนร่วม

สภาผู้บริโภคร่วมได้จัดเวทีเสวนานโยบายสาธารณะ (Public Policy Forum) เรื่อง “การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมเพื่อกำหนดทิศทางการศึกษาไทย : ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....

นอกจากนี้ สภาผู้บริโภคร่วมยังได้จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประเด็นความปลอดภัยด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียนในสถานศึกษา (School Violence and Wellbeing) โดยยึดหลักสิทธิมนุษยชนและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัย เคารพศักดิ์ศรี และเอื้อต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียน

ติดตามและเสนอแนะมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคที่สำคัญต่อเนื่อง

นอกเหนือจากการขับเคลื่อนนโยบายพุ่งเป้า 5 ด้าน สภาผู้บริโภคร่วมได้ดำเนินการผลักดัน ติดตาม และเสนอแนะนโยบายหรือมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคในประเด็นสำคัญอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิ ความปลอดภัย และคุณภาพชีวิตของผู้บริโภคในหลากหลายมิติ ยกตัวอย่างประเด็นที่สำคัญ ได้แก่

1. การคุ้มครองผู้บริโภคจากแอปพลิเคชันกู้ยืมเงินออนไลน์ที่ผิดกฎหมาย

จากกรณีโทรศัพท์มือถือสมาร์ตโฟนยี่ห้อ ออปโป้ (OPPO) และเรียลมี (realme) ติดตั้งแอปพลิเคชันเงินกู้ออนไลน์ “Fineasy” มาพร้อมกับเครื่องตั้งแต่ต้น โดยผู้บริโภคที่ซื้อโทรศัพท์รุ่นดังกล่าวไม่ได้ให้ความยินยอม

และไม่สามารถถอนการติดตั้งหรือปิดการใช้งานแอปพลิเคชันได้ด้วยตนเอง สภาผู้บริโภคร่วมได้เสนอข้อเรียกร้องต่อธนาคารแห่งประเทศไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังใช้อำนาจตามข้อ 5 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ออกประกาศให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจกำกับดูแลการขึ้นทะเบียนแอปพลิเคชันเงินกู้ออนไลน์

2. การติดตามและกบฏกวนเงินกู้ยืมเงิน (Copayment) ประกันสุขภาพร่วมจ่าย

สภาผู้บริโภคร่วมได้ติดตามกรณีบริษัทประกันชีวิตและประกันสุขภาพกำหนดเงื่อนไขให้ผู้เอาประกันมีส่วนร่วมจ่ายค่ารักษาพยาบาล (Copayment) ในบางกรณี เช่น การเจ็บป่วยเล็กน้อยหรือโรคที่ไม่จำเป็นต้องนอนโรงพยาบาล ซึ่งอาจสร้างภาระเกินสมควรแก่ผู้บริโภค โดยได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) นายกษมาคมประกันชีวิตไทย และนายกษมาคมประกันวินาศภัยไทย ขอให้จัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้บริโภค เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาค่ารักษาพยาบาลสูงซึ่งเป็นภาระต่อผู้บริโภค

3. การยกระดับแพลตฟอร์ม ซื้อขายสินค้าที่ปลอดภัย

สภาผู้บริโภคได้มีหนังสือถึงนายมาร์ค ซัคเคอร์เบิร์ก ซีอีโอ บริษัท Meta Platforms, Inc. ที่เป็นเจ้าของเฟซบุ๊ก (Facebook) เพื่อขอความร่วมมือจากบริษัทในการแก้ไขปัญหาการฉ้อโกงและการหลอกลวงบนแพลตฟอร์มเฟซบุ๊ก Facebook ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเสนอให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) พิจารณาเพิ่ม TikTok Shop ในบัญชีแพลตฟอร์มประเภทตลาดสินค้าออนไลน์ที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อยกระดับการกำกับดูแลและคุ้มครองผู้บริโภคจากการซื้อขายสินค้าออนไลน์

4. การขอให้ชะลอการประมูล คลื่นความถี่โทรศัพท์เคลื่อนที่

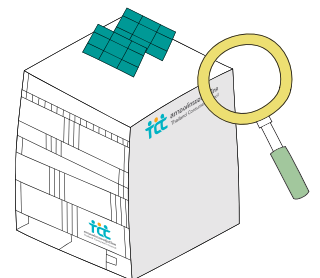
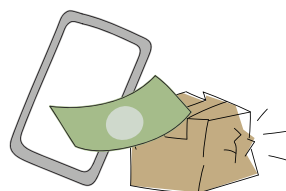
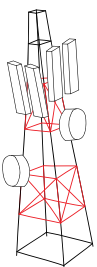
สภาผู้บริโภคได้เสนอให้ชะลอการประมูลคลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ต่อคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (กสทช.) เนื่องจากการประมูลดังกล่าวขาดการแข่งขันที่แท้จริง โดยเหลือผู้ให้บริการรายใหญ่เพียงสองราย อันเป็นผลมาจากการรวมธุรกิจในการกิจการโทรคมนาคม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการแข่งขัน ราคา และคุณภาพบริการที่ผู้บริโภคจะได้รับ

5. การขับเคลื่อนกฎหมายคุ้มครอง ผู้บริโภคกรณีสินค้ามีความ ชำรุดบกพร่อง

ในปีงบประมาณ 2568 สภาผู้บริโภคได้เร่งผลักดันกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคกรณีสินค้ามีความชำรุดบกพร่อง (Lemon Law) เพื่อแก้ไขปัญหาการที่ผู้บริโภคได้รับสินค้าใหม่ที่มีความบกพร่องตั้งแต่ต้น หรือเกิดความชำรุดซ้ำซากจนไม่สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะสินค้าในกลุ่มยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และสินค้านำเข้าแพง ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิทธิและภาระทางเศรษฐกิจของผู้บริโภคอย่างมีนัยสำคัญ

ในการขับเคลื่อนเชิงนิติบัญญัติ สภาผู้บริโภคได้ทำงานร่วมกับคณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค สภาผู้แทนราษฎร ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข้อเท็จจริง และข้อเสนอเชิงหลักการเพื่อใช้ประกอบการร่าง พ.ร.บ. เลมอนลอร์ โดยมีสมาชิกรัฐสภา จำนวน 20 รายชื่อ ให้การสนับสนุนการเสนอร่างกฎหมายดังกล่าว ซึ่งสะท้อนถึงการได้รับการยอมรับในระดับนิติบัญญัติ และเป็นก้าวสำคัญของการยกระดับระบบคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศ

หน่วยงานรัฐนำนโยบายและมาตรการไปปรับใช้อย่างเป็นรูปธรรม

ในปีงบประมาณ 2568 การดำเนินงานด้านการเสนอแนะและผลักดันนโยบายของสภาผู้บริโภคได้ก่อให้เกิดผลลัพธ์เชิงประจักษ์ โดยหน่วยงานของรัฐหลายแห่งได้นำข้อเสนอเชิงนโยบายของสภาผู้บริโภคไปพิจารณาปรับใช้ และออกเป็นมาตรการหรือการดำเนินการที่เป็นรูปธรรม นอกเหนือจากผลลัพธ์ที่กล่าวแล้วข้างต้น ดังนี้

การคุ้มครองสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการผังเมือง

สภาผู้บริโภคได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) เกี่ยวกับกระบวนการจัดทำผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 4) ที่ละเมิดสิทธิประชาชนและขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีมติรับรองข้อกังวลดังกล่าว และมีมติส่งข้อเสนอแนะไปยังกรุงเทพมหานคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน สะท้อนถึงการนำข้อเสนอของสภาผู้บริโภคไปใช้เป็นฐานในการคุ้มครองสิทธิประชาชนและยกระดับมาตรฐานกระบวนการนโยบายสาธารณะด้านผังเมือง

การตรึงอัตราค่าไฟฟ้าอัตโนมัติ (Ft)

ในปีงบประมาณ 2568 สภาผู้บริโภคได้เสนอความเห็นเชิงนโยบายต่อคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) เกี่ยวกับการปรับอัตราค่าไฟฟ้าอัตโนมัติ (Ft) หรือค่าเอฟที สำหรับทุกงวดในปี 2568 โดยย้ำหลักการสำคัญว่า อัตราค่าไฟฟ้าที่จัดเก็บจากประชาชนต้องไม่สูงเกินต้นทุนที่แท้จริง และไม่เพิ่มภาระค่าครองชีพโดยไม่จำเป็น จากการติดตามผลพบว่า ภาครัฐได้มีแนวทาง

ในการตรึงอัตราค่าเอฟทีในระดับเดิม เพื่อไม่ให้ค่าไฟฟ้าเพิ่มสูงขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว

การให้ความเห็นต่อระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค

ในปีงบประมาณ 2568 สภาผู้บริโภคมีบทบาทสำคัญในการจัดทำความเห็น ข้อเสนอแนะ และติดตามความคืบหน้าต่อกฎหมาย ระเบียบ และมาตรการของรัฐที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและคุณภาพชีวิตของผู้บริโภคมากถึง 25 ฉบับ โดยมุ่งเน้นให้การกำหนดนโยบายของรัฐเป็นไปอย่างเป็นธรรม โปร่งใส และคำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งมีประเด็นสำคัญและความคืบหน้าสำคัญ เช่น

1. ความเห็นต่อหลักเกณฑ์การบริหารจัดการภัยทุจริตดิจิทัล (Digital Fraud Management)

สภาผู้บริโภคได้จัดทำความเห็นต่อ (ร่าง) หลักเกณฑ์การบริหารจัดการภัยทุจริตดิจิทัล (Digital Fraud Management) โดยเสนอให้เพิ่มสาระสำคัญเกี่ยวกับการชดเชยเยียวยาความเสียหายแก่ผู้บริโภคโดยสถาบันการเงินอย่างชัดเจน และเร่งรัดการออกพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ฉบับแก้ไข) เพื่อให้เกิดกลไกการเยียวยาผู้เสียหายที่ชัดเจนและมีผลในทางปฏิบัติ

2. ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการระบบตัวร่วม พ.ศ. ....

สภาผู้บริโภคได้จัดทำข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่อ (ร่าง) พระราชบัญญัติการบริหารจัดการระบบตัวร่วม พ.ศ. .... เสนอต่อประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและการกำหนดอัตราค่าโดยสารที่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค โดยเฉพาะข้อเสนอให้เพิ่มเติมบทบัญญัติในหมวด 4 มาตรา 35 ว่าด้วยที่มาของเงินกองทุนส่งเสริมระบบตัวร่วม ให้กำหนดหรือขยายความแหล่งที่มาของเงินกองทุนให้ครอบคลุมถึงเงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

งานศึกษาวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

สภาผู้บริโภคได้ดำเนินการสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตหลายประเด็น อาทิ โครงการศึกษารูปแบบและเงื่อนไขการซื้อขายสินค้าผ่านรถไฟฟ้า ที่ร่วมกับศูนย์กฎหมายศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ศึกษารูปแบบและเงื่อนไขสัญญาสัมปทานรถไฟฟ้าการรถไฟฟ้ามหานคร สายสีเขียว และกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะสิ้นสุดสัญญาสัมปทานในปี 2572 ผลการศึกษาพบว่า อัตราค่าโดยสารรถไฟฟ้าที่ 25 บาทเป็นอัตราที่กรุงเทพมหานครสามารถดำเนินการได้จริง เนื่องจากกรุงเทพมหานครยังมีรายได้จากการบริหารพื้นที่เชิงพาณิชย์อีกกว่า 32,000 ล้านบาท เป็นต้น

รายงานการละเลยการกระทำที่สร้างผลกระทบต่อสังคมที่โดดเด่น

ในปีงบประมาณ 2568 สภาผู้บริโภคได้ใช้กลไกตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคฯ ในการจัดทำรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำของหน่วยงานของรัฐ 5 ประเด็น ที่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ของผู้บริโภคอย่างเป็นระบบ รายงานดังกล่าวทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เสริมสร้างความโปร่งใส และกระตุ้นให้เกิดการปรับปรุงนโยบายและการบังคับใช้กฎหมายให้สอดคล้องกับหลักการคุ้มครองผู้บริโภคและประโยชน์สาธารณะ ดังนี้

1. รายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรณีประกาศกระทรวงเรื่อง “การขอรับรองสิ่งมีชีวิตที่พัฒนาจากเทคโนโลยีการปรับแต่งจีโนมเพื่อใช้ประโยชน์ภาคการเกษตร พ.ศ. 2567” ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยด้านอาหาร สิทธิในการรับรู้ข้อมูลและการตัดสินใจของผู้บริโภค โดยรายงานชี้ให้เห็นช่องว่างสำคัญ ทั้งในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน การประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนกลไกการสื่อสารข้อมูลต่อสาธารณะที่ยังไม่ชัดเจน

2. รายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำภัยทุจริตทางการเงินเกี่ยวกับบัตรเครดิต ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้บริโภคจำนวนมาก ทั้งด้านทรัพย์สินและความเชื่อมั่นต่อระบบการเงิน โดยรายงานได้วิเคราะห์

ข้อจำกัดของมาตรการป้องกันและกลไกการเยียวยาความเสียหายของสถาบันการเงิน ตลอดจนความไม่ชัดเจนในการกำหนดความรับผิดชอบระหว่างผู้ให้บริการทางการเงินกับผู้บริโภค

3. รายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำของสำนักงาน กสทช. การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค กรณีปัญหาสายสื่อสารไม่ปลอดภัย ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน และทัศนียภาพของเมือง โดยรายงานชี้ให้เห็นความซ้ำซ้อนของอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการขาดการบูรณาการในการกำกับดูแลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. รายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรณีระบบแจ้งเตือนสาธารณภัยผ่านโทรศัพท์มือถือ (Cell Broadcast Service) ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านความปลอดภัย โดยรายงานมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้การพัฒนาาระบบแจ้งเตือนภัยกลายเป็นวาระสาธารณะ

5. รายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) กรณีประกาศรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน โดยวิเคราะห์กระบวนการและหลักเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ

ต่อค่าไฟฟ้าของผู้บริโภค ความโปร่งใสในการกำหนดราคา และโอกาสในการเข้าถึงระบบพลังงานของประชาชนรายย่อย

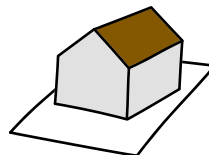
นโยบายมุ่งเป้าปี 2569 ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

ตลอดปีงบประมาณ 2568 สภาผู้บริโภคนได้ดำเนินบทบาทเชิงรุกในการผลักดันนโยบาย การกำกับติดตาม และการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคในทุกมิติและนำไปสู่การกำหนด “นโยบายมุ่งเป้าปี 2569” โดยมุ่งหวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ ซึ่งสามารถสรุปจุดมุ่งหมายและความคาดหวังในแต่ละนโยบายได้ดังนี้

1. ด้านสินค้าและบริการทั่วไป : สร้างความเชื่อมั่นในระบบ การซื้อขายออนไลน์

ให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบการซื้อขายออนไลน์ โดยมุ่งผลักดันให้เกิดระบบยืนยันตัวตนผู้ขายอย่างเข้มงวดและการกำกับดูแลตามกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันการฉ้อโกงและการขายสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

3. ด้านอสังหาริมทรัพย์และ ที่อยู่อาศัย : สร้างความ เป็นธรรมในสัญญาเช่า และการอยู่อาศัย

ให้ความสำคัญกับการคุ้มครองผู้เช่าที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและแรงงานในเมือง ผ่านการผลักดันให้เกิดสัญญาเช่าที่เป็นธรรมและตรวจสอบได้ เพื่อลดการเอาเปรียบผู้เช่าในเงื่อนไขสัญญา

2. ด้านการขนส่งและยานพาหนะ : ขนส่งสาธารณะถ้วนหน้า ปลอดภัย และเข้าถึงได้จริง

มุ่งยกระดับระบบขนส่งมวลชนทุกประเภท ทั้งในกรุงเทพมหานครและภูมิภาค ให้เป็นบริการสาธารณะที่ประชาชนเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม มีมาตรฐานความปลอดภัย และเชื่อมต่อกันเป็นระบบเดียว

4. ด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศ : ความปลอดภัยต้องมาก่อน ความสะดวก

มุ่งแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารที่ไม่ปลอดภัย โดยผลักดันการปรับปรุงกฎระเบียบและการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เพื่อให้ผู้ให้บริการต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประชาชน

วันสิทธิผู้บริโภคสากลประจำปี 2568 (World Consumer Rights Day)

วันสิทธิผู้บริโภคสากลมีจุดเริ่มต้นเมื่อปี 2505 จากการประกาศของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา จอห์น เอฟ. เคนเนดี และได้รับการรับรองโดยสหพันธ์องค์กรผู้บริโภคสากล (Consumers International : CI) ต่อมาในปี 2526 ได้มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ทั่วโลกอย่างจริงจัง ทำให้วันที่ 15 มีนาคมของทุกปี กลายเป็นวันที่ผู้บริโภคทั่วโลกตระหนักถึงสิทธิของตนเองอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบันสหพันธ์องค์กรผู้บริโภคสากลทำงานร่วมกับเครือข่ายมากกว่า 200 องค์กรใน 115 ประเทศ เพื่อปกป้องสิทธิและเสริมพลังผู้บริโภคระดับสากล โดยในประเทศไทยมีทั้งมูลนิธิเพื่อผู้บริโภคและสภาผู้บริโภคร่วมเป็นสมาชิก

ในปี 2568 สภาผู้บริโภคร่วมกับเครือข่ายกว่า 340 องค์กร จัดงาน “วันสิทธิผู้บริโภคสากล 2025 : การเปลี่ยนผ่านที่เป็นธรรม สู่วิถีชีวิตที่ยั่งยืน” ระหว่างวันที่ 14-15 มีนาคม 2568 ณ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ภายในงานมีเวทีเสวนา ปาฐกถาพิเศษ และการเสนอข้อเสนอนโยบายเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการคุ้มครองผู้บริโภค พร้อมเชิญชวนทุกภาคส่วนร่วมสร้างการเปลี่ยนแปลงสู่การบริโภคที่ยั่งยืนและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนไทย

ทั้งนี้ องค์กรสหประชาชาติได้กำหนดสิทธิผู้บริโภคพื้นฐาน 8 ประการตั้งแต่ปี 2528 แต่ด้วยบริบทโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ทำให้เกิดประเด็นใหม่ เช่น การบริโภคอย่างยั่งยืน การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสิทธิด้านดิจิทัล ซึ่งเป็นสิทธิที่ต้องได้รับการผลักดันเพิ่มเติม

สภาผู้บริโภคจึงมีความมุ่งมั่นเป็นอย่างยิ่งในการยกระดับสิทธิผู้บริโภคไทยให้ทัดเทียมสากล ซึ่งในประเทศไทย พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ได้รับรองสิทธิผู้บริโภคไว้เพียง 5 ประการที่ยังไม่ครอบคลุมปัญหายุคใหม่ การปรับปรุงกฎหมายให้เท่าทันสถานการณ์จึงเป็นความจำเป็นเพื่อให้ผู้บริโภคไทยได้รับการคุ้มครองอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดย พ.ร.บ. ดังกล่าวอยู่ระหว่างรอนายกรัฐมนตรีให้การรับรอง

การขับเคลื่อนนโยบายร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อยกระดับการคุ้มครองผู้บริโภคให้ทัดเทียมสากล

สภาผู้บริโภคได้ดำเนินการเชื่อมโยงประเด็นคุ้มครองผู้บริโภคไทยกับเวทีนโยบายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการเจรจาข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) ไทย-สหภาพยุโรป หรือการยื่นข้อเสนอเชิงนโยบายต่อองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของผู้บริโภคไทยในระดับมหภาค ดังนี้

1. การขับเคลื่อนเชิงนโยบายด้านการค้าดิจิทัลในเวทีข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) ไทย-สหภาพยุโรป

สภาผู้บริโภคได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเจรจาข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) ระหว่างไทยและสหภาพยุโรป เพื่อสร้างหลักประกันว่า สิทธิและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคไทยจะได้รับการปกป้องอย่างเหมาะสม ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของภูมิทัศน์ทางการค้าโลก โดยร่วมมือกับองค์กรผู้บริโภคในสหภาพยุโรป (The European Consumer Organization - BEUC) เพื่อศึกษาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการค้าทางดิจิทัลภายใต้กรอบ FTA

ผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมของความร่วมมือในครั้งนี้คือการจัดทำบันทึกร่วม (Joint Statement) ซึ่งรวบรวมข้อกังวลและข้อเสนอแนะจากองค์กรผู้บริโภคทั้งสองภูมิภาคและได้นำเสนอต่อผู้แทนการเจรจาการค้าของทั้งฝ่ายไทยและสหภาพยุโรปโดยตรง องค์กรความรู้และเครือข่ายที่ได้จากเวทีระดับภูมิภาคนี้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนประเด็นในประเทศทันที โดยเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2568 สภาผู้บริโภคได้ผนึกกำลังกับภาคประชาสังคมหลายเครือข่าย อาทิ เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก และมูลนิธิชีวิตวิถี จัดเวทีสาธารณะ “เสียงประชาชนสู่โต๊ะเจรจา FTA ไทย EU” เพื่อรวบรวมและสะท้อนข้อกังวลจากภาคส่วนต่างๆ และยื่นหนังสือแถลงการณ์ร่วมต่อหัวหน้าคณะเจรจาการค้าของสหภาพยุโรป เพื่อสะท้อนข้อกังวลจากภาคประชาชนไทยอย่างเป็นทางการ ซึ่งถือเป็นการส่งเสียงของผู้บริโภคให้ไปถึงโต๊ะเจรจาโดยตรง

2. ยกระดับความปลอดภัยทางถนนระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

สภาผู้บริโภคได้เข้าร่วมหารือประเด็นความปลอดภัยทางถนนระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (Asia-Pacific Regional Road Safety Conference and the APRSO Annual Meeting) วันที่ 9-11 กันยายน 2568 ซึ่งจัดโดยองค์กรสังเกตการณ์ความปลอดภัยทางถนนในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (Asia Pacific Road Safety Observatory (APRSO)) ณ ประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างพันธกรณีโดยการสร้างข้อมูลและกรณีศึกษาทางธุรกิจสำหรับการจัดหาเงินทุนเพื่อความปลอดภัยทางถนนเพื่อเป็นเวทีสำหรับการเจรจาระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (รัฐบาล สถาบัน พหุภาคี ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม)

3. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ทวิภาคีเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ข้ามพรมแดน

การทำธุรกรรมข้ามพรมแดนที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้
ปัญหาของผู้บริโภคมีความซับซ้อนและจำเป็นต้องอาศัย
ความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ไข การจัดทำบันทึก
ข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับองค์กรผู้บริโภคใน
ต่างประเทศจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับกลไก
การจัดการข้อร้องเรียน การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และการ
สนับสนุนเชิงนโยบายร่วมกัน

ความร่วมมือกับมูลนิธิคุ้มครองผู้บริโภค ฮ่องกง (Hong Kong Consumer Council : HKCC)

สภาผู้บริโภคได้ขยายเครือข่ายความร่วมมือ
อย่างต่อเนื่อง โดยได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับ
มูลนิธิคุ้มครองผู้บริโภคฮ่องกง เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2567
สาระสำคัญของ MOU มีขอบเขตความร่วมมือที่สำคัญ
4 ประการ ได้แก่

1. การจัดการข้อร้องเรียนข้ามพรมแดน :
สร้างช่องทางและกระบวนการในการส่งต่อและแก้ไขปัญหา
เรื่องร้องเรียนของผู้บริโภคระหว่างสองประเทศ

2. การวิจัยและติดตามปัญหาาร่วมกัน : ร่วมมือ
ในการศึกษาวิจัยประเด็นปัญหาผู้บริโภคที่เกิดขึ้นร่วมกันใน
ระดับภูมิภาค

3. การสนับสนุนเชิงนโยบายร่วมกัน : ผลักดัน
และสนับสนุนข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
ในเวทีระดับประเทศและระดับนานาชาติ

4. การริเริ่มด้านการศึกษาและสร้างความ
ตระหนักรู้ : แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และจัดกิจกรรมเพื่อ
เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสิทธิผู้บริโภค

การทำงานเชิงนโยบายนี้สะท้อนความมุ่งมั่น
ในการคุ้มครองผู้บริโภคในระดับมหภาค ขณะเดียวกัน
สภาผู้บริโภคยังได้รับการสนับสนุนจากองค์กรระดับ
นานาชาติในโครงการที่สร้างผลกระทบเชิงรูปธรรมในมิติ
อื่นๆ เช่น ด้านพลังงาน

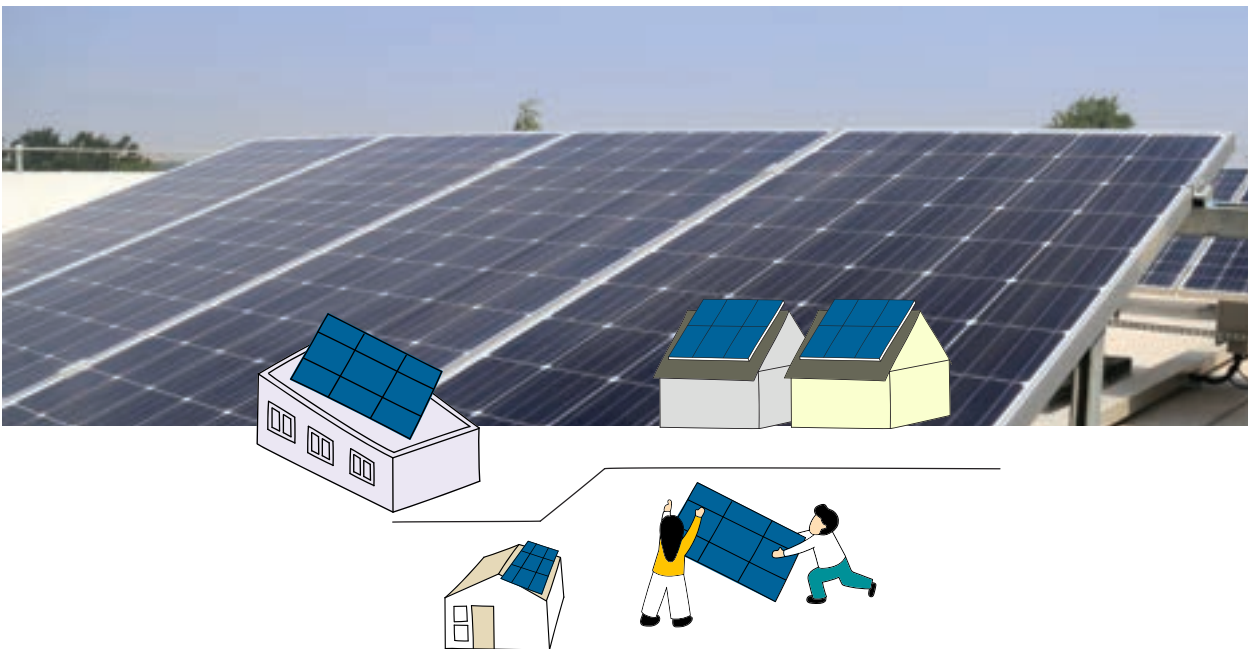
4. โครงการนำร่องด้านพลังงาน ที่เป็นธรรมผ่านความร่วมมือกับองค์กรผู้บริโภคสากล

สภาผู้บริโภคได้ดำเนินโครงการนำร่องหลังคาโซลาร์ โดยเป็นความร่วมมือกับสหพันธ์ผู้บริโภคสากล (Consumers International : CI) ซึ่งเป็นองค์กรผู้บริโภคระดับโลก โครงการนี้เกิดขึ้นจากความมุ่งมั่นที่จะสร้าง “ความเป็นธรรมทางด้านพลังงาน” โดยมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนให้ผู้บริโภคไทยสามารถเข้าถึงพลังงานสะอาดจากแสงอาทิตย์ได้ในราคาที่เป็นมิตรและเป็นธรรม ภายใต้ทุนสนับสนุนจาก CI

ผลจากการรวมกลุ่มติดตั้งโซลาร์รูฟท็อปใน 6 จังหวัด ครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (จังหวัดนนทบุรี กรุงเทพฯ สมุทรปราการ ชลบุรี พระนครศรีอยุธยา และปทุมธานี) ซึ่งมีผู้เข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 52 ครัวเรือน คิดเป็นค่าติดตั้งระบบรวมทั้งหมด 1.39 ล้านบาท รวมกำลังผลิต 251 kW ผลิตไฟฟ้าได้ 451,800 kWh/ปี ตลอด 25 ปีรวมกว่า 11.29 ล้าน kWh ช่วยประหยัดค่าไฟไปกว่า 40.57 ล้านบาท และลดการปล่อยคาร์บอน 3,614.4 ตัน - CO₂ เทียบเท่าปลูกต้นไม้ 401,600 ต้น

กล่าวโดยสรุป การขับเคลื่อนนโยบายร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศในปีงบประมาณ 2568 สะท้อนให้เห็นถึงการทำงานเชิงรุกของสภาผู้บริโภคในหลากหลายมิติ ตั้งแต่การเข้าไปมีบทบาทในเวทีเจรจการค้าระหว่างประเทศ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือทวิภาคีเพื่อแก้ไขปัญหาข้ามพรมแดน ไปจนถึงการดำเนินโครงการที่จับต้องได้ เพื่อสร้างความเป็นธรรมในระดับครัวเรือน

3. การสร้างความเข้มแข็งให้กับสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภค

สภาผู้บริโภคทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการเป็นตัวแทนของผู้บริโภค โดยมีกรอบยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้บริโภคและองค์กรผู้บริโภค ควบคู่กับการพัฒนาการสื่อสารด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ตลอดจนการยกระดับกลไกการทำงานของหน่วยงานเขตพื้นที่ หน่วยงานประจำจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ยังให้ความสำคัญกับการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอจากผู้บริโภค เพื่อนำไปสู่การจัดทำและผลักดันนโยบายหรือมาตรการด้านการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างเป็นระบบ ซึ่งผลการดำเนินงานของฝ่ายสนับสนุนสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภคประจำปี 2568 สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

การสนับสนุนและช่วยเหลือองค์กรของผู้บริโภคในการรักษาประโยชน์ของผู้บริโภค

ในปีงบประมาณ 2568 ฝ่ายสนับสนุนสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภคได้ให้การรับรององค์กรสมาชิกใหม่จำนวนทั้งสิ้น 22 องค์กร โดยมีองค์กรสมาชิกเกิดขึ้นในจังหวัดใหม่ที่ไม่เคยมีสมาชิกมาก่อน 5 จังหวัด ได้แก่ พิษณุโลก ยะลา สมุทรสาคร สิงห์บุรี และเพชรบุรี การส่งเสริมให้มีจำนวนองค์กรสมาชิกเพิ่มขึ้นในครั้งนี้ได้ดำเนินงานร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ผ่านโครงการพัฒนาองค์กรผู้บริโภคเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคด้านสุขภาพ

และร่วมกับศูนย์วิชาการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ (คคส.) พัฒนาศักยภาพองค์กรของผู้บริโภคในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและพื้นที่ภาคกลางส่งผลให้ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 สภาผู้บริโภคมีองค์กรสมาชิกทั่วประเทศรวมทั้งสิ้น 356 องค์กร ใน 58 จังหวัด

นอกจากนี้ยังได้สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานของสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภคให้สามารถทำหน้าที่คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค ตามมาตรา 14 (4) ของ พ.ร.บ. การจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. 2562 ทำให้เกิดระเบียบการจัดตั้งหน่วยงานเขตพื้นที่และหน่วยงานประจำจังหวัด เพื่อร่วมกันทำงานสร้างการเปลี่ยนแปลงในระดับพื้นที่ต่อไป

ส่วนที่ 2 / ผลการดำเนินงาน

ในปี 2568 สถานการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคของประเทศไทยมีความซับซ้อนและทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลในรูปแบบการค้าขายและการให้บริการผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ทำให้เกิดการหลอกลวงและการเอาเปรียบผู้บริโภคที่มีความซับซ้อนและปรับเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ประชาชนในหลายพื้นที่เผชิญกับความเสียหายและความเสียหายที่หลากหลายนอกจากการรับมือด้วยกลไกภาครัฐเพียงลำพัง การดำเนินงานด้านการสนับสนุนและช่วยเหลือองค์กรของผู้บริโภคจึงมีเป้าหมายสำคัญในการเสริมสร้างบทบาทของภาคประชาชนและองค์กรของผู้บริโภค ให้สามารถทำหน้าที่เป็นกลไกเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้บริโภคในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่

โดยมีการสนับสนุนสมาชิก 2 รูปแบบ คือ โครงการสนับสนุนช่วยเหลือองค์กรสมาชิก จำนวน 70 องค์กร และโครงการหน่วยประสานงานสภาผู้บริโภค จำนวน 12 องค์กร รวม 2 โครงการ จำนวน 82 องค์กร รวมงบประมาณการดำเนินการทั้งสิ้น 5,051,000 บาท

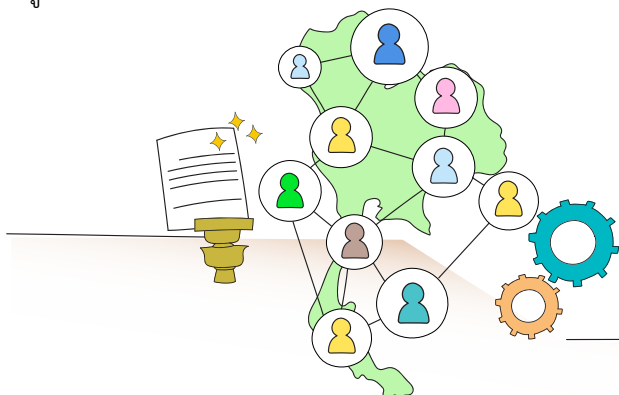
ผลการดำเนินงานพบว่า การสนับสนุนโครงการองค์กรของผู้บริโภคทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ ช่วยพัฒนาศักยภาพของคนทำงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอาสาสมัครและแกนนำชุมชนที่เป็นประชาชนทั่วไป ทำให้สามารถทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน ให้คำปรึกษา เฝ้าระวังปัญหา และประสานการแก้ไขปัญหากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดีขึ้น เกิดการขยายตัวของเครือข่ายการทำงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในหลายพื้นที่ และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงความช่วยเหลือของผู้บริโภคอย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ การดำเนินงานยังส่งผลให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาคประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐและภาคีที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ อาทิ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานด้านสาธารณสุข หน่วยงานด้านความมั่นคง หน่วยงานด้านการศึกษา และภาคประชาสังคมอื่นๆ ความร่วมมือดังกล่าวช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาผู้บริโภค โดยเฉพาะปัญหาย่อยออนไลน์ นำไปสู่แนวทางการทำงานเชิงบูรณาการที่สามารถตอบสนองต่อปัญหาได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น

ส่งเสริมการรวมตัวขององค์กรของผู้บริโภคในระดับจังหวัดและเขตพื้นที่

ฝ่ายสนับสนุนสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภคได้ขับเคลื่อนงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับความเข้มแข็งของเครือข่าย โดยผลการดำเนินงานที่สำคัญคือการขยายกลไกการทำงานในระดับจังหวัด เพิ่มขึ้นใหม่ 2 แห่ง รวมเป็น 20 แห่งในปี 2568 ด้วยการจัดตั้งหน่วยงานประจำจังหวัดนครปฐมและหน่วยงานประจำจังหวัดลำปาง ซึ่งเป็นการต่อยอดความสำเร็จจากการยกระดับองค์กรคุณภาพในจังหวัดกาฬสินธุ์ ปัตตานี สุรินทร์ และน่าน ในปี 2567 ที่ผ่านมา

ขณะเดียวกันยังคงรักษาเสถียรภาพและความต่อเนื่องของหน่วยงานเขตพื้นที่ทั้ง 4 ภูมิภาค (ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคใต้) เพื่อเป็นแกนกลางหลักในการเชื่อมโยงและบูรณาการการรวมตัวขององค์กรของผู้บริโภคในระดับจังหวัดให้ทำงานร่วมกัน และในช่วงสิ้นปีงบประมาณ 2568 ฝ่ายสนับสนุนฯ อยู่ระหว่างการพัฒนาศักยภาพองค์กรของผู้บริโภคในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นองค์กรของผู้บริโภคคุณภาพ คาดว่าจะสามารถขยายผลการจัดตั้งหน่วยงานประจำจังหวัดเพิ่มขึ้นอีก 1 แห่งได้ภายในต้นปี 2569

ด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรผู้บริโภคในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค ในปี 2568 ฝ่ายสนับสนุนฯ ร่วมกับหน่วยงานเขตพื้นที่และหน่วยงานประจำจังหวัดเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานได้สนับสนุนงบประมาณแก่สมาชิกและภาคีเครือข่ายรวม 340 องค์กร ในประเด็นภัยออนไลน์ ทำให้ผู้บริโภคใน 27 จังหวัดมีทักษะในการรับมือและจัดการกับภัยออนไลน์ได้มากขึ้น สำหรับองค์กรของผู้บริโภคในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค มีการกระจายตัวตามภูมิภาค ดังนี้

ภูมิภาค	องค์กรสมาชิก	องค์กรของผู้บริโภค	รวม
ภาคเหนือ	70	13	83
ภาคกลาง	10	16	26
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	70	16	86
กรุงเทพฯ	20	8	28
ภาคตะวันออก	8	5	13
ภาคใต้	39	29	68
ภาคตะวันตก	29	7	36
รวม	246	94	340

การดำเนินงานจัดการเรื่องร้องเรียนประจำปี 2568

ในปีงบประมาณ 2568 องค์กรของผู้บริโภคในระดับภูมิภาคได้รับเรื่องร้องเรียนเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค รวมทั้งสิ้นจำนวน 13,913 เรื่อง มีการดำเนินการช่วยเหลือผู้บริโภคให้สามารถได้รับการแก้ไขปัญหาได้จำนวน 11,488 เรื่อง และอยู่ในระหว่างการดำเนินการเพื่อช่วยเหลืออีกจำนวน 2,425 เรื่อง

จากสถิติเรื่องร้องเรียนที่ยุติแล้วพบว่า มีอัตราการความสำเร็จในการจัดการปัญหาเบื้องต้นได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพอย่างมาก มีตัวเลขการยุติเรื่องร้องเรียนที่สูงกว่า 80% ของจำนวนเรื่องทั้งหมด ทำให้ได้รับผลการประเมินความพึงพอใจในการให้บริการรับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภคมากกว่า 90% จากผู้ร้องเรียนทั้งหมด สะท้อนถึงศักยภาพของเจ้าหน้าที่และกระบวนการจัดการปัญหาในระดับพื้นที่ที่มีความเชี่ยวชาญมากขึ้น รวมถึงการพัฒนาเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายที่ประกอบไปด้วยการจัดระเบียบสายสื่อสาร ความปลอดภัยของอาหารและน้ำดื่ม สัญญาที่เป็นธรรม ความปลอดภัยของระบบขนส่งสาธารณะ

การผลักดันนโยบายร่วมกับสภาผู้บริโภค

ภารกิจสำคัญของหน่วยงานในพื้นที่คือการเสนอแนะและขับเคลื่อนนโยบายคุ้มครองผู้บริโภคทั้งในระดับจังหวัดและระดับประเทศ โดยมีเป้าหมายหลักตามตัวชี้วัดในปี 2568 คือการผลักดันข้อเสนอแนะนโยบาย 9 ด้านของสภาผู้บริโภค และมีส่วนร่วมผลักดันกฎหมายสำคัญอย่างน้อย 3 ฉบับ

จากผลดำเนินงานถือว่าประสบความสำเร็จในการผลักดันข้อเสนอเชิงนโยบายที่เป็นรูปธรรมและนำไปปฏิบัติในหลายจังหวัด เช่น “การจัดระเบียบสายสื่อสาร” ที่จังหวัดน่าน สตูล ประจวบคีรีขันธ์ พะเยา และร้อยเอ็ด และ “ตู้น้ำดื่มปลอดภัย” ที่จังหวัดเชียงราย กรุงเทพฯ และลำปาง รวมถึงการพัฒนาสัญญาที่เป็นธรรม ที่จังหวัดพะเยา เชียงราย สงขลา และขอนแก่น และร่วมยื่นจดหมายถึง กสทช. เพื่อขอให้ชะลอการประมูลคลื่นความถี่และเพิ่มมาตรการคุ้มครองผู้บริโภค

เฝ้าระวังสินค้าและบริการที่สร้างผลลัพธ์อย่างเป็นรูปธรรม

ในด้านการตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวัง และแจ้งเตือนภัยปัญหาผู้บริโภค ซึ่งกำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการนโยบายสภาผู้บริโภค พ.ศ. 2566 ข้อ 12 (3) มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงที่ผู้บริโภคจะถูกหลอกลวงหรือได้รับความเสียหายจากสินค้าและบริการที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งการดำเนินงานในระดับพื้นที่ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างกลไกคุ้มครองผู้บริโภคเชิงรุกต่อปัญหาเฉพาะถิ่นได้อย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์ โดย

สามารถดำเนินงานเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยผู้บริโภค
ในประเด็นปัญหาที่หลากหลาย เช่น การปนเปื้อนสาร
ฟอร์มาลินในอาหารทะเลสด ปัญหาตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ
ที่ไม่ได้มาตรฐานสุขาภิบาล การจำหน่ายเครื่องสำอางปลอม
และยาที่ไม่ได้มาตรฐาน คลินิกเสริมความงามที่เข้าข่าย
หลอกลวง และการกำกับดูแลร้านยาในชุมชนให้ปลอดภัย
ปัญหาการจำหน่ายถังก๊าซหุงต้มที่ไม่ได้มาตรฐานหรือ
หมดอายุ สายสื่อสารโทรคมนาคมที่ไม่เป็นระเบียบ
เสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ปัญหาสัญญาเช่าหอพักที่ไม่
สอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค การหลอกลวงจาก
มิถิลชาฟออนไลน์ การตรวจสอบตราซั้งและหัวจ่ายน้ำมัน
ให้ได้มาตรฐาน ฯลฯ

หน่วยงานประจำจังหวัดในพื้นที่หลายแห่งใช้
การสำรวจและเก็บข้อมูลในพื้นที่เป็นหลักฐานในการ
ผลักดันนโยบายและแจ้งเตือนภัย โดยใช้การลงพื้นที่สำรวจ
เช่น ในกรณีอันตรายจากถังก๊าซหุงต้ม หน่วยงานประจำ
จังหวัดสงขลาได้ดำเนินการสำรวจร้านค้าที่จำหน่าย
ถังก๊าซหุงต้ม และหน่วยงานประจำจังหวัดลำปางสำรวจ
การปนเปื้อนของฟอร์มาลินในอาหารทะเลที่ขายในตลาด
ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ รวมทั้งการสร้าง
ความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในการเฝ้าระวังในพื้นที่
ซึ่งต้องอาศัยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง
กับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาควิชาการ และสื่อมวลชน

ด้านสาธารณสุข ทำงานร่วมกับสำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัด (สสจ.) เชียงใหม่ ในการเฝ้าระวัง
ผลิตภัณฑ์สุขภาพ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(อปท.) เชียงราย ในการออกมาตรการควบคุมตู้น้ำดื่มใน
จังหวัดเชียงรายและเชียงใหม่ ด้านอันตรายสายสื่อสาร
ได้มีการจัดทำแผนการจัดระเบียบสายสื่อใน 19 เส้นทางหลัก
ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการ
กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เขต 45 เพื่อยกระดับ
ความปลอดภัยและประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐาน
โทรคมนาคมทั้งระบบ และผลักดันเข้าสู่แผนการจัดระเบียบ
สายสื่อสารแห่งชาติ (พ.ศ. 2568-2569) โดยมี กสทช.
ให้การสนับสนุนงบประมาณ ซึ่งเป็นผลมาจากการรวบรวม
ฐานข้อมูลสายสื่อสารไม่ปลอดภัย

นอกจากนี้ ยังมีการจัดกิจกรรมในพื้นที่ เช่น ตั้งบูธ
ให้ความรู้ในงานต่างๆ การจัดนิทรรศการและจัดเวทีสัญจร
ในระดับอำเภอ เพื่อสร้างการรับรู้และปฏิสัมพันธ์โดยตรง
กับประชาชน การทำงานแบบเครือข่ายผ่านแกนนำและ
อาสาสมัครในชุมชน เพื่อทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงและ
จุดรับแจ้งเหตุเบื้องต้น

การฟ้องคดีระดับจังหวัด

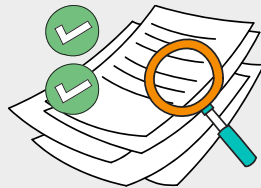
การดำเนินคดีถือเป็นภารกิจหลักตามระเบียบคณะกรรมการนโยบายสภาผู้บริโภคน พ.ศ. 2566 ข้อ 12 (6) ที่กำหนดให้หน่วยงานประจำจังหวัดมีหน้าที่ดำเนินคดีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพิทักษ์สิทธิในระดับพื้นที่ ซึ่งภารกิจนี้ได้ถูกกำหนดเป็นตัวชี้วัดสำคัญประจำปีงบประมาณ 2568 เพื่อให้เกิดกลไกการคุ้มครองสิทธิทางกฎหมาย โดยในปี 2568 จัดตั้งอนุกรรมการกลั่นกรองการดำเนินคดีรวม 9 จังหวัด ประกอบไปด้วยจังหวัดพะเยา เชียงราย เชียงใหม่ ร้อยเอ็ด กรุงเทพมหานคร สงขลา สตูล และสุราษฎร์ธานี เพื่อทำหน้าที่พิจารณาและสนับสนุนการดำเนินคดีอย่างมีระบบ จนเกิดผลงานการฟ้องคดีที่โดดเด่นและชัดเจน สะท้อนถึงความเข้มแข็งของกลไกจังหวัดในการเป็นที่พึ่งทางกฎหมายให้แก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง เช่น อนุกรรมการกลั่นกรองฯ จังหวัดเชียงใหม่มีมติฟ้องคดีแทนผู้บริโภคจำนวนมากที่สุด อนุกรรมการกลั่นกรองฯ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ช่วยเหลือคดีผู้บริโภคจำนวน 6 คดี ให้ได้รับเงินคืน 1.91 ล้านบาท จากทุนทรัพย์ฟ้องคดี 8.8 ล้านบาท

การจัดประชุมองค์กรสมาชิกประจำปี

สภาผู้บริโภคนได้ดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายและการบริหารงานผ่านกลไกสำคัญ คือเวทีการประชุมสภาผู้บริโภคนและประชุมสมาชิกประจำปี จำนวน 2 ครั้ง เช่น การประชุมสมัชชาสามัญ ครั้งที่ 1/2568 เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2568 ซึ่งจัดขึ้นในรูปแบบการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Zoom Meeting) ผลลัพธ์ที่เป็นหัวใจสำคัญจากการขับเคลื่อนในเวทิดังกล่าวคือสมาชิกได้ร่วมรับทราบแนวทางการสนับสนุนการดำเนินงานของสมาชิกในการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ปีงบประมาณ 2568 และการจัดสรรเงินอุดหนุนรายปีเป็นการจ่ายขาดให้แก่สภาผู้บริโภคนประจำปี 2569

ยกระดับการพัฒนาสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภค

ในปี 2569 สภาผู้บริโภคนจะพัฒนาศักยภาพของสมาชิกฯ ภายใต้แนวคิด “ปรับเปลี่ยนแกนยุทธศาสตร์” โดยจะทุ่มสรรพกำลังและจัดสรรงบประมาณในการสร้างความเข้มแข็งให้สมาชิกและองค์กรของผู้บริโภค มีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมรูปแบบการทำงานจากการบริหารจัดการแบบรวมศูนย์ ไปสู่การกระจายอำนาจการขับเคลื่อนโดยใช้เครือข่ายระดับฐานรากเป็นแกนหลัก อันจะส่งผลให้การช่วยเหลือและคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคสามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ เช่น

1. แก้ไขปัญหาปริมาณเรื่องร้องเรียนที่ค้างคั้ง โดยการจัดทีมสนับสนุนเชิงรุกเข้าไปหนุนเสริมศักยภาพหน่วยงาน โดยเฉพาะประเด็นที่มีความซับซ้อน เพื่อเร่งระบายนเรื่องร้องเรียนและเพิ่มอัตราการยุติเรื่อง

2. พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการงบประมาณและทรัพยากรขององค์กรสมาชิก

3. ยกระดับฐานข้อมูลสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย เพื่อนำข้อมูลเรื่องร้องเรียนมาวิเคราะห์ เพื่อชี้เป้าปัญหาและผลักดันเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายระดับจังหวัดและระดับประเทศ

4. การสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

การสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคอยู่ในยุคสมัยที่ผู้บริโภคกำลังเผชิญความท้าทายที่ไม่เคยมีมาก่อน ความเสี่ยงของผู้บริโภคขยายตัวเร็วกว่ามาตรการคุ้มครองของภาครัฐ ขณะที่ปัญหาภัยดิจิทัลจากสินค้าและบริการยุคใหม่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยมากขึ้น งานสื่อสารสาธารณะและประชาสัมพันธ์ของสภาผู้บริโภคจึงไม่ได้ทำหน้าที่เพียงการประกาศข่าวหรือเผยแพร่ข้อมูล แต่ได้ขยายบทบาทเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญของระบบคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศ ที่ช่วยเตือนภัยให้ประชาชนรู้เท่าทันความเสี่ยง เป็นศูนย์กระจายข้อมูลที่เปิดเผยช่องโหว่เชิงโครงสร้างที่กระทบสิทธิของผู้บริโภค และมีส่วนสำคัญที่ผลักดันให้หน่วยงานรัฐและเอกชนต้องตอบสนองต่อปัญหา

สื่อสภาผู้บริโภคเข้าถึงผู้ชมกว่า 72 ล้านครั้ง

ท่ามกลางภูมิทัศน์สื่อที่เปลี่ยนแปลงไปตามเทคโนโลยี การผลิตสื่อเพื่อให้เข้าถึงผู้บริโภคจำนวนมาก และหลากหลายกลุ่มเป็นความท้าทายยิ่งของฝ่ายสื่อสารฯ โดยในปีงบประมาณ 2568 (ตุลาคม 2567 - กันยายน 2568) สภาผู้บริโภคเพิ่มจำนวนบุคลากร เพื่อผลิตสื่อที่หลากหลายและครอบคลุมทุกแพลตฟอร์มมากขึ้น ด้วยเป้าหมายเพื่อสร้างการเข้าถึงทุกกลุ่มวัยของประชากรทั่วประเทศ มีทั้งเฟซบุ๊ก ติ๊กต็อก ยูทูบ อินสตาแกรม เอ็กซ์ (ทวิตเตอร์) ไลน์ และสเปเชียลไฟฟาย พอดแคสต์ รวมผลงานที่ผลิตทั้งสิ้นกว่า 1,800 ชิ้นในหนึ่งปี สูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ถึงสามเท่า ในรูปแบบทั้งข่าว บทความเชิงวิเคราะห์ อินโฟกราฟิก สื่อสร้างสรรค์ คลิปเตือนภัย วิดีโอสั้น และเนื้อหาเชิงกฎหมายที่สรุปให้ประชาชนเข้าใจง่าย ทำให้มีผู้ติดตามทุกแพลตฟอร์มเพิ่มขึ้นเป็น 235,618 บัญชี หรือเพิ่มขึ้น 9.2% จากในปีงบประมาณที่ผ่านมา ขณะที่ปริมาณการเข้าถึงสื่อของสภาผู้บริโภค (Reach) สูงกว่า 72 ล้านครั้ง และมียอดการมองเห็น (Impression) กว่า 94 ล้านครั้ง

หนึ่งในผลงานคลิปสั้นในติ๊กต็อกที่ได้รับความนิยมสูงจากผู้บริโภคอย่างสูง เช่น คลิปแนะนำการขอลดค่าบริการอินเทอร์เน็ตและมีมือถือภายหลังมีคำพิพากษายกฟ้องจาก

ศาลปกครอง มียอดเข้าชมกว่า 3 ล้านครั้ง รองลงมาคือประเด็นสัญญาเงินกู้ที่ไม่เป็นธรรม และการรณรงค์ใช้สิทธิเลือกตั้งพร้อมลงประชามติ ซึ่งมียอดชมคลิปกว่า 6 แสนครั้ง รวมถึงคลิปสะท้อนข้อจำกัดของนโยบายรถไฟฟ้า 40 บาท ที่มียอดผู้เข้าชมกว่า 4 แสนครั้ง หรือคลิปสั้นการเตือนภัยเรื่องถุงลมนิรภัย มียอดผู้เข้าชมกว่า 3 แสนครั้ง

ส่วนที่ 2 / ผลการดำเนินงาน

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญไม่แพ้ยอดเข้าชมคือการมีส่วนร่วม โดยพบว่าผู้บริโภครายหนึ่งเข้ามาแลกเปลี่ยนข้อมูลประสบการณ์จริงได้คลิปลิ้นเหล่านี้เป็นจำนวนมาก ทำให้พื้นที่ออนไลน์ของสภาผู้บริโภครายหนึ่งเป็นกระบอกเสียงสำคัญที่ช่วยยกระดับปัญหาของผู้บริโภคให้เป็นประเด็นที่สังคมร่วมกันจับตามองและหาทางแก้ไข

นอกจากนี้ สื่อมวลชนและผู้มีอิทธิพลออนไลน์ได้นำข้อมูลไปขยายผลมากถึง 6,864 ครั้ง คิดเป็นมูลค่าการประชาสัมพันธ์ประมาณ 1,044.28 ล้านบาท ตัวเลขเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า ข้อมูลของสภาผู้บริโภคเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะที่สื่อนำไปขยายต่อได้ และยังสะท้อนถึงความเชื่อมั่นของประชาชนต่อบทบาทของสภาผู้บริโภคในฐานะแหล่งข้อมูลที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมที่เต็มไปด้วยข่าวปลอม ข่าวแฝงโฆษณา และข้อมูลหลอกหลายจนยากจะแยกแยะความจริงออกจากความเท็จได้

ขณะเดียวกัน พื้นที่และแพลตฟอร์มต่างๆ ของสภาผู้บริโภคเป็นศูนย์กลางที่ผู้บริโภคใช้ในการแจ้งเหตุผิดปกติ ทั้งด้านสินค้า บริการ หรือภัยออนไลน์ และข้อมูลเหล่านี้ถูกนำมาใช้เป็นฐานในการตรวจสอบ วิเคราะห์ และสื่อสารให้สังคมรู้เท่าทัน เพื่อเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อผู้บริโภค

เพื่อให้การสื่อสารตรงกลุ่มเป้าหมายและเข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภค จึงจัดตั้งส่วนงานวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) เพื่อรวบรวมและจัดการข้อมูลจากหลายแหล่ง วิเคราะห์แนวโน้มและสังเคราะห์เชิงลึก เพื่อสนับสนุนการวางกลยุทธ์การสื่อสารงานคุ้มครองผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ

พุ่งเป้าประเด็นปัญหาเชิงโครงสร้าง

สำหรับจุดเด่นของการสื่อสารแบบเชิงวิเคราะห์ที่สภาผู้บริโภครายหนึ่งพัฒนาขึ้นตลอดปีงบประมาณที่ผ่านมาเน้นเหตุการณ์แรกๆที่เปิดเผยปัญหาเชิงโครงสร้างอย่างชัดเจนคือระบบเตือนภัยฉุกเฉิน (Cell Broadcast) ที่ไม่สามารถแจ้งเตือนประชาชนจำนวนมากได้ในเหตุการณ์วิกฤต สภาผู้บริโภคสื่อสารให้เห็นว่า ปัญหานี้คือการละเลยสิทธิ

พื้นฐานด้านความปลอดภัยของผู้คน ที่ควรได้รับข้อมูลที่จำเป็นต่อการตัดสินใจเพื่อป้องกันชีวิตของตนเอง การที่ประชาชนจำนวนมากไม่ได้รับการแจ้งเตือน ในขณะที่บางคนได้รับ สะท้อนว่าประเทศไทยยังไม่มีมาตรฐานระดับชาติด้านการเตือนภัย ซึ่งเป็นช่องโหว่สำคัญต่อความมั่นคง ความปลอดภัยของพลเมือง สภาผู้บริโภคได้เปิดประเด็นนี้อย่างต่อเนื่อง ทำให้มีส่วนในการผลักดันให้ระบบเตือนภัยได้รับการแก้ไขปรับปรุงเพื่อการป้องกันภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรณีเครือข่ายโทรศัพท์มือถือของทรู ล้ม ทำให้ประชาชนในหลายพื้นที่ไม่สามารถติดต่อสื่อสารได้ในช่วงเวลาสำคัญ สภาผู้บริโภคสื่อสารอย่างชัดเจนว่า การเยียวยาผู้บริโภคต้องสะท้อนมูลค่าความเสียหายจริง ไม่ใช่เพียงการให้แพ็คเกจอินเทอร์เน็ตฟรี ซึ่งไม่สามารถชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ที่ใช้โทรศัพท์ในการทำงาน ค้าขาย ดูแลผู้ป่วย หรือสื่อสารในเหตุฉุกเฉิน เสียของสภาผู้บริโภคทำให้เกิดการถกเถียงในวงกว้างว่า ผู้ประกอบการโทรคมนาคมควรมีมาตรฐานรับผิดชอบที่สูงขึ้นเพียงใด ในฐานะโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ประเด็นนี้ถูกหยิบยกในระดับนโยบายสาธารณะอย่างจริงจัง

ด้านภัยออนไลน์ ปีนี้เป็นปีที่รูปแบบการหลอกลวงพัฒนาอย่างรวดเร็วและซับซ้อน ระดับที่เอไอสามารถปลอมเสียง ปลอมใบหน้า และปลอมเอกสารราชการได้เหมือนจริงจนประชาชนทั่วไปไม่สามารถแยกความจริงออกจากของปลอมได้ สภาผู้บริโภครายหนึ่งทำงานเสมือนเป็นเรดาร์สาธารณะ

ที่คอยตรวจจับภัย พร้อมสื่อสารให้ประชาชนรู้เท่าทันก่อนที่จะเกิดความเสียหาย ข้อเท็จจริงที่สภาผู้บริโภคนำเสนอทำให้ประชาชนจำนวนมากหลีกเลี่ยงความสูญเสียทางการเงินและข้อมูลส่วนบุคคลได้ เป็นการให้ข้อมูลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคที่ภัยดิจิทัลกลายเป็นความเสี่ยงพื้นฐานของชีวิต

ในประเด็นความไม่เป็นธรรมจากการชมนคอนเสิร์ต สภาผู้บริโภคร่วมกับคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้จัดทำแบบสำรวจออนไลน์เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อร้องเรียนต่างๆ โดยศึกษาทั้งปัจจัยในการตัดสินใจซื้อและปัญหาหลักที่เกิดขึ้นจากการซื้อบัตร

การประชาสัมพันธ์ข้อมูลชุดนี้ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจนมียอดการเข้าชมโพสต์ที่สื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์มากกว่า 2.26 ล้านครั้ง และมีผู้บริโภคเข้ามาสะท้อนปัญหาผ่านแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 7,225 คน สะท้อนว่าผู้บริโภคต้องการพื้นที่สื่อสารเพื่อบอกเล่าถึงปัญหาที่พวกเขาเผชิญอย่างหนักหน่วง โดยเฉพาะการถูกโปรแกรมอัตโนมัติ (BOT) แย่งซื้อบัตร ปัญหาการปรับเปลี่ยนเงื่อนไขกิจกรรม และราคาบัตรที่พุ่งสูงขึ้นจนเกินสมควร ตลอดจนความไม่ชัดเจนของการประกาศฝั่งที่นั่งและราคาสุทธิ เพื่อให้เสียงสะท้อนที่เรียกร้องระบบการซื้อบัตรที่โปร่งใสและเป็นธรรมของพวกเขา “มีความหมายจริง” และไม่ถูกมองข้าม การที่แบบสอบถามได้รับความสนใจอย่างมหาศาลทำให้ข้อมูลเหล่านี้สามารถถูกนำไปใช้เป็นฐานในการพัฒนามาตรฐานบริการที่เกี่ยวข้องกับงานแสดง รายการสด และการขายบัตรในอนาคต

สื่อสารเพื่อสร้างพลเมืองที่รู้สิทธิ

หนึ่งในรากฐานสำคัญของการคุ้มครองผู้บริโภค คือ “การสร้างพลเมืองที่รู้สิทธิ” ปีนี้ สภาผู้บริโภคดำเนินงานด้านเยาวชนในระดับที่เข้มข้นที่สุด ได้แก่ การจัดทำ “ค่าย Gen ล้าตี” จำนวน 10 โรงเรียนนำร่องในกรุงเทพฯ และปริมณฑล เพื่อให้เยาวชนเห็นว่า สิทธิผู้บริโภคคือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ทั้งเรื่องอาหารความปลอดภัยในโรงเรียน บริการสาธารณะ และภัยออนไลน์ หลังจบโครงการได้ผลักดันให้เกิด “กลุ่มการทำงานผู้บริโภค ระดับเยาวชน” ขึ้นในหลายโรงเรียน

การพัฒนาหลักสูตรสิทธิผู้บริโภคสากล ฉบับสภาผู้บริโภค ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเรียนรู้สิทธิของตนเองแบบง่าย เข้าถึงได้ทุกที่ มีผู้เรียนจำนวนมากได้รับประกาศนียบัตร การมีหลักสูตรเช่นนี้ช่วยให้ผู้บริโภคมีข้อมูลและรู้เท่าทันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภคในระดับพื้นฐาน และสามารถใช้สิทธิของตนได้จริงในสถานการณ์ต่างๆ รวมถึงการจัดทำ “9 ปัญหาผู้บริโภค” แบบอินเทอร์แอ็กทีฟ โดยสื่อชุดนี้ทำให้ผู้รับสารมีปฏิสัมพันธ์กับข้อมูล เรียนรู้ผ่านเรื่องเล่าและตัวอย่างจริง การสื่อสารแบบนี้ช่วยให้ประชาชน “ซึมซับความรู้เชิงสิทธิ” โดยไม่ต้องอ่านเอกสารที่ซับซ้อน

ส่วนที่ 2 / ผลการดำเนินงาน

นอกจากนี้ ปี 2568 ถือเป็นปีแรกที่มีการมอบรางวัลประเภทข่าวผู้บริโภคยอดเยี่ยม บนเวทีงานประกาศรางวัลข่าวดิจิทัลยอดเยี่ยม (Thailand's Digital News Excellence Awards 2025) สะท้อนถึงความตื่นตัวของสื่อมวลชนต่อการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอย่างจริงจัง ทั้งการเปิดโปงปัญหา สร้างการเปลี่ยนแปลง และผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงมือแก้ไข โดยรางวัลชนะเลิศได้แก่บทความ “23 จังหวัด เมืองไร้รถประจำทาง อีกนานแค่ไหนถึงจะมี?” จากสำนักข่าวไทยพีบีเอส (ThaiPBS)

เสียงผู้บริโภคสร้างอำนาจต่อรอง

งานสื่อสารของสภาผู้บริโภคในปีงบประมาณ 2568 มีผลต่อชีวิตของประชาชนในลักษณะที่ “จับต้องได้จริง” มากกว่าทุกปีที่ผ่านมา ประชาชนมิได้เพียงรับข้อมูลจากสภาผู้บริโภค แต่ได้รับ “เครื่องมือในการปกป้องตนเอง” ในสังคมที่เต็มไปด้วยความเสี่ยง และได้รับโอกาสที่จะใช้สิทธิของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน การสื่อสารไม่เพียงทำให้ผู้บริโภครู้ทันภัย แต่ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจโครงสร้างที่ก่อให้เกิดปัญหา เห็นภาพของวิธีแก้ไข และรู้ว่าตนมีสิทธิที่จะเรียกร้องอะไรจากรัฐและผู้ประกอบการ นี่คือการยกระดับผู้บริโภคจาก “ผู้ที่ได้รับผลกระทบ” ไปสู่ “ผู้มีสิทธิและพลังต่อรอง”

ผลประโยชน์สำคัญที่สุดที่ประชาชนได้รับจากงานสื่อสารของสภาผู้บริโภคคือการที่ “เสียงของผู้บริโภคได้รับการยกระดับ” จากเสียงสะท้อนรายการณี กลายเป็นพลังที่สามารถผลักดันให้เกิดการปรับปรุงมาตรฐานบริการ

การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในระดับประเทศ เมื่อประเด็นผู้บริโภคถูกนำเสนอพร้อมหลักฐาน การวิเคราะห์ และข้อมูลจากผู้ได้รับผลกระทบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถนิ่งเฉยได้อีกต่อไป เนื่องจากข้อมูลของสภาผู้บริโภคนกลายเป็นจุดอ้างอิงสำคัญในเวทีสาธารณะ และขับเคลื่อนสู่นโยบายระดับประเทศ

ทั้งนี้ จากการจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจการสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยการรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ใช้งานผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์รวมกว่า 609 คน ระยะเวลาตั้งแต่ 1 สิงหาคม-15 กันยายน 2568 ผลปรากฏว่า ผู้บริโภคให้คะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 3.97 จากคะแนนเต็ม 5.00 ซึ่งสะท้อนว่าผู้บริโภคโดยรวมมีความพึงพอใจในการสื่อสารของสภาผู้บริโภคอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสื่อสารของสภาผู้บริโภคให้สอดคล้องกับความคาดหวังของกลุ่มผู้ใช้งานต่อไป

ปี 2569 พลักดันเสียงประชาชนสู่นโยบายสาธารณะ

ในปี 2569 ความคาดหวังที่สังคมมีต่อการสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นความคาดหวังในระดับโครงสร้างของประเทศว่าจะมีระบบสื่อสารสาธารณะที่สามารถทำหน้าที่เป็นหลักยึดที่ถูกต้องของข้อมูลด้านสิทธิและความปลอดภัยของผู้บริโภค ในสังคมที่บริการสาธารณะและตลาดสินค้าและบริการมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

ในบริบทที่ผู้บริโภคต้องเผชิญความเสี่ยงจากทั้งสินค้า บริการ ภัยดิจิทัล และการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย ความคาดหวังสำคัญคือการมีศูนย์ข้อมูลกลางที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลจากเหตุการณ์เฉพาะหน้าไปสู่ภาพรวมเชิงโครงสร้าง ช่วยให้สังคมเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นว่าไม่ใช่ความผิดพลาดรายกรณี แต่เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน ระบบกำกับดูแล และความรับผิดชอบของผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย

งานสื่อสารของสภาผู้บริโภคมีบทบาทในการรวบรวมเสียงสะท้อนของประชาชน เพื่อผลักดันให้เป็นนโยบายสาธารณะ เมื่อข้อมูลจากผู้บริโภคได้รับการรวบรวมวิเคราะห์ สื่อสารอย่างต่อเนื่อง และมีหลักฐานรองรับเสียงของผู้บริโภคกลายเป็นแรงผลักดันที่ทำให้หน่วยงานรัฐและผู้ประกอบการไม่สามารถเพิกเฉยต่อปัญหาได้

ท้ายที่สุด ความคาดหวังสูงสุดคือการที่การสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคจะช่วยให้ประชาชนรู้เท่าทันและพิทักษ์สิทธิของตนเองได้มากขึ้น พร้อมทั้งมีระบบรองรับที่ทำให้การใช้สิทธินั้นนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของประเทศได้อย่างยั่งยืน

5. การพัฒนาการดำเนินงานและบริหารจัดการสภาผู้บริโภค

๖๖ ผลงานของฝ่ายบริหารสำนักงานมีบทบาทสนับสนุนการทำงานของสภาผู้บริโภคให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นระบบ ทำหน้าที่สนับสนุนระบบสารสนเทศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานให้กับทุกฝ่ายงานในองค์กร การเงินและบัญชี การพัฒนาแผนงานและทรัพยากรบุคคล ระบบบริหารจัดการกระบวนการทำงาน และเครื่องมือสนับสนุนภารกิจคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพองค์กร เสริมความเข้มแข็งเครือข่าย และเพิ่มคุณภาพการให้บริการประชาชน กำกับติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงกระบวนการทำงานให้สอดคล้องกับกฎหมาย นโยบาย และเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ โดยมีเป้าหมายคือสร้างองค์กรที่คล่องตัว มีธรรมาภิบาล และสามารถผลักดันสิทธิผู้บริโภคได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

ยกระดับศักยภาพบุคลากรผ่านระบบออนไลน์

ในปีงบประมาณ 2568 สภาผู้บริโภคมุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพบุคลากรผ่านระบบการเรียนรู้ออนไลน์ หัวข้อ “ทักษะแห่งอนาคต” (Future skill) รวม 430 หลักสูตร แบ่งเป็น 17 หมวดหมู่ ตามแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2568-2570) เพื่อยกระดับความสามารถของเจ้าหน้าที่ในทุกมิติ ซึ่งมีบุคลากรทั้งสองส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเข้าร่วมการเรียนรู้กว่า 89% รวมถึงจัดอบรมด้านการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการวางรากฐานการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีความมั่นคง โดยเจ้าหน้าที่สามารถวิเคราะห์และออกแบบกระบวนการควบคุมเพื่อลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

ส่วนที่ 2 / ผลการดำเนินงาน

นอกจากนี้ ได้ร่วมกับทีมนักจิตวิทยาของกรมอนามัย กรุงเทพมหานคร ให้บริการหน่วยเคลื่อนที่ตรวจวัดความเครียดและให้คำแนะนำด้านสุขภาพจิตครั้งที่ 1 เมื่อช่วงเดือนมิถุนายน และครั้งที่ 2 ในเดือนตุลาคม 2568 รวมถึงจัดกิจกรรม “แชร์ดิเย์” Sharing Day ทุกๆ 2 เดือน เพื่อเป็นการเพิ่มพื้นที่สื่อสารระหว่างทีมผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และพนักงานจ้างเหมาทุกระดับ ให้มีความเข้าใจนโยบายและทิศทางบริหารจัดการภายในองค์กรได้ดียิ่งขึ้น

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี

สภาผู้บริโภคร่วมดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความทันสมัยและปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ดังนี้

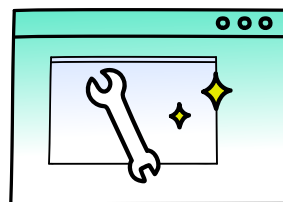
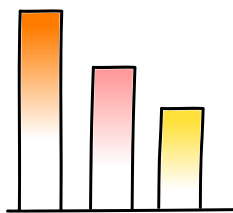
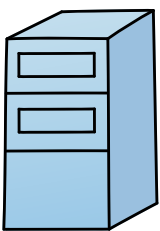
ระบบจัดการเรื่องร้องเรียนออนไลน์ หรือซีอาร์เอ็ม (Consumers Relation Management) และระบบให้บริการผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) ผ่านเว็บไซต์ของสภาผู้บริโภค ปรับปรุงระบบยืนยันตัวตนและการจัดการการเข้าถึงให้มีความปลอดภัยสูงสุด ช่วยให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่สามารถใช้งานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์และเชื่อมต่อกับระบบสารสนเทศขององค์กรได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

การใช้ข้อมูลเพื่อการแก้ไขปัญหาเชิงรุก บำรุงรักษาบบรายงานผลที่สามารถนำข้อมูลสถิติเรื่องร้องทุกข์มาวิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา ร่วมกับหน่วยงานรัฐและเอกชนได้อย่างแม่นยำ

ปรับปรุงหน้าตาทางการสื่อสารเว็บไซต์หลัก ปรับโครงสร้างและรูปแบบการแสดงผลใหม่ ให้เหมาะสมและง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูลของผู้บริโภคทุกกลุ่ม

ส่งเสริมและจัดระเบียบการสื่อสารภายในองค์กรให้มีความสะดวกและปลอดภัยมากยิ่งขึ้น โดยการประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และพนักงานภายในองค์กรใช้ระบบสนับสนุนการทำงานและการสื่อสาร เช่น ระบบบริหารจัดการทรัพยากรองค์กรแบบบูรณาการ อีอาร์พี (Enterprise Resource Planning) ระบบสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ (e-Office) และการประชุมผ่านระบบปฏิบัติการไมโครซอฟต์ ทีม (Microsoft TEAM) ซึ่งเป็นระบบที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมดิจิทัล (Digital Culture) ภายในองค์กร สามารถลดระยะเวลาการทำงานและลดทรัพยากรทางด้านเอกสารลงได้ รวมทั้งการสื่อสารภายในองค์กรมีความปลอดภัยและเป็นสากล ประหยัดงบประมาณมากยิ่งขึ้น

ด้านการบริหารองค์กร ในปี 2568 ที่ผ่านมา สภาผู้บริโภคได้ดำเนินการจัดการเลือกตั้งคณะกรรมการนโยบายชุดที่ 2 ซึ่งจะทำหน้าที่ในวาระตั้งแต่ พ.ศ. 2568-2572 เรียบร้อยแล้ว โดยมีสมาชิกออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสูงถึง 84% ซึ่งเป็นเสียงสะท้อนถึงความเชื่อมั่นในกลไกขับเคลื่อนของสภาผู้บริโภค รวมถึงการสรรหาเลขาธิการสำนักงานสภาผู้บริโภค ภายใต้วิธีการและเกณฑ์การคัดเลือกของคณะกรรมการดำเนินการสรรหาฯ รอบการดำรงตำแหน่งตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2568-มิถุนายน 2572

นอกจากนี้ สภาผู้บริโภคยังได้รับรางวัลเครือข่ายยอดเยี่ยม (ORYOR Best Network Award) ประจำปี 2568 ในฐานะเครือข่ายภาคประชาชาติเด่นที่มีบทบาทสำคัญในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ภายใต้เป้าหมาย “ยกระดับการสาธารณสุขไทย สุขภาพแข็งแรง ทุกวัย เศรษฐกิจ สุขภาพมั่นคง” ซึ่งสอดคล้องกับหนึ่งในนโยบายสำคัญของกระทรวงสาธารณสุข ในการสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายสุขภาพภาคประชาชน เพื่อขับเคลื่อนงานสุขภาพเชิงรุก ในระดับชุมชน และส่งเสริมสิทธิด้านสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่ม

ยกระดับการบริหารจัดการสำนักงาน ในปี 2569

ในปี 2569 สภาผู้บริโภคมุ่งขับเคลื่อนองค์กรสู่การเป็น “องค์กรสมรรถนะสูง (High Performance Organization)” ที่ทันสมัย คล่องตัว ถูกต้อง และใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจ โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมการทำงานดิจิทัล (Digital Culture) โดยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เข้ามาช่วยการทำงานของเจ้าหน้าที่ให้สะดวก รวดเร็ว และทันสมัยมากยิ่งขึ้น ลดใช้ทรัพยากรต่างๆ เช่น ทรัพยากรมนุษย์และวัสดุสิ้นเปลือง (กระดาษ)

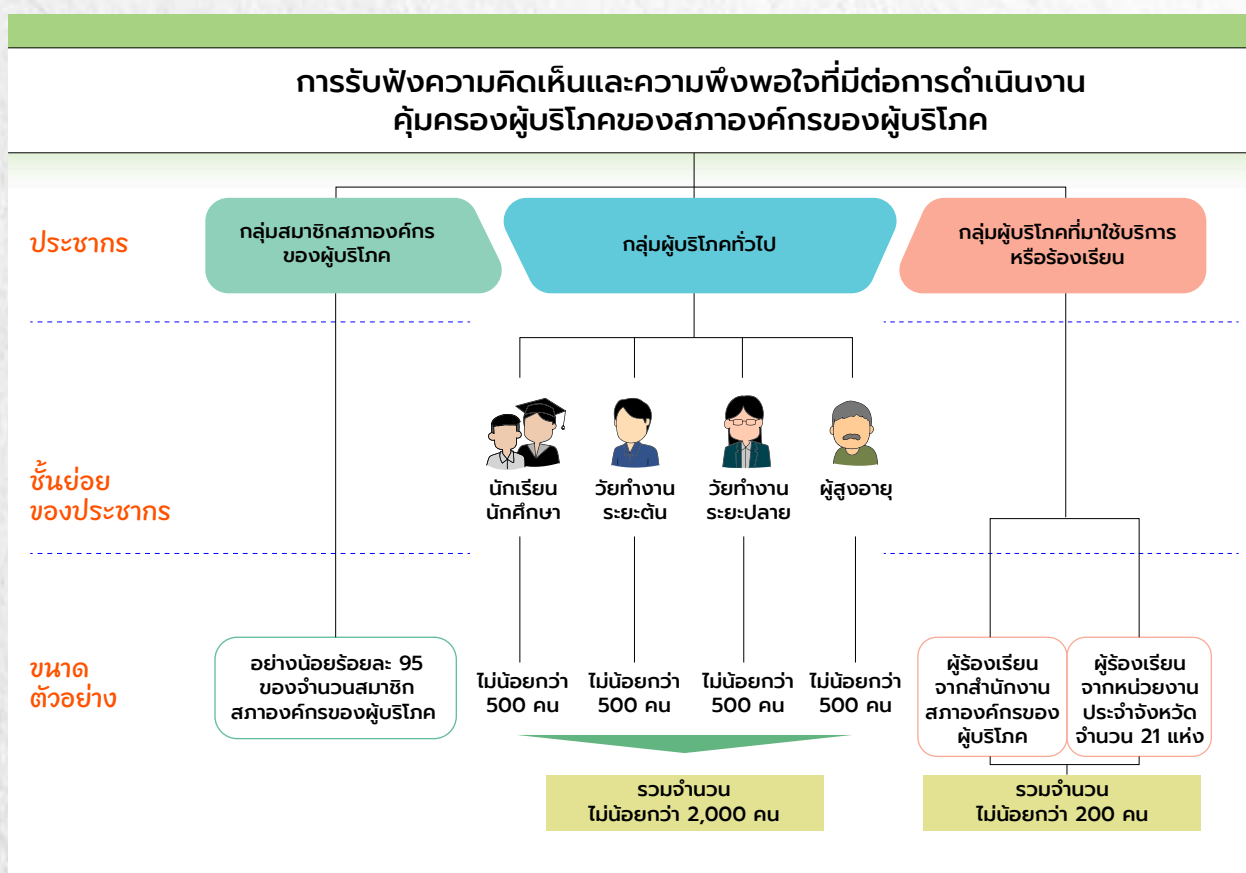
2. ดำเนินการปรับโครงสร้างองค์กร ค่าตอบแทน และสวัสดิการของสำนักงานสภาผู้บริโภค ให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูง คล่องตัวในการบริหารจัดการ ลดภาระงานที่ซ้ำซ้อน มีค่าตอบแทนที่เหมาะสม แข่งขันกับองค์กรขนาดและประเภทเดียวกันได้ มีสวัสดิการที่จูงใจให้เจ้าหน้าที่ที่มีศักยภาพในการทำงานและภาคภูมิใจในการทำงานร่วมกับองค์กร ลดอัตราการหมุนเวียนบุคลากร (Turn Over) รวมทั้ง Succession Plan หรือแผนสืบทอดตำแหน่ง คือ กระบวนการในการค้นหา ประเมิน และพัฒนาบุคลากรที่มีศักยภาพภายในองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมให้สามารถรับช่วงต่อในตำแหน่งงานสำคัญหรือระดับบริหาร

3. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการภายในองค์กรให้คล่องตัว ดำเนินการอย่างโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ โดยการจัดตั้งคณะทำงาน “พัฒนาระบบงานและส่งเสริมการใช้เอกสารดิจิทัล” เพื่อปรับปรุงแนวทางปฏิบัติหรือระเบียบฯ ให้ตอบสนองการแก้ไขปัญหาผู้บริโภคได้อย่างทันท่วงที และลดใช้ทรัพยากรในการทำงาน

4. จัดหาและพัฒนาระบบจัดการเรื่องร้องเรียนใหม่ (CRM) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของระบบรับเรื่องร้องเรียนให้ทันสมัย มีระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ช่วยในการบริหารจัดการข้อมูล รองรับการช่วยทำงานให้ง่ายในการใช้งานของเจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน เพื่อตอบสนองและแก้ไขปัญหาของผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็ว และนำข้อมูลไปสู่การจัดทำนโยบายคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ผลการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ต่อการดำเนินงานของสภาผู้บริโภคร

ส ภาผู้บริโภคร่วมกับมูลนิธิสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง ดำเนินการโครงการสำรวจการรับรู้สิทธิ รับฟังความคิดเห็น และความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคของสภาผู้บริโภคร ประจำปีงบประมาณ 2568 โดยกลุ่มเป้าหมายในการสำรวจครั้งนี้มี 3 กลุ่ม กลุ่มแรก สมาชิกสภาผู้บริโภคร จำนวน 345 องค์กร กลุ่มสอง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสภาผู้บริโภครและผู้เชี่ยวชาญ ใน 7 ภูมิภาค จำนวน 539 คน และกลุ่มสาม เป็นผู้บริโภครทั่วไป ประกอบด้วยกลุ่มนักเรียนนักศึกษา คนวัยทำงาน และกลุ่มผู้สูงอายุ จำนวน 2,315 คน

กลุ่มหนึ่ง : สมาชิก

ผลสำรวจความพึงพอใจของสมาชิกสภาผู้บริโภคพบว่า มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของสภาผู้บริโภคภาพรวมในระดับสูง ทั้งในส่วนของคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค งานผลิตภัณฑ์นโยบาย และการสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งการสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้บริโภคและองค์กรผู้บริโภค

ข้อเสนอแนะของสมาชิกต่อการดำเนินงานของสภาผู้บริโภคมีดังนี้

เสนอให้มีการเฝ้าระวัง รมรงค์ และแจ้งเตือนภัยผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง รวมถึงติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐที่อาจกระทบต่อสิทธิผู้บริโภค โดยผลการรับฟังความคิดเห็นสะท้อนว่า สมาชิกมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเชิงนโยบายอย่างสูง โดย 97.39% ร่วมสะท้อนปัญหาจากพื้นที่เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาเชิงนโยบาย

ต้องการให้มีการเสริมสร้างความเข้มแข็งองค์กรสมาชิก ผ่านการพัฒนาศักยภาพ อบรม และเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้องค์กรในพื้นที่สามารถจัดแจ้งตามกฎหมายได้ และสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานประจำจังหวัดและหน่วยงานเขตพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม

เห็นควรพัฒนาระบบคุ้มครองสิทธิแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ผ่านสายด่วน 1502 และช่องทางรับเรื่องร้องเรียนที่เข้าถึงง่าย พร้อมสนับสนุนการช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ผู้บริโภค เป็นต้น

กลุ่มสอง : ผู้มีส่วนได้เสีย/ผู้เชี่ยวชาญ

ในขณะที่กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า การผลักดันนโยบายและมาตรการเชิงรุกของสภาผู้บริโภคเห็นผลเป็นรูปธรรมและจับต้องได้ เช่น มาตรการเปิดก่อนจ่าย การฟ้องคดีแบบกลุ่มที่ช่วยให้ประชาชนประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย สะท้อนถึงความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อสภาผู้บริโภค

ข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้เสียต่อการดำเนินงานของสภาผู้บริโภคมีดังนี้

ควรเพิ่มการรับรู้ของประชาชน โดยเฉพาะในกลุ่มเปราะบาง ผู้สูงอายุ และผู้ที่เข้าไม่ถึงสื่อออนไลน์ เพราะประชาชนยังสับสนกับหน่วยงานอื่น เช่น สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.)

ควรปรับปรุงการวัดผลลัพธ์ให้ชัดเจน โดยเน้นมูลค่าความเสียหายที่ป้องกันได้ หรือจำนวนข้อสัญญาไม่เป็นธรรมที่ถูกยกเลิก แทนการเน้นเพียงผลผลิต

ควรพิจารณาเพิ่มบุคลากรด้านรับเรื่องร้องเรียน เนื่องจากปริมาณเรื่องร้องเรียนมีมากขณะที่เจ้าหน้าที่มีจำกัด เป็นต้น

กลุ่มสาม : ผู้บริโภคทั่วไป

ผลการสำรวจพบว่า ผู้บริโภคหรือประชาชนทั่วไปกว่า 63% เคยรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสภาผู้บริโภค โดยเฟซบุ๊กเป็นช่องทางหลักที่เข้าถึงคนได้มากที่สุด ถึง 70.8% รองลงมาคือเว็บไซต์ของสภาผู้บริโภค 39.1% และติ๊กต็อก (TikTok) 36% อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมของผู้บริโภคส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในฐานะผู้รับสาร เช่น การอ่านข้อมูลข่าวสาร มากกว่าจะเป็นผู้ร่วมขับเคลื่อน เช่น การร้องเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ หรือการเป็นอาสาสมัคร สะท้อนว่าการสร้างการมีส่วนร่วมในเชิงลึกและการสร้างฐานมวลชนเพื่าระวังยังอยู่ในระดับจำกัด

สำหรับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของสภาผู้บริโภค พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างดี โดยด้านที่ได้รับคะแนนสูงที่สุดคือการสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค รองลงมาคือการรับเรื่องร้องเรียน การเสนอแนะนโยบายและผลักดันกฎหมาย และการฟ้องคดีแทนผู้บริโภค

จุดที่น่าสนใจคือ ความแตกต่างของระดับความพึงพอใจระหว่าง “ผู้บริโภคทั่วไป” กับ “ผู้ที่เคยใช้บริการหรือร้องเรียนโดยตรง” ซึ่งกลุ่มผู้เคยใช้บริการแสดงความพึงพอใจในระดับสูงมาก แสดงถึงคุณภาพการให้บริการของสภาผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาให้กับผู้บริโภคอย่างเต็มที่ มีความสุภาพ และมีการทำงานอย่างรวดเร็ว ถือเป็นโจทย์สำคัญที่สภาผู้บริโภคต้องเร่งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปรับรู้และกล้าเข้ามาใช้บริการมากขึ้น

นอกจากนี้ ผู้บริโภคยังมีความคาดหวังให้สภาผู้บริโภคเข้ามามีบทบาทอย่างเข้มข้นในการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค โดยเฉพาะในด้านการรับเรื่องร้องเรียน และการไกล่เกลี่ย ในประเด็นปัญหาสำคัญด้านอาหาร ยา และผลิตภัณฑ์สุขภาพ ซึ่งได้รับความคาดหวังสูงสุด ค่าเฉลี่ย 2.68 (จากคะแนนเต็ม 3) รองลงมาคือสินค้าและบริการทั่วไป บริการสุขภาพ การเงินการธนาคาร การสื่อสารโทรคมนาคม บริการสาธารณะ พลังงานและสิ่งแวดล้อม และการศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน

ข้อเสนอแนะของผู้บริโภคทั่วไปต่อการดำเนินงานของสภาผู้บริโภคมีดังนี้

เสนอให้สภาผู้บริโภคทำการสื่อสารเชิงรุก ประชาสัมพันธ์ตัวเองให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง ไม่ใช่แค่ในโลกออนไลน์ แต่ต้องเข้าถึงกลุ่มผู้สูงอายุและผู้อยู่นอกเขตเมืองด้วย โดยต้องการให้ใช้สื่อที่เข้าถึงง่ายอย่างติ๊กต็อก (TikTok) หรือการทำงานร่วมกับศิลปินและอินฟลูเอนเซอร์ การจัดทำสื่อเป็นภาษาท้องถิ่น

พัฒนาช่องทางร้องเรียนให้ง่าย-เร็ว-โปร่งใส และมีแอปพลิเคชันเพื่อติดตามความคืบหน้า

ทำงานเชิงรุกในระดับพื้นที่และชุมชน เช่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล และศูนย์ดำรงธรรม รวมถึงสร้างเครือข่าย พัฒนาอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ให้สามารถดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคได้ในทุกหมู่บ้าน เพื่อให้การช่วยเหลือเข้าถึงประชาชนได้อย่างทันท่วงที

<p>กลุ่มผู้ประเมิน</p>	<p>คะแนนความพึงพอใจ (คะแนนเต็ม 3)</p>	<p>สิ่งที่พึงพอใจเป็นพิเศษ</p>
<p>ผู้บริโภค/ประชาชนทั่วไป</p>	<p>2.26 (ระดับปานกลาง-ค่อนข้างดี)</p>	<p>การสื่อสารเพื่อให้ความรู้และเตือนภัย และการรับเรื่องร้องเรียน</p>
<p>ผู้ที่เคยใช้บริการ/ร้องเรียน</p>	<p>2.88 - 2.92 (ระดับสูงมาก)</p>	<p>ความสุภาพ ความเต็มใจและความรวดเร็วของเจ้าหน้าที่</p>

การรับรู้สิทธิของผู้บริโภค

ผลจากการสำรวจการรับรู้สิทธิของผู้บริโภคปี 2568 ในประเด็นการได้รับข่าวสารที่ถูกต้อง/เพียงพอ การมีอิสระในการเลือกซื้อ ความเป็นธรรมในการทำสัญญา การได้รับการชดเชยความเสียหาย และความปลอดภัยจากการใช้สินค้าและบริการ พบว่าผู้บริโภคมีการรับรู้สิทธิโดยรวมเฉลี่ยมากกว่า 78.88% ในขณะที่ยังมีการรับรู้บางประเด็นที่ยังต่ำอยู่ เช่น การรับรู้สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญาเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องขอเปลี่ยนแปลงสาระในข้อสัญญาที่จัดทำขึ้นได้ก่อนการลงนาม (66.26%) และสิทธิที่จะได้รับสัญญาฉบับที่มีข้อความตรงกัน (68.60%)

นอกจากนี้ยังพบว่า ความแตกต่างด้านอายุไม่มีผลต่อการรับรู้สิทธิในภาพรวมของผู้บริโภคทั่วไปมากนัก ในขณะที่ความแตกต่างด้านภาคและระดับการศึกษามีผลต่อการรับรู้สิทธิในภาพรวม โดยภาคเหนือ ได้ กลาง และตะวันออก มีการรับรู้สิทธิในภาพรวมที่สูงกว่าค่าเฉลี่ย ขณะที่ภาคกรุงเทพมหานครมีการรับรู้สิทธิที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยเพียงเล็กน้อย ส่วนภาคตะวันตกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการรับรู้สิทธิที่ต่ำกว่าภาคอื่นค่อนข้างมาก สำหรับประเด็นความแตกต่างด้านระดับการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคทั่วไปที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี จะมีการรับรู้สิทธิในภาพรวมที่สูงกว่าระดับการศึกษาอื่นอย่างชัดเจน

ส่วนที่ 3

ปัญหา อุปสรรค และความท้าทาย

- ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข
- ก้าวต่อไปกับความท้าทายงานคุ้มครองผู้บริโภคปี 2569

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

แม้การดำเนินการเพื่อสร้างความรู้เท่าทันและแก้ไขปัญหากลุ่มผู้บริโภคนั้นมีความคืบหน้าเป็นที่ปรากฏชัด แต่ในปีงบประมาณ 2568 สภาผู้บริโภคยังคงเผชิญความท้าทายอย่างยิ่ง เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของการนำเอาเทคโนโลยียุคใหม่มาใช้ในกลยุทธ์ทางการค้าที่ซับซ้อน คู่ขนานกับการนำระบบเอไอมาพัฒนาคลังข้อมูล ในขณะที่ยังคงมีความยุติธรรมในประเทศยังคงล่าช้า ทำให้ผู้บริโภคตกอยู่ในภาวะกดดันด้านเศรษฐกิจ และเสี่ยงกับการถูกเอาเปรียบ หรือโดนภัยมิชฌาชีพที่กระทบต่อความมั่นคงทางการเงินและภาวะทางจิตใจของผู้บริโภคโดยตรง

ด้วยภาระหน้าที่ สภาผู้บริโภคยังต้องแก้ไขปัญหากลุ่มผู้บริโภคทั่วประเทศภายใต้งบประมาณของรัฐ อย่างไรก็ตาม “ข้อจำกัดด้านงบประมาณ” ยังคงเป็นประเด็นท้าทายสำคัญ โดยในปี 2569 สภาผู้บริโภคได้รับงบประมาณ 127 ล้านบาท จากความจำเป็นทางงบประมาณไม่น้อยกว่า 300 ล้านบาท ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่สามารถขยายการทำงานให้ครอบคลุมทุกจังหวัดทั่วประเทศได้ การเพิ่มจำนวนองค์กรของผู้บริโภคยังต้องขอความช่วยเหลือจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

ภายใต้ข้อจำกัดดังกล่าว สภาผู้บริโภคยังคงมุ่งมั่นดำเนินการกิจเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค โดยพยายามพัฒนา กลไกการทำงานให้สามารถรับมือกับความท้าทายที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการรับเรื่องร้องเรียน การเสนอแนะ นโยบาย การสร้างเครือข่ายองค์กรผู้บริโภค และการสื่อสารสาธารณะ เพื่อให้เกิดการคุ้มครองผู้บริโภคที่มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

1. การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค

หนึ่งในภารกิจสำคัญของสภาผู้บริโภคคือการให้ความช่วยเหลือผู้บริโภคที่ได้รับผลกระทบจากการบริโภคสินค้าและบริการ โดยในปี 2568 พบว่า ปริมาณเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากประมาณ 17,000 เรื่องในปี 2567 เพิ่มขึ้นเป็น 23,703 เรื่อง ในปี 2568 คิดเป็นมูลค่าความเสียหายกว่า 4,744 ล้านบาท สะท้อนให้เห็นถึงการรับรู้บทบาทของสภาผู้บริโภคมากขึ้น ในการให้การช่วยเหลือผู้บริโภคทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อปัญหาผู้บริโภคมีความซับซ้อนและละเอียดอ่อน เพิ่มขึ้นอย่างทวีคูณ

ทั้งนี้ สภาผู้บริโภคสามารถแก้ไขปัญหาจนได้ข้อยุติถึง 19,270 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 81 ด้วยปริมาณเรื่องร้องเรียนจำนวนมากที่ต้องเร่งดำเนินการ รวมถึงการเจรจาประสานงานและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการแก้ไขปัญหาให้กับผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม การที่จำนวนเรื่องร้องเรียนเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ระบบการให้ความช่วยเหลือผู้บริโภคเกิด “ปัญหาคอขวด” จากข้อจำกัดด้านงบประมาณ และกำลังคน

แนวทางแก้ปัญหา คือการพัฒนากระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยการพัฒนาระบบร้องเรียนแบบดิจิทัล ขยายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานกำกับดูแล และสร้างความเข้มแข็งองค์กรเครือข่าย เสริมศักยภาพกลไกการทำงานระดับจังหวัดที่เรียกว่า “หน่วยคุ้มครองสิทธิ สภาผู้บริโภค” เพื่อให้การแก้ไขปัญหาผู้บริโภคสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2. การเสนอแนะและผลักดันนโยบายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

การผลักดันนโยบายสาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคต่อรัฐบาลและหน่วยงานรัฐถือเป็นภารกิจสำคัญที่มีเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาในระดับนโยบาย การดำเนินงานในปีที่ผ่านมาพบว่ายังมีข้อจำกัดในหลายมิติ โดยเฉพาะกระบวนการพิจารณาของหน่วยงานรัฐที่ต้องอาศัยระยะเวลาในการศึกษา วิเคราะห์ และประสานงานระหว่างหน่วยงานจำนวนมาก ซึ่งในหลายกรณีทำให้การแก้ไขปัญหาเร่งด่วนไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทันที่

เพื่อก้าวผ่านอุปสรรคดังกล่าว ในปีที่ผ่านมา สภาผู้บริโภคจึงได้ปรับรูปแบบการทำงานเชิงรุกที่มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานต่างๆ มากขึ้น เช่น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมถึงถึงหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผลักดันไปสู่การป้องกันปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม

3. การสร้างความเข้มแข็งให้กับสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภค

เครือข่ายองค์กรผู้บริโภคถือเป็นกลไกสำคัญในการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคไปสู่ระดับพื้นที่ โดยสภาผู้บริภคมีองค์กรสมาชิกเพิ่มขึ้นจาก 334 องค์กรในปี 2567 เป็น 356 องค์กรในปี 2568 ครอบคลุม 58 จังหวัด ซึ่งมีหน่วยงานประจำจังหวัดอยู่ใน 20 จังหวัด อีก 47 จังหวัดที่ไม่มีหน่วยงานประจำจังหวัด และอีก 19 จังหวัดที่ยังไม่มีองค์กรสมาชิก ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณและอื่นๆ ทำให้สภาผู้บริโภคไม่สามารถขยายหน่วยงานประจำจังหวัดครบทุกจังหวัดได้ในปีงบประมาณที่ผ่านมา

ดังนั้นแผนงานในระยะต่อไป สภาผู้บริโภคจะสนับสนุนการขยายองค์กรสมาชิกผ่านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือและการสนับสนุนกิจกรรมในระดับพื้นที่ เพื่อให้เครือข่ายผู้บริโภคทำงานได้อย่างต่อเนื่องในรูปแบบ “หน่วยคุ้มครองสิทธิ สภาผู้บริโภค” ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการรับเรื่องร้องเรียนระดับพื้นที่ และทำงานร่วมกับท้องถิ่นเพื่อแก้ปัญหาให้กับผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็ว

4. การสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

ในยุคที่ข้อมูลข่าวสารแพร่กระจายอย่างรวดเร็วผ่านสื่อดิจิทัล การสื่อสารเพื่อสร้างความตระหนักรู้ด้านสิทธิผู้บริโภคจึงเป็นภารกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม การสื่อสารด้านการคุ้มครองผู้บริโภคยังคงเผชิญความท้าทาย

หลายประการ ทั้งการแข่งขันกับข้อมูลข่าวสารจำนวนมากในโลกออนไลน์ รวมถึงข้อจำกัดในการเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคบางกลุ่ม เช่น ผู้สูงอายุ หรือประชาชนในพื้นที่ที่ยังมีข้อจำกัดด้านการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล

ทั้งนี้ สภาผู้บริโภคได้พัฒนากลยุทธ์การสื่อสารเพื่อให้ผู้บริโภคทุกกลุ่มเข้าถึงข้อมูลโดยผ่านช่องทางที่หลากหลายมากขึ้น มีการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาของผู้บริโภค ประมวลข้อมูลการแจ้งเตือนภัย และนำข้อมูลเหล่านั้นสะท้อนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งการทำงานจับคู่กับสื่อมวลชน เพื่อขยายประเด็นปัญหาผู้บริโภคให้เป็นที่รับรู้ในวงกว้าง ขยายการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิผู้บริโภคและการป้องกันภัยผู้บริโภคในสังคมไทย

5. การพัฒนาการดำเนินงานและบริหารจัดการสภาผู้บริโภค

ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณที่สภาผู้บริโภคได้รับการจัดสรรงบลดลง ในขณะที่ภารกิจเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมบางส่วนต้องมีการปรับแผนงานและจัดลำดับความสำคัญใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับทรัพยากรที่ได้รับอย่างจำกัด ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรให้มีความคล่องตัวและเพิ่มศักยภาพการทำงานให้มากยิ่งขึ้น โดยสภาผู้บริโภคได้เริ่มดำเนินการพัฒนาระบบการทำงานภายในองค์กรให้มีลักษณะเป็นดิจิทัล (Digital Organization) มากขึ้น โดยการพัฒนาฐานข้อมูล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการงาน และการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการทำงานภายใน

ทั้งนี้ เมื่อความท้าทายในการทำงานของสภาผู้บริโภคอยู่ที่งบประมาณที่มีจำกัด สวนทางกับปริมาณเรื่องร้องเรียนที่เพิ่มขึ้น การรับมือจำเป็นต้องอาศัยการปรับระบบการทำงาน การใช้เทคโนโลยี และการเสริมสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วน เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคสามารถดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ก้าวต่อไปกับความท้าทายงานคุ้มครองผู้บริโภค ปี 2569

ก้าวสู่ปี 2569 สภาผู้บริโภคยังคงเดินหน้าพัฒนากลไกการคุ้มครองผู้บริโภคให้สามารถตอบสนองต่อบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลง ทั้งด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และวิถีชีวิตของผู้คน โดยมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนจำนวนมาก ควบคู่กับการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะและการพัฒนากฎหมาย เพื่อสร้างหลักประกันด้านสิทธิของผู้บริโภคอย่างเป็นรูปธรรม

สภาผู้บริโภคจะปรับรูปแบบการทำงานสู่การบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายที่ให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค อาทิ อนุกรรมการด้านการเงินและธนาคารที่มีการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาภัยทุจริตทางการเงินร่วมกับธนาคารแห่งประเทศไทย อนุกรรมการด้านบริการสุขภาพขับเคลื่อนโครงการนำร่องด้านสุขภาพและอนุกรรมการด้านสินค้าและบริการทั่วไป จะร่วมมือกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) และสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) เพื่อให้สินค้าที่ขายบนแพลตฟอร์มออนไลน์มีความปลอดภัยและมีมาตรฐาน ยกกระตือรือร้นการคุ้มครองผู้บริโภคให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

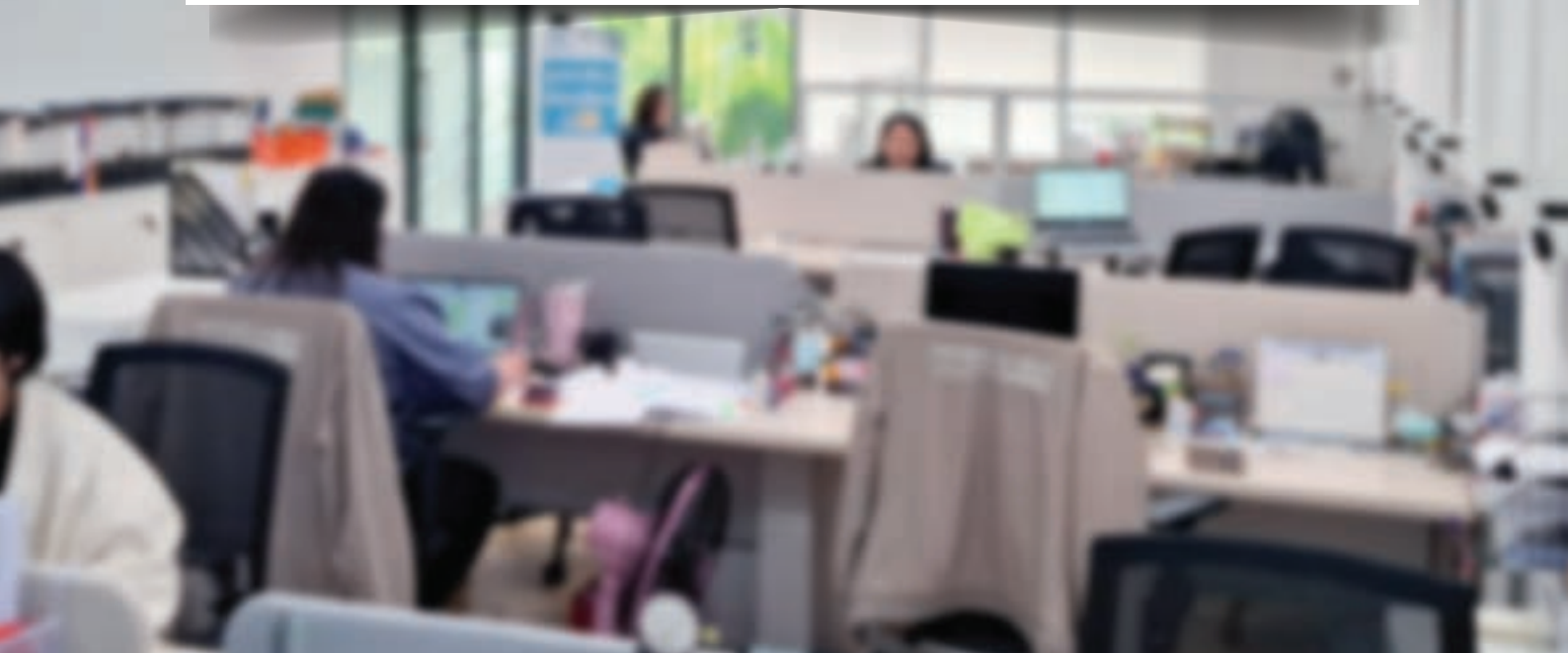
อีกหนึ่งทิศทางสำคัญคือการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายผู้บริโภคในระดับพื้นที่ โดยมุ่งให้ในแต่ละจังหวัดมีองค์กรที่เป็นตัวแทนดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคร่วมกับหน่วยงานรัฐในท้องถิ่น และขับเคลื่อนประเด็นเชิงนโยบายในระดับพื้นที่อย่างเป็นระบบ ภายใต้รูปแบบ “หน่วยคุ้มครองสิทธิ สภาผู้บริโภค”

ในมิติของนโยบาย สภาผู้บริโภคจะมุ่งทำงานเชิงรุกมากขึ้น เพื่อผลักดันให้การคุ้มครองผู้บริโภคเป็นประเด็นหลักที่ถูกบรรจุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 รวมถึงการสนับสนุนการยกระดับมาตรฐานของ

ประเทศไทยสู่การเป็นสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development; OECD) ซึ่งให้ความสำคัญกับการมีองค์กรผู้บริโภคที่เข้มแข็ง การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ และระบบคุ้มครองผู้บริโภคที่เชื่อมโยงกันอย่างไร้รอยต่อ

การกำหนดตัวชี้วัดด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในระดับนโยบายจะเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้ผู้บริโภคมีอำนาจต่อรองเพิ่มขึ้น และทำให้การคุ้มครองผู้บริโภคกลายเป็น “กลไกปกติ” ของระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย ไม่ใช่เพียงการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอีกต่อไป เป็นการสร้างระบบคุ้มครองผู้บริโภคที่เข้มแข็งและเป็นธรรม เพื่อให้คนไทยไม่ถูกเอาเปรียบ และสามารถมีคุณภาพชีวิตที่มั่นคงในทุกมิติ

สภาผู้บริโภคมอบความยุติธรรม

“

**“คุณพล” ตกเป็นเหยื่อ
มิจลาชีพออนไลน์ สูญเงินเกือบ
สองแสนบาท และถูกรณาการฟ้องเป็นหนี้
สภาผู้บริโคส่งทีมทนายช่วยต่อสู้คดี
อย่างเป็นระบบ จนศาลตัดสินให้
ผู้บริโคไม่ต้องรับผิดชอบในหนี้ที่ไม่ได้ก่อ**

”

เช้าวันหนึ่งเป็นวันที่เปลี่ยนชีวิตของ “คุณพล” ไปตลอดกาล เมื่อทุกอย่างเริ่มต้นจาก “เบอร์โทรแปลกๆ” ที่ปลายสายอ้างว่าโทรมาจากกรมบัญชีกลาง แจ้งว่ามีเอกสารเกี่ยวกับบำนาญต้องปรับปรุงข้อมูล มิจลาชีพให้เขาเพิ่มบัญชีไลน์ จากนั้นส่งลิงก์ให้ดาวนโหลดแอปฯ ที่อ้างว่าเป็นของกรมบัญชีกลาง หน้าตาของแอปฯ ดูน่าเชื่อถือมาก จนกระทั่งถึงขั้นตอนสแกนใบหน้า หน้าจอค้างสนิทเป็นเวลานาน ผิดปกติ คุณพลเริ่มมีความกังวล จึงโทรหาเจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อขออายัดทุกบัญชี

แต่ภัยที่แท้จริงเพิ่งเริ่มต้น ในวันถัดมา เมื่อคุณพลตรวจสอบบัญชีธนาคารอีกแห่ง เขาพบความผิดปกติ เมื่อมีการโอนเงินจากบัตรเครดิตของเขาเข้าบัญชีตัวเองกว่า 202,000 บาท และถูกถอนออกไปครั้งละ 49,999 บาท ถึง 4 ครั้ง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 199,996 บาท เขารีบแจ้งธนาคาร นอกจากไม่แก้ปัญหา ธนาคารยังยื่นฟ้องเขาในเวลาต่อมา ผลักผู้เสียหายให้กลายเป็น “ผู้ก่อหนี้” โดยไม่ตั้งใจ

หลังจากร้องเรียนเข้ามาที่สภาผู้บริโค เรื่องราวเริ่มเปลี่ยนทิศทาง เมื่อสภาผู้บริโคมอบหมายให้ทนายความช่วยต่อสู้คดีอย่างรอบคอบทุกขั้นตอน ตรวจพยานหลักฐาน และต่อสู้กับธนาคารอย่างเป็นระบบ เพื่อพิสูจน์ว่าผู้บริโคอย่างคุณพลไม่ได้เป็นฝ่ายผิด สุดท้ายศาลมีคำตัดสินให้คุณพลไม่ต้องจ่ายหนี้ที่ตนเองไม่ได้ก่อ กลายเป็นอีกหนึ่งชัยชนะสำคัญของสภาผู้บริโค

#สภาผู้บริโค

#ยกระดับคุณภาพชีวิต #ภัยมิจลาชีพออนไลน์

ส่วนที่ 4

รายงานการเงินและความโปร่งใส

- รายงานผลการดำเนินงานของ คณะอนุกรรมการตรวจสอบ สภาผู้บริโภค
- รายงานการเงิน ปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568
- การใช้จ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2568
- ความโปร่งใสและธรรมาภิบาล

รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ สภาผู้บริโภคร

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 (1 ตุลาคม 2567 – 30 กันยายน 2568)

คณะกรรมการตรวจสอบ สภาผู้บริโภครได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการนโยบายเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2567 ประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการนโยบายและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านการบัญชี การเงิน ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพล ชื่นจิตต์ศิริ ประธานอนุกรรมการ นางสาวอรนุช ไวนุสิทธิ์ อนุกรรมการ และ นางสาวสิมาลัย สังข์นุช อนุกรรมการ โดยมีหัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายในปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการของคณะกรรมการตรวจสอบ

คณะกรรมการตรวจสอบได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการนโยบาย สภาผู้บริโภครและตามกฎบัตรของคณะกรรมการตรวจสอบ มุ่งเน้นการเป็นองค์กรโปร่งใส มีการตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพ การดำเนินงานของคณะกรรมการตรวจสอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 (1 ตุลาคม 2567 - 30 กันยายน 2568) คณะกรรมการตรวจสอบมีการประชุม 5 ครั้ง โดยคณะกรรมการตรวจสอบทั้ง 3 ท่าน ได้เข้าร่วมการประชุมทุกครั้ง มีการประชุมหารือร่วมกับฝ่ายบริหารสำนักงาน และหน่วยตรวจสอบภายใน เพื่อพิจารณาสอบทานและติดตามผลการดำเนินงานของสภาผู้บริโภคร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผลักดันให้เกิดกระบวนการควบคุมภายใน กระบวนการบริหารความเสี่ยง รวมถึงการปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ มุ่งเน้นการสร้างความตระหนักให้ผู้ปฏิบัติงานดำเนินการอย่างระมัดระวังรอบคอบ มอบนโยบายการยกระดับคุณภาพการตรวจสอบภายในโดยมุ่งเน้นการตรวจสอบให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลรวมถึงเพิ่มบทบาทการให้คำปรึกษาในขั้นตอนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ตลอดจนการพัฒนาผู้ตรวจสอบภายใน และปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบให้มีประสิทธิภาพ คณะกรรมการตรวจสอบได้ดำเนินงานตามบทบาทความรับผิดชอบ สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

การสอบทานรายงานทางการเงิน

คณะกรรมการตรวจสอบได้สอบทานรายงานงบการเงินรายไตรมาส รายงานงบการเงินประจำปีของสภาผู้บริโภคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เพื่อพิจารณาความถูกต้องครบถ้วนของงบการเงิน รวมถึงรายการปรับปรุงบัญชีที่มีผลกระทบต่องบการเงินที่มีนัยสำคัญ และการเปิดเผยข้อมูล ที่ถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดทำงบการเงินเป็นไปตามข้อกำหนด กฎหมาย ตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ คณะกรรมการตรวจสอบมีความเห็นว่า รายงานงบการเงินดังกล่าว มีความถูกต้องตามที่ควร มีการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินที่ครบถ้วน และหมายเหตุประกอบงบการเงินอย่างเพียงพอ คณะกรรมการตรวจสอบได้แสดงความเห็น ดังนี้

ข้อเสนอแนะ

1. การกำหนดประเภทเอกสารในการบันทึกบัญชี มีจำนวนมากจนเกินไปอาจจะเกิดขึ้นจากการบันทึกบัญชี 2 ระบบ ได้แก่ ระบบบัญชี EXPRESS และระบบ ERP ควรจัดประเภทเอกสารให้ถูกต้องตามประเภทเอกสาร เพื่อความสะดวกในการตรวจสอบเอกสาร

2. รายงานทางการเงินของหน่วยงานประจำจังหวัด/หน่วยงานเขตพื้นที่ ควรตรวจสอบรายงานทางการเงิน หน่วยงานประจำจังหวัด/หน่วยงานเขตพื้นที่ กับเอกสารประกอบการเบิกจ่ายที่แนบมาพร้อมกับรายงานการเงิน ให้มีความถูกต้องครบถ้วน ก่อนทำการบันทึกบัญชี

3. หน่วยตรวจสอบภายในควรกำหนดการติดตามการตรวจสอบ เพื่อติดตามการปฏิบัติงานของหน่วยงานประจำจังหวัด/หน่วยงานเขตพื้นที่ ว่ามีการพัฒนาและปรับปรุงหลังจากการลงพื้นที่ตรวจสอบอย่างไร

4. มอบหมายให้หน่วยตรวจสอบภายในติดตามผลการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจสอบ หน่วยตรวจสอบภายใน และข้อเสนอแนะของผู้สอบบัญชีภายนอกหรือใบอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะและเพื่อให้การดำเนินงานไม่เกิดปัญหา ซ้ำเดิม

การสอบทานกระบวนการกำกับดูแล

คณะกรรมการตรวจสอบได้สอบทานกระบวนการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามข้อบังคับ ระเบียบ กฎ ของสภาผู้บริโภคเพื่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยึดหลักตามจรรยาบรรณของคณะกรรมการนโยบาย โดยคณะกรรมการตรวจสอบได้แสดงความเห็นอย่างเป็นอิสระ ไม่มีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ส่วนตนต่อผลประโยชน์ของสภาผู้บริโภค แสดงข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ คำแนะนำต่าง ๆ และรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย สภาองค์กรของผู้บริโภคปีละ 2 ครั้งทุก 6 เดือน รวมถึงการรักษาความลับและการเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ

การกำกับดูแลงานตรวจสอบภายใน

คณะกรรมการตรวจสอบได้กำกับดูแลการปฏิบัติงานของหน่วยตรวจสอบภายใน ให้มีความเป็นอิสระเพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยมีคณะกรรมการตรวจสอบให้คำปรึกษาเกี่ยวกับงานตรวจสอบภายในเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่กำหนด สนับสนุนให้ผู้ตรวจสอบภายในเข้ารับการฝึกอบรมงานด้านการตรวจสอบภายใน ด้านการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในเพื่อนำมาพัฒนางานตรวจสอบภายในรวมทั้ง ทบทวนกฎบัตรของหน่วยตรวจสอบภายในปีละครั้ง

คณะกรรมการตรวจสอบได้พิจารณาอนุมัติแผนการตรวจสอบภายในประจำปี พ.ศ. 2568 และแผนการปฏิบัติงานตรวจสอบภายในของหน่วยตรวจสอบภายใน โดยพิจารณาขอบเขตการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ จริยธรรมการปฏิบัติงานตรวจสอบภายใน กำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงานที่ได้อนุมัติไว้ และการรักษาคุณภาพงานตรวจสอบภายใน รวมทั้งพิจารณารายงานผล การตรวจสอบภายในรายไตรมาสร่วมกับผู้ตรวจสอบภายใน และกำกับดูแลให้หน่วยตรวจสอบภายในปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนการตรวจสอบภายใน

การทบทวนกฎบัตรคณะกรรมการตรวจสอบ

คณะกรรมการตรวจสอบได้พิจารณาทบทวนกฎบัตรของคณะกรรมการตรวจสอบ สภาผู้บริโภคและกฎบัตรของหน่วยตรวจสอบภายในของสภาผู้บริโภค เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การปฏิบัติของการตรวจสอบภายใน ข้อบังคับ ระเบียบ กฎ

ส่วนที่ 4 / รายงานการเงินและความโปร่งใส

คณะกรรมการตรวจสอบได้พิจารณากำหนดระเบียบวาระการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบสภาผู้บริโภคร่วมกันประชุมคณะกรรมการตรวจสอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เพื่อที่คณะกรรมการตรวจสอบจะได้ใช้เวลาให้การประชุมและการทำงานของคณะกรรมการตรวจสอบให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นในการกำกับดูแลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสภาผู้บริโภคร่วมกัน

โดยสรุปคณะกรรมการตรวจสอบได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบที่ได้รับมอบไว้ในกฎบัตรของคณะกรรมการตรวจสอบ โดยใช้ความรู้ความสามารถ ความระมัดระวังรอบคอบ และมีความเป็นอิสระ ตลอดจนให้ความเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน คณะกรรมการตรวจสอบมีความเห็นว่าการปฏิบัติงานของสภาผู้บริโภคร่วมกันเป็นไปตามข้อบังคับ ระเบียบ กฎ ของสภาผู้บริโภคร่วมกัน

(นายจุมพล ชื่นจิตต์ศิริ)
ประธานคณะกรรมการตรวจสอบ
คณะกรรมการตรวจสอบ
สภาผู้บริโภคร่วมกัน

สภาองค์กรของผู้บริโภค

รายงานการเงิน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568

2568

โดย บริษัท สำนักงานสามสิบลี ออดิต จำกัด

THIRTY-FOUR AUDIT OFFICE CO.,LTD.

48 Thana Place, 2nd Floor, Room No. 211, Soi Chatsanabong 34,
Chatsanabong Rd., Arun Amarin,
Bangkok Noi, Bangkok 10700
Tel:0-2434-9999 Fax:0-2434-9998 E-mail: thana_34@thanaacorp.com

บริษัท สำนักการสอบบัญชี สอนัด จำกัด
48 ถนนจันทน์บง ชั้น 2 ห้อง 211 ซอยจันทน์บง 34
ถนนจันทน์บง แขวงจันทน์บง
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทร. 0-2434-9999 แฟกซ์ 0-2434-9998

รายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

เสนอ คณะกรรมการ สภามงคลของผู้บริโภค

ความเห็น

ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบรายงานการเงินของ สภามงคลของผู้บริโภค ซึ่งประกอบด้วยงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน และงบกระแสเงินสด สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกัน และหมายเหตุประกอบงบการเงิน รวมถึงสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

ข้าพเจ้าเห็นว่า รายงานการเงินข้างต้นนี้แสดงฐานะการเงินของ สภามงคลของผู้บริโภค ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 ผลการดำเนินงานและกระแสเงินสด สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกัน โดยถูกต้องตามที่ควรในสาระสำคัญตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังประกาศใช้

เกณฑ์ในการแสดงความเห็น

ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามตรวจสอบตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินและมาตรฐานการสอบบัญชีความรับผิดชอบของข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ในวรรคความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีต่อการตรวจสอบรายงานการเงินในรายงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีความเป็นอิสระจากหน่วยงานตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินที่กำหนดโดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและประมวลจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี รวมถึงมาตรฐานเรื่องความเป็นอิสระที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชี (ประมวลจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบรายงานการเงิน และข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามความรับผิดชอบด้านจรรยาบรรณอื่น ๆ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินและประมวลจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ข้าพเจ้าเชื่อว่าหลักฐานการสอบบัญชีที่ข้าพเจ้าได้รับเพียงพอและเหมาะสมเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการแสดงความเห็นของข้าพเจ้า

ข้อมูลอื่น

ผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบต่อข้อมูลอื่น ข้อมูลอื่นประกอบด้วย ข้อมูลซึ่งรวมอยู่ในรายงานประจำปี แต่ไม่รวมถึงรายงานการเงินและรายงานของผู้สอบบัญชีที่อยู่ในรายงานประจำปีนั้น ซึ่งผู้บริหารจะจัดเตรียมรายงานประจำปีให้ข้าพเจ้าภายหลังวันที่ในรายงานของผู้สอบบัญชีนี้นี้

ความเห็นของข้าพเจ้าต่อรายงานการเงินไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลอื่นและข้าพเจ้าไม่ได้ให้ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลอื่น

ความรับผิดชอบของข้าพเจ้าที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบรายงานการเงิน คือการอ่านและพิจารณาว่าข้อมูลอื่นมีความขัดแย้งที่มีสาระสำคัญกับรายงานการเงินหรือกับความรู้ที่ได้รับจากการตรวจสอบของข้าพเจ้า หรือปรากฏว่าข้อมูลอื่นมีการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่

เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านรายงานประจำปี หากข้าพเจ้าสรุปได้ว่ามีการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้าพเจ้าต้องสื่อสารเรื่องดังกล่าวกับผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล เพื่อให้มีการดำเนินการแก้ไขที่เหมาะสมต่อไป

THIRTY-FOUR AUDIT OFFICE CO.,LTD.

48 Thana Place, 2nd Floor, Room No. 211, Soi Charansriwong 34,
Charansriwong Rd., Arun Amarin,
Bangkok No. Bangkok 10700
Tel.0-2434-9999 Fax.0-2434-9998 E-mail:thana_34@thencorp.com

บริษัท สำนักตรวจสอบสี่ ออกัส จำกัด
48 อาคารเทพพล ชั้น 2 ห้อง 211 ซอยเจริญนิรมิต 34
ถนนเจริญนิรมิต แขวงอรุณอมรินทร์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทร. 0-2434-9999 แฟกซ์ 0-2434-9998

ความรับผิดชอบของผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลต่อรายงานการเงิน

ผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำและการนำเสนอรายงานการเงินเหล่านี้โดยถูกต้องตามที่ควรตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังประกาศใช้ และรับผิดชอบต่อเกี่ยวกับการควบคุมภายในที่ผู้บริหารพิจารณาว่าจำเป็นเพื่อให้สามารถจัดทำรายงานการเงินที่ปราศจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญไม่ว่าจะเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด

ในการจัดทำรายงานการเงิน ผู้บริหารรับผิดชอบในการประเมินความสามารถของหน่วยงานในการดำเนินงานต่อเนื่องเปิดเผยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานต่อเนื่องตามความเหมาะสม และการใช้เกณฑ์การบัญชีสำหรับการดำเนินงานต่อเนื่อง เว้นแต่มีข้อกำหนดในกฎหมายหรือเป็นนโยบายรัฐบาลที่จะเลือกหน่วยงานหรือผู้บริหารมีความตั้งใจที่จะเลือกหน่วยงานหรือหยุดดำเนินงานหรือไม่สามารถดำเนินงานต่อเนื่องต่อไปได้

ผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลกระบวนการในการจัดทำรายงานทางการเงินของหน่วยงาน

ความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีต่อการตรวจสอบรายงานการเงิน

การตรวจสอบของข้าพเจ้ามีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่า รายงานการเงินโดยรวมปราศจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่ ไม่ว่าจะเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด และเสนอรายงานของผู้สอบบัญชีซึ่งรวมความเห็นของข้าพเจ้าอยู่ด้วย ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลคือความเชื่อมั่นในระดับสูงแต่ไม่ได้เป็นการรับประกันว่าการปฏิบัติงานตรวจสอบตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินและมาตรฐานการสอบบัญชีจะสามารถตรวจพบข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่มีอยู่ได้เสมอไปข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอาจเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาดและถือว่ามีสาระสำคัญเมื่อการดำเนินการได้อย่างสมเหตุสมผลว่ารายการที่ขัดต่อข้อเท็จจริงแต่ละรายการหรือทุกรายการรวมกันจะมีผลต่อการตัดสินใจทางเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินจากการใช้รายงานการเงินเหล่านี้

ในการตรวจสอบของข้าพเจ้าตามหลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินและมาตรฐานการสอบบัญชี ข้าพเจ้าได้ใช้ดุลยพินิจและการสังเกตและสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพตลอดการตรวจสอบ การปฏิบัติงานของข้าพเจ้ารวมถึง

- ระบุและประเมินความเสี่ยงจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญในรายงานการเงิน ไม่ว่าจะเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด ออกแบบและปฏิบัติตามวิธีการตรวจสอบเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงเหล่านั้น และได้หลักฐานการสอบบัญชีที่เพียงพอและเหมาะสมเพื่อเป็นเกณฑ์ในการแสดงความเห็นของข้าพเจ้า ความเสี่ยงที่ไม่พบข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญซึ่งเป็นผลมาจากการทุจริตจะสูงกว่าความเสี่ยงที่เกิดจากข้อผิดพลาด เนื่องจากการทุจริตอาจเกี่ยวกับการสมรู้ร่วมคิด การปลอมแปลงเอกสารหลักฐาน การตั้งใจละเว้นการแสดงผลข้อมูล การแสดงผลข้อมูลที่ไม่ตรงตามข้อเท็จจริงหรือการแทรกแซงการควบคุมภายใน
- ทำความเข้าใจในระบบการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ เพื่อออกแบบวิธีการตรวจสอบที่เหมาะสมกับสถานการณ์ แต่ไม่ใช่เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสดงความเห็นต่อความมีประสิทธิภาพของการควบคุมภายในของหน่วยงาน
- ประเมินความเหมาะสมของนโยบายการบัญชีที่ผู้บริหารใช้และความสมเหตุสมผลของประมาณการทางบัญชี และการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจัดทำขึ้นโดยผู้บริหาร

THIRTY-FOUR AUDIT OFFICE CO.,LTD.

48 Thane Place, 2nd Floor, Room No. 211, Soi Charanwitwong 34,
Charanwitwong Rd., Arun Amekh,
Bangkok Noi, Bangkok 10700.
Tel.0-2434-8999 Fax.0-2434-8999 E-mail: thane_34@thanaoip.com

บริษัท สำนักตรวจสอบบัญชี ออดิต จำกัด
48 อาคารธนาพล ชั้น 2 ห้อง 211 ซอยเจริญสุขวงศ์ 34
ถนนเจริญสุขวงศ์ แขวงอรุณอมรินทร์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทร. 0-2434-8999 แฟกซ์ 0-2434-8998

- สรุปเกี่ยวกับความเหมาะสมของการใช้เกณฑ์การบัญชีสำหรับการดำเนินงานต่อเนื่องของผู้บริหารและจากหลักฐานการสอบบัญชีที่ได้รับ สรุปว่ามีความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่อาจเป็นเหตุให้เกิดข้อสงสัยอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถของหน่วยงานในการดำเนินงานต่อเนื่องหรือไม่ถ้าข้าพเจ้าได้ข้อสรุปว่ามีความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญ ข้าพเจ้าต้องกล่าวไว้ในรายงานของผู้สอบบัญชีของข้าพเจ้าโดยให้ข้อสังเกตถึงการเปิดเผยข้อมูลในรายงานการเงินที่เกี่ยวข้อง หรือถ้าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไม่เพียงพอ ความเห็นของข้าพเจ้าจะเปลี่ยนแปลงไป ข้อสรุปของข้าพเจ้าขึ้นอยู่กับหลักฐานการสอบบัญชีที่ได้รับจนถึงวันที่ในรายงานของผู้สอบบัญชีของข้าพเจ้า อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์หรือสถานการณ์ในอนาคตอาจเป็นเหตุให้หน่วยงานต้องหยุดการดำเนินงานต่อเนื่อง
- ประเมินการนำเสนอ โครงสร้างและเนื้อหาของรายงานการเงินโดยรวม รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลว่ารายงานการเงินแสดงรายการและเหตุการณ์ในรูปแบบที่ทำให้มีการนำเสนอข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรหรือไม่

ข้าพเจ้าได้สื่อสารกับผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลในเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญ ซึ่งรวมถึงขอบเขตและช่วงเวลาของการตรวจสอบตามที่ได้วางแผนไว้ ประเด็นที่มีนัยสำคัญที่พบจากการตรวจสอบ รวมถึงข้อบกพร่องที่มีนัยสำคัญในระบบการควบคุมภายในหากข้าพเจ้าได้พบในระหว่างการตรวจสอบของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบงานสอบบัญชีและการนำเสนอรายงานฉบับนี้

(นายวิโรจน์ นริศวานนท์)

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ทะเบียนเลขที่ 3748
48 ซอยเจริญสุขวงศ์ 34 ถนนเจริญสุขวงศ์
แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย
กรุงเทพมหานคร 10700
วันที่ 25 ธันวาคม 2568

สภาองค์กรของผู้บริโภค
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2568

	หมายเหตุ	(หน่วย : บาท)	
		2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	5	125,032,108.99	143,736,464.22
ลูกหนี้อื่นระยะสั้น	6	92,407.90	336,406.48
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	7	180,371.29	818,519.51
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		125,304,888.18	144,891,390.21
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ	8	43,218,565.90	44,452,384.91
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ	9	13,095,261.11	14,878,663.81
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		56,313,827.01	59,331,048.72
รวมสินทรัพย์		181,618,715.19	204,222,438.93

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการการเงินนี้

(นางสาวสารี ย่องสมหวัง)
เลขาธิการสำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค

(นางสาวบุญยืน ศิริธรรม)
ประธานสภาองค์กรของผู้บริโภค

ส่วนที่ 4 / รายงานการเงินและความโปร่งใส

สภาองค์กรของผู้บริโภค
งบแสดงฐานะการเงิน (ต่อ)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2568

หมายเหตุ	(หน่วย : บาท)		
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)	
หนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน			
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้การค้า	10	2,084,249.22	4,426,176.30
เจ้าหนี้อื่นระยะสั้น	11	703,611.21	608,527.34
เงินรับฝากระยะสั้น	12	1,068,759.00	1,517,810.67
รวมหนี้สินหมุนเวียน		3,856,619.43	6,552,514.31
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
ภาวะผูกพันผลประโยชน์พนักงาน	13	3,496,024.00	3,343,501.00
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		3,496,024.00	3,343,501.00
รวมหนี้สิน		7,352,643.43	9,896,015.31
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน			
ทุนประเมินเบื้องต้น	15	350,000,000.00	350,000,000.00
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม		(175,733,928.24)	(155,673,576.38)
รวมสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		174,266,071.76	194,326,423.62
รวมหนี้สินและสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน		181,618,715.19	204,222,438.93

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

(นางสาวสารี อ๋องสมหวัง)

เลขาธิการสำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค

(นางสาวบุญยืน ศิริธรรม)

ประธานสภาองค์กรของผู้บริโภค

สภาองค์กรของผู้บริโภค
งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568

	หมายเหตุ	(หน่วย : บาท)	
		2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
รายได้			
รายได้จากงบประมาณ	18	169,640,900.00	169,691,200.00
รายได้จากการให้บริการ	19	1,074,070.00	-
รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	20	799,175.00	131,200.00
รายได้อื่น	21	557,096.98	1,459,942.75
รวมรายได้		172,071,241.98	171,282,342.75
ค่าใช้จ่าย			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	22	43,669,769.50	40,996,007.56
ค่าตอบแทน	23	560,700.00	392,600.00
ค่าใช้จ่ายอื่น	24	83,618,076.86	51,203,605.59
ค่าวัสดุ	25	475,729.31	489,814.36
ค่าสาธารณูปโภค	26	2,370,256.47	2,176,274.19
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	27	5,482,052.65	5,471,234.45
ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	28	55,955,009.05	57,743,862.77
รวมค่าใช้จ่าย		192,131,593.84	158,473,398.92
รายได้สูง / (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		(20,060,351.86)	12,808,943.83

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

(นางสาวสารี อ๋องสมหวัง)

เลขาธิการสำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค

(นางสาวบุญยืน ศิริธรรม)

ประธานสภาองค์กรของผู้บริโภค

ส่วนที่ 4 / รายงานการเงินและความโปร่งใส

สภาองค์กรของผู้บริโภค
 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน
 สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568

หมวดหมู่	ทุนประเดิม	(หน่วย : บาท)	
		รายได้สูง/ต่ำ กว่า ค่าใช้จ่ายสะสม	รวมส่วน สินทรัพย์สุทธิ/ ส่วนทุน
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	350,000,000.00	(168,482,520.21)	181,517,479.79
การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุนสำหรับปี 2567			
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด (ปรับปรุงใหม่)	-	12,808,943.83	12,808,943.83
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	350,000,000.00	(155,673,576.38)	194,326,423.62
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 ตามที่รายงานไว้เดิม	350,000,000.00	(155,505,760.92)	194,494,239.08
ผลกระทบจากการแก้ไขข้อผิดพลาดปีก่อน	16	(167,815.46)	(167,815.46)
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 - หลังปรับปรุง	350,000,000.00	(155,673,576.38)	194,326,423.62
การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุนสำหรับปี 2568			
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสำหรับงวด	-	(20,060,351.86)	(20,060,351.86)
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	350,000,000.00	(175,733,928.24)	174,266,071.76

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงินนี้

 (นางสาวสารี อ๋องสมหวัง)

เลขาธิการสำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค

(นางสาวบุญยืน ศิริธรรม)
 ประธานสภาองค์กรของผู้บริโภค

สภาองค์กรของผู้บริโภค
งบกระแสเงินสด
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน		
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	(20,060,351.86)	12,808,943.83
ปรับกระทบยอดรายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายเป็นเงินสดรับจาก		
กิจกรรมดำเนินงาน เพิ่มขึ้น (ลดลง)		
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	5,482,052.65	5,471,234.45
ผลประโยชน์ของพนักงาน	152,523.00	876,871.44
ดอกเบี้ยรับ	(511,172.68)	(856,800.62)
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานก่อนการเปลี่ยนแปลง	(14,936,948.89)	18,300,249.10
โนสินทรัพย์และหนี้สินดำเนินงาน		
สินทรัพย์ดำเนินงาน (เพิ่มขึ้น) ลดลง		
ลูกหนี้ระยะสั้น	97,166.70	13,097.24
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	638,148.22	(240,567.63)
หนี้สินดำเนินงาน เพิ่มขึ้น (ลดลง)		
เจ้าหนี้การค้า	(2,341,927.08)	4,426,176.30
เจ้าหนี้ระยะสั้น	95,083.87	(848,223.15)
เงินรับฝากระยะสั้น	(449,051.67)	(1,338,076.78)
เงินสดสุทธิได้มา (ใช้ไป) จากกิจกรรมดำเนินงาน	(16,897,528.85)	20,312,655.08
กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน		
เงินสดจ่ายซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	(2,464,830.94)	(2,782,905.55)
เงินสดจ่ายโปรแกรมระหว่างพัฒนา	-	(1,570,000.00)
เงินรับจากดอกเบี้ยรับ	658,004.56	622,308.71
รวมเงินสดสุทธิใช้ไปในกิจกรรมลงทุน	(1,806,826.38)	(3,730,596.84)
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดคงสุทธิ	(18,704,355.23)	16,582,058.24
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดคงเหลือ ณ วันต้นปี	143,736,464.22	127,154,405.98
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดคงเหลือ ณ วันปลายปี	125,032,108.99	143,736,464.22

สภาองค์กรของผู้บริโภค
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2568

หมายเหตุ 1 ข้อมูลทั่วไป

สภาองค์กรของผู้บริโภค เรียกโดยย่อว่า “สภาผู้บริโภค” จัดตั้งตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. 2562 เป็นหน่วยงานของรัฐตามหลักการจำแนกประเภทหน่วยงานของรัฐในกำกับของฝ่ายบริหาร ตามหนังสือ ที่ นร. 1203/386 ลงวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2565 ของสำนักงาน ก.พ.ร. สภาองค์กรของผู้บริโภคมีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติหรือการครอบงำหรือการสั่งการไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ พรรคการเมือง ผู้ประกอบธุรกิจหรือพนักงานหรือลูกจ้างของผู้ประกอบการ มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครอง และพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคทุกด้าน และในฐานะผู้แทนผู้บริโภค มีอำนาจดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ให้ความคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค รวมตลอดทั้งเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคต่อคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

2. สนับสนุนและดำเนินการตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวังสถานการณ์ปัญหาสินค้าและบริการ แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารหรือเตือนภัยเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเกิดความเสื่อมเสียแก่ผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้าหรือบริการหรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้

3. รายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค ไปยังหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

4. สนับสนุนและช่วยเหลือองค์กรของผู้บริโภคในการรักษาประโยชน์ของผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพและได้รับความเชื่อถือ ตลอดจนส่งเสริมการรวมตัวขององค์กรของผู้บริโภคในระดับจังหวัดและเขตพื้นที่ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภาองค์กรของผู้บริโภค

5. สนับสนุนการศึกษาและการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค

6. สนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิกในการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมยอมความข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคทั้งก่อนและในระหว่างการดำเนินคดีต่อศาล

7. ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามที่เห็นสมควรหรือเมื่อมีผู้ร้องขอหรือให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดีในกรณีที่ผู้บริโภคหรือองค์กรของผู้บริโภคถูกฟ้องคดีจากการใช้สิทธิในฐานะผู้บริโภคหรือใช้สิทธิแทนผู้บริโภค แล้วแต่กรณี และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ให้มีอำนาจประนีประนอมยอมความด้วย

8. จัดให้มีการรวบรวม และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือใช้บริการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

h

หมายเหตุ 1 ข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

สำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค มีสถานที่ตั้งเลขที่ 110/1 ซอยลาดพร้าว 26 แยก 1 - 2 ถนนลาดพร้าว แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 ปัจจุบันมีหน่วยงานประจำจังหวัด จำนวน 20 จังหวัด และหน่วยงานเขตพื้นที่ จำนวน 4 เขตพื้นที่ ซึ่งรับผิดชอบบริหารจัดการเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรในส่วนของแต่ละแห่ง รายการบัญชีของหน่วยประจำจังหวัดและเขตพื้นที่ได้นำมาแสดงรวมกันไว้ในรายงานการเงินฉบับนี้

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สภาองค์กรของผู้บริโภคได้รับเงินอุดหนุนรายปีจ่ายผ่านสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นการจ่ายขาดให้แก่สภาองค์กรของผู้บริโภค จำนวน 149,180,000.00 บาท และงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ไปพลางก่อน งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 20,460,900.00 บาท

หมายเหตุ 2 เกณฑ์ในการจัดทำรายงานการเงิน

รายงานการเงินของสภาองค์กรของผู้บริโภคจัดทำขึ้นตามระเบียบคณะกรรมการนโยบายสภาองค์กรของผู้บริโภค ว่าด้วยการงบประมาณ การบัญชี การเงินและการสอบบัญชี พ.ศ.2565 ซึ่งคณะกรรมการบริหารสำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค มีมติที่ประชุม ครั้งที่ 12/2566 เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2566 เห็นชอบตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจสอบ ว่าด้วยรายงานการเงินของสภาองค์กรของผู้บริโภค ควรปฏิบัติตามรูปแบบของรัฐ ดังนั้นรายการที่ปรากฏในรายงานการเงินฉบับนี้ จึงเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังประกาศใช้ และแสดงรายการในรายงานการเงินหน่วยงานของรัฐ ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0410.2/ว 479 ลงวันที่ 2 ตุลาคม 2563 เรื่อง รูปแบบการนำเสนอรายงานการเงิน และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2566 ที่กำหนดตามหนังสือกรมบัญชีกลางที่ กค 0410.2/ว 559 ลงวันที่ 25 กันยายน 2566 ยกเว้นเรื่องงบกระแสเงินสด จัดทำขึ้นเนื่องจากฝ่ายบริหารต้องการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งารายงานการเงิน โดยรายการที่ปรากฏในงบกระแสเงินสดฉบับนี้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เรื่อง งบกระแสเงินสด ตามประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ 20/2567 ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2567 ซึ่งฝ่ายบริหารของหน่วยงานพิจารณาเลือกใช้นโยบายการบัญชีที่ในกรณีที่ไม่มีความมาตรฐานการบัญชีภาครัฐโดยเฉพาะ ตามย่อหน้าที่ 10 (ค) ของมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ 3 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาดตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2564 ลงวันที่ 8 เมษายน 2564

รายงานการเงินนี้จัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิม เว้นแต่จะได้เปิดเผยเป็นอย่างอื่นในนโยบายการบัญชีรอบระยะเวลาบัญชี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน ของปีถัดไป

h

หมายเหตุ 3 มาตรฐานและนโยบายการบัญชีภาครัฐฉบับใหม่

ไม่มีมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม กรณณ์บัญชีกลางได้มีหนังสือที่ กค 0410.3/ว506 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2568 เรื่องคู่มือการบัญชีภาครัฐเรื่องแนวทางประกอบการเสนอรายงานการเงิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การจัดทำรายงานการเงินมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามคู่มือฉบับดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อการจัดทำรายงานการเงินฉบับนี้

หมายเหตุ 4 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

4.1 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

- เงินสด หมายถึง เงินสดในมือ เช็ค ครุภัณฑ์และธนาคาณัติ หน่วยงานจะรับรู้เงินสด และเงินฝากธนาคาร ในราคาตามมูลค่าที่ตราไว้ และแสดงรายการดังกล่าวไว้ในเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดในงบแสดงฐานะการเงิน

- รายการเทียบเท่าเงินสด หมายถึง เงินลงทุนระยะสั้นที่มีสภาพคล่องสูงซึ่งพร้อมที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสดในจำนวนเงินที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกับมูลค่าเดิม ซึ่งความแตกต่างในมูลค่าดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญ

4.2 ลูกหนี้

ลูกหนี้เงินยืม หมายถึง ลูกหนี้ภายในหน่วยงานกรณีให้พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ยืมเงินไปใช้จ่ายในการปฏิบัติงานโดยไม่มีคอกเบี้ย เช่น ลูกหนี้เงินงบประมาณ ลูกหนี้เงินนอกงบประมาณ แสดงตามมูลค่าที่จะได้รับ โดยไม่ตั้งบัญชีค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

4.3 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

- สภาองค์กรของผู้บริโภค แสดงรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ตามราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม

- สภาองค์กรของผู้บริโภค รับรู้รายการอุปกรณ์สำนักงานเฉพาะรายการที่มีมูลค่าขั้นต่ำต่อหน่วย หรือต่อชุดตั้งแต่ 10,000.00 บาท ขึ้นไป

ราคาทุนรวมต้นทุนทางตรงที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์ เพื่อให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสภาพและสถานที่ที่พร้อมจะใช้งานได้ตามความประสงค์ของสภา ราคาคูของสินทรัพย์ที่ก่อสร้างขึ้นเองประกอบด้วย ต้นทุนค่าวัสดุ ค่าแรงงานทางตรง และต้นทุนทางตรงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์

ส่วนประกอบของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์สำนักงานแต่ละรายการที่มีรูปแบบ และอายุการให้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน และมีต้นทุนที่มีนัยสำคัญจะบันทึกส่วนประกอบนั้นแยกต่างหากหากจากกัน

ต้นทุนที่เกิดขึ้นในภายหลัง ต้นทุนในการเปลี่ยนแทนส่วนประกอบจะรับรู้เป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่สภาจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต หรือศักยภาพในการให้บริการเพิ่มขึ้นจากรายการนั้น และสามารถวัดมูลค่าต้นทุนของรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ และตัดมูลค่าของชิ้นส่วนที่ถูกเปลี่ยนแทนออกจากบัญชีด้วยมูลค่าตามบัญชี ส่วนต้นทุนที่เกิดขึ้นในการซ่อมบำรุงที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์สำนักงานที่เกิดขึ้นเป็นประจำจะรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดขึ้น

h

หมายเหตุ 4 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ (ต่อ)

4.3 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (ต่อ)

ค่าเสื่อมราคาบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน จำนวนโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการให้ประโยชน์โดยประมาณ ดังนี้

ประเภทสินทรัพย์	อายุการใช้งาน (ปี)
อาคารและส่วนปรับปรุงอาคาร	20
ครุภัณฑ์สำนักงาน	5
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	3
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	3
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	5
ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	5
ไม่มีการคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับที่ดินและงานระหว่างก่อสร้างหรือติดตั้ง (ถ้ามี)	

4.4 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

- สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ได้แก่ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ รวมถึงระบบงานต่าง ๆ และต้นทุนเว็บไซต์ ทั้งที่ได้มาจากการจัดซื้อและการจ้างพัฒนาขึ้นโดยสภาองค์กรของผู้บริโภค มีสิทธิ์ควบคุมการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์นั้น และคาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือศักยภาพในการให้บริการจากสินทรัพย์นั้น เกินกว่าหนึ่งปี สภาองค์กรของผู้บริโภค แสดงรายการสินทรัพย์ไม่มีตัวตนตามราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสม

- ค่าตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน จำนวนโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการให้ประโยชน์โดยประมาณ ดังนี้

เว็บไซต์	10 ปี
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	5 - 10 ปี

4.5 ผลประโยชน์ของพนักงาน

ผลประโยชน์ระยะสั้น

- สภาองค์กรของผู้บริโภค รับรู้เงินเดือน ค่าจ้าง เงินสมทบกองทุนประกันสังคมเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดรายการผลประโยชน์หลังออกจากงานของพนักงาน (โครงการผลประโยชน์)

- สภาองค์กรของผู้บริโภค มีภาระสำหรับเงินชดเชยที่ต้องจ่ายให้แก่พนักงานเมื่อออกจากงานตามกฎหมายแรงงานและตามโครงการผลตอบแทนพนักงานอื่น ๆ ซึ่งสภาถือว่าเงินชดเชยดังกล่าวเป็นโครงการผลประโยชน์หลังออกจากงานของพนักงาน

- สภาองค์กรของผู้บริโภค จำนวนหนี้สินตามโครงการผลประโยชน์หลังออกจากงานของพนักงาน โดยใช้วิธีประมาณการที่ดีที่สุด

h

หมายเหตุ 4 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ (ต่อ)

4.6 รายได้จากเงินงบประมาณ

รายได้อุดหนุนจากรัฐบาล รับรู้เมื่อได้รับหนังสือจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

4.7 รายได้จากการอุดหนุนและบริจาค

รายได้จากการอุดหนุนและบริจาค เป็นส่วนหนึ่งของรายการโอนตามมาตรฐานการบัญชีภาครัษฎบับที่ 23 เรื่อง รายได้จากรายการไม่แลกเปลี่ยน คือ การโอนทรัพยากรจากหน่วยงานหนึ่งไปยังอีกหน่วยงานหนึ่งโดยไม่ได้ให้สิ่งตอบแทนที่มูลค่าใกล้เคียงกันเป็นการแลกเปลี่ยน และไม่ใช้รายการทางภาษี รายได้จากการอุดหนุนและบริจาคที่มีเงื่อนไขของเงินหรือสินทรัพย์ที่โอนรับรู้เป็นรายได้รอการรับรู้เมื่อ ได้รับเงินหรือสินทรัพย์และทยอยรับรู้เป็นรายได้เมื่อได้ทำตามเงื่อนไขที่กำหนด สำหรับรายได้จากการอุดหนุนและบริจาคที่ไม่มีเงื่อนไขของสินทรัพย์ที่โอน ไม่ว่าจะมิใช่ข้อจำกัดของเงินหรือสินทรัพย์ที่โอน หรือไม่รับรู้เป็นรายได้เมื่อมีสิทธิได้รับเงิน หรือสินทรัพย์รับโอนเป็นไปตามเกณฑ์การรับรู้สินทรัพย์

4.8 รายได้ดอกเบี้ยรับ

รายได้ดอกเบี้ย รับรู้ตามเกณฑ์สัดส่วนของเวลาตามอัตราผลตอบแทน

4.9 การรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย

- รายได้อื่นและค่าใช้จ่ายรับรู้ตามเกณฑ์คงค้าง

- ค่าใช้จ่ายเงินสนับสนุนโครงการ (โครงการ) เป็นเงินสนับสนุน ช่วยเหลือสมาชิก และองค์กรของผู้บริโภคที่จ่ายเพื่อสนับสนุนโครงการที่เป็นกลุ่มของกิจกรรมซึ่งมีความเกี่ยวข้องและส่งผลสัมฤทธิ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสภาองค์กรของผู้บริโภคเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับค่าดำเนินการ ค่าบริหารโครงการให้กับผู้รับการสนับสนุนดำเนินงานตามบันทึกข้อตกลงการสนับสนุนโครงการจากสภาองค์กรของผู้บริโภค ค่าใช้จ่ายเงินสนับสนุนโครงการจะรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเงินสนับสนุนโครงการนั้นได้รับอนุมัติและจ่ายเงินแล้วและแสดงรายการค่าใช้จ่ายเงินสนับสนุนโครงการไว้ในงบรายได้และค่าใช้จ่าย หากมีเงินเหลือจ่ายส่งคืนภายในปีงบประมาณ สภาองค์กรของผู้บริโภค จะนำไปปรับลดยอดค่าใช้จ่ายเงินสนับสนุนโครงการ แต่หากนำส่งเงินภายหลังปีที่เป็นเบิกจ่ายจะบันทึกเป็นรายได้เงินสนับสนุนโครงการเหลือจ่ายรับคืน

b

หมายเหตุ 5 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
เงินสด	95,098.90	17,720.00
เงินฝากธนาคาร - ออมทรัพย์	124,897,204.65	143,540,322.97
เงินฝากธนาคาร - ออมทรัพย์- หน่วยงานเขตพื้นที่	4,484.00	31,147.60
เงินฝากธนาคาร - ออมทรัพย์ - หน่วยงานประจำจังหวัด	35,321.44	147,273.65
รวมเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	125,032,108.99	143,736,464.22

หมายเหตุ 6 ลูกหนี้อื่นระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
ลูกหนี้เงินยืมทรองจ่าย	-	98,588.48
ดอกเบี้ยค้างรับ	87,660.03	234,491.91
ลูกหนี้อื่น	4,747.87	3,326.09
รวมลูกหนี้อื่นระยะสั้น	92,407.90	336,406.48

ลูกหนี้เงินยืมทรองจ่าย ณ วันสิ้นปี แยกตามอายุลูกหนี้ ดังนี้

ลูกหนี้เงินยืม ทรองจ่าย	(หน่วย : บาท)			
	ยังไม่ถึงกำหนด ชำระ	เกินกำหนดชำระ ไม่เกิน 15 วัน	เกินกำหนดชำระ เกินกว่า 15 วัน	รวม
2568	-	-	-	-
2567	98,588.48	-	-	98,588.48

หมายเหตุ 7 สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า	180,371.29	818,519.51
รวมสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	180,371.29	818,519.51

หมายเหตุ 8 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
ที่ดิน	5,416,500.00	5,416,500.00
อาคารและส่วนปรับปรุงอาคาร	39,574,819.75	38,077,004.00
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม - อาคารและ ส่วนปรับปรุงอาคาร	(6,260,602.28)	(4,306,893.41)
อาคารและส่วนปรับปรุงอาคาร - สุทธิ	33,314,217.47	33,770,110.59
ครุภัณฑ์	10,104,819.53	9,137,804.34
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม - ครุภัณฑ์	(5,616,971.10)	(3,872,030.02)
ครุภัณฑ์ - สุทธิ	4,487,848.43	5,265,774.32
รวมที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ	43,218,565.90	44,452,384.91

h

หมายเหตุ 8 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สุทธิ (ต่อ)

(หน่วย : บาท)

	ที่ดิน	อาคารและส่วน ปรับปรุงอาคาร	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	ครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์	ครุภัณฑ์งาน บ้านงานครัว	ครุภัณฑ์ไฟฟ้า และวิทยุ	ครุภัณฑ์โฆษณา และเผยแพร่	รวม
รวม								
ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	5,416,500.00	38,077,004.00	3,407,909.72	2,806,724.07	140,265.00	-	-	49,848,402.79
มูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น	-	-	952,057.50	1,114,515.00	-	387,768.00	328,565.05	2,782,905.55
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	5,416,500.00	38,077,004.00	4,359,967.22	3,921,239.07	140,265.00	387,768.00	328,565.05	52,631,308.34
ตัวเชื่อมเวลาละมด								
ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	-	(2,403,043.31)	(396,562.50)	(1,660,903.00)	(14,285.06)	-	-	(4,474,793.87)
ค่าเสื่อมราคาระหว่างปี	-	(1,903,850.10)	(807,195.51)	(830,874.87)	(46,748.33)	(70,981.40)	(44,479.35)	(3,704,129.56)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	-	(4,306,893.41)	(1,203,758.01)	(2,491,777.87)	(61,033.39)	(70,981.40)	(44,479.35)	(8,178,923.43)
มูลค่าสุทธิของบัญชี								
ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	5,416,500.00	35,673,960.69	3,011,347.22	1,145,821.07	125,979.94	-	-	45,373,608.92
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	5,416,500.00	33,770,110.59	3,156,209.21	1,429,461.20	79,231.61	316,786.60	284,085.70	44,452,384.91

(หน่วย : บาท)

2567	2566
(เปรียบเทียบ)	
3,704,129.56	2,554,234.45

ค่าเสื่อมราคาสำหรับปี

หมายเหตุ 8 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ - สหวิ

(หน่วย : บาท)

	ที่ดิน	อาคารและส่วน ปรับปรุงอาคาร	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	ครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์	ครุภัณฑ์งาน บ้านงานครัว	ครุภัณฑ์ไฟฟ้า และวิทยุ	ครุภัณฑ์โฆษณา และแม่พิมพ์	รวม
ราคาทุน								
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	5,416,500.00	38,077,004.00	4,359,967.22	3,921,239.07	140,265.00	387,768.00	328,565.05	52,631,308.34
มูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น	-	1,497,815.75	622,017.08	49,969.00	25,555.00	-	269,474.11	2,464,830.94
ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	5,416,500.00	39,574,819.75	4,981,984.30	3,971,208.07	165,820.00	387,768.00	598,039.16	55,096,139.28
ส่วนเสื่อมราคาสะสม								
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	-	(4,306,893.41)	(1,203,758.01)	(2,491,777.87)	(61,033.39)	(70,981.60)	(44,479.35)	(8,178,923.43)
ค่าเสื่อมราคาประจำปี	-	(1,953,708.87)	(946,487.85)	(595,197.92)	(52,021.96)	(77,549.80)	(73,683.55)	(3,698,649.95)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	-	(6,260,602.28)	(2,150,245.86)	(3,086,975.79)	(113,055.35)	(148,531.20)	(118,162.90)	(11,877,573.38)
มูลค่าสุทธิตามบัญชี								
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	5,416,500.00	33,770,110.59	3,156,209.21	1,429,461.20	79,231.61	316,786.60	284,085.70	44,452,384.91
ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	5,416,500.00	33,314,217.47	2,831,738.44	884,232.28	52,764.65	239,236.80	479,876.26	43,218,565.90

(หน่วย : บาท)

2568	2567
3,698,649.95	(ปรับปรุงใหม่)
	3,704,129.56

ค่าเสื่อมราคาสำหรับปี

หมายเหตุ 9 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
เว็บไซต์	10,627,454.00	10,627,454.00
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม - เว็บไซต์	(3,132,388.87)	(2,069,643.77)
เว็บไซต์ - สุทธิ	7,495,065.13	8,557,810.23
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	7,078,293.00	7,078,293.00
หัก โปรแกรมคอมพิวเตอร์ - เว็บไซต์	(1,478,097.02)	(757,439.42)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ - สุทธิ	5,600,195.98	6,320,853.58
รวมสินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ	13,095,261.11	14,878,663.81

รายละเอียด	(หน่วย : บาท)			
	เว็บไซต์	โปรแกรม คอมพิวเตอร์	โปรแกรม ระหว่างพัฒนา	รวม
ราคาทุน				
ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	10,627,454.00	128,293.00	5,380,000.00	16,135,747.00
มูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น		-	1,570,000.00	1,570,000.00
การจำหน่ายออก	-	6,950,000.00	(6,950,000.00)	-
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	10,627,454.00	7,078,293.00	-	17,705,747.00
ค่าตัดจำหน่ายสะสม				
ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	(1,006,898.67)	(53,079.63)	-	(1,059,978.30)
ค่าตัดจำหน่ายระหว่างปี	(1,062,745.10)	(704,359.79)	-	(1,767,104.89)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	(2,069,643.77)	(757,439.42)	-	(2,827,083.19)
มูลค่าสุทธิตามบัญชี				
ณ วันที่ 30 กันยายน 2566	9,620,555.33	75,213.37	5,380,000.00	15,075,768.70
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	8,557,810.23	6,320,853.58	-	14,878,663.81

	(หน่วย : บาท)	
	2567 (ปรับปรุงใหม่)	2566
ค่าตัดจำหน่ายสำหรับปี	1,767,104.89	1,029,918.11

h

ส่วนที่ 4 / รายงานการเงินและความโปร่งใส

หมายเหตุ 9 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน – สุทธิ (ต่อ)

	(หน่วย : บาท)			รวม
	เว็บไซต์	โปรแกรมคอมพิวเตอร์	โปรแกรมระหว่างพัฒนา	
รวม				
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	10,627,454.00	7,078,293.00	-	17,705,747.00
มูลค่าของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น	-	-	-	-
ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	10,627,454.00	7,078,293.00	-	17,705,747.00
ค่าตัดจำหน่ายสะสม				
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	(2,069,643.77)	(757,439.42)	-	(2,827,083.19)
ค่าตัดจำหน่ายระหว่างปี	(1,062,745.10)	(720,657.60)	-	(1,783,402.70)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	(3,132,388.87)	(1,478,097.02)	-	(4,610,485.89)
มูลค่าสุทธิตามบัญชี				
ณ วันที่ 30 กันยายน 2567	8,557,810.23	6,320,853.58	-	14,878,663.81
ณ วันที่ 30 กันยายน 2568	7,495,065.13	5,600,195.98	-	13,095,261.11
			(หน่วย : บาท)	
			2568	2567
				(ปรับปรุงใหม่)
ค่าตัดจำหน่ายสำหรับปี			1,783,402.70	1,767,104.89

หมายเหตุ 10 เจ้าหนี้การค้า

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567
เจ้าหนี้การค้า - บุคคลภายนอก	2,084,249.22	4,426,176.30
รวมเจ้าหนี้การค้า	2,084,249.22	4,426,176.30

หมายเหตุ 11 เจ้าหนี้ระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
ภาษี หัก ณ ที่จ่ายรอนำส่ง	352,487.14	356,862.83
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายอื่น	145,000.00	141,340.00
เจ้าหนี้อื่น	206,124.07	110,324.51
รวมเจ้าหนี้ระยะสั้น	703,611.21	608,527.34

หมายเหตุ 12 เงินรับฝากระยะสั้น

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
เงินประกันสัญญา	1,050,509.00	1,477,035.67
เงินประกันผลงาน	18,250.00	40,775.00
รวมเงินรับฝากระยะสั้น	1,068,759.00	1,517,810.67

หมายเหตุ 13 การผูกพันผลประโยชน์พนักงาน

การผูกพันผลประโยชน์พนักงานหลังออกจากงาน สภองค์กรของผู้บริโภคบันทึกไว้เป็นค่าใช้จ่าย และภาระหนี้สินในแต่ละงวดตั้งแต่วันที่พนักงานเข้าทำงานจนถึงวันที่พนักงานจะเกษียณอายุหรือออกจากงาน

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
ประมาณการหนี้สินผลประโยชน์พนักงาน ต้นงวด	3,343,501.00	2,466,629.56
ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงานในงวดปัจจุบัน	152,523.00	876,871.44
ประมาณการหนี้สินผลประโยชน์พนักงาน ปลายงวด	3,496,024.00	3,343,501.00

h

หมายเหตุ 14 ภาวะผูกพัน

ภาวะผูกพันตามสัญญาจัดซื้อจัดจ้างพัสดุและบริการอื่น

ณ วันที่ 30 กันยายน 2568 และ 2567 หน่วยงานมีภาวะผูกพันที่เกิดจากสัญญาจัดซื้อจัดจ้างพัสดุและบริการอื่น ๆ จำแนกตามระยะเวลาของสัญญาได้ ดังนี้

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
ไม่เกิน 1 ปี	28,132,864.70	41,778,135.13
เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	200,000.00	200,000.00
รวม	28,332,864.70	41,978,135.13

หมายเหตุ 15 ทุนประเดิมเบื้องต้นจากรัฐบาล

ทุนประเดิมเบื้องต้นตามมาตรา 19 ของพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. 2562 กำหนดให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนไว้ที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นการจ่ายขาดสำหรับค่าใช้จ่ายเบื้องต้นในการดำเนินการของสภาองค์กรของผู้บริโภค จำนวนเงิน 350.00 ล้านบาท เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2564

หมายเหตุ 16 การแก้ไขข้อผิดพลาดของงวดก่อน

ในปี 2568 สภาองค์กรของผู้บริโภค พบว่า ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริการจากที่บันทึกไว้ในปี 2567 เงินสนับสนุนโครงการสนับสนุนการดำเนินงานคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ มีค่าใช้จ่ายที่ยังไม่สามารถบันทึกบัญชีได้ เนื่องจากต้องตรวจสอบยอดค่าใช้จ่ายนั้นก่อน ผลกระทบของรายการดังกล่าว ทำให้มียอดค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริการต่ำเกินไป จำนวน 167,815.46 บาท จึงต้องปรับปรุงรายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม จำนวน 167,815.46 บาท ซึ่งมีผลกระทบต่อรายงานการเงินดังนี้

	ยอดตามที่ รายงานไว้เดิม	ผลกระทบจาก การเปลี่ยนแปลง	(หน่วย : บาท) ยอดที่ปรับปรุงใหม่
งบแสดงฐานะการเงิน			
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 กันยายน 2567			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	143,928,412.48	(191,948.26)	143,736,464.22
เจ้าหนี้ระยะสั้น	(632,660.14)	24,132.80	(608,527.34)
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	(155,505,760.92)	(167,815.46)	(155,673,576.38)

หมายเหตุ 16 การแก้ไขข้อผิดพลาดของงวดก่อน (ต่อ)

	ยอดตามที่ รายงานไว้เดิม	ผลกระทบจาก การเปลี่ยนแปลง	(หน่วย : บาท) ยอดที่ปรับปรุง ใหม่
งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567			
ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	57,576,047.31	167,815.46	57,743,862.77
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	12,976,759.29	(167,815.46)	12,808,943.83

หมายเหตุ 17 รายได้สูง(ต่ำ)/กว่าค่าใช้จ่าย

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
รายได้สูง(ต่ำ)/กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	(20,060,351.86)	12,808,943.83
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสมยกมา	(155,505,760.92)	(168,482,520.21)
ผลกระทบจากการแก้ไขข้อผิดพลาด (หมายเหตุ 16)	(167,815.46)	(100,264.00)
รวม รายได้สูง(ต่ำ)/กว่าค่าใช้จ่าย	<u>(175,733,928.24)</u>	<u>(155,773,840.38)</u>

หมายเหตุ 18 รายได้จากงบประมาณ

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
รายได้รับงบอุดหนุน	149,180,000.00	149,161,200.00
รายได้จากงบกลาง	20,460,900.00	20,530,000.00
รวมรายได้จากงบประมาณ	<u>169,640,900.00</u>	<u>169,691,200.00</u>

หมายเหตุ 19 รายได้จากการให้บริการ

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
รายได้จากการให้บริการ	1,074,070.00	-
รวมรายได้จากการให้บริการ	<u>1,074,070.00</u>	<u>-</u>

h

หมายเหตุ 20 รายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
รายได้จากการบริจาค	799,175.00	131,200.00
รวมรายได้จากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	799,175.00	131,200.00

หมายเหตุ 21 รายได้อื่น

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
รายได้ดอกเบี้ยเงินฝากจากสถาบันการเงิน	484,157.82	835,475.03
รายได้ดอกเบี้ยเงินฝากจากหน่วยงานประจำจังหวัด/ เขตพื้นที่	28,842.93	21,325.59
รายได้ค่าปรับ	30,288.50	3,300.00
รายได้อื่น	13,807.73	599,842.13
รวมรายได้อื่น	557,096.98	1,459,942.75

หมายเหตุ 22 ค่าใช้จ่ายบุคลากร

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
เงินเดือนและค่าจ้าง	40,766,790.00	37,524,986.00
ค่าเบี้ยประกันสุขภาพและอุบัติเหตุ	93,345.95	81,755.34
เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	1,756,964.05	1,802,221.78
เงินสมทบกองทุนประกันสังคม	643,707.00	585,149.00
เงินสมทบกองทุนเงินทดแทน	38,169.00	26,644.00
ค่าใช้จ่ายบุคลากรอื่น	370,793.50	975,251.44
รวมค่าใช้จ่ายบุคลากร	43,669,769.50	40,996,007.56

6

หมายเหตุ 23 ค่าตอบแทน

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
ค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน	560,700.00	392,600.00
รวมค่าตอบแทน	560,700.00	392,600.00

หมายเหตุ 24 ค่าใช้สอย

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
ค่าใช้จ่ายฝึกอบรม	4,755,469.08	6,698,628.59
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	4,171,992.32	2,180,205.99
ค่าใช้จ่ายในการประชุม	7,089,675.30	7,947,088.28
ค่าจ้างเหมาบริการ	43,564,137.70	22,205,333.42
ค่าธรรมเนียม	664,027.68	95,378.05
ค่าเช่าอุปกรณ์สำนักงาน	230,977.68	249,874.23
ค่าประชาสัมพันธ์	16,907,582.00	9,123,122.00
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	6,234,215.10	2,703,975.03
รวมค่าใช้จ่าย	83,618,076.86	51,203,605.59

หมายเหตุ 25 ค่าวัสดุ

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
ค่าวัสดุ	158,826.03	413,674.26
ค่าจัดหาสินทรัพย์มูลค่าต่ำกว่าเกณฑ์	316,903.28	76,140.10
รวมค่าวัสดุ	475,729.31	489,814.36

๒

หมายเหตุ 26 ค่าสาธารณูปโภค

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
ค่าไฟฟ้า	410,879.26	363,595.21
ค่าน้ำประปา	16,763.72	18,651.76
ค่าโทรศัพท์	200,703.11	107,433.35
ค่าบริการสื่อสารและโทรคมนาคม	1,616,154.84	1,601,574.87
ค่าบริการไปรษณีย์โทรเลขและขนส่ง	125,755.54	85,019.00
รวมค่าสาธารณูปโภค	2,370,256.47	2,176,274.19

หมายเหตุ 27 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
อาคาร	1,054,174.95	1,054,174.95
ส่วนปรับปรุงอาคาร	899,533.92	849,675.15
ครุภัณฑ์สำนักงาน	946,487.85	807,195.51
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	595,197.92	830,874.87
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	52,021.96	46,748.33
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	77,549.80	70,981.40
ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	73,683.55	44,479.35
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	1,783,402.70	1,767,104.89
รวมค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	5,482,052.65	5,471,234.45

h

หมายเหตุ 28 ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริจาค

	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
ค่าใช้จ่ายอุดหนุนหน่วยประจำจังหวัด/เขตพื้นที่	48,950,972.05	44,404,665.92
ค่าใช้จ่ายอุดหนุนโครงการความร่วมมือ	-	5,500,000.00
ค่าใช้จ่ายอุดหนุนองค์กรสมาชิก	7,004,037.00	7,839,196.85
รวมค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนอื่นและบริจาค	55,955,009.05	57,743,862.77

ค่าใช้จ่ายจากการอุดหนุนเป็นเงินสนับสนุนให้แก่ หน่วยงานประจำจังหวัด/เขตพื้นที่ และสมาชิกองค์กร โดยมีรายละเอียดดังนี้

งบประมาณรายจ่าย	(หน่วย : บาท)	
	2568	2567 (ปรับปรุงใหม่)
- รายจ่ายบุคลากร	21,028,000.00	19,399,000.00
- รายจ่ายบริหารจัดการ แผนงานและโครงการ	27,922,972.05	25,005,665.92
- รายจ่ายสนับสนุนองค์กรสมาชิก	7,004,037.00	13,339,196.85
รวมงบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้น	55,955,009.05	57,743,862.77

หมายเหตุ 29 รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กำหนดเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน สภาองค์กรของผู้บริโภค ดำเนินการด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมโดยในปี 2568 สภาองค์กรของผู้บริโภคได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบเงินอุดหนุน จำนวน 149,180,000.00 บาท งบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉิน 20,460,900.00 บาท และใช้งบประมาณเหลือจ่ายประจำปี 2567 จำนวน 14,753,700.00 บาท รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 (จำแนกตามแผนงาน)

b

ส่วนที่ 4 / รายงานการเงินและความโปร่งใส

หมายเหตุ 29 รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย (ต่อ)

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 (จำแนกตามแผนงาน)

(หน่วย : บาท)

ประเด็นยุทธศาสตร์	งบสุทธิ	เบิกจ่าย	ภาระผูกพัน/ เงินกันข้ามปี/ เห็ดอมปี/อื่น	คงเหลือ
1. แผนสนับสนุนและดำเนินการคุ้มครอง และพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค	16,890,000.00	5,064,860.03	11,278,633.12	546,506.85
2. แผนพัฒนานโยบายและมาตรการ คุ้มครองผู้บริโภค	18,592,100.00	14,955,049.68	2,287,188.00	1,349,862.32
3. แผนสนับสนุนสมาชิก หน่วยงานประจำจังหวัด หน่วยงานเขตพื้นที่และองค์กรผู้บริโภค	64,500,000.00	60,793,024.15	3,428,797.00	278,178.85
4. แผนสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	14,119,000.00	8,453,406.27	5,069,087.00	596,506.73
5. แผนงานบริหารจัดการสำนักงานและ พัฒนาศักยภาพสภาองค์กรของผู้บริโภค	69,293,500.00	56,870,348.59	8,730,879.65	3,692,271.76
6. แผนงานอื่น	1,000,000.00	960,879.50	-	39,120.50
รวมงบประมาณ	184,394,600.00	147,097,568.22	30,794,584.77	6,502,447.01

รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 (จำแนกตามแผนงาน)

(หน่วย : บาท)

ประเด็นยุทธศาสตร์	งบสุทธิ	เบิกจ่าย	ภาระผูกพัน/ เงินกันข้ามปี/ เห็ดอมปี/อื่น	คงเหลือ
1. แผนสนับสนุนและดำเนินการคุ้มครอง และพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค	15,400,000.00	2,130,847.29	9,947,878.91	3,321,273.80
2. แผนพัฒนานโยบายและมาตรการ คุ้มครองผู้บริโภค	21,995,500.00	11,333,104.86	8,029,315.71	2,633,079.43
3. แผนสนับสนุนสมาชิก หน่วยงานประจำจังหวัด หน่วยงานเขตพื้นที่และองค์กรผู้บริโภค	69,984,700.00	61,132,376.11	6,105,617.43	2,746,706.46
4. แผนสื่อสารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	19,100,000.00	3,129,393.50	15,328,728.00	641,878.50
5. แผนงานบริหารจัดการสำนักงานและ พัฒนาศักยภาพสภาองค์กรของผู้บริโภค	56,591,950.00	48,558,915.52	6,004,580.38	2,028,454.10
6. แผนงานอื่น	5,265,050.00	664,027.18	1,218,732.00	3,382,290.82
รวมงบประมาณ	188,337,200.00	126,948,664.46	46,634,852.43	14,753,683.11

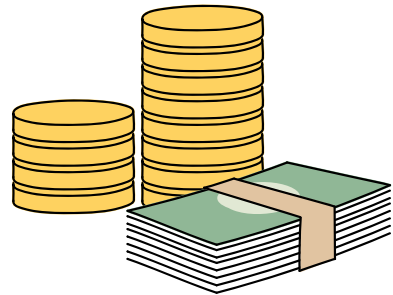
หมายเหตุ 30 การอนุมัติรายงานการเงิน

รายงานการเงินนี้ได้รับอนุมัติจากเลขาธิการ สำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2568

h

การใช้จ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ 2568

แผนปฏิบัติการและแผนการใช้จ่าย
งบประมาณประจำปีงบประมาณ 2568

5 แผน

47 กิจกรรม

งบประมาณดำเนินงาน
รวม 184.3946 ล้านบาท

ผลการเบิกจ่าย
(ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2568)

96%

(รวม 177.8921 ล้านบาท)

เหลือจ่ายปี 2568
4%

6.5024 ล้านบาท

พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่าย
ประจำปี 2568 = **149.1800** ล้านบาท

งบกลางรายการเงินทุน
สำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉิน
ปี 2568 = **20.4609** ล้านบาท

งบประมาณเหลือจ่าย
ปี 2567 = **14.7537** ล้านบาท

- เบิกจ่ายเงินสด = 80%
(147.0976 ล้านบาท)
- ก้นเหลือมปี = 15%
(28.3328 ล้านบาท)
- ค้างจ่าย = 1%
(2.4617 ล้านบาท)

ความโปร่งใสและธรรมาภิบาล

กลไกตรวจสอบการดำเนินงานของสภาผู้บริโภคร

สภาผู้บริโภครปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคร พ.ศ. 2562 โดยยึดหลักประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อน เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนผู้บริโภครอย่างเป็นอิสระ มีการออกแบบกลไกกำกับติดตามการทำงานทั้งจากภายนอกและภายในองค์กร ดังนี้

1. กลไกการตรวจสอบจากภายนอก

- รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ภายใน 180 วันหลังสิ้นปีปฏิทิน ตามมาตรา 18 ของกฎหมายจัดตั้งสภาฯ
- รายงานผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณต่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทุกไตรมาส รวมถึงเผยแพร่ข้อมูลบนเว็บไซต์ให้ประชาชนเข้าถึงได้
- ตรวจสอบงบการเงินประจำปีโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตภายนอก (Certified Public Accountant) ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และมีที่ประชุมสมาชิกของสภาผู้บริโภครเป็นผู้แต่งตั้ง โดยใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ
- การประเมินผลการดำเนินงานทุก 3 ปี โดยสถาบันหรือองค์กรที่เป็นกลางและมีความเชี่ยวชาญ ตามมาตรา 17 ของกฎหมายจัดตั้งสภาฯ โดยปี 2570 สภาผู้บริโภครจะเข้าสู่รอบประเมินครั้งที่ 2 (ครอบคลุมปี 2567-2569)

2. กลไกการตรวจสอบจากภายใน

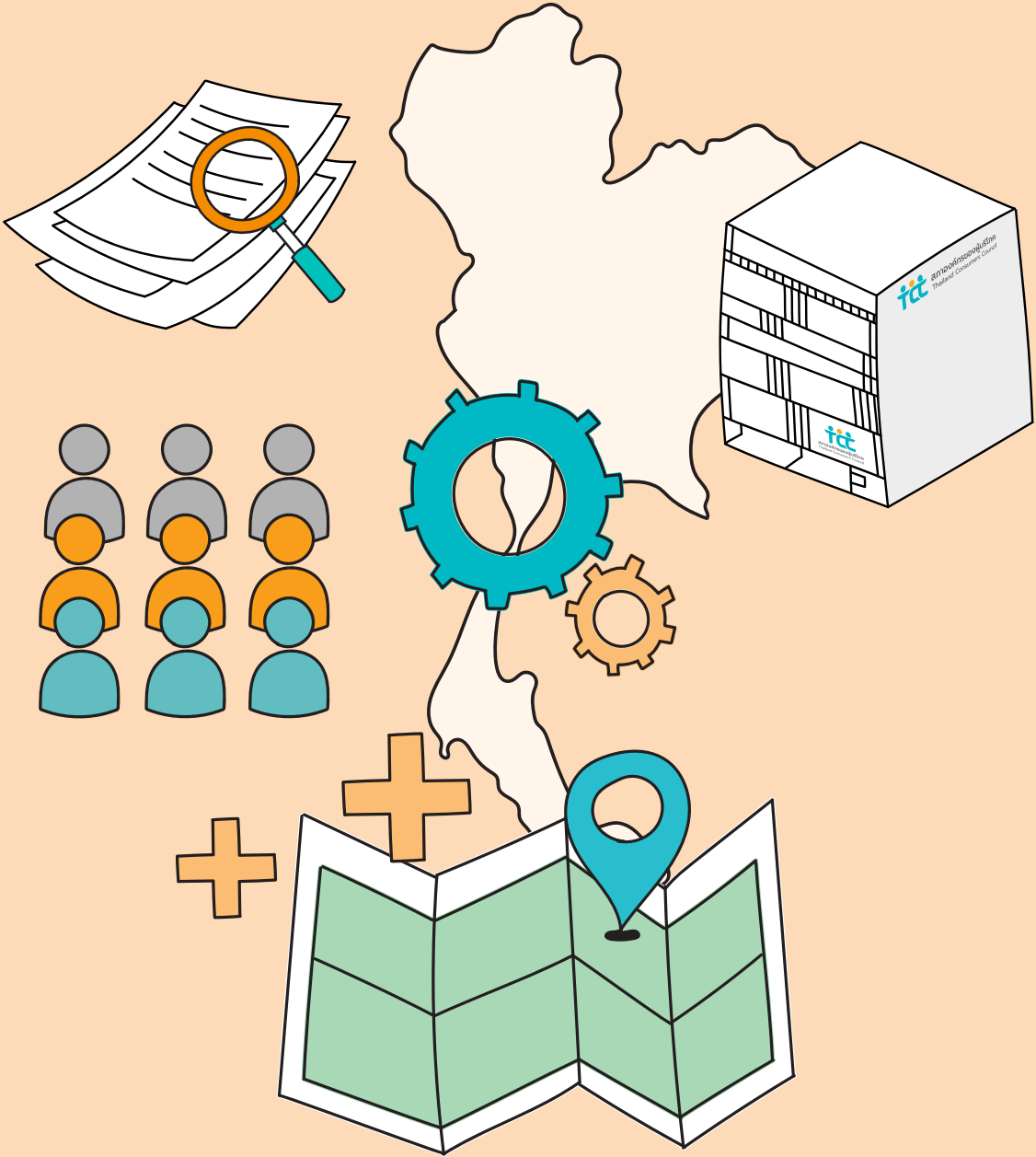
- สภาผู้บริโภครวางระบบควบคุมภายในและกำกับติดตามงานอย่างรัดกุม ผ่านคณะกรรมการนโยบาย คณะอนุกรรมการบริหาร คณะทำงานด้านความเสี่ยง และประเมินระบบควบคุมภายใน รวมถึงคณะผู้บริหารสำนักงาน โดยใช้กลไกสำคัญ ได้แก่
- คณะอนุกรรมการตรวจสอบ (3 คน : ผู้เชี่ยวชาญภายนอก 2 คน และกรรมการนโยบาย 1 คน) ทำหน้าที่สอบทานด้านการเงิน การปฏิบัติตามระเบียบ ความถูกต้อง ครบถ้วน และประสิทธิภาพการทำงาน
  - การรายงานผลการดำเนินงานและรับฟังความคิดเห็นประจำปี จากองค์กรสมาชิกและผู้บริโภครตาม มาตรา 15 ของกฎหมายจัดตั้งสภาฯ
  - จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน ประจำปี 2568 พร้อมติดตามผล เพื่อระบุ ควบคุม และลดความเสี่ยงในการดำเนินงาน
  - จัดทำแผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณ ปี 2568 และติดตามผลทุกเดือนในการประชุมผู้บริหาร ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ 5 ปี (พ.ศ. 2567-2571) และนโยบายรัฐบาลที่มุ่งลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

3. ยุทธศาสตร์กลไกการกำกับดูแลในปี 2569

สภาผู้บริโภคเตรียมดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อพัฒนา
มาตรฐานการกำกับดูแล ได้แก่

- จัดทำนโยบายการกำกับดูแลการปฏิบัติงาน (Compliance Policy) เพื่อให้ทั้งองค์กรและบุคลากร ปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ลดความเสี่ยง การถูกลงโทษ และยกระดับประสิทธิภาพงาน
- พัฒนาช่องทางรับและจัดการข้อร้องเรียน การปฏิบัติงานของสภาผู้บริโภค ทั้งเรื่องทั่วไป การทุจริต และจรรยาบรรณการทำงานที่เกี่ยวข้อง
- จัดประชุมติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงาน พร้อมหารือปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขร่วมกันกับ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทุกไตรมาส เพื่อสร้าง การรับรู้และมีแนวทางการทำงานที่สอดคล้อง ส่งเสริม กันและกัน
- พัฒนาระบบการรายงานผลงานเทียบแผนงาน ผลเงินเทียบแผนเงิน เพื่อกำกับการทำงานได้อย่างเป็น ปัจจุบัน (Realtime) และเป็นการนำระบบเทคโนโลยี สารสนเทศมาปรับใช้ในการบริหารจัดการ รวมทั้งสามารถ เพิ่มศักยภาพการทำงานให้กับกลไกพื้นที่อีกทางหนึ่ง

ภาคผนวก

- 128 คณะกรรมการนโยบายสภาผู้บริโภค
- 130 คณะอนุกรรมการ 9 ด้าน
- 135 คณะอนุกรรมการและที่ปรึกษา
- 139 คณะผู้บริหารสำนักงานสภาผู้บริโภค
- 140 คณะทำงาน
- 142 หน่วยงานเขตพื้นที่ หน่วยงานประจำจังหวัด
และสมาชิก

คณะกรรมการนโยบาย สภาผู้บริโภคร

นางสาวบุญยืน ศิริธรรม
ประธานสภาผู้บริโภคร
และประธานกรรมการนโยบาย

นายนิมิตร เทียนอุดม
รองประธานสภาผู้บริโภคร
และรองประธานกรรมการนโยบาย

รศ.ดร.นวน้อย ตรีรัตน์
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ
ด้านการเงินและการธนาคาร

พศ.สุกรีชัย งามชื่นสุวรรณ
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ
ด้านสินค้าและบริการทั่วไป

นางสาวรสนา โตสิตระกูล
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ
ด้านบริการสาธารณะ
พลังงานและสิ่งแวดล้อม

นพ.อนุชา เศรษฐเสถียร
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ
ด้านการขนส่งและยานพาหนะ

รศ.ดร.จุมพล ชื่นจิตศิริ
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ
ด้านอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย

ภก.ภาณุโชติ ทองยัง
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ
ด้านอาหาร ยา และผลิตภัณฑ์สุขภาพ

นางสาวสุรีรัตน์ ตรีมรรคา
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ
ด้านบริการสุขภาพ

นางสาวสุกัญญา กลางณรงค์
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ด้านการสื่อสาร
โทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศ

นายปวิวัติ เจลิมชาติ
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนองค์กรของผู้บริโภค
เขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นางสาวสิรินา เพชรรัตน์
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนองค์กรของผู้บริโภค
เขตพื้นที่ภาคใต้

นางสาวชลดา บุญเกษม
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนองค์กรของผู้บริโภค
เขตพื้นที่ภาคกลาง

นายพลากร วงศ์กองแก้ว
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนองค์กรของผู้บริโภค
เขตพื้นที่ภาคเหนือ

นางสาวกานต์กิตา สุดาเทพ
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนองค์กรของผู้บริโภค
เขตพื้นที่ภาคตะวันออก

นายสมชาย กระจำแสง
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนองค์กรของผู้บริโภค
เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

นางมณฑา ชนแมน
กรรมการนโยบาย
สัดส่วนองค์กรของผู้บริโภค
เขตพื้นที่ภาคตะวันตก

ดร.ดวงตา ตันโช
ที่ปรึกษา
คณะกรรมการนโยบายฯ

คณะอนุกรรมการ 9 ด้าน

คณะอนุกรรมการด้านการเงินและการธนาคาร

1. นางนวลน้อย ตรีรัตน์	ประธานอนุกรรมการ
2. นางชโลม เกตุจินดา	อนุกรรมการ
3. นางนฤมล เมฆบริสุทธิ์	อนุกรรมการ
4. นางสาวอาจिन จุ่งลก	อนุกรรมการ
5. นายภูมิศิริ ดำรงวุฒิ	อนุกรรมการ
6. นางสาวธารทิพย์ ศรีสุวรรณเกษตร	อนุกรรมการ
7. นายจิณณะ แยมอ่วม	อนุกรรมการ
8. ผู้แทนจากธนาคารแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
9. ผู้แทนจากเพจ Money Coach	อนุกรรมการ
10. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
11. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการด้านบริการสาธารณะ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม

1. นางสาวรสนา โตสิตระกุล	ประธานอนุกรรมการ
2. นางสาวบุญยีน ศิริธรรม	อนุกรรมการ
3. นายรุ่งชัย จันทสิงห์	อนุกรรมการ
4. นางสาวเพ็ญโฉม แซ่ตั้ง	อนุกรรมการ
5. นายประสาท มีแต้ม	อนุกรรมการ
6. นายชาลี เจริญลาภนพรัตน์	อนุกรรมการ
7. นายคมสัน โพธิ์คง	อนุกรรมการ
8. นายเริงชัย ดันสกุล	อนุกรรมการ
9. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
10. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการด้านอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย

1. นายจุมพล ชื่นจิตต์ศิริ	ประธานอนุกรรมการ
2. นายพลากร วงศ์กองแก้ว	อนุกรรมการ
3. นางจินตนา ศรีนุเดช	อนุกรรมการ
4. นายก้องศักดิ์ สหะศักดิ์มนตรี	อนุกรรมการ
5. นายธนัช ธรรมมีสกุล	อนุกรรมการ
6. ผู้แทนจากสำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	อนุกรรมการ
7. นางสาวอินทิรา วิทยสมบูรณ์	อนุกรรมการ
8. นายพงษ์สวัสดิ์ อักษรสวัสดิ์	อนุกรรมการ
9. นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ	อนุกรรมการ
10. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
11. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการด้านบริการสุขภาพ

1. นางสาวสุรียรัตน์ ตรีมรรคา	ประธานอนุกรรมการ
2. นายไพศาล ลิ้มสถิตย์	อนุกรรมการ
3. นายปริญญา เทวานฤมิตรกุล	อนุกรรมการ
4. นายสมชาย กระจ่างแสง	อนุกรรมการ
5. นายขวัญประชา เชียงไชยสกุลไทย	อนุกรรมการ
6. นายลาภิศ ฤกษ์ดี	อนุกรรมการ
7. ผู้แทนจากกลุ่มประกันสังคมก้าวหน้า	อนุกรรมการ
8. นางมีนา ดวงราศี	อนุกรรมการ
9. นางกัลยพรรณ ดั่งหวัง	อนุกรรมการ
10. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
11. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการด้านสินค้าและบริการทั่วไป

1. นายสุทธิชัย งามชื่นสุวรรณ	ประธานอนุกรรมการ
2. นางชูเนตร ศรีเสาวชาติ	อนุกรรมการ
3. ผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
4. ผู้แทนจากสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์	อนุกรรมการ
5. ผู้แทนจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
6. นางสาวธนพร บางบัวงาม	อนุกรรมการ
7. นางสาวณัฐวดี เต็งพานิชกุล	อนุกรรมการ
8. นายวีระพันธ์ รังสีวิจิตรประภา	อนุกรรมการ
9. นายอภิสิทธิ์ ชำนาญยา	อนุกรรมการ
10. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
11. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศ

1. นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์	ประธานอนุกรรมการ
2. นางสาวชลดา บุญเกษม	อนุกรรมการ
3. นายรุจน์ โกมลบุตร	อนุกรรมการ
4. นายวรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	อนุกรรมการ
5. นายอุดมธิปก ไพรเกษตร	อนุกรรมการ
6. นายกนกนัย ถาวรพานิช	อนุกรรมการ
7. นาวาโทศักดิ์พงษ์ สิบหมื่นเปี่ยม	อนุกรรมการ
8. นางสาวสุกรานต์ โรจนไพรวงศ์	อนุกรรมการ
9. นางสาวจุฑา สังขชาติ	อนุกรรมการ
10. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
11. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการด้านการขนส่งและยานพาหนะ

1. นายอนุชา เศรษฐเสถียร	ประธานอนุกรรมการ
2. นายปวิวัติ เฉลิมชาติ	อนุกรรมการ
3. นายชนะพงศ์ จินวงษ์	อนุกรรมการ
4. นางสาวสลิทธร ทองมีนสุข	อนุกรรมการ
5. นายฐิติพัฒน์ ไทยจงรักษ์	อนุกรรมการ
6. นายสว่าง ศรีสม	อนุกรรมการ
7. นายชาติ เจริญลาภนพรัตน์	อนุกรรมการ
8. นายอดิศักดิ์ สายประเสริฐ	อนุกรรมการ
9. นางก่องกาญจน์ ทักษ์ศิริบุญฤทธิ์	อนุกรรมการ
10. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
11. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการด้านอาหาร ยา และผลิตภัณฑ์สุขภาพ

1. นายภาณุโชติ ทองยัง	ประธานอนุกรรมการ
2. นางยุพตี ศิริสินสุข	อนุกรรมการ
3. นายไพโรจน์ แก้วมณี	อนุกรรมการ
4. นางสาวจิราพร ลิ้มปานานนท์	อนุกรรมการ
5. นางสาวปรกชล อู๋ทรัพย์	อนุกรรมการ
6. นางสาวกรรณิการ์ กิจติเวชกุล	อนุกรรมการ
7. นายเลิศชาย เลิศวุฒิ	อนุกรรมการ
8. นางลำดวน มหาวัน	อนุกรรมการ
9. นางสาวทัศนีย์ แน่นอุดร	อนุกรรมการ
10. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
11. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการด้านการศึกษา

1. นายอรรถพล อนันตวรสกุล	ประธานอนุกรรมการ
2. นางสาวสิริินา เพชรรัตน์	อนุกรรมการ
3. นายเชษฐา มั่นคง	อนุกรรมการ
4. นายสมชาย คุ่มพูล	อนุกรรมการ
5. นายพัฒนพงษ์ สุขมะตัน	อนุกรรมการ
6. นางสาวปาริชาติ ชัยวงษ์	อนุกรรมการ
7. นายศุภโชค ปิยะสันต์	อนุกรรมการ
8. นางกมลพรรณ ชิวพันธ์ศรี	อนุกรรมการ
9. ผู้แทนจากสภาเด็กและเยาวชน	อนุกรรมการ
10. ผู้แทนจากกลุ่มนักเรียนแล้ว	อนุกรรมการ
11. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
12. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการและที่ปรึกษา

คณะอนุกรรมการบริหาร

1. นายนิมิตร เทียนอุดม	ประธานอนุกรรมการบริหาร
2. ดร.ดวงตา ตันโซ	อนุกรรมการบริหาร
3. นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ	อนุกรรมการบริหาร
4. นายเกรียงศักดิ์ วัชรนุกูลเกียรติ	อนุกรรมการบริหาร
5. นายรัชตะ อุ่ณสุข	อนุกรรมการบริหาร

คณะอนุกรรมการตรวจสอบ

1. ผศ.ดร.จุมพล ชื่นจิตต์ศิริ	ประธานอนุกรรมการ
2. นางสาวอรนุช ไวนุสิทธิ์	อนุกรรมการ
3. นางสาวสิมัลย์ สังข์นุช	อนุกรรมการ
4. ผู้ตรวจสอบภายใน	เลขานุการ

คณะอนุกรรมการสนับสนุนการรักษาผลประโยชน์ของผู้บริโภค

1. นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ	ประธานอนุกรรมการ
2. นายโกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง	อนุกรรมการ
3. พล.อ.ต.อมร ชมเชย	อนุกรรมการ
4. รศ.วีไลวรรณ จงวิไลเกษม	อนุกรรมการ
5. ผศ.एमพกา เตชะอภัยคุณ	อนุกรรมการ
6. นายอุดมธิปก ไพรเกษตร	อนุกรรมการ
7. นายกฤษดา แสงเจริญทรัพย์	อนุกรรมการ
8. นายเอกพงษ์ สารน้อย	อนุกรรมการ
9. นายเจษฎา ปิยะสุวรรณวานิช	อนุกรรมการ
10. นางสาวจินตนา ศรีนุเดช	อนุกรรมการ
11. รองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมาย ให้กำกับดูแลฝ่ายคุ้มครอง และพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
12. หัวหน้าฝ่ายคุ้มครอง และพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการดำเนินงานคดี (ส่วนกลาง)

1. นายสมชาย หอมลออ	ประธานอนุกรรมการ
2. นายไพโรจน์ พลเพชร	อนุกรรมการ
3. ศ.ดร.นนทวัชร์ นวตระกูลพิสุทธิ	อนุกรรมการ
4. ผศ.ดร.พัชรวรรณ นุชประยูร	อนุกรรมการ
5. นายไพสิฐ พาณิชย์กุล	อนุกรรมการ
6. รองเลขาธิการที่ได้รับมอบหมาย ให้กำกับดูแลฝ่ายคุ้มครอง และพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
7. หัวหน้าฝ่ายงานคุ้มครอง และพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการดำเนินงานคดีประจำจังหวัดสงขลา

1. นายสุทธิชัย งามชื่นสุวรรณ	ประธานอนุกรรมการ
2. นางยุพาพรรณ วชิรวัฒนากาญจน์	อนุกรรมการ
3. นายไพศาล พนังแก้ว	อนุกรรมการ
4. นายวิรัตน์ เอื้องพูลสวัสดิ์	อนุกรรมการ
5. นางสาวศุภวรรณ ชนะสงคราม	อนุกรรมการ
6. หัวหน้าหน่วยงานประจำจังหวัดสงขลา	เลขานุการอนุกรรมการ
7. นางสาวนลินี สังขชาติ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการดำเนินงานคดีประจำจังหวัดร้อยเอ็ด

1. นางรียา เต็ดขาด	ประธานอนุกรรมการ
2. นางจิราภา ธีระกนก	อนุกรรมการ
3. นายมานิตย์ ทวีหิณฑ์	อนุกรรมการ
4. นายพงศกรณ์ ตั้งกิตต์ตระกูล	อนุกรรมการ
5. นายวิรัตน์ สิ่งไกรหาญ	อนุกรรมการ
6. นางอาภรณ์ อะทาโส	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
7. นายณัฐพงษ์ ราชมณี	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการดำเนินงานคดีประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1. นายสุวรรณ ทองกรอย	ประธานอนุกรรมการ
2. นายทวีศักดิ์ เบญจธวิวัฒน์	อนุกรรมการ
3. นายปิยชาติ ไช้คง	อนุกรรมการ
4. นายนนทปรีชา คำทอง	อนุกรรมการ
5. นางมณฑา ขนเม่น	อนุกรรมการ
6. นางสาวชนพร บางบัวงาม	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
7. นายอัมรินทร์ วัจนรัตน์กุล	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการดำเนินงานคดีประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. นางสาวสิรินนา เพชรรัตน์	ประธานอนุกรรมการ
2. นางบัวผิน โตทรัพย์	อนุกรรมการ
3. นายชญาณิน เอกสุวรรณ	อนุกรรมการ
4. นางสาวณัฐชัตยากร กัญฐณา	อนุกรรมการ
5. นายสิทธิพงศ์ คงจันทร์	อนุกรรมการ
6. นางสาวพจนีย์ แก้วเจริญ	เลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการดำเนินงานคดีประจำจังหวัดกรุงเทพมหานคร

1. นางสาวเอมผกา เตชะอภัยคุณ	ประธานอนุกรรมการ
2. นายชัยรัตน์ แสงอรุณ	อนุกรรมการ
3. นายไพศาล ลิ้มสถิตย์	อนุกรรมการ
4. นางนฤมล เมฆบริสุทธิ์	อนุกรรมการ
5. นายธนัช ธรรมิสกุล	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
6. นางสาวณัฐวดี เต็งพานิชกุล	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการดำเนินงานคดีประจำจังหวัดสตูล

1. นายตรา เหมโคกน้อย	ประธานอนุกรรมการ
2. นางมมตาส มีระมาน	อนุกรรมการ
3. นายจรัส สันบุญ	อนุกรรมการ
4. นายสุชาติ ไบมะหาด	อนุกรรมการ
5. นายอดุลยศักดิ์ หมดหมั่น	อนุกรรมการ
6. นางสาวอนัญญา แสะหลี	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
7. นายฟอซีย์ ลาสาตร์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการดำเนินงานคดีประจำจังหวัดเชียงราย

1. นายสนั่น เนตรสุวรรณ	ประธานอนุกรรมการ
2. นายทศพร จันทน์เนตร	อนุกรรมการ
3. พ.ต.อ.สุทัศน์ ชัยมงคล	อนุกรรมการ
4. นางขจีรัตน์ บุญวิวัฒนาการ	อนุกรรมการ
5. นายธนัช ถนอมกิจกุล	อนุกรรมการ
6. นายธนชัย พูเพื่อง	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
7. นายยุทธนา ไกลถิ่น	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการดำเนินงานคดีประจำจังหวัดพะเยา

1. ผศ.ดร.อุดม งามเมืองสกุล	ประธานอนุกรรมการ
2. นายชูชาติ ธนะขจิตคูดี	อนุกรรมการ
3. นายอนันต์ วิเชียรกันทา	อนุกรรมการ
4. นางสาวราณี วงศ์ประจวบลาภ	อนุกรรมการ
5. นางสาวศศิธา หวังสุนทร	อนุกรรมการ
6. ว่าที่ร้อยตรีอภิสิทธิ์ ชำนาญยา	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
7. นางสาวปราณปรียา วิเชียรกันทา	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการดำเนินงานคดีประจำจังหวัดเชียงใหม่

1. นางสาวสุธาสินี สุภา	ประธานอนุกรรมการ
2. นายสุมิตรชัย หัตถสาร	อนุกรรมการ
3. นายนที สัมปุระพันธ์	อนุกรรมการ
4. นางนฤมล ชันดีกุล	อนุกรรมการ
5. นายอนันต์ แสงบุญ	อนุกรรมการ
6. นางลำดวน มหาวัน	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
7. นางสาวญาณิศา กาละปัน	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ

คณะที่ปรึกษาสำนักงานสภาผู้บริโภค

1. ทพ.ศิริเกียรติ เหลียงกอบกิจ	ที่ปรึกษาฝ่ายบริหารสำนักงาน
2. นางสาวสุวรรณ จิตประภัสสร	ที่ปรึกษาฝ่ายสื่อสารและประชาสัมพันธ์
3. ญ.เนตรนภิส สุขนวนิช	ที่ปรึกษาส่วนงานเทคโนโลยีและสารสนเทศ

คณะทำงาน

คณะทำงานเฟ้ระวังสินค้าและบริการ

1. นายชัยภวิศร์ ธวัชชัยนันท์	ประธานคณะทำงาน
2. นายวีระพันธ์ รั้งสีวิจิตรประภา	คณะทำงาน
3. นายสิริ นุกูลกิจ	คณะทำงาน
4. นางสาวจารุประภา รักพงษ์	คณะทำงาน
5. นางสาวธนพร บางบัวงาม	คณะทำงาน
6. ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	คณะทำงาน
7. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	คณะทำงานและเลขานุการ
8. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะทำงานขับเคลื่อนและผลักดันการแก้ไขปรับปรุง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค สภาผู้บริโภค

1. นายไพโรจน์ พลเพชร	ประธานคณะทำงาน
2. นายชัยรัตน์ แสงอรุณ	คณะทำงาน
3. นายเชวง ไทยยิ่ง	คณะทำงาน
4. นางสาวสาธิตา วิมลคุณารักษ์	คณะทำงาน
5. นางชโลม เกตุจินดา	คณะทำงาน
6. นางสาวเอมผกา เตชะอภัยคุณ	คณะทำงาน
7. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	คณะทำงานและเลขานุการ
8. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการ
9. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะทำงานศึกษาและพัฒนาข้อเสนอต่อการเข้าถึงระบบบริการสุขภาพในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

1. นพ.ขวัญประชา เชียงไชยสกุลไทย	ประธานคณะทำงาน
2. นายสมชาย กระจ่างแสง	คณะทำงาน
3. นายไพศาล ลิมสทธิชัย	คณะทำงาน
4. นางสาวกรรณิการ์ กิจติเวชกุล	คณะทำงาน
5. นพ.วีระพันธ์ ลีชนะกุล	คณะทำงาน
6. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	เลขานุการ
7. เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะทำงานงบประมาณ

1. ดร.ดวงตา ตันโซ	ประธานคณะทำงาน
2. นายศุภชัย งามศิริกุลเจริญ	คณะทำงาน
3. นางอำนวยการ แสงฉายเพียงเพ็ญ	คณะทำงาน

คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงและประเมินระบบควบคุมภายใน

1. เลขาธิการสำนักงานสภาผู้บริโภค	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
2. นายรัชตะ อุ่นสุข	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
3. ทพ.ศิริเกียรติ เหลียงกอบกิจ	ประธานคณะทำงาน
4. นางสุภาพร ถิ่นวัฒนากุล	รองประธานคณะทำงาน
5. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและนวัตกรรม	คณะทำงาน
6. หัวหน้าฝ่ายสนับสนุนสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภค	คณะทำงาน
7. หัวหน้าฝ่ายคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค	คณะทำงาน
8. หัวหน้าฝ่ายสื่อสารสาธารณะและประชาสัมพันธ์	คณะทำงาน
9. หัวหน้าฝ่ายบริหารสำนักงาน	คณะทำงาน
10. หัวหน้าฝ่ายงานเลขานุการ	คณะทำงาน
11. เจ้าหน้าที่ฝ่ายงานเลขานุการ	คณะทำงานและเลขานุการ

หน่วยงานเขตพื้นที่ หน่วยงานประจำจังหวัด และสมาชิก

ภาค	จำนวนหน่วยงานเขตพื้นที่ (แห่ง)	จำนวนหน่วยงานประจำจังหวัด (แห่ง)	จำนวนหน่วยประสานงานสภาผู้บริโภครายจังหวัด (แห่ง)	จำนวนสมาชิก (องค์กร)	จังหวัดที่มีสมาชิก
เหนือ	1	6	3	100	เชียงราย ลำพูน พะเยา น่าน ลำปาง เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน แพร่ อุตรดิตถ์ กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร และ พิษณุโลก
กลาง	0	1	1	13	นนทบุรี นครนายก สระบุรี พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง ปทุมธานี และสิงห์บุรี
ใต้	1	4	2	46	สตูล สุราษฎร์ธานี กระบี่ ปัตตานี ชุมพร สงขลา ภูเก็ต และยะลา
ตะวันตก	1	4	1	41	กาญจนบุรี นครปฐม สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี เพชรบุรี และสมุทรสาคร
ตะวันออก เฉียงเหนือ	1	4	4	105	ร้อยเอ็ด ยโสธร ขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุบลราชธานี อุตรดิตถ์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา สุรินทร์ บุรีรัมย์ ชัยภูมิ มหาสารคาม นครพนม สกลนคร มุกดาหาร และหนองบัวลำภู
กรุงเทพมหานคร	0	1	0	26	กรุงเทพมหานคร
ตะวันออก	0	0	1	25	ฉะเชิงเทรา สระแก้ว ชลบุรี จันทบุรี และสมุทรปราการ
รวม	4	20	12	356	58 จังหวัด
จำนวนที่เพิ่มขึ้นในปี 2568	0	2	8	22	5 จังหวัด

หมายเหตุ : 1. ในปี 2568 มีการแต่งตั้งหน่วยงานประจำจังหวัดใหม่ 2 แห่ง คือ หน่วยงานประจำจังหวัดลำปาง และหน่วยงานประจำจังหวัดนครปฐม
 2. สำนักงานสภาผู้บริโภค โดยฝ่ายสนับสนุนฯ ดูแลสมาชิกที่ยังไม่มีหน่วยงานประจำจังหวัด 33 องค์กร สามารถขยายสมาชิกเพื่อร่วมกันคุ้มครองผู้บริโภคใน 5 จังหวัดใหม่ ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก สิงห์บุรี เพชรบุรี สมุทรสาคร และยะลา

หน่วยงานเขตพื้นที่

เขตพื้นที่	ชื่อองค์กร	ที่อยู่	ช่องทางการติดต่อ	
ภาคเหนือ	ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดพะเยา	91 หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านสันป่าม่วง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000	08 4948 9285, 08 6194 0489 tcc-northern@tcc.or.th	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น	685/5 ซอยจุฬาราม ถนนหน้าเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000	09 8903 3388 tcc-northeast@tcc.or.th	
ภาคตะวันตก	สมาคมผู้บริโภคภาคตะวันตก	105/16 หมู่ที่ 2 ตำบลบางแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม 75000	09 1193 7876 tcc-western@tcc.or.th	
ภาคใต้	สมาคมผู้บริโภคสงขลา	18 ถนนเพชรเกษม ซอย 38 ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110	09 1871 4547 tcc-southern@tcc.or.th	

หน่วยงานประจำจังหวัด

ภาคเหนือ				
จังหวัด	ชื่อองค์กร	ที่อยู่	ช่องทางการติดต่อ	
1. เชียงราย	สมาคมประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนา	438-439 หมู่ 19 ตำบลรอบเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57000	0 5360 0416	
2. เชียงใหม่	ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคภาคประชาชนจังหวัดเชียงใหม่	111 หมู่ที่ 5 ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50100	08 9633 1638	
3. ลำพูน	ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดลำพูน	89/1 หมู่ที่ 2 ตำบลเวียงยอง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน 51000	0 5356 1137, 06 2703 0201	
4. ลำปาง	สถาบันธรรมาภิวัฒน์	249/42 ถนนเขากลางคันคร ตำบลหัวเวียง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง 52000	0 5401 2274	

ภาคเหนือ

จังหวัด	ชื่อองค์กร	ที่อยู่	ช่องทางการติดต่อ	
5. พะเยา	ศูนย์คุ้มครองสิทธิ ผู้บริโภคจังหวัดพะเยา	91 หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านสันป่าม่วง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000	08 4804 6444	
6. น่าน	ศูนย์คุ้มครองสิทธิ ผู้บริโภคจังหวัดน่าน	300/25 หมู่ที่ 6 ตำบลตุ้ต อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 55000	0 5471 6309	

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัด	ชื่อองค์กร	ที่อยู่	ช่องทางการติดต่อ	
7. ร้อยเอ็ด	ศูนย์ประสานงาน หลักประกันสุขภาพ ประชาชนจังหวัด ร้อยเอ็ด	687 หมู่ที่ 16 ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด 45000	08 0015 9440	
8. ขอนแก่น	ศูนย์ประสานงาน หลักประกันสุขภาพ ประชาชนจังหวัด ขอนแก่น	686/5 ซอยวุฒาราม ถนนหน้าเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000	08 9940 5009	
9. กาฬสินธุ์	องค์กรเครือข่าย เพื่อนกาฬสินธุ์	9 หมู่ที่ 7 ตำบลนิคม อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46140	06 4947 0054	
10. สุรินทร์	ศูนย์ประสานงาน หลักประกันสุขภาพ ประชาชนอำเภอเมือง สุรินทร์	56 หมู่ที่ 16 ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000	08 1065 8457	

ภาคตะวันตก

จังหวัด	ชื่อองค์กร	ที่อยู่	ช่องทางการติดต่อ	
11. กาญจนบุรี	ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคกาญจนบุรี	68/1 หมู่ที่ 5 ตำบลปากแพรก อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี 71000	08 0437 3337	
12. สมุทรสงคราม	สมาคมพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคจังหวัดสมุทรสงคราม	105/13 หมู่ที่ 2 ตำบล บางแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม 75000	09 9325 1101	
13. ประจวบคีรีขันธ์	ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	1/56 หมู่บ้านเตชะนิ 5 ถนนมหาธาราช ตำบลประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77000	08 1875 7299	
14. นครปฐม	ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดนครปฐม	496/26 ถนนราชมรรคา ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000	09 4556 2059	

ภาคใต้

จังหวัด	ชื่อองค์กร	ที่อยู่	ช่องทางการติดต่อ	
15. สุราษฎร์ธานี	โครงการบริโภค สร้างสรรค์ สุราษฎร์ธานี	180/3 หมู่ที่ 1 ถนนปทุมพร ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000	08 0522 3222	
16. สงขลา	สมาคมผู้บริโภคสงขลา	1427 ถนนเพชรเกษม ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110	08 9734 2298	
17. สตูล	เครือข่ายคุ้มครอง ผู้บริโภคจังหวัดสตูล	371 หมู่ที่ 9 ตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูล 91110	09 5016 0084	
18. ปัตตานี	สมาคมคุ้มครองผู้ บริโภคจังหวัดปัตตานี	157/73 หมู่ที่ 11 ถนนนาเกลือ ตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000	0 7341 4476, 08 6107 1028	

ภาคกลาง

จังหวัด	ชื่อองค์กร	ที่อยู่	ช่องทางการติดต่อ	
19. พระนครศรีอยุธยา	ศูนย์คุ้มครองสิทธิ ผู้บริโภคจังหวัด พระนครศรีอยุธยา	5/10 ถนนโรจนะ ตำบลทอรั้นไชย อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000	09 3090 2333	

กรุงเทพมหานคร

จังหวัด	ชื่อองค์กร	ที่อยู่	ช่องทางการติดต่อ	
20. กรุงเทพมหานคร	มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค	4/2 ซอยวัดนโยธิน แขวงพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400	0 2248 3734-7	

สมาชิก

ภาคเหนือ	
สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดเชียงราย (สมาคมประชาสังคมเพื่อการพัฒนา)	
1. ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดเชียงราย	438-439 หมู่ที่ 19 ตำบลรอบเวียง อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย 57000
2. สมาคมประชาสังคมเพื่อการพัฒนา	438-439 หมู่ที่ 19 ตำบลรอบเวียง อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย 57000
3. ศูนย์ประสานงานบริการชุมชนแม่สรวย	29 หมู่ที่ 13 ตำบลแม่สรวย อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย 57180
4. เครือข่ายแรงงานนอกระบบตำบลดอยงาม	129 หมู่ที่ 4 ตำบลดอยงาม อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย 57120
5. สถาบันการเรียนรู้เพื่อพัฒนาประชาสังคมเชียงราย (สรปส.)	3 หมู่บ้านเหมืองหลวง หมู่ที่ 9 ตำบลป่าหุง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย 57120
6. ศูนย์สุขภาพसानใจชุมชนตำบลแม่่ออ	141 หมู่ที่ 6 ตำบลแม่่ออ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย 57120
7. สมาคมคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกายเชียงราย	88/59 หมู่ที่ 6 ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย 57000
8. องค์กรผู้บริโภคตำบลสันติสุข จ.เชียงราย	247 หมู่ที่ 8 ตำบลสันติสุข อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย 57120
9. เครือข่ายเยาวชนคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคตำบลแม่ไร่	115/1 หมู่ที่ 7 ตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 57240
10. องค์กรผู้บริโภคตำบลสันมะเค็ด	3 หมู่ที่ 5 ตำบลสันมะเค็ด อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย 57120
11. องค์กรผู้บริโภคตำบลต้า	39 หมู่ที่ 4 ตำบลต้า อำเภอขุนตาล จังหวัดเชียงราย 57340
12. องค์กรผู้บริโภคอำเภอเวียงชัย	263 หมู่ที่ 3 ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย 57210

13. องค์กรผู้บริโภคร่วมตำบลแม่ไร่	145 หมู่ที่ 7 ตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 57240
14. เครือข่ายองค์กรผู้บริโภคจังหวัดเชียงราย	105/9 หมู่ที่ 1 ถนนเด่นห้า-ดงมะดะ ตำบลรอบเวียง อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย 57000
15. โครงการสตรีนานาชาติพันธุ์ จ.เชียงราย	71 หมู่ที่ 1 ซอย 7 ตำบลโป่งผา อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย 57130
16. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคตำบลทรายขาว	9809 หมู่ที่ 12 ตำบลทรายขาว อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย 57120

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดลำพูน
(ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค จังหวัดลำพูน)

17. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค จังหวัดลำพูน	9 ถนนรถแก้ว ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน 51000
18. กลุ่มเอ็มอีรักสุขภาพจังหวัดลำพูน	95 หมู่ที่ 4 ตำบลป่าไผ่ อำเภอเถลี จังหวัดลำพูน 51110
19. เครือข่ายผู้ติดเชื้อเอชไอวี เอดส์ จังหวัดลำพูน	9 ถนนรถแก้ว ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน 51000
20. ฮ่วมใจถ่ายทอดจังหวัดลำพูน	48 หมู่ที่ 3 ตำบลทุ่งหัวช้าง อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน 51160
21. กลุ่มช่วยเหลือชาวลี้	111 หมู่ที่ 7 ตำบลลี้ อำเภอเถลี จังหวัดลำพูน 51110
22. กลุ่มฟ้าหลังฝน	105 หมู่ที่ 4 ตำบลนาทราย อำเภอเถลี จังหวัดลำพูน 51110
23. เครือข่ายกะเหรียงเพื่อวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำพูน	99 หมู่ที่ 8 ตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน 51170

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดพะเยา
(ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดพะเยา)

24. กลุ่มแฟกิริมน้ำตำบลแม่กา	245 หมู่ที่ 2 ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000
25. กลุ่มผู้หญิงรักษาสุภาพตำบลบ้านใหม่	17/1 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000
26. กลุ่มฮักภูซาง	79 หมู่ที่ 6 ตำบลสบง อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา 56110
27. กลุ่มคนสามวัยสานสายใยสุขภาพ	64 หมู่ที่ 6 ตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา 56140
28. เครือข่ายสตรีอำเภอภูกามยาว	59 หมู่ที่ 9 ตำบลดงเจน อำเภอภูกามยาว จังหวัดพะเยา 56000
29. กลุ่มผู้เสียหายเสาสัญญาณโทรศัพท์ตำบลน้ำแวน	76 หมู่ที่ 2 ตำบลน้ำแวน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา 56110
30. เครือข่ายแรงงานนอกระบบตำบลแม่ลาว	215 หมู่ที่ 8 ตำบลแม่ลาว อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา 56110
31. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดพะเยา	91 หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านสันป่าม่วง อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000
32. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน จังหวัดพะเยา	111 หมู่ 13 ตำบลห้วยวน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา 56000
33. เครือข่ายผู้หญิงรักษาสุภาพตำบลสันป่าม่วง	63 หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านสันป่าม่วง อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000
34. คณะทำงานส่งเสริมบทบาทหญิงชายในการพัฒนา จังหวัดพะเยา	111 หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านด้อม อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000
35. กลุ่มขับเคลื่อนเด็กและเยาวชนอำเภอแม่ใจ	168 หมู่ที่ 1 ตำบลแม่ใจ อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา 56130
36. กลุ่มเยาวชนต้นกล้าบ้านต้า	104 หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านต้า อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000
37. สถาบันพัฒนาชุมชนเข้มแข็งจังหวัดพะเยา	91 หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านสันป่าม่วง อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000

38. กลุ่มสูชีวิตใหม่	61 หมู่ที่ 3 ตำบลหงส์หิน อำเภอจุน จังหวัดพะเยา 56150
39. ศูนย์องค์กรรวมอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา	269 หมู่ที่ 11 ตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000
40. ชมรมผู้สูงอายุตำบลหนองหล่ม	103 วัดไชยมงคล หมู่ที่ 7 ตำบลหนองหล่ม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา 56120
41. องค์กรน้ำกว๊านหลากสี	307/15 หมู่ที่ 1 ตำบลนาปริง อำเภอปง จังหวัดพะเยา 56140
42. ชมรมเพื่อนใจดอกคำใต้	225 หมู่ที่ 4 ตำบลดอนศรีชุม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา 56120
43. กลุ่มสายธารน้ำใจตำบลหนองหล่ม	187 หมู่ที่ 5 ตำบลหนองหล่ม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา 56120
44. กลุ่มบานบุรี	314 หมู่ที่ 10 ตำบลจิม อำเภอปง จังหวัดพะเยา 56140
45. มูลนิธิพะเยาเพื่อการพัฒนา	91 หมู่ที่ 2 ตำบลสันปาม่วง อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดลำปาง
(ศูนย์พิทักษ์สิทธิผู้บริโภคจังหวัดลำปาง)

46. กลุ่มแสงตะวัน	199 หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งงาม อำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปาง 52210
47. กลุ่มชาววัง	362 หมู่ที่ 4 ตำบลวังเหนือ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง 52140
48. ชมรมเพื่อนแก้ว	280 ถนนพหลโยธิน ตำบลหัวเวียง อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52000
49. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคตำบลเสริมซ้าย	265 หมู่ที่ 4 ตำบลเสริมซ้าย อำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปาง 52210
50. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคตำบลแม่กัวะ	17 หมู่ที่ 4 ตำบลแม่กัวะ อำเภอสบปราบ จังหวัดลำปาง 52170
51. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคอำเภอห้างฉัตร	93 หมู่ที่ 8 ตำบลเวียงตาล อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง 52190

52. เครือข่ายลำปางหนา	12/1 ถนนนาก่วมเหนือ ตำบลสบตุ๋ย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52000
53. เครือข่ายผู้ติดเชื้อ เอชไอวีเอดส์จังหวัดลำปาง	124/50 ถนนท่าครวน้อย ตำบลสบตุ๋ย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52100
54. เครือข่ายผู้บริโภคมุสลิมจังหวัดลำปาง	289/3 หมู่ที่ 3 ตำบลท่าศาลา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง 52130
55. ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคคนพิการตำบลแม่กัวะ	138 หมู่ที่ 3 ตำบลแม่กัวะ อำเภอสบปราบ จังหวัดลำปาง 52170
56. ศูนย์พิทักษ์สิทธิผู้บริโภคจังหวัดลำปาง	124/50 ถนนท่าครวน้อย ตำบลสบตุ๋ย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52100
57. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน จ.ลำปาง	124/50 ถนนท่าครวน้อย ตำบลสบตุ๋ย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52100
58. กลุ่มทานตะวัน	289 หมู่ที่ 10 ตำบลแม่ทะ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง 52150
59. กลุ่มเยาวชนอาสาสมัครม้าลำปาง	124/50 ถนนท่าครวน้อย ตำบลสบตุ๋ย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52100
60. กลุ่มรวมน้ำใจ	230 หมู่ที่ 4 ตำบลหลวงเหนือ อำเภองาว จังหวัดลำปาง 52110
61. ชมรมพลังใหม่ ๒๐๐๑	195 หมู่ที่ 3 ตำบลวิเชตนคร อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง 52120
62. ศูนย์พิทักษ์สิทธิผู้บริโภคตำบลต้นธงชัย	241 หมู่ที่ 12 ตำบลต้นธงชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52000
63. ชมรมใจประสานใจ	374 หมู่ที่ 3 ตำบลเมืองปาน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง 52240
64. กลุ่มเขลางค์เพื่อการพัฒนา	124/48 ถนนท่าครวน้อย ตำบลสบตุ๋ย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52100
65. สถาบันธรรมมาภิวัฒน์	249/42 ถนนเขลางค์นคร ตำบลหัวเวียง อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52000

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดเชียงใหม่
(ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชน จังหวัดเชียงใหม่)

66. เครือข่ายผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ จังหวัดเชียงใหม่	225 บ้านแม่ลอง ถนนฮอด-แม่สะเรียง หมู่ที่ 1 ตำบลหางดง อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ 50240
67. ชมรมอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน (ช.อ.บ.) เขตเมืองเชียงใหม่	77/68 บ้านวนาลี ถนนชลประทาน ตำบลป่าตัน อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50300
68. ชมรมผู้สูงอายุชุมชนบ้านใหม่	4 ถนนบ้านใหม่ ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50000
69. ชมรมไชยปราการยิ้มสู้	42 หมู่ที่ 4 ตำบลปงคำ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ 50320
70. ศูนย์ประสานงานเครือข่ายแรงงาน นอกระบบเชียงใหม่	107 หมู่ที่ 9 ตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ 50230
71. ชมรมโกลบอลแคมป์สเชียงใหม่	ห้อง 125 สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50200
72. ชมรมใจเขาใจเรา	ร้านค้ารวมใจ บริเวณที่ว่าการอำเภอสันป่าตอง ตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ 50120
73. ชมรมผู้บริโภคอาหารปลอดภัย จังหวัดเชียงใหม่	9/927 หมู่ที่ 1 ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ 50290
74. คณะทำงานผักปลอดภัยบ้านห้วยงูกลาง	106/1 หมู่ที่ 9 ตำบลสันทราย อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ 50110
75. มูลนิธิพัฒนาศักยภาพชุมชน North Net foundation	128/60 หมู่ที่ 5 ตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50300
76. ชมรมผู้ช่วยวิทยุคอยหลวง	285 บ้านดอน หมู่ที่ 2 ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ 50170
77. ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชน จังหวัดเชียงใหม่	111 หมู่ที่ 5 ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50120
78. ชมรมเพื่อสุขภาพ ร.พ.ฝาง	2 บ้านต้นสำนใน หมู่ที่ 17 ตำบลสันทราย อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ 50110
79. เครือข่ายองค์กรชุมชนอำเภอจอมทอง	306 หมู่ที่ 4 ตำบลช่วงเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ 51060
80. ชมรมผู้สูงอายุชุมชนหนองหอย	5 ซอย 1 ก. ถนนเกาะกลาง ตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50000

81. เครือข่ายผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS อำเภอคลองหล่อ	109 หมู่ที่ 7 ตำบลยางคราม อำเภอคลองหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ 50160
82. ศูนย์ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กจังหวัดเชียงใหม่	51 ชุมชน 5 ธันวาคม ถนนวิลาัย ซอย 7 ตำบลหายยา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50100

**สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดน่าน
(ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดน่าน)**

83. กลุ่มเครือข่ายผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ จังหวัดน่าน	79 หมู่ที่ 10 บ้านน้ำครกใหม่ ตำบลกองควาย อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน 55000
84. องค์การศูนย์การเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพชุมชน	300/25 ตำบลตุ้ใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน 55000
85. กลุ่มดาวพระศุกร์	164 หมู่บ้านรัชดา หมู่ที่ 11 ตำบลเปือ อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน 55160
86. กลุ่มแสงตะวัน	185 หมู่บ้านผาเวียง ถนนสา-น่าน้อย หมู่ที่ 5 ตำบลสำน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน 55110
87. เครือข่ายจิตอาสาจอมจันทร์พิทักษ์สิทธิ์	166 หมู่ที่ 1 ตำบลจอมจันทร์ อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน 55110
88. อาสาสมัครนาชาวใส่ใจผู้บริโภค	133 หมู่ 2 ตำบลนาชาว อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน 55000

**สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานเขตพื้นที่ภาคเหนือ
(ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดพะเยา)**

89. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคภาคประชาชน จังหวัดแม่ฮ่องสอน	158/1 หมู่ที่ 3 ตำบลปางหมู อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน 58000
90. เครือข่าย PHA จังหวัดแพร่	172/32 ถนนยันตรกิจโกศล ตำบลในเวียง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ 54000
91. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดแพร่	172/32 ถนนยันตรกิจโกศล ตำบลในเวียง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ 54000
92. เครือข่ายสตรีพิการ จังหวัดแพร่	1/2 ถนนร่องซ้อ ตำบลในเวียง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ 54000

93. สถาบันปั๊มผญา อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่	122/2 หมู่ที่ 5 ตำบลร่องกาศ อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ 54130
94. กลุ่ม M โกศัยนคร จังหวัดแพร่	172/32 ถนนยันตรกิจโกศล ตำบลในเวียง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ 54000
95. คณะกรรมการเอตส์ ตำบลแม่ยางฮ่อ	10 หมู่ที่ 1 ตำบลแม่ยางฮ่อ อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ 54140
96. ชมรมผู้บริโภควัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์	427/8 หมู่ที่ 6 ตำบลท่าเสา อำเภอเมืองอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000
97. หน่วยรับเรื่องร้องเรียนอิสระ มาตรา 50(5) จังหวัดกำแพงเพชร	36 หมู่ที่ 16 ตำบลเทพนคร อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร 62000
98. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพ ภาคประชาชน จังหวัดนครสวรรค์	64 หมู่ที่ 2 ตำบลวัดไทรย์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ 60000
99. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดพิจิตร	29 ตำบลคลองคะเชนทร์ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร 66000
100. เครือข่ายนักเคลื่อนไหวสังคม ด้านเยาวชนพิษณุโลก Young Phitsanulok Forum	42/18 หมู่ที่ 4 ตำบลดอนทอง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก 65000

ภาคกลาง

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
(ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดพระนครศรีอยุธยา)

1. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	5/10 ถนนโรจนะ ตำบลหอรบไชย อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000
2. ชมรมคนพิการตำบลเจ้าเจ็ด	70/4 หมู่ที่ 17 ตำบลเจ้าเจ็ด อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13110
3. ชมรมคนพิการตำบลสนามชัย	ศาลาประชาคม หมู่ที่ 7 ตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13190
4. กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสนามชัย - บ้านแปง	38 หมู่ที่ 7 ตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13190
5. องค์การการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	4/7 หมู่ที่ 5 ตำบลเจ้าเจ็ด อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13110

**สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของฝ่ายสนับสนุนสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภค
(สำนักงานสภาผู้บริโภค)**

6. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคประชาชน จังหวัดนนทบุรี	120/33 หมู่ที่ 9 ถนนกาญจนาภิเษก ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11110
7. ประชาคมงดเหล้าจังหวัดนนทบุรี	118/7 หมู่ที่ 9 ถนนกาญจนาภิเษก ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11110
8. ชมรมเมฆขาว	1-100 ถนนสุวรรณศร ตำบลนครนายก อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก 26000
9. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค จ.สระบุรี	12 ซอย 10 ตำบลปากเพรียว อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี 18000
10. กลุ่มพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคจังหวัดสระบุรี	2 หมู่ที่ 7 ตำบลหนองกบ อำเภอหนองแสง จังหวัดสระบุรี 18170
11. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดอ่างทอง	เลขที่ 1/2 ถนนเทศบาล 14 ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง 14000
12. หน่วยรับเรื่องร้องเรียนอื่นที่เป็นอิสระ จากผู้ถูกร้องเรียน มาตรา 50(5) จังหวัดปทุมธานี	21/30 หมู่ 4 ซอย รพ.สต. ลำผักกูด ถนนรังสิต-นครนายก อำเภอธัญบุรี ตำบลลำผักกูด อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
13. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดสิงห์บุรี	191/4 หมู่ที่ 1 ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี 16000

ภาคใต้

**สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดสงขลา
(สมาคมผู้บริโภคสงขลา)**

1. สมาคมผู้บริโภคสงขลา	2 ซอยหมู่บ้านไทยสมุทร ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
2. เครือข่ายผู้บริโภคอำเภอหาดใหญ่	13/3 หมู่ที่ 1 ตำบลคลองอู่ตะเภา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
3. กลุ่มเครือข่ายผู้บริโภค ต.คลองอู่ตะเภา อ.หาดใหญ่	13/3 หมู่ที่ 1 ตำบลคลองอู่ตะเภา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

4. เครือข่ายหลักประกันสุขภาพภาคประชาชน จังหวัดสงขลา	2 ซอยหมู่บ้านไทยสมุทร ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
5. เครือข่ายผู้บริโภครักษาโรคอ้วน	201 หมู่ที่ 11 ตำบลคูหาใต้ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา 90180
6. เครือข่ายผู้บริโภครักษาโรคอ้วน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	62/9 หมู่ที่ 1 ตำบลคลองหริ่ง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90310
7. เครือข่ายผู้บริโภครักษาโรคอ้วน	49/1 หมู่ที่ 3 ตำบลวัดจันทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90190
8. เครือข่ายผู้บริโภครักษาโรคอ้วน	34 หมู่ที่ 5 ตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา 90230
9. เครือข่ายผู้บริโภครักษาโรคอ้วน	131/1 ถนนไทรงาม ตำบลบ่อทราย อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา 90000
10. เครือข่ายองค์กรผู้บริโภคภาคใต้	2 ซอยหมู่บ้านไทยสมุทร ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดสตูล
(เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสตูล)

11. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคตำบลเกตุรี	10 หมู่ที่ 3 ตำบลเกตุรี อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล 91140
12. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคตำบลทุ่งหว้า	9/5 หมู่ที่ 4 ตำบลทุ่งหว้า อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล 91120
13. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคอำเภอทุ่งหว้า	3/1 หมู่ที่ 8 ตำบลทุ่งหว้า อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล 91120
14. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคตำบลนาทอน	ศูนย์เรียนรู้ชุมชนตำบลนาทอน หมู่ที่ 8 ตำบลนาทอน อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล 91120
15. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคตำบลขนคลาน	157 หมู่ที่ 2 ตำบลขนคลาน อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล 91120
16. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน จังหวัดสตูล	371 หมู่ที่ 9 ตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูล 91110
17. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสตูล	371 หมู่ที่ 9 ตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูล 91110

18. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคตำบลคลองขุด	556 หมู่ที่ 7 ตำบลคลองขุด อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล 91000
19. เครือข่ายผู้บริโภคอำเภอควนโดน	138 หมู่ที่ 4 ตำบลย่านซื่อ อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล 91160
20. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคตำบลบ้านควน	70/1 หมู่บ้านลูโบ๊ะบาตู หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านควน อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล 91140
21. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคอำเภอเมืองสตูล	91 หมู่ที่ 7 ตำบลฉลุง อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล 91140
22. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคอำเภอควนกาหลง	37 หมู่ที่ 5 ตำบลควนกาหลง อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล 91130

**สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี
(โครงการบริโภคสร้างสรรค์สุราษฎร์ธานี)**

23. เครือข่ายผู้บริโภคอำเภอพุนพิน	35 หมู่ที่ 2 ตำบลมะลวน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84133
24. ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคอำเภอคีรีรัฐนิคม	5/1 หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านยาง อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84180
25. โครงการบริโภคสร้างสรรค์สุราษฎร์ธานี	180/3 หมู่ที่ 1 ถนนวัดโพธิ์-บางใหญ่ ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
26. ศูนย์ประสานงานคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค อำเภอท่าฉาง	115/1 หมู่ที่ 4 ตำบลเขาถ่าน อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84150
27. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอำเภอไชยา	92 หมู่ที่ 4 ตำบลโมถ่าย อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84110
28. ชมรมเมล็ดพันธุ์บ้านเทิง	119/6 หมู่ที่ 16 ตำบลทุ่งหลวง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84190
29. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	239/445 หมู่ที่ 5 ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84110
30. เครือข่ายจิตอาสา เพื่อนช่วยเพื่อน	204 หมู่ที่ 2 ตำบลเคียนซา อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดปัตตานี
(สมาคมคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดปัตตานี)

31. เครือข่ายผู้บริโภคอำเภอโคกโพธิ์	81 หมู่ที่ 7 ตำบลนาเกตุ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี 94120
32. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคตำบลปะกาฮะรัง	9/9 หมู่ที่ 8 ตำบลปะกาฮะรัง อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี 94000
33. สมาคมคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดปัตตานี	119/39 ซอยนิยามเก่า ถนนนาเกลือ 33 ตำบลบานา อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี 94000
34. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคอำเภอเมือง	14/91 หมู่ที่ 7 ตำบลบานา อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี 94000
35. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคตำบลรูสะมิแล	42/6 หมู่ที่ 5 ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี 94000
36. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคอำเภอปานาเระ	8 หมู่ที่ 4 ตำบลควน อำเภอปานาเระ จังหวัดปัตตานี 94190
37. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคตำบลตะลุโบะ	30/9 หมู่ที่ 1 ตำบลตะลุโบะ อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี 94000
38. เครือข่ายผู้บริโภคอำเภอยะหริ่ง	2880/3 หมู่ที่ 1 ตำบลยามู อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี 94150

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานเขตพื้นที่ภาคใต้
(สมาคมผู้บริโภคสงขลา)

39. เครือข่ายผู้บริโภคจังหวัดกระบี่	284 หมู่ที่ 8 ตำบลทับปrik อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ 81000
40. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน อำเภอสวี จังหวัดชุมพร	363/1 หมู่ที่ 6 ตำบลเขาทะเล อำเภอสวี จังหวัดชุมพร 86130
41. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพ และ คุ้มครองผู้บริโภค อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร	7 หมู่ที่ 7 ตำบลวังไผ่ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร 86000
42. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพ และคุ้มครองผู้บริโภค อ.ประทิว 1	74/4 หมู่ที่ 7 ตำบลบางสน อำเภอประทิว จังหวัดชุมพร 86160

43. เครือข่ายสื่อสร้างสรรค์เพื่อผู้บริโภค “ปะทิวนิวส์”	74/12 หมู่ที่ 7 ตำบลบางสน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร 86160
44. เครือข่ายผู้บริโภคอำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่	38/10 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านกลาง อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ 81110
45. เครือข่ายผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต	119/35 ซอย 3 หมู่ที่ 8 ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 83110
46. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดยะลา	101 ถนนสิโรธรส 1 ตำบลสะเตง อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา 95000

ภาคตะวันตก

**สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดกาญจนบุรี
(ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคกาญจนบุรี)**

1. กลุ่มคนรักสุขภาพบ้านเขาใหญ่	94/19 หมู่ที่ 1 บ้านเขาใหญ่ ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 71000
2. เครือข่ายประชาชนคุ้มครองสิทธิ	47/1 บ้านท่าเสา หมู่ที่ 3 ตำบลท่าเสา อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี 71150
3. ศูนย์คุ้มครองสิทธิตำบลปากแพรก	132/56 หมู่ที่ 10 ตำบลปากแพรก อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 71000
4. เครือข่ายพลังสังคม จังหวัดกาญจนบุรี	59 หมู่ที่ 13 ถนนเลาขวัญ-หนองปรือ ตำบลทุ่งกระบี่ อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี 71210
5. ศูนย์ประสานงานสิทธิชุมชน อำเภอสังขละบุรี	51/1 หมู่ที่ 2 ตำบลหนองลู อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 71240
6. กลุ่มคนรักสุขภาพเทศบาลเมืองกาญจนบุรี	289 ถนนเตาปูน ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 71000
7. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคตำบลหนองโรง	3/2 หมู่ที่ 1 ตำบลหนองโรง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี 71140
8. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคกาญจนบุรี	68/1 หมู่ที่ 5 ตำบลปากแพรก อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 71000

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดสมุทรสงคราม
(สมาคมพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคจังหวัดสมุทรสงคราม)

9. เครือข่ายองค์กรงดเหล้าจังหวัดสมุทรสงคราม	105/13 หมู่ที่ 2 ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม 75000
10. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนภาคตะวันตก	105/16 หมู่ที่ 2 ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม 75000
11. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนจังหวัดสมุทรสงคราม	2/71 หมู่ที่ 2 ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม 75000
12. สมาคมผู้บริโภคภาคตะวันตก	105/16 หมู่ที่ 2 ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม 75000
13. สมาคมพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคสมุทรสงคราม	105/13 หมู่ที่ 2 ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม 75000
14. ศูนย์ประสานงานเครือข่ายผู้บริโภคอำเภอบางคนที	11 หมู่ที่ 9 ตำบลบางคนที อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม 75120

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
(ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์)

15. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	1/56 หมู่บ้านเตชะนิ 5 ถนนมหาธาตุ ตำบลประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77000
16. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์	352 ถนนเพชรเกษม ตำบลประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77000
17. องค์กรคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคตำบลทองมงคลอำเภอบางสะพาน	160 หมู่ที่ 10 ตำบลทองมงคล อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77230
18. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอำเภอหัวหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	260 หมู่ที่ 2 ตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110
19. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอำเภอบางสะพานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	95/1 หมู่ที่ 3 ตำบลร้อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77230

20. องค์การคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคตำบลคลองวาฬ	201 หมู่ที่ 1 ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77000
21. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	1/56 หมู่บ้านเตชินี 5 ถนนมหาธาตุ ตำบลประจวบ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77130
22. องค์การคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคตำบลปากน้ำปราณ	91/10 หมู่ที่ 5 ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77220
23. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอำเภอกุยบุรี	88/1 หมู่ที่ 7 ตำบลกุยเหนือ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77150
24. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอำเภอปราณบุรี	374 หมู่ที่ 7 ตำบลวังก้ง อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77120
25. องค์การคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคตำบลบ่อนอก	28/1 หมู่ที่ 13 ตำบลบ่อนอก อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77210
26. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอำเภอสามร้อยยอด	29/5 หมู่ 3 ตำบลศิลาลอย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77180
27. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	147/1 หมู่ที่ 3 ตำบลช้างแรง อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77170

**สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดนครปฐม
(ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดนครปฐม)**

28. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดนครปฐม	496/26 ถนนราชมรรคา ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000
29. สหาคีความร่วมมือภาคประชาชน จังหวัดนครปฐม	496/26 ถนนราชมรรคา ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000
30. เครือข่ายองค์กรงดเหล้าจังหวัดนครปฐม	496/26 ถนนราชมรรคา ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000
31. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนจังหวัดนครปฐม	496/26 ถนนราชมรรคา ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000
32. ชมรมเรารักแม่น้ำท่าจีนนครปฐม	97/1 หมู่ที่ 3 ตำบลคลองใหม่ อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานเขตพื้นที่ภาคตะวันตก
(สมาคมผู้บริโภครวมภาคตะวันตก)

33. ศูนย์เพื่อผู้บริโภคจังหวัดสุพรรณบุรี	31/4 หมู่ที่ 3 ตำบลสนามชัย อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี 72000
34. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดราชบุรี	65/255 ถนนคชาธร ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี 70000
35. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคตำบลทุ่งหลวง อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี	73 หมู่ที่ 3 ตำบลทุ่งหลวง อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี 70140
36. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคตำบลท่าคอย อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี	359 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าคอย อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี 76130
37. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดสมุทรสาคร	450/78 ถนนดอนไก่อีดี ตำบลตลาดกระทุ่มแบน อำเภอกะทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร 74110
38. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคตำบลไร่ส้ม	57/1 หมู่ที่ 9 ตำบลไร่ส้ม อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000
39. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคตำบลเวียงคอย	101 หมู่ที่ 2 ตำบลเวียงคอย อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000
40. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนจังหวัดเพชรบุรี	11 หมู่ที่ 6 ตำบลบางเค็ม อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 76140
41. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดเพชรบุรี	179/4 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดร้อยเอ็ด
(ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนจังหวัดร้อยเอ็ด)

1. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลหัวโตน	214 หมู่ที่ 2 ตำบลหัวโตน อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 45130
2. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลหนองใหญ่	101 หมู่ที่ 8 ตำบลหนองใหญ่ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด 45000
3. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนตำบลกู่กาสิงห์	45 หมู่ที่ 2 ตำบลกู่กาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด 45150
4. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลโคกกล่าม	141 หมู่ที่ 6 ตำบลโคกกล่าม อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด 45180

5. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลเทอดไทย	107 หมู่ที่ 8 ตำบลเทอดไทย อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด 45170
6. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลเชียงใหม่	66 หมู่ที่ 8 ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด 45230
7. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลเมืองบัว	20 หมู่ที่ 1 ตำบลเมืองบัว อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด 45150
8. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน ตำบลธงธานี	128 หมู่ที่ 3 ตำบลธงธานี อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด 45170
9. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน จังหวัดร้อยเอ็ด	687 หมู่ที่ 16 ตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด 45000
10. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลนาใหญ่	60 หมู่ที่ 14 ตำบลนาใหญ่ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 45000
11. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลดงสิงห์	44 หมู่ที่ 7 ตำบลดงสิงห์ อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด 45000
12. เครือข่ายผู้บริโภคจังหวัดร้อยเอ็ด	687 ถนนร้อยเอ็ด-วาปีปทุม หมู่ที่ 16 ตำบลรอบเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด 45000
13. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคอำเภอธวัชบุรี	51 หมู่ที่ 1 ตำบลอู่เม่า อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด 45170
14. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลท่าหาดยาว	35 หมู่ที่ 7 ตำบลท่าหาดยาว อำเภอโพนทราย จังหวัดร้อยเอ็ด 45240

**สมาชิกที่อยู่ใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดขอนแก่น
(ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน จังหวัดขอนแก่น)**

15. เครือข่ายองค์กรผู้บริโภค อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น	97 หมู่ที่ 14 บ้านโนนสูง ตำบลในเมือง อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น 40150
16. สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น	686/5 ซอยวุฒาราม 11/3 ถนนหน้าเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 40000
17. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน จังหวัดขอนแก่น	686/5 ซอยวุฒาราม 11/3 ถนนหน้าเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 40000
18. ชมรมอาสาสมัครเพื่อผู้บริโภคอำเภอชุมแพ	229 หมู่ที่ 12 ตำบลวังหินลาด อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น 40130
19. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน (เครือข่ายผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์) จังหวัดขอนแก่น	3/1 ตำบลในเมือง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น 40110

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดกาฬสินธุ์
(องค์กรเครือข่ายเพื่อนกาฬสินธุ์)

20. กลุ่มเพื่อนไดโนเสาร์	8012 หมู่ที่ 7 ตำบลโนนศิลา อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46140
21. องค์กรเครือข่ายเพื่อนกาฬสินธุ์	9 หมู่ที่ 7 นิคมสร้างตนเองลำปาว ตำบลนิคม อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46140
22. ชมรมเด็กเยาวชนสตรีห้วยโพธิ์ ห่วงใยใส่ใจผู้บริโภค	60 หมู่ที่ 3 ตำบลห้วยโพธิ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000
23. กลุ่มเพื่อนค้ำม่วง	92 หมู่ที่ 10 โรงพยาบาลค้ำม่วง ตำบลทุ่งคลอง อำเภอค้ำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ 46180
24. เครือข่ายวิทยุนักสื่อสารชุมชน เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	206 หมู่ที่ 3 ถนนบ้านโนนยาง ตำบลเหล่าไธงาม อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46110
25. ศูนย์บริการประชาชนตำบลสายนาวัง	103 หมู่ที่ 4 บ้านกุดตาไถ่ ตำบลสายนาวัง อำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ 46160
26. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน จังหวัดกาฬสินธุ์ (ขบวนเครือข่ายผู้หญิงไทย)	44 หมู่ที่ 2 ตำบลสะอาดไชยศรี อำเภอดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000
27. กลุ่มเพื่อนกมลาไสย/ซ้องชัย	111 หมู่ที่ 11 ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ 46130

สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดสุรินทร์
(ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน อำเภอเมืองสุรินทร์)

28. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน อำเภอเมืองสุรินทร์	56 หมู่ที่ 16 ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ 32000
29. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพตำบลคอโค อำเภอเมืองสุรินทร์	297 หมู่ที่ 4 ตำบลคอโค อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ 32000
30. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน เทศบาลตำบลสังขะ	399/1 หมู่ที่ 1 ตำบลสังขะ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ 32150
31. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพตำบลโคกยาง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์	151 หมู่ที่ 10 ตำบลโคกยาง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ 32140

32. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพตำบลสนม	271/3 หมู่ที่ 2 ตำบลสนม อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ 32160
33. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพตำบลศรีสุข	99 หมู่ที่ 5 ตำบลศรีสุข อำเภอศรีณรงค์ จังหวัดสุรินทร์ 32150
34. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพตำบลด่าน	82/1 หมู่ที่ 6 ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ 32210
35. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน เทศบาลตำบลกาบเชิง	255 หมู่ที่ 2 ถนนช่องจอม ตำบลกาบเชิง อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ 32210
36. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพตำบลจารพัด	71 หมู่ที่ 1 ตำบลจารพัด อำเภอศรีณรงค์ จังหวัดสุรินทร์ 32110
37. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพ เทศบาลอำเภอเมืองสุรินทร์	21/1 ถนนศิริรัฐ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ 32000
38. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพ ประชาชนอำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์	5 หมู่ที่ 5 ตำบลบักได อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ 32140
39. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพ ตำบลโชคเหนือ	95/1 หมู่ที่ 3 ตำบลโชคเหนือ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ 32220

**สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น)**

40. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน จังหวัดยโสธร	169 หมู่ที่ 3 ตำบลกำเม็ด อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร 53140
41. เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค จังหวัดอุบลราชธานี	363 หมู่ที่ 10 ตำบลโนนผึ้ง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี 34190
42. ชมรมเครือข่ายผู้รักสุขภาพ	4 ซอยชยางกูร 36 ถนนชยางกูร ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000
43. ชมรมนักวิทย์ชุมชนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค หมู่ที่ 13 บ้านหนองลุมพุก	26 หมู่ที่ 13 บ้านหนองลุมพุก ตำบลนาม่วง อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 41110
44. ชมรมนักวิทย์ชุมชนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค บ้านโนนแสง หมู่ที่ 11	21 หมู่ที่ 11 บ้านโนนแสง ตำบลนาม่วง อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 41110
45. ชมรมนักวิทย์ชุมชนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค บ้านโนนทรายฟอง	25 หมู่ที่ 9 ตำบลนาม่วง อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 41110

46. ชมรมนักวิทย์ชุมชนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค บ้านหนองลุมพุก หมู่ที่ 6	147 หมู่ที่ 6 บ้านหนองลุมพุก ตำบลนาม่วง อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 41110
47. ชมรมนักวิทย์ชุมชนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค หมู่ที่ 3 บ้านดอนม่วง	262 หมู่ที่ 3 บ้านดอนม่วง ตำบลนาม่วง อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 41110
48. ชมรมนักวิทย์ชุมชนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค บ้านเชียงกรม	227 หมู่ที่ 8 ตำบลนาม่วง อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 41110
49. ชมรมอาสาสมัครแจ้งเตือนภัย และรับเรื่องร้องเรียน หมู่ที่ 5	101 หมู่ที่ 5 ตำบลนาม่วง อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 41110
50. ชมรมนักวิทย์ชุมชนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค บ้านนาม่วง หมู่ที่ 1	65 หมู่ที่ 1 ตำบลนาม่วง อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 41110
51. ชมรมนักวิทย์ชุมชนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค บ้านเชียงกรม หมู่ที่ 14	3 หมู่ที่ 14 บ้านเชียงกรม ตำบลนาม่วง อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 41110
52. ชมรมนักวิทย์ชุมชนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค บ้านโนนสา หมู่ที่ 12	110 หมู่ที่ 12 ตำบลนาม่วง อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 41110
53. ชมรมนักวิทย์ชุมชนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค บ้านดอนค้อ หมู่ที่ 2	226 หมู่ที่ 2 ตำบลนาม่วง อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 41110
54. ชมรมนักวิทย์ชุมชนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค บ้านหนองหญ้ามา หมู่ที่ 7 ตำบลนาม่วง	124 หมู่ที่ 7 ตำบลนาม่วง อำเภอประจักษ์ศิลปาคม จังหวัดอุดรธานี 41110
55. ชมรมชวานาเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ต.ห้วยเหนือ	160 หมู่ที่ 13 ตำบลห้วยเหนือ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ 33140
56. ชมรมชวานาเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ตำบลปรีอใหญ่	51/1 บ้านนาค้อ หมู่ที่ 20 ตำบลปรีอใหญ่ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ 33140
57. ชมรมเกษตรอินทรีย์อาหารปลอดภัย ตำบลหนองฉลอง	86/2 หมู่ที่ 2 ตำบลปรีอใหญ่ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ 33140
58. ชมรมชวานาเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ตำบลกันทรารมย์	131 หมู่ที่ 4 ตำบลหนองฉลอง อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ 33140
59. ชมรมเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคชุมชนโนนค้อ ตำบลโนนค้อ	14 หมู่ที่ 5 ตำบลโนนค้อ อำเภอโนนคูณ จังหวัดศรีสะเกษ 33250
60. ชมรมสภาองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค บ้านร่องแก้วเหนือ ม.15	149 หมู่ที่ 12 ตำบลโนนค้อ อำเภอโนนคูณ จังหวัดศรีสะเกษ 33250
61. ชมรมเครือข่ายหนองกุงคุ้มครองผู้บริโภค	35 หมู่ที่ 4 ตำบลหนองกุง อำเภอโนนคูณ จังหวัดศรีสะเกษ 33250

62. ชมรมจิตอาสาคุ้มครองผู้บริโภคตำบลโพธิ์	95 หมู่ที่ 4 ตำบลโพธิ์ อำเภอโนนคูณ จังหวัดศรีสะเกษ 33250
63. โคกสะอาดร่วมใจคุ้มภัยผู้บริโภค	50 หมู่ที่ 6 ตำบลหนองกุ้ง อำเภอโนนคูณ จังหวัดศรีสะเกษ 33250
64. ชมรมเคียงคู่ ดูแลและใส่ใจคุ้มครองผู้บริโภค หนองมะเกลือ	191 หมู่ที่ 6 ตำบลโนนค้อ อำเภอโนนคูณ จังหวัดศรีสะเกษ 33250
65. ชมรมรวมใจรวมพลังคุ้มครองผู้บริโภค ตำบลบก	1 หมู่ที่ 16 ตำบลบก อำเภอโนนคูณ จังหวัดศรีสะเกษ 33250
66. ชาว กุง เก่า ช่ง ขาม ร่วมใจ	114 หมู่ที่ 13 ตำบลกุง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ 33160
67. ตำบลยางชุมน้อยใส่ใจผู้บริโภค	815 หมู่ที่ 3 ตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ 33190
68. ศูนย์นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาศักยภาพ เด็กและเยาวชน	63/28 ถนนสุขาอุปถมภ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี 34000
69. ศูนย์ประสานงานคุ้มครองผู้บริโภค หน่วยรับเรื่องร้องเรียน อำเภอปรางค์ชัย	226/6 หมู่ที่ 12 ตำบลเมืองปัก อำเภอปรางค์ชัย จังหวัดนครราชสีมา 30150
70. ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภค อำเภอหนองบุญมาก	36 หมู่ที่ 5 ตำบลบ้านใหม่ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา 30410
71. ศูนย์ประสานงานคุ้มครองผู้บริโภค หน่วยรับเรื่องร้องเรียน อำเภอประทาย	13/3 หมู่ที่ 3 ตำบลโคกกลาง อำเภอประทาย จังหวัดนครราชสีมา 30180
72. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน เครือข่าย อสม. อำเภอวารินชำราบ	28 หมู่บ้านนิมิตใหม่พัฒนา ถนนศรีสะเกษ หมู่ที่ 6 ตำบลค่าน้ำแซบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี 34190
73. ชมรมเครือข่ายปึงบอนเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	48 หมู่ที่ 13 ตำบลปึงบอน อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ 33190
74. ชมรมเครือข่ายคอนกามเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคอนกาม หมู่ที่ 12 ตำบลคอนกาม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ 33190
75. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภค ตำบลโนนคูณ	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโนนคูณ หมู่ที่ 2 ตำบลโนนคูณ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ 33190

76. องค์กรผู้บริโภคดี้านผักปลอดสารพิษในชุมชน	20 หมู่ที่ 8 ตำบลกันทรอม อำเภอบางขัน จังหวัดศรีสะเกษ 33150
77. องค์กรคุ้มครองผู้บริโภคตำบลบักดอง	233 หมู่ที่ 2 ตำบลบักดอง อำเภอบางขัน จังหวัดศรีสะเกษ 33150
78. องค์กรคุ้มครองผู้บริโภค เขต รพ.สต. ตำบลทิมสยาม 07	212 หมู่ที่ 15 ตำบลบักดอง อำเภอบางขัน จังหวัดศรีสะเกษ 33150
79. ชมรมเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคตำบลยางชุมน้อย	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลยางชุมน้อย หมู่ที่ 8 ตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ 33190
80. ผักปลอดสารอาหารปลอดภัย	72 หมู่ที่ 1 ตำบลลิ อำเภอบางขัน จังหวัดศรีสะเกษ 33150
81. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลลิ้นฟ้า	60 หมู่ที่ 7 ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ 33190
82. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลกุดเมืองฮาม	146 หมู่ที่ 1 ตำบลกุดเมืองฮาม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ 33190
83. องค์กรผู้บริโภคตำบลละลม	141 บ้านละลม หมู่ที่ 13 ตำบลละลม อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ 33140
84. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน ตำบลบ่อแก้ว	40 บ้านหนองท่อน หมู่ที่ 15 ตำบลบ่อแก้ว อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ 33270
85. ชมรมรวมพลังคุ้มครองผู้บริโภค ตำบลโพธิ์	31 หมู่ที่ 6 ตำบลโพธิ์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ 33000
86. องค์กรคุ้มครองผู้บริโภคชุมชนบ้านโพธิ์น้อย	150 บ้านโพธิ์น้อย หมู่ที่ 5 ตำบลกระหวัน อำเภอบางขัน จังหวัดศรีสะเกษ 33150
87. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลชะยูง	46/1 บ้านชะยูง หมู่ที่ 1 ตำบลชะยูง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ 33120
88. เครือข่ายตลาดนัดสีเขียวจังหวัดบุรีรัมย์	69 หมู่ที่ 12 บ้านหนองมะค่า ตำบลบัวทอง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
89. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพ ตำบลสระทอง	66 บ้านสระทอง ตำบลสระทอง อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31240
90. สมาคมเพื่อผู้บริโภคจังหวัดบุรีรัมย์	261 ถนนจิระ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31000

91. ชมรมเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคชุมชนหนองถ่ม	61 บ้านหนองถ่ม หมู่ที่ 6 ตำบลศรีแก้ว อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ 33240
92. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคตำบลน้ำคำ	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ 33000
93. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม	98 หมู่ที่ 6 ตำบลหนองย่างขึ้น อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม 48170
94. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพตำบลท่าศิลา	324 หมู่ที่ 3 ตำบลท่าศิลา อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร 47190
95. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน ตำบลโนนสำราญ อำเภอเมืองชัยภูมิ	266 หมู่ที่ 7 ตำบลโนนสำราญ อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 36240
96. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน สภากัญแพ่งเป้งแฉงคนมหาสารคาม	25 หมู่ที่ 14 ตำบลเก็ง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม 44000
97. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน และคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดหนองบัวลำภู	139 หมู่ที่ 4 ตำบลด่านช้าง อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู 39170
98. ศูนย์ประสานงานเครือข่ายประชาชน ในระบบหลักประกันสุขภาพมุกดาหาร	28/3 หมู่ที่ 3 ตำบลคำอาฮวน อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร 49000
99. ชมรมคนหัวใจเพชรตำบลโคกเพชร	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลโคกเพชร หมู่ที่ 1 ถนนศรีสะเกษ ตำบลโคกเพชร อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ 33140
100. องค์กรผู้บริโภคคุณภาพบ้านเสี้ยว	266 หมู่ที่ 7 ตำบลเสี้ยว อำเภอเบญจลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ 33110
101. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคบ้านหนองเหล็ก	65 หมู่ที่ 5 ตำบลตาเกษ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ 33120
102. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร	134 หมู่ที่ 13 ตำบลบ้านเหล่า อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร 47290
103. กลุ่มรวมใจ	125 หมู่ที่ 4 ตำบลกุดชุม อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร 35140
104. เครือข่ายประชาชนในระบบ หลักประกันสุขภาพเขต 10	81 หมู่ที่ 10 ตำบลน้ำเที่ยง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร 49110
105. เครือข่ายผู้บริโภคจังหวัดยโสธร	80 หมู่ที่ 5 ตำบลดู่ทุ่ง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร 35000

กรุงเทพมหานคร	
สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานประจำจังหวัดกรุงเทพมหานคร (มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค)	
1. มูลนิธิเข้าถึงเอดส์	48/282 – 283 ซอยรามคำแหง 104 แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร 10240
2. มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค	4/2 ซอยวิฒนโยธิน แขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
3. เครือข่ายนักวิชาการเพื่อผู้บริโภค	1/135 หมู่บ้านเออร์เบ็นทาราเอสมาซีโต ซอยประชาอุทิศ 76 แขวงทุ่งครุ เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร 10140
4. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคเขตหนองจอก	30/2 หมู่ที่ 2 แขวงโคกแฝด เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร 10530
5. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคเขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร	193 ถนนพระราม 3 แขวงบางคอแหลม เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร 10120
6. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร	67/46 ชุมชนพัฒนาหมู่บ้านเปรมวดี หมู่ที่ 12 ซอย 19 แยก 1 ถนนพุทธมณฑลสาย 3 แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10170
7. กลุ่มไพรเวซี ไทยแลนด์ (Privacy Thailand)	52/588 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 96/1 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางอ้อ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700
8. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคเขตบางนา	390 ซอยกุศลศิลป์ ถนนสรรพาวุธ แขวงบางนาเหนือ เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260
9. ศูนย์สิทธิผู้บริโภคเขตบางบอน	114/3 ถนนเอกชัย ซอยเอกชัย 133 แขวงบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร 10150
10. ศูนย์สิทธิผู้บริโภคเขตประเวศ	27/4 ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.9 ซอย 39 แยก 1 แขวงหนองบอน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250
11. ศูนย์สิทธิผู้บริโภคเขตบางแค	3 ซอยศิริเกษม 19 แยก 4 แขวงบางไผ่ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160
12. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภค กรุงเทพมหานคร เขตบางรัก	157 ซอยสองพระ แขวงมหาพฤฒาราม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 11500
13. ศูนย์สิทธิผู้บริโภคเขตบางกอกน้อย	319/1 ถนนจรัญสนิทวงศ์ 23 แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

14. ศูนย์สิทธิผู้บริโภคเขตสะพานสูง	90 ซอยกรุงเทพกรีฑา 51 แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร 10250
15. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคแรงงานนอกระบบ ภาคกรุงเทพมหานคร	101/349 เคหะร่มเกล้าโซน 1 ซอยเคหะร่มเกล้า 15 ถนนร่มเกล้า แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520
16. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคเขตคลองสามวา	217 ชุมชนทุ่งสงทองพัฒนา ซอยลำมะเขือชั้น 2 แขวงสามวาตะวันออก เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร 10510
17. ศูนย์สิทธิผู้บริโภคเขตบึงกุ่ม	269/198 หมู่บ้านพุกษาวิลล์ 50/1 ถนนราษฎร์พัฒนา แขวงราษฎร์พัฒนา เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร 10240
18. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค เขตบางเขน	1227 เศรษฐกิจวรริย์ ซอยข้างศูนย์อาหารบางบัว ถนนพหลโยธิน แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220
19. ศูนย์สิทธิผู้บริโภค เขตธนบุรี	89 ชุมชนแก้ววิทยา ซอยเจริญนคร 48 ถนนเจริญนคร แขวงสำเหร่ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600
20. ศูนย์สิทธิผู้บริโภคเขตทุ่งครุ	2/1 ชุมชนร่วมรัฐสามัคคี ซอยประชาอุทิศ 54 แยก 9 ถนนประชาอุทิศ แขวงทุ่งครุ เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร 10140
21. ศูนย์สิทธิผู้บริโภคเขตบางขุนเทียน	12 การเคหะโครงการ 3 ซอยพระรามที่ 2 ซอย 62 แยก 1-12 ถนนพระราม 2 หมู่ที่ 6 แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร 10150
22. ศูนย์สิทธิผู้บริโภคเขตพระนคร	158/6 ถนนลำพู แขวงวัดสามพระยา เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200
23. ศูนย์สิทธิผู้บริโภคเขตราษฎร์บูรณะ	80 ชุมชนสุขสวัสดิ์ 60 ซอยสุขสวัสดิ์ แขวงราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร 10140
24. ศูนย์สิทธิผู้บริโภคเขตดอนเมือง	207 ถนนกำแพงเพชร 6 แขวงดอนเมือง เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร 10210
25. ศูนย์สิทธิผู้บริโภค เขตบางกอกใหญ่	1410 ซอยริมคลองบางกอกใหญ่ ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 10600
26. ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคเขตคลองสาน กทม.	258 ถนนสมเด็จพระเจ้าพระยา แขวงสมเด็จพระเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 10600

ภาคตะวันออก	
สมาชิกที่อยู่ภายใต้การดูแลของฝ่ายสนับสนุนสมาชิกและองค์กรของผู้บริโภค (สำนักงานสภาผู้บริโภค)	
1. เครือข่ายประชาชนปกป้องประเทศ	51 หมู่ที่ 17 หมู่บ้านวินด์มิลล์ ถนนบางนา-ตราด กม.10 ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540
2. หน่วยรับเรื่องร้องเรียนอื่นที่เป็นอิสระจากผู้ถูกร้องเรียนตามมาตรา50(5) ฉะเชิงเทรา	70/9 หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะขนุน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา 24120
3. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดฉะเชิงเทรา	70/9 หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะขนุน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา 24120
4. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนจังหวัดฉะเชิงเทรา (ประเด็นคนพิการ)	6 หมู่ที่ 3 ตำบลหมอนทอง อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา 24150
5. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา (ประเด็นคนพิการ)	14/1 หมู่ที่ 16 ตำบลโพรงอากาศ อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา 24150
6. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดฉะเชิงเทรา อ.บางปะกง ประเด็นเด็กและเยาวชน	129/170 หมู่ที่ 3 ตำบลบางสมัคร อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130
7. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา (ประเด็นคนพิการ)	54/37 หมู่ที่ 5 ตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130
8. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนจังหวัดฉะเชิงเทรา (อ.แปลงยาว) (ประเด็นเกษตรกร)	61/10 หมู่ที่ 9 ตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา 24190
9. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอำเภอคลองเขื่อน จังหวัดฉะเชิงเทรา (ประเด็นเกษตรกร)	7/2 บ้านลาดปลาเค้า หมู่ที่ 2 ซอย 5 ตำบลคลองเขื่อน อำเภอคลองเขื่อน จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000
10. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชนจังหวัดฉะเชิงเทรา	70/9 หมู่ที่ 7 ตำบลเกาะขนุน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา 24120
11. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดฉะเชิงเทรา (อำเภอราชสาส์น) (ประเด็นเด็กและเยาวชน)	114 หมู่ที่ 4 ตำบลดงน้อย อำเภอราชสาส์น จังหวัดฉะเชิงเทรา 24120

12. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดฉะเชิงเทรา ประเด็นเกษตรกร	36/1 หมู่ที่ 6 ตำบลแปลงยาว อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา 24190
13. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคอำเภอพนมสารคาม ฉะเชิงเทรา (ประเด็นสตรี)	77/57 หมู่ที่ 2 ถนนเทศบาล 12 ตำบลพนมสารคาม อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา 24120
14. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพประชาชน ฉะเชิงเทรา (ประเด็นเกษตรกร)	11/3 หมู่ที่ 3 ตำบลท่าตะเกียบ อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา 24160
15. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค ฉะเชิงเทรา ประเด็นคนพิการ	23/3 หมู่ที่ 2 ตำบลบางขวัญ อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000
16. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค อ.ท่าตะเกียบ ฉะเชิงเทรา (ประเด็นเกษตรกร)	11/3 หมู่ที่ 3 ตำบลท่าตะเกียบ อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา 24160
17. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค ตำบลบางแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา	34 หมู่ที่ 10 ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000
18. ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคตำบลหนองหว่า จังหวัดสระแก้ว	57 หมู่ที่ 16 ตำบลหนองหว่า อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว 27000
19. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดสระแก้ว	171 หมู่ที่ 8 ตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว 27120
20. ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคตำบลพระเพลิง	20 หมู่ที่ 7 ตำบลพระเพลิง อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว 27000
21. ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพ ภาคประชาชน จังหวัดชลบุรี	3/16 หมู่ที่ 16 ตำบลบ้านปึก อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20130
22. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดชลบุรี	3/16 หมู่ที่ 16 ตำบลบ้านปึก อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20130
23. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดชลบุรี (ประเด็นเด็กและเยาวชน)	73/5 หมู่ที่ 1 ซอย 2 ถนนมิตรสัมพันธ์ ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20000
24. สมาคมคนพิการจันทบุรี	81/195 หมู่ที่ 4 ตำบลบางกะจะ อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี 22000
25. หน่วยรับเรื่องร้องเรียนที่เป็นอิสระ จากผู้ถูกร้องเรียน 50(5) จังหวัดชลบุรี	เลขที่ 96/4 หมู่ที่ 5 ตำบลเหมือง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20130

แผนที่สำนักงานสภาผู้บริโภค

วิธีเดินทางมาสภาฯ

- จากรถไฟฟ้าใต้ดิน** ----- ออกจาก MRT ประตู 1 เลี้ยวซ้าย 60 เมตร ไปซอยลาดพร้าว 26 ถึง 7-11 ปากซอย เลี้ยวซ้ายเข้าซอยมาประมาณ 340 เมตร เลี้ยวขวา ไปตามทาง 100 เมตร จนถึง แยก 1 - 2 เลี้ยวขวา สำนักงานจะอยู่ทางขวามือ
- จากรถไฟฟ้าสายสีเขียว** ----- ออกจากประตู 4 (อาคารจอดแล้วจร) ลงลิฟท์มาที่ Supermarket ชั้นใต้ดิน เดินเข้ามา MRT สายสีน้ำเงิน ออกประตูที่ 1 เลี้ยวซ้าย 60 เมตร ไปซอยลาดพร้าว 26 ถึง 7-11 ปากซอย เลี้ยวซ้ายเข้าซอยมาประมาณ 340 เมตร เลี้ยวขวา ไปตามทาง 100 เมตร จนถึง แยก 1 - 2 เลี้ยวขวา สำนักงานจะอยู่ทางขวามือ
- จากที่จอดรถศูนย์การค้า เดอะ บาซาร์** ----- จากที่จอดรถด้านหลัง ออกมาตามถนน 80 เมตร ถึง ซอยลาดพร้าว 26 แยก 1 - 2 เลี้ยวขวา ไปตามทาง 100 เมตร สำนักงานจะอยู่ทางขวามือ
- จากรถประจำทาง บอ. 44 / บอ. 145 / 44 / 92 / 96 / 122 / 145 / 182** ----- เดินไปซอยลาดพร้าว 26 ถึง 7-11 ปากซอย เลี้ยวซ้ายเข้าซอยมาประมาณ 340 เมตร เลี้ยวขวา ไปตามทาง 100 เมตร จนถึง แยก 1 - 2 เลี้ยวขวา สำนักงานจะอยู่ทางขวามือ

รายงานประจำปี 2568 สภาองค์กรของผู้บริโภค

Annual Report 2025 Thailand Consumers Council

พิมพ์ครั้งที่ 1 : มิถุนายน 2569

ISBN : 978-616-94228-9-1

จัดทำโดย :

สภาองค์กรของผู้บริโภค (สภาผู้บริโภค)
เลขที่ 110/1 ซอยลาดพร้าว 26 แยก 1-2 ถนนลาดพร้าว
แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
โทรศัพท์ : 0 2938 1502

พิมพ์ที่ :

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปันชะยา ศรีเอชั่น
เลขที่ 72 ซอยลาดปลาเค้า 14 แขวงจอร์เจี๊วย
เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร 10230

ดาวน์โหลด
หนังสือเล่มนี้ได้ที่นี่

สภาผู้บริโภคร

วิสัยทัศน์

"เป็นกลไกผลักดันนโยบาย
เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับ
ความเป็นธรรม"

[tccthailand](#)

[@tccthailand](#)

สำนักงานสภาผู้บริโภคร

เลขที่ 110/1 ซอยลาดพร้าว 26 แยก 1-2 ถนนลาดพร้าว
แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

โทรศัพท์: 0-2935-1502 | อีเมล: contact@tcc.or.th

เว็บไซต์: www.tcc.or.th

